

ความวางใจ ที่ไม่ไหวหวั่น

ค้นพบความยินดีจากการวางใจพระเจ้า
ทุกเวลาและทุกเรื่องราว

จอยซ์ ไมเออร์

ผู้เขียนหนังสือยอดนิยมอันดับ # 1 ของนิวยอร์กไทมส์

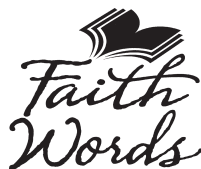
ความวางใจ
ที่ไม่ไหวหวั่น

ความวางใจ ที่ไม่ไหวหวั่น

ค้นพบความยินดี

จากการวางใจพระเจ้าทุกเวลาและทุกเรื่องราว

จอยซ์ ไมเออร์

ความวางใจที่ไม่ไหวหวั่น Unshakeable Trust

ผู้เขียน: จอยซ์ ไมเออร์ Copyright © 2018 by Joyce Meyer

ผู้แปล: สิริรัตน์ ภูชัย, ครรชิต ศุภาสาน์

เรียบเรียง ตรวจสอบ: ทวีธิดา พิพัฒน์มณีหกิจ

บรรณาธิการ: สุรพงศ์ ประทุมวรรณ

พิมพ์ในประเทศไทย เดือนสิงหาคม 2018

จัดพิมพ์โดย: สำนักงานชีวิตเปี่ยมสุขทุกวัน

ผู้ ป.ณ.272 อ.เมือง จ.เชียงราย 57000 โทร. 0-53703881, 0-849902519

อีเมล jmmthailand@gmail.com

Cover design by Amber Majors, author photograph by Chad Spickler.

Cover copyright © 2017 by Hachette Book Group, Inc.

Hachette Book Group supports the right to free expression and the value of copyright.

The purpose of copyright is to encourage writers and artists to produce the creative works that enrich our culture.

The scanning, uploading, and distribution of this book without permission is a theft of the author's intellectual property. If you would like permission to use material from the book (other than for review purposes), please contact permissions@hbgusa.com.

Thank you for your support of the author's rights.

FaithWords

Hachette Book Group

1290 Avenue of the Americas, New York, NY 10104

faithwords.com

twitter.com/faithwords

First Edition: September 2017

FaithWords is a division of Hachette Book Group, Inc. The FaithWords name and logo are trademarks of Hachette Book Group, Inc.

The publisher is not responsible for websites (or their content) that are not owned by the publisher.

The Hachette Speakers Bureau provides a wide range of authors for speaking events.

To find out more, go to www.hachettespeakersbureau.com or call (866) 376-6591.

Unless otherwise noted, Scriptures are taken from The Amplified Bible (AMPC). The Amplified Bible, Old Testament, copyright © 1965, 1987 by The Zondervan Corporation. The Amplified New Testament, copyright © 1954, 1958, 1987 by The Lockman Foundation. Used by Permission.

Scriptures noted (MSG) are taken from The Message: The Prophets by Eugene Peterson. Copyright © 2000 by Eugene H. Peterson. NavPress Publishing Group, P.O. Box 35001, Colorado Springs, CO 80935. Used by permission.

Scriptures noted (NIV) are taken from the Holy Bible: New International Version®. Copyright © 1973, 1978, 1984 by International Bible Society. Used by permission of Zondervan Publishing House. All rights reserved.

Scriptures noted (NKJV) are taken from the New King James Version. Copyright © 1979, 1980, 1982 by Thomas Nelson, Inc., Publishers.

Scriptures noted (TLB) are taken from The Living Bible, Copyright © 1971. Used by permission of Tyndale House Publishers, Inc., Wheaton, Illinois 60189. All rights reserved.

Scriptures noted (NLT) are taken from the Holy Bible, New Living Translation, Copyright © 1996. Used by permission of Tyndale House Publishers, Inc., Wheaton, Illinois 60189. All rights reserved.

Scriptures noted (GNT) are taken from the Good News Translation—Second Edition, Copyright © 1992, by the American Bible Society. Used by permission. All rights reserved.

Scriptures noted (CEV) are taken from the Contemporary English Version, Copyright © 1995 by the American Bible Society. Used by permission.

ISBNs: 978-1-4555-6006-6 (hardcover), 978-1-4555-6005-9 (ebook), 978-1-4555-6007-3 (large print)

สารบัญ

บทนำ	vii
บทที่ 1 ความวางใจคืออะไร?	1
บทที่ 2 ความวางใจนำมาซึ่งการหยุดพัก	9
บทที่ 3 ใครคือคนที่ฉันวางใจได้?	19
บทที่ 4 ความเขลาของการไว้ใจตัวเอง	30
บทที่ 5 วางใจพระเจ้าและทำดี (ตอนที่ 1)	40
บทที่ 6 วางใจพระเจ้าและทำดี (ตอนที่ 2)	49
บทที่ 7 ทุกเวลา	61
บทที่ 8 ถ้าพระเจ้าแสนดี ทำไมผู้คนจึงต้องทนทุกข์?	72
บทที่ 9 พระเจ้า “อนุญาต” ให้เกิดการทนทุกข์ใช่ไหม?	83
บทที่ 10 เหตุผลที่เราต้องทนทุกข์ (ตอนที่ 1)	93
บทที่ 11 เหตุผลที่เราต้องทนทุกข์ (ตอนที่ 2)	104
บทที่ 12 อีกด้านหนึ่งของการทนทุกข์	114
บทที่ 13 วันต่อวัน	125
บทที่ 14 สิ่งที่ไม่รู้	133
บทที่ 15 ในห้องรอคอยของพระเจ้า (ตอนที่ 1)	141
บทที่ 16 ในห้องรอคอยของพระเจ้า (ตอนที่ 2)	149
บทที่ 17 เมื่อพระเจ้าทรงเจียบ	158
บทที่ 18 การวางใจพระเจ้าในระหว่างเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง	167
บทที่ 19 ฉันต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง	177
บทที่ 20 การวางใจพระเจ้าที่จะเปลี่ยนแปลงผู้คน	187
บทที่ 21 การจัดการกับความสงสัย	196
บทที่ 22 คุณมีประสบการณ์มากแค่ไหน?	205
บทที่ 23 การมอบทุกสิ่งแต่พระเจ้า	213

บทนำ

ฉันไม่คิดว่ามีหัวข้อใดในการเขียนหนังสือที่จะสำคัญมากกว่าหัวข้อเรื่องการวางใจพระเจ้า มันเป็นหัวข้อที่สำคัญชนิดที่ขาดไม่ได้เพราะเมื่อเราเลือกวางใจพระเจ้า ผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่คุณจะได้รับนั้นมีอย่างอัศจรรย์และนับไม่ถ้วน การวางใจพระเจ้าเป็นวิธีการยิ่งใหญ่ที่สุดทางหนึ่งในการถวายเป็นเกียรติแด่พระองค์

ตั้งแต่เริ่มต้นของหนังสือนี้ ฉันต้องการเน้นว่าการวางใจไม่ใช่หนี้บุญคุณที่เรามีต่อพระเจ้า แต่มันคือสิทธิพิเศษที่พระองค์มอบให้แก่เรา เราได้รับคำเชื่อเชิญให้วางใจพระเจ้า และโดยการตอบรับ เราจึงเปิดประตูสู่ชีวิตที่มีสันติสุข มีความยินดี และเกิดผล

เมื่อเราผสมความวางใจพระเจ้าอย่างถูกต้องเข้ากับสิ่งต่าง ๆ ที่เราทำ มันก็จะทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตได้โดยปราศจากความวิตก ความกังวล ความกลัว การใช้เหตุผลต่าง ๆ หรือ ความตึงเครียด ยกตัวอย่างเช่น ฉันกำลังวางใจพระเจ้าในการช่วยฉันเขียนหนังสือเล่มนี้ นั่นหมายความว่าฉันตระหนักว่าฉันไม่รู้เกี่ยวกับทุกสิ่งที่ยังจำเป็นต้องรู้ในเรื่องการวางใจพระองค์และฉันสำนึกว่าถ้าหากไม่มีพระองค์แล้ว หนังสือนี้จะไม่ออกมาได้อย่างแน่นอน พระเจ้าต้องการให้เราพึ่งพาพระองค์ตลอดเวลาสำหรับทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ลูก ๆ ของพระองค์เป็นห่วงนั้นจะเล็กน้อยจนพระเจ้าไม่สามารถมีส่วนร่วมได้

นับจากความเป็นส่วนบุคคลได้โน้มเอียงไปสู่การเชื่อถือตัวเองและการแยกตัวเองเป็นอิสระ มันจึงทำให้เราต้องใช้เวลาในการเรียนรู้วิธีที่จะวางใจพระเจ้า ส่วนหนึ่งของความยากที่เกิดจากประสบการณ์อันไม่น่าพึงใจของเราคือการที่ประสบการณ์เหล่านั้นสอนเราว่าเราไม่สามารถไว้วางใจได้ แต่วิถีของพระเจ้านั้นอยู่เหนือกว่าผู้คนเหล่านั้น และพระวจนะของพระองค์สอนเราว่าพระลักษณะของพระองค์คือการที่พระองค์ไม่ทรงสามารถโกหกหรือหลอกลวงได้

ฉันหวังว่าหนังสือนี้จะทำให้คุณสามารถเรียนรู้ที่จะวางใจอย่างไม่สิ้นสุดและมี
ความเชื่อที่อยู่เหนือเหตุผล การวางใจพระเจ้าอย่างสมบูรณ์สมควรเป็นเป้าหมายของ
เรา ไม่ใช่เพราะนั่นเป็นการให้เกียรติพระเจ้า แต่เพราะผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้นมีมาก
จนน่าประหลาดใจ

เมื่อเราวางใจพระเจ้า นั่นทำให้พระองค์พอพระทัย ในฮีบรู 11:6 กล่าวว่า
“โดยปราศจากความเชื่อ “แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่พักพระทัยของพระองค์
ก็ไม่ได้เลย” (ฉบับไทยคิงส์เจมส์) ความเชื่อและความวางใจนั้นเชื่อมติดกันโดย
ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ความเชื่อเป็นการเชิญพระเจ้าให้เข้ามาสู่ชีวิตของเรา
เป็นสิ่งที่รักษาการทรงสถิตของพระองค์ในชีวิตของเราและเชื่อมต่อกับพระองค์
ด้วยวิธีการอันเต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจ เรามีศัตรูคือ ซาตาน ที่คอยเสาะหาโอกาส
ขัดขวางเราจากการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้าและจากการชื่นชมในชีวิต
ที่พระองค์ประทานให้แก่เรา ซาตานทดลองเราให้มีความกลัว ความวิตกกังวล การให้
เหตุผล ความเครียด ความสงสัย และสิ่งอื่น ๆ อีกมากมายที่ทำให้เราไม่คิดถึงพระเจ้า
แต่กลับใช้ชีวิตอยู่กับการหมกมุ่นอยู่กับตัวเองซึ่งเป็นชีวิตที่เราต้องพยายามอย่าง
เหน็ดเหนื่อยเพื่อดูแลตัวเอง

สิ่งที่เป็นยาถอนพิษของความยากเข็ญเหล่านี้มีเพียงอย่างเดียวคือ การวางใจ
พระเจ้า ฉันอธิษฐานว่าเมื่อคุณอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว คุณจะได้รับพระคุณอย่าง
สมบูรณ์ในการปลดปล่อยตัวคุณเองและทุกสิ่งที่คุณห่วงใยเอาไว้กับพระเจ้า ในทุก
สถานการณ์และในทุกเวลา

เมื่อคุณอ่านและศึกษาหนังสือนี้ ขอให้ท่องข้อพระคัมภีร์ข้อนี้เอาไว้ในใจเสมอ

“คนที่ได้รับพระพร (มากที่สุด) คือคนที่เชื่อ วางใจ และพึ่งในองค์
พระผู้เป็นเจ้า และคนที่มิพระเจ้าเป็นความหวังและความมั่นใจ
ของเขา”

เยเรมีย์ 17:7 (ฉบับขยายความ)

ความวางใจ
ที่ไม่ไหวหวั่น

บทที่ 1

ความวางใจคืออะไร

จุดเริ่มต้นของความวิตกกังวลคือจุดจบของความเชื่อและจุดเริ่มต้นของความเชื่อคือจุดจบของความวิตกกังวล

จอร์จ มุลเลอร์

เมื่อใดก็ตามที่เราวางใจคนใดคนหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่พิสูจน์แล้วว่าวางใจได้ มันก็จะทำให้ความวิตกกังวลสิ้นสุดลง ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้ว่าความวางใจคืออะไรและจะวางใจได้อย่างไรจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้า

พจนานุกรมฉบับโนอาห์ เว็สเตอร์ ปี 1828 ให้คำนิยามคำว่าวางใจว่าเป็น “ความมั่นใจ คือ จิตใจที่เชื่อมั่นหรือพักสงบในมิตรภาพที่ซื่อสัตย์ ซื่อตรง ยุติธรรม หรือในหลักการที่น่าเชื่อถือของอีกบุคคล”¹ แต่คนที่วางใจในพระยาห์เวห์ก็ปลอดภัย (ดูในสุภาษิต 29:25)

ความวางใจทำให้เราใช้ชีวิตได้โดยปราศจากภาระหนักหรือความกังวลใจ เพราะเรามั่นใจว่ามีอีกบุคคลหนึ่งจะจัดการกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นเพื่อเรา แทนที่จะรู้สึกที่เราต้องแบกภาระหนักไปเรื่อย ๆ เราสามารถมีความยินดีในความสว่างอันอัศจรรย์ภายในจิตใจของเราได้

ความวางใจทำให้เราใช้ชีวิตได้โดยปราศจากภาระหนักหรือความกังวลใจ

การสวมความวางใจในพระเจ้าและฝากมอบสิ่งที่เราเป็นห่วงเอาไว้กับพระองค์นั้นจำเป็นต้องอาศัยการตัดสินใจที่จะทำแบบนั้น นักสถิติดาววิดพูดบ่อยครั้งเกี่ยวกับ

การวางใจในพระเจ้า คำว่า “สวม” เป็นการกระทำที่เรามักจะพบในพระวจนะของพระเจ้าเมื่อพระองค์ตรัสสั่งให้เราทำสิ่งต่าง ๆ เช่น สวมใส่ความรัก สวมตัวตนใหม่ สวมรองเท้าแห่งสันติสุข และเช่นเดียวกันคือ สวมความวางใจในพระเจ้า (ดูใน โคโลสี 3:14; เอเฟซัส 4:24; เอเฟซัส 6:15; สุภาพิต 3:5)

พระคัมภีร์กล่าวว่า “จงมอบภาระของท่านไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า (ปล่อยน้ำหนักของสิ่งนั้น) และพระองค์จะทรงค้ำจุนท่าน...” (สดุดี 55:22 ฉบับขยายความ) ฉันชอบแนวคิดเรื่องการปล่อยวางภาระลง เรามักจะมีชีวิตอยู่กับหัวใจที่หนักหน่วง และความคิดที่เต็มไปด้วยภาระต่าง ๆ แต่พระเจ้ากำลังเชิญเราให้รับเอาคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าที่พบได้โดยการวางใจในพระองค์เท่านั้น ในพจนานุกรมฉบับโนอาห์ เว็บสเตอร์ ให้ความหมายว่าความวางใจคือจิตใจที่พักผ่อน อัครทูตเปาโลยืนยันสิ่งนี้เมื่อเขาพูดว่า คนเหล่านั้นที่เชื่อ (วางใจ) ในพระเจ้าจะเข้าสู่การพักผ่อน (ดูใน ฮีบรู 4:3)

หนึ่งในหลายวิธีที่เราสามารถสังเกตว่าเราวางใจพระเจ้าอย่างแท้จริงและไม่ใช่การพยายามวางใจในพระองค์ คือ การที่จิตใจของเรากำลังพักผ่อนในความสัตย์ซื่อของพระเจ้าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ถ้าฉันบอกว่าฉันวางใจพระเจ้า แต่ฉันยังคงแบกภาระหนักเอาไว้โดยการวิตกกังวล ฉันก็ไม่ได้ปล่อยวางภาระเอาไว้กับพระเจ้าเลย ฉันอาจต้องการ ฉันอาจพยายาม แต่ฉันยังไม่ได้ลงมือทำ

การมีความเข้าใจในเรื่องนี้ช่วยฉันให้เรียนรู้ถึงความวางใจในพระเจ้าที่แท้จริง มันไม่ได้หยุดอยู่ที่คำพูด แต่มันคือการปล่อยวางภาระของฉัน เป็นการกระทำที่ต้องใช้การตัดสินใจที่นำการพักผ่อนมาสู่จิตใจ (ความคิด เจตนา อารมณ์) ของฉันได้ คุณลองจินตนาการถึงการที่คุณเอาระเบ้าเป่าที่เต็มไปด้วยก้อนหินแบกไว้บนหลังของคุณไปในทุกที่ คุณเอาแบกมันไปทำงาน ไปตลาด ไปโบสถ์ มันคือภาระหนัก แต่คุณก็ยังแบกมันเอาไว้ เอาละ ตอนนี้คุณลองจินตนาการว่าคุณตัดสินใจวางมันลง ลองคิดสิว่าคุณจะรู้สึกดีขึ้นมากสักแค่ไหนและทุกสิ่งมันจะง่ายขึ้นเพียงใด

ในวันนี้คุณสามารถ
ตัดสินใจวางภาระของคุณ

นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเราวิตกกังวลและแบกเอาภาระหนักเอาไว้กับตัวเองแทนที่จะมอบให้กับพระเจ้า เรายังคงทำหน้าที่และทำในสิ่งที่เราจำเป็นต้องทำต่อไปเรื่อย ๆ แต่ภาระหนักนั้นทำให้เรามี

ความเครียดอย่างมากและทำให้ชีวิตของเรายุ่งยากมากขึ้น ในวันนี้คุณสามารถตัดสินใจวางภาระของคุณลงด้วยการวางใจพระเจ้า ถ้าคุณเลือกที่จะทำสิ่งนี้ คุณจะดีใจที่ได้ทำ

ฉันเผชิญหน้ากับคนมากมายที่บอกกับฉันอย่างรวดเร็วว่าพวกเขาวางใจพระเจ้าในการดูแลปัญหาต่าง ๆ ของพวกเขา แต่พวกเขาก็บอกฉันด้วยว่าพวกเขากลัว กังวล และพยายามอย่างมากเพื่อให้เหตุผลกับสิ่งที่พวกเขาควรทำ นี่เป็นสิ่งที่บอกฉันว่าพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาสมควรวางใจพระเจ้า และพวกเขาต้องการวางใจพระเจ้า แต่พวกเขายังไม่ได้ลงมือกระทำ พวกเขาพูดว่าวางใจพระเจ้า แต่พวกเขาก็ถูกกดลงด้วยความกังวลเกี่ยวกับหลายสิ่งหลายอย่าง

ฉันได้เรียนรู้ว่า วิธีการที่ดีที่สุดในการทำหน้าที่ของเราในความสัมพันธ์กับพระเจ้าคือการเชื่อสัตย์จริงใจกับพระองค์ พระองค์รู้ความจริงทั้งหมดอยู่แล้ว แต่มັນจะช่วยให้เราเผชิญหน้ากับความจริงได้ ฉันเสียเวลาไปหลายปีกับการอ้างว่าฉันวางใจพระเจ้าทั้ง ๆ ที่ฉันก็ยังวิตกกังวลและเป็นทุกข์ สิ่งนี้ช่วยฉันให้ตระหนักได้ว่าความวางใจที่แท้จริงยอมให้ผลที่ดี มันผลิตสันติสุข คือสันติสุขที่ผ่านมาจากความเข้าใจ

ถ้าใครคนใดยังมาไม่ถึงจุดที่จะวางใจในพระเจ้าได้อย่างหมดหัวใจ ฉันมีวิธีที่ดีที่สุดคือ คุณต้องยอมรับกับพระองค์อย่างเชื่อสัตย์ ในพระธรรมมาระโกบทที่ 9 มีเรื่องราวที่ดีเรื่องหนึ่งของผู้เป็นพ่อที่กำลังพยายามหาทุกวิถีทางที่จะทำให้ลูกชายหายโรคได้ พ่อคนนั้นบอกกับพระเยซูว่าเขา “เชื่อว่าพระเยซูทรงสามารถ” แต่เขายังขาดความเชื่อในตัวเองที่จะสามารถเชื่อพระเยซูได้อย่างหมดหัวใจ และเขาทูลขอให้พระเยซูทรงช่วยให้เขาเองมีความเชื่อในส่วนที่เขาขาดอยู่นั้น (ดูใน มาระโก 9:24)

ฉันประทับใจในความเชื่อสัตย์และจริงใจของพ่อผู้นี้เสมอ และข่าวดีคือเขาได้เห็นการอัศจรรย์ เราทุกคนมีช่วงเวลาที่ความสงสัยเจือปนกับความเชื่อเสมอ แต่ฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คุณจะไม่หยุดเติบโตและเรียนรู้ที่จะวางใจในพระเจ้าไปพร้อมกับการเติบโตอาจต้องใช้เวลา แต่ถ้าคุณไม่ลืมที่จะเรียนรู้ว่าต้องวางใจในพระเจ้า จะไม่มีเหตุผลใดที่จะทำให้คุณถูกตำหนิเลย

ฉันได้สอนถ้อยคำของพระเจ้ามาเป็นเวลาสี่สิบปี แต่ฉันก็ยังได้รับบทเรียนและได้เรียนรู้เรื่องการวางใจในพระเจ้าอย่างต่อเนื่องแม้แต่ในปีที่ผ่านมา และฉันคาดหวังว่าพระองค์จะสอนฉันมากขึ้นในตอนที่กำลังเขียนหนังสือเล่มนี้ด้วย

พระลักษณะของพระเจ้า

พจนานุกรมฉบับ เดอะ เมอร์เรียม เว็บสเตอร์ ได้ให้คำนิยามคำว่า “วางใจ” ว่าเป็น “การเชื่อว่าใครบางคนหรือบางสิ่งสามารถพึ่งพาได้อย่างดี และซื่อสัตย์ และจะมีประสิทธิผลเกิดขึ้น”² ความวางใจคือการพึ่งพาในคุณลักษณะของสิ่งของหรือในผู้ที่เราวางใจนั้น ถ้าเราไม่สามารถเชื่อว่าบุคคลหรือสิ่งที่เรากำลังวางใจเป็นสิ่งที่ดี ยุติธรรม มีความเมตตา มีความดีงาม และไว้วางใจได้แล้ว เราก็มไม่สามารถมั่นใจในสิ่งที่เราวางใจได้

ฉันค้นพบว่าการศึกษเกี่ยวกับพระลักษณะทั้งหมดของพระเจ้าช่วยฉันอย่างมากในการเรียนรู้วิธีสวมความวางใจของฉันในพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ ยกตัวอย่างเช่น ด้านหนึ่งในพระลักษณะของพระเจ้าที่ปลอบโยนฉันได้อย่างมากคือ “พระองค์ทรงชอบธรรม” หมายความว่าพระองค์จะนำความถูกต้องกลับคืนมาให้เราได้เสมอ

ฉันได้รับประสบการณ์จากพระเจ้าแห่งความชอบธรรมหลายครั้งในชีวิต เมื่อฉันได้รับความ ยุติธรรม ฉันสามารถวางใจในพระเจ้าแห่งความชอบธรรมได้ผ่านทางวิธีการและเวลาที่เหมาะสมของพระองค์ ชีวิตนั้นไม่ได้ยุติธรรมเสมอไป แต่พระเจ้าทรงชอบธรรมเสมอ และเมื่อเราวางใจในพระองค์ ภาระหนักจะเปลี่ยนเป็นการพักผ่อน พระองค์ทรงทำทุกอย่างเพื่อฉัน และทรงนำความยุติธรรมเข้ามาในทุกสถานการณ์ของฉัน

สำหรับฉัน การวางใจในพระเจ้าแห่งความชอบธรรมช่วยนำการพักผ่อนเข้ามาแทนที่ พระเจ้าตรัสอย่างชัดเจนว่า “การแก้แค้นเป็นของพระองค์” และ “พระองค์ทรงตอบแทนศัตรูทั้งหลายของประชากรของพระองค์”

เพราะว่าเรารู้จักพระองค์ผู้ตรัสว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา (การตอบแทนและการตัดสินอย่างยุติธรรม) เราจะตอบแทน (คนที่ทำผิด)” และตรัสอีกว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์”

วิธีการรับเอาความยุติธรรมของพระเจ้า คือ การเต็มใจมอบสถานการณ์ให้พระองค์ก่อน และปฏิเสธที่จะคิดหาทาง หรือพยายามจัดการกับสถานการณ์นั้นด้วยตัวเอง นี่เคยเป็นอีกงานหนึ่งที่ยากมากสำหรับคนอย่างฉัน และฉันก็คิดว่าสำหรับพวกคุณหลายๆ คนด้วย เราส่วนใหญ่มักจะพยายามจัดการปัญหาด้วยตัวของเราเองก่อน แล้วถ้าทำไม่สำเร็จค่อยมอบความไว้วางใจให้พระเจ้าทำต่อ หลังจากนั้นเราถึงจะมีประสบการณ์กับความสัตย์ซื่อของพระองค์ และในปัญหาต่อไปเราถึงจะเริ่มวางใจในพระเจ้าเร็วขึ้น หนึ่งในเหตุผลที่ทำให้การวางใจพระเจ้ากลายเป็นเรื่องที่ทำทลายความสามารถของมนุษย์อย่างเราคือ พระเจ้าอาจไม่ได้ตอบในสิ่งที่เราทูลขอทันที หลังจากที่เราริษฐานมอบความไว้วางใจในพระองค์ เราได้รับจากพระเจ้าโดยทางความเชื่อและความเพียร การรอคอยด้วยความอดทน จึงเป็นบททดสอบที่จะขยายความเชื่อของเราให้ได้ก้าวไปสู่ระดับใหม่

พระเจ้าทรงแสนดี ทรงเมตตา ทรงบริสุทธิ์ และทรงกรุณา พระองค์ทรงมีพระคุณและทรงสัตย์ซื่อ ทรงเที่ยงแท้ พระเจ้าทรงเป็นความรัก พระองค์ทรงเป็นเหมือนเดิมทุกเวลา และเราสามารถพึ่งอาศัยพระองค์ได้เพราะพระองค์ทรงรักษาคำพูดของพระองค์

การวางใจใครสักคนที่เราเชื่อและรักเรา และเขาไม่เพียงมีอำนาจที่จะช่วยเราได้ แต่เขาต้องการช่วยเหลือเราด้วยนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย พระเจ้าทรงกำลังรอคอยที่จะช่วยคุณและฉัน และสิ่งที่เราต้องทำมีเพียงอย่างเดียวคือ วางใจให้พระองค์ทำเพื่อเรา

เมื่อฉันมองย้อนกลับไปในชีวิตที่ผ่านมา ฉันพูดได้เลยว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อเราเสมอ แม้เมื่อเรามองไม่เห็นพระองค์หรือสัมผัสพระองค์ได้ ตราบใดที่เราเชื่อว่าพระองค์กำลังทำงานอยู่ พระองค์จะสำแดงหรือเปิดเผยหลักฐานแห่งการทำงานของพระองค์ในเวลาที่เหมาะสม อายายอมแพ้เมื่อการรอคอยดูเหมือนเนิ่นนาน แต่จงวางใจในพระเจ้าต่อไป

ทุกครั้งที่ฉันพบกับความยากลำบากในขณะที่กำลังวางใจในพระเจ้า ฉันจะนึกถึงเรื่องราวต่างๆ ที่พระองค์เคยทำเพื่อฉัน และฉันกลับมามั่นใจได้ว่าพระองค์จะทำเพื่อฉันอีก ฉันมีสมุดบันทึกส่วนตัวมาตลอดสี่สิบปีเพื่อจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ ในชีวิต และไม่มานานมานี้ฉันได้เจอสมุดเล่มหนึ่งที่เขียนในช่วงทศวรรษที่ 70 ตอนนั้น

ฉันขอทูลขอผ้าเช็ดจานใหม่จำนวนหนึ่งโหล ฉันกับเดฟไม่มีเงินเพียงพอที่จะออกไปซื้อปิ้งซื้อข้าวของได้ทุกอย่างตามใจ และนั่นคือจุดเริ่มต้นของการเดินทางแห่งการไว้วางใจในพระองค์

พระเจ้าของฉัน ฉันเข้าหาพระองค์เหมือนเด็กเล็กคนหนึ่งและทูลขอสิ่งเหล่านั้น ลองคิดว่าฉันมีความยินดีมากแค่ไหน ที่อีกสองสามอาทิตย์ต่อมา มีผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่ค่อยคุ้นเคยด้วยมาที่ประตูบ้านของฉันและพูดว่า “ฉันคิดว่าคุณคงไม่ที่บ้านนะ แต่ฉันรู้สึกตลอดเลยว่าพระเจ้าต้องการให้ฉันเอาผ้าเช็ดจานผืนใหม่มาให้คุณ” ฉันตื่นเต้นจนเธอตกใจ ฉันจึงอธิบายให้เธอเข้าใจว่าฉันได้ร้องขอให้พระเจ้าจัดเตรียมสิ่งนี้ให้แก่ฉัน นั่นเป็นหนึ่งในประสบการณ์อันน่ายินดีของฉันกับความสัตย์ซื่อของพระเจ้า และมีอีกหลายประสบการณ์ที่เกิดขึ้นตลอดหลายปีในชีวิตของฉัน

ในพระคัมภีร์บอกเราว่าเมื่อดาวิดกำลังจะฆ่ายักษ์ใหญ่โกลิอัท และทุกคนต่างก็หมดหวังและบอกดาวิดว่าเขาทำไม่สำเร็จหรอก แต่เขานึกถึงสิ่งโตและหมีที่เขาเคยฆ่าพวกมันมาก่อนด้วยความช่วยเหลืออันสัตย์ซื่อของพระเจ้า ดังนั้นความเชื่อของเขาได้รับการเสริมกำลังและเขาออกไปฆ่าโกลิอัทได้ (ดูใน 1 ซามูเอล 17:34-36)

ฉันอยากหนุนใจคุณให้ใช้เวลา อาจเป็นตอนนี้เลย เพื่อเขียนถึงช่วงเวลาที่คุณมีประสบการณ์กับความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในชีวิตของคุณ ฉันสามารถยืนยันได้ว่าการทำแบบนี้จะเสริมความเชื่อของคุณให้เข้มแข็งและทำให้คุณสามารถวางใจพระเจ้าสำหรับความจำเป็นในชีวิตเวลานี้ได้ง่ายมากขึ้น

ฉันได้ยินมาว่า คำว่า “สัตย์ซื่อ” มีคานิยามว่า “การวางใจได้หรือพึ่งพาได้” เราสามารถพึ่งพาพระเจ้าได้ เราสามารถพึ่งพิงพระองค์ได้ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะไม่ละทิ้งเราหรือทอดทิ้งเรา แต่จะทรงอยู่กับเราเสมอ (ดูใน มัทธิว 28:20)

เมื่อเรามีความจำเป็นในชีวิต เราสามารถวางใจว่าพระองค์ทรงอยู่กับเราและจะทรงช่วยเรา (ดูใน ฮีบรู 13:5) เมื่อเราต้องก้าวผ่านการทดลองใดๆ พระองค์ทรงอยู่กับเราและทรงช่วยเหลือเราเสมอ (ดูใน 1 โครินธ์ 10:13) และเมื่อทุกคนทิ้งเราไป พระองค์ทรงอยู่กับเราและยังคงสัตย์ซื่อต่อเราเสมอ (ดูใน 2 ทิโมธี 4:16-17)

การศึกษาพระลักษณะแต่ละข้อของพระเจ้าด้วยความตั้งใจจริง จะช่วยเราอย่างมากในการเรียนรู้ที่จะวางใจในพระองค์ ฉะนั้นจะพูดถึงพระลักษณะของพระองค์ด้านอื่นมากขึ้นตลอดหนังสือทั้งเล่มนี้ แต่ฉันอยากหนุนใจคุณให้ใช้เวลาแสวงหาพระลักษณะของพระเจ้าจากแหล่งต่าง ๆ เพิ่มเติมด้วย

ความมั่นใจ

ความวางใจมีความหมายอีกอย่างหนึ่งว่าเป็น “ความมั่นใจ” เราทุกคนรู้ว่าชีวิตมันจะง่ายขึ้นแค่ไหนถ้าหากเรามีความมั่นใจ การมีความเชื่อที่เราสามารถทำสิ่งหนึ่งได้นั้นช่วยให้เราสามารถใช้ชีวิตอย่างกล้าหาญ มีความยินดี และมีความคาดหวังในทางบวก ในฐานะผู้เชื่อในพระเยซู ความมั่นใจของเราจำเป็นต้องอยู่ในพระองค์ เราทุกคนมีความมั่นใจในบางด้าน แต่เราสามารถมั่นใจในทุกด้านของชีวิตได้โดยผ่านการวางใจพระเจ้า ยกตัวอย่างเช่น บางครั้งฉันรู้สึกมั่นใจเมื่อฉันกำลังสอนในที่ประชุมใหญ่แห่งหนึ่ง แต่ก็บางเวลาที่ฉันไม่มั่นใจเลย ในช่วงเวลาเหล่านั้นฉันสามารถเลือกที่จะมั่นใจได้ครบโดที่ความมั่นใจของฉันอยู่ในพระคริสต์ ไม่ใช่อยู่ในตัวของตัวเองหรือในสิ่งที่ฉันรู้สึก

อัครทูตเปาโลกล่าวอย่างชัดเจนว่าเขาไม่ได้มั่นใจในเนื้อหนังเลย ถึงแม้ว่าเขาจะมีข้อได้เปรียบทางกายภาพหลายอย่าง แต่เขาก็ไม่ได้วางใจในสิ่งภายนอกต่าง ๆ เหล่านั้น เขาย้ำว่าความมั่นใจของเรานั้นอยู่ในพระคริสต์ (ดูใน ทิโมธี 3:3) ความวางใจคือความมั่นใจในผู้หนึ่งที่ไว้วางใจได้ และความมั่นใจในพระคริสต์ทำให้เราสบายใจ มันช่วยให้เราทำงานได้ง่ายขึ้นเพราะเราเชื่อว่าเราทำสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จได้ ความวางใจด้วยความมั่นใจกำจัดความตึงเครียด ความกดดัน ความกังวล และความกลัวต่อความล้มเหลวออกไป

ฉันบอกว่าเราสามารถ “เลือกเป็น” คนที่มีความมั่นใจได้แม้เรายังไม่ “รู้สึก” มั่นใจก็ตาม และนี่คือประเด็นที่สำคัญอย่างมาก ความรู้สึกนั้นแปรปรวนและ

*ความวางใจคือความ
มั่นใจในผู้หนึ่งที่ไว้วางใจได้*

เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาโดยไม่แจ้งก่อนล่วงหน้า ดังนั้นการเอาความมั่นใจไปวางไว้กับสิ่งที่เรารู้สึกจึงไม่ฉลาดเลย

คุณอาจไปสมัครงานและเริ่มต้นด้วยความรู้สึกมั่นใจเพราะคุณเชื่อว่าคุณมีทักษะที่บริษัทต้องการ แต่ผ่านไปครึ่งทางของการสัมภาษณ์ คุณรู้สึกว่าคุณที่สัมภาษณ์ไม่ค่อยชอบคุณเลย และในวินาทีนั้นความคิดนี้ (ซึ่งอาจไม่ใช่ความจริง) ก็ทำให้คุณสูญเสียความมั่นใจ แต่ถ้าความมั่นใจของคุณอยู่ในพระเจ้า คุณสามารถวางใจว่าพระองค์จะประทานความโปรดปรานให้แก่คุณ และคุณสามารถผ่านการสัมภาษณ์ด้วยความมั่นใจว่าถ้าหากนั่นเป็นงานที่เหมาะสมกับคุณ คุณก็จะได้งาน

ซาตานไม่ต้องการให้เรามีความมั่นใจเพราะมันรู้ว่าถ้าไม่มีความมั่นใจ เราจะไม่ประสบความสำเร็จมากในชีวิต แม้แต่คนที่มีความศรัทธาอย่างมาก คนที่ฉลาด และเต็มไปด้วยความสามารถยังต้องการความมั่นใจ ความมั่นใจสำคัญต่อเราเหมือนน้ำมันสำคัญต่อเครื่องบิน เครื่องบินมีความสามารถในการบินได้ แต่มันจะบินไปที่ไหนไม่ได้ถ้าหากไม่มีน้ำมัน

เป็นไปได้ที่ความมั่นใจจะอยู่อย่างมั่นคงตลอดไปถ้าเราเอาความวางใจไปไว้กับคนที่ไม่เหมาะสมหรือสิ่งที่ไม่เหมาะสม เพราะทั้งคนและสิ่งเหล่านั้นล้วนเปลี่ยนแปลงได้เสมอ แต่พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง และพระองค์ไม่โกหก พระองค์ทรงเป็นศิลาที่เรายึดมั่นเอาไว้ในท่ามกลางโลกนี้ที่เป็นเหมือนท้องทะเลที่หวั่นไหวและไม่แน่นอน

บทที่ 2

ความวางใจนำมาซึ่งการหยุดพัก

บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อย แยกภาระหนัก และแบกหนักเกินไป
จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก...

มัทธิว 11:28

ในพจนานุกรมฉบับโนอาห์ เว็บสเตอร์ ให้คำนิยามคำว่า “วางใจ” ว่าเป็นการ
พักใจกับใครบางคนที่มีคุณลักษณะที่ดี ฉันรู้สึกว่าการเขียนบทหนึ่งในหนังสือนี้เรื่อง
การพักใจเป็นสิ่งที่สำคัญมาก นี่คือนี่สิ่งที่เราทุกคนจำเป็นต้องมีและพวกเราส่วนใหญ่
ต้องการสิ่งนี้ ในชีวิตของเรามีรายละเอียดหลายอย่างที่เกินกว่าที่ความสามารถของ
เราจะดูแลให้ครบได้ ถ้าเราพยายามกังวลไปเสียทุกเรื่องจะทำให้เราหมดแรง พระเจ้า
ทรงต้องการช่วยเหลือเรา แต่ตราบดีที่เรายังพยายามทำทุกอย่างด้วยตัวของเราเอง
พระองค์จะไม่ฝืนช่วยเราแน่

พระเจ้ามักจะหยิบยื่นความช่วยเหลือให้แก่เราโดยการจัดเตรียมคนอื่นให้มา
ช่วยแบ่งเบาภาระหนักในชีวิตของเรา เดฟกับฉันมีลูกชายสองคนที่ทำงานร่วมกับเรา
ในพันธกิจ และพระเจ้าได้จัดเตรียมพวกเขาให้มาช่วยแบ่งเบาภาระหนักในการจัดการ
พันธกิจใหญ่ ในช่วงแรกมันเป็นเรื่องที่ทำได้ยากสักหน่อยสำหรับเราในการยอมปล่อย
สิ่งต่าง ๆ ที่เราเคยดูแลมาก่อนและมอบสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นให้กับลูกชายของเราดูแล
นั่นเป็นการตัดสินใจที่เราต้องทำ และการทำอย่างนั้นทำให้เราได้พักใจและวิญญาณ
อย่างมาก

มีหลายสิ่งและหลายสถานการณ์ที่เราไม่ต้องมานั่งคิดเมื่อลูกชายของเรา
ดูแลเรื่องต่างๆ แทน ฉันมีอิสระที่จะสอน เขียนหนังสือ อธิษฐาน ศึกษา และทำรายการ

ทีวี ขณะที่ยังนั่งลงเขียนหนังสือที่นี้ ก็มีอีกหลายสิ่งที่กำลังขับเคลื่อนไปในพันธกิจที่ฉันอาจไม่รู้ด้วยซ้ำ ฉันได้เห็นผลลัพธ์และมันออกมาดีเสมอ ฉันไวใจให้แดน ลูกชายคนหนึ่งของฉันช่วยจัดการเรื่องพันธกิจการประกาศหลายอย่าง และเมื่อวานนี้ แดนบอกกับฉันว่ารายการทีวีของเราได้อยู่ในช่องวีดีโอทางอินเทอร์เน็ตของเว็บไซต์เน็ตฟลิกซ์แล้ว ซึ่งฉันประทับใจมาก เพราะเป็นโอกาสที่จะเข้าถึงผู้คนมากยิ่งขึ้น และมันเกิดขึ้นได้โดยที่ฉันยังไม่ได้เข้าไปมีส่วนจัดการ เพราะฉันยอมปล่อยให้การทำงานส่วนนั้นให้กับอีกคนหนึ่งทำ

ลูกชายอีกคนคือ เดวิด ที่ทำให้ฉันตกตะลึงเมื่อเขาเอาภาพของโครงการหนึ่งในแทนซาเนียที่เรากำลังหาทุนและดูแลอยู่มาให้ฉัน ฉันมีความชื่นชมยินดีอย่างมากในการมีส่วนร่วมเฉลิมฉลองที่ได้ช่วยเหลือผู้คนมากขึ้น แต่ฉันไม่เคยกังวลแม้แต่ครั้งเดียวเกี่ยวกับรายละเอียดนับพันรายการก่อนที่โครงการนี้จะสำเร็จ

ลูกชายของเราเป็นหุ้นส่วนในพันธกิจ และถึงแม้ว่าฉันกับเดฟยังคงทำงานหนักแต่เราก็ไม่ได้ทำงานหนักมากเกินไป เราไม่ได้อยู่ใต้ความวิตกกังวล และจิตใจของเราได้หยุดพัก

พระเจ้าชอบที่จะทำให้เราประหลาดใจด้วยความยินดีอยู่บ่อยๆ ถ้าเราวางทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์และการปกป้องจากพระองค์ พระองค์ต้องการเป็นหุ้นส่วนในชีวิตของเรา และเมื่อเราลองรักษาทำที่ให้พระองค์ทำแบบนั้น จิตใจของเราจะได้หยุดพักตามพระคัมภีร์แล้วเราได้รับการทรงเรียกให้มีสัมพันธ์สนิทและมีส่วนร่วมกับพระเจ้า 1 โครินธ์ 1:9 (ฉบับขยายความ) บอกไว้อย่างนี้ว่า

พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ (ไวใจได้ และพระสัญญาของพระองค์เป็นจริง พระองค์คือผู้ที่สามารถพึ่งอาศัยได้) และโดยพระองค์ท่านได้รับการทรงเรียกให้เข้าสู่สัมพันธภาพ (สนิทสนม) และมีส่วนร่วมกับการบูชาของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ความสัมพันธ์กับพระเจ้านั้นมีมากกว่าการอ่านพระคัมภีร์ในแต่ละวัน มากกว่าการไปคริสตจักรอาทิตย์ละครั้ง มากกว่าการถวายเงิน หรือทำความดีบางอย่าง สิ่งเหล่านี้คือศาสนา แต่การมีความสัมพันธ์อันล้ำเลิศที่เราได้รับข้อเสนอผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์นั้นคือการเป็นหุ้นส่วน พระองค์ประทานความสามารถให้แก่เราและทรงคาดหวังให้เราใช้มันทุกครั้งในขณะที่วางใจในพระองค์ พระองค์พร้อมที่จะรับมือกับทุกสิ่ง ที่เราไม่สามารถรับมือได้ ฉันขอบพุดว่า “วางใจให้พระเจ้าช่วยคุณให้ทำได้ดีที่สุด และปล่อยให้พระองค์ทำในส่วนที่เหลือ”

“วางใจให้พระเจ้าช่วยคุณให้ทำได้ดีที่สุด และปล่อยให้พระองค์ทำในส่วนที่เหลือ”

สันติสุขในจิตใจ

พระเจ้าทรงหยิบยื่นสันติสุขในจิตใจให้แก่เราเมื่อเราวางใจในพระองค์ ในแต่ละวันจะมีความคิดมากมายที่สามารถทำให้เกิดความวิตกกังวลเข้ามาเสมอ เช่น เช้าวันนี้ฉันกำลังทำงานอยู่กับผู้หญิงคนหนึ่ง และเธอเป็นคนที่เสียบบอก ไม่สนใจที่จะชวนฉันคุย และทันใดนั้นมีความคิดหนึ่งผุดขึ้นมาในสมองฉันว่า เธอต้องไม่ชอบฉันแน่ ๆ จากนั้นฉันเริ่มคิดว่าฉันจำเป็นต้อง “ทำอะไรบางอย่าง” เพื่อเปลี่ยนสถานการณ์ที่กำลังเจียบแบบนี้ แต่ฉันก็ยังคิดไม่ออกว่าจะทำยังไงดี

เมื่อเราหาทางทำสิ่งต่าง ๆ ที่เราไม่รู้ว่าจะทำยังไงก็จะทำให้เราเกิดความเครียด ความกังวล ความกระวนกระวาย และบางครั้งทำให้ความกลัวเริ่มทำงาน มีสิ่งใดในชีวิตของคุณที่คุณรู้สึกว่าคุณต้อง “แก้ไข” แต่คุณก็คิดไม่ออกว่าจะแก้ไขมันได้ยังไงบ้างไหม? ถ้ามี คุณสามารถทำแบบเดียวกับฉันได้ ฉันอธิษฐานมอบสถานการณ์นั้นให้พระเจ้า และวางใจที่จะให้พระองค์ “ช่วยแก้ไขมัน” ฉันอธิษฐานง่าย ๆ ว่า “พระบิดา ลูกขอให้ความสัมพันธ์ของลูกกับ _____ อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และลูกขอให้พระองค์ทำตามที่ต้องการเถิด ในพระนามของพระเยซู เอเมน ” ทันทีที่ฉันทำแบบนี้ สันติสุขก็กลับคืนสู่จิตใจของฉัน

ผ่านไปไม่นานฉันเริ่มได้ยินเสียงลูกคนหนึ่งของฉันกำลังร้องโวยวาย ซึ่งฉันเดาได้ว่าลูกๆกำลังไม่มีความสุขแน่ ฉันตะโกนถามว่ามีอะไรให้แม่ช่วยไหม และพวกเขาตอบว่าไม่มี ทันใดนั้นฉันก็เริ่มคิดว่า เกิดเรื่องอะไรเกิดขึ้นกันแน่? พวกเขาทะเลาะกันอยู่หรือเปล่า? หรือลูกคนไหนกำลังเจ็บอยู่หรือเปล่านะ? ฉันกำลังหาสัมภาระอีกอันมาวางไว้บนหลังของตัวเองอีกแล้ว และฉันพร้อมจะแบกมันไปทั้งวัน แต่ฉันคิดขึ้นมาว่าฉันสามารถมอบทุกเรื่องไว้กับพระเจ้าได้ พระเจ้าผู้เดียวที่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น และรู้ว่าจะทำยังไงกับเด็กๆ

ฉันจึงอธิษฐานว่า “พระบิดา ของทรงช่วยให้เด็กๆตัดสินใจที่จะมีความสุข ขอให้พวกเขามองเห็นว่าพวกเขาได้รับพระพรมากแค่ไหน และขอให้เขามีใจขอบคุณแทนความโศกเศร้าด้วยเถิด” หลังจากที่ฉันอธิษฐานสักครู่เดียว ลูกคนหนึ่งก็บอกฉันว่า “ผมรู้สึกดีขึ้นแล้วครับ ผมรักแม่นะ”

พวกเราอาจมีประสบการณ์ในหลายๆเรื่อง คล้ายกันในแต่ละวัน ซึ่งฉันไม่แปลกใจเลยที่ผู้คนมีความเครียดเกินกว่าที่จะรู้จักวิถีแห่งการวางใจในพระเจ้า และให้พระองค์จัดการในทุกๆเรื่องที่เรากังวล ฉันเคยเป็นหนึ่งในคนเหล่านั้นมาตลอดทั้งครึ่งชีวิต แต่ฉันขอบพระคุณพระเจ้าจริงๆ ที่ตอนนี้ฉันรู้ว่าจะจัดการกับสิ่งที่ฉันห่วงได้อย่างไร

ยอมให้พระเจ้ามีส่วนร่วมในทุกวันโดยการเริ่มพูดคุยกับพระองค์ในทุกเรื่องการอธิษฐานคือการพูดคุยกับพระเจ้าแบบง่าย ๆ ฉันอยากขอรับรองว่า อย่ามองว่าการอธิษฐานคือภารกิจประจำวัน แต่การอธิษฐานคือวิธีการของเราในการยอมให้พระเจ้าเข้ามามีส่วนร่วมในทุกด้านของชีวิต รวมถึงเรื่องบางเรื่องที่เราพยายามขโมยเอาสันติสุขและทำให้เราเกิดความวิตกกังวลด้วย

อย่ายอมโดนมารหลอกว่าคุณไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องคิดกังวล ถ้าหากสิ่งที่คุณกำลังคิดในหัวคือความกังวล คุณสามารถเลือกคิดถึงอย่างอื่นแทนได้ พระวาระของพระเจ้าสอนเราให้ขจัดความคิดที่ผุดออกไป โดยการนำเอาทุกความคิดเหล่านั้นให้อยู่ใต้บังคับของการเชื่อฟังพระคริสต์ (ดูใน 2 โครินธ์ 10:5) ฉันพบว่าการพูดคุยกับพระเยซูตลอดทั้งวันเกี่ยวกับทุกสิ่งที่ฉันทำ และที่ฉันห่วงนั้น เป็นหนึ่งในวิธี

การที่ดีที่สุดเพื่อจะรักษาการมีความสามัคคีธรรมกับพระเจ้า จงชื่นชมยินดีที่พระเจ้าทรงสถิตกับคุณ และขณะเดียวกันพระองค์ก็กำลังช่วยเหลือเราในทุกๆ เรื่องไปด้วย พระเยซูทรงคิดถึงสิ่งใดเมื่อพระองค์พบกับสถานการณ์ที่เรียกได้ว่าเป็น “ปัญหา”? เราเห็นตัวอย่างมากมายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับวิธีการรับมือในสถานการณ์ต่างๆ ของพระเยซู และในแต่ละกรณี พระองค์ทรงเลือกที่จะวางใจพระบิดาในสวรรค์ แม้แต่ตอนที่พระองค์อยู่บนไม้กางเขนและรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง พระเยซูตรัสว่า “พระบิดา ลูกขอฝากมอบวิญญาณของลูกไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” (ลูกา 23:46 ฉบับขยายความ) นี่เป็นช่วงเวลาที่ยากที่สุดในชีวิตของพระเยซู แต่ในท่ามกลางความเจ็บปวดอย่างรุนแรงและการทนทุกข์อย่างแสนสาหัส พระองค์ทรงวางใจในพระเจ้า

พระคัมภีร์พูดถึงตอนที่พระเยซูทรงประทับอยู่ในเรือขณะที่มีพายุแรงกล้าว่าเหล่าสาวกที่อยู่กับพระองค์หวาดผวาและกลัวลนลาน แต่พระองค์ทรงนอนหลับอยู่ในเรือนั้น เมื่อสาวกปลุกพระองค์ให้ตื่นด้วยความกลัว พระเยซูตรัสว่า “ทำไมพวกเจ้าจึงหวาดผวาและกลัวถึงเพียงนี้? พวกเจ้าช่างไม่มีความเชื่อเอาเสียเลย (ไม่มีความวางใจที่ไม่ไหวหวั่น)? (มาระโก 4:40 ฉบับขยายความ)

พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราวางใจพระองค์ พระองค์หิบบยื่นข้อเสนออันนั้นให้แก่เรา และเป็นเรื่องฉลาดเมื่อเราเรียนรู้ที่จะเลือกทำแบบนั้นทุกครั้งที่ถูกทดลองให้วิตกกังวล ทำไมเราจึงต้องเป็นทุกข์? ในเมื่อเราไม่จำเป็นต้องทุกข์เลย

จะเป็นยังไงถ้าหากฉันไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการ?

ฉันคิดว่าความกลัวว่าจะไม่ได้รับในสิ่งที่ต้องการคือรากอย่างหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้านั้นกลายเป็นเรื่องยาก พวกเราส่วนใหญ่ตระหนักว่ามีเพียงทางเดียวที่จะทำให้เราได้สิ่งที่ต้องการคือ การจัดการขั้นตอนต่างๆ ด้วยตัวเอง ซึ่งวิถีความคิดแบบนี้จะขัดขวางเราไม่ให้มอบความไว้วางใจให้กับคนอื่นได้

เนื่องจากฉันถูกลีลาโดยพ่อแม่ที่เห็นแก่ตัวและทำรุนแรงต่อฉัน ฉันจึงเชื่อว่าไม่มีใครคิดถึงตัวฉันจริง ๆ และทัศนคติของฉันคือ ถ้าหากฉันไม่ปกป้องตัวเอง ก็จะไม่มีการดูแลฉันหรอก คุณอาจจะเคยรู้จักทัศนคติแบบนี้ และมันทำให้คุณทุกข์ใจเหมือนกับที่ฉันเคยเป็นมาก่อน

เดฟเคยเจ็บปวดกับความไม่รู้จักไว้วางใจของฉัน แต่ฉันก็ไม่เคยตระหนักรู้ว่าเขาไม่ใช่คนที่เลือกทำอะไรเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองฝ่ายเดียว ตอนนั้นฉันรู้ว่า

*พระองค์ใส่ใจและ
ทรงมีแผนการที่ดี
ให้กับชีวิตของฉัน*

เดฟรักฉัน แต่พ่อแม่ก็เคยบอกว่ารักฉันเหมือนกัน และพ่อแม่ก็ทำให้ฉันเห็นว่ารักฉันยังไง ฉันไม่สามารถยอมไว้ใจใครได้เลยจนกระทั่งวันที่ฉันได้รู้จักกับความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้า และเชื่อว่าแม้มีคนทำร้ายฉัน แต่พระเจ้าจะรักษาให้หายและจะปกป้องฉัน พระองค์ใส่ใจและทรงมีแผนการที่ดีให้กับชีวิตของฉัน และเมื่อฉันเชื่ออย่างนั้น จึงสามารถวางใจในพระองค์และเริ่มเรียนรู้ที่จะวางใจในคนอื่นได้

การวางใจในพระเจ้าไม่ได้เป็นสิ่งที่รับประกันว่าเราจะมีทุกอย่างตามที่เราต้องการเสมอ ถ้าหากเรายังไม่ได้ในสิ่งที่เราคิดไว้ นั่นมีเหตุผลเพียงข้อเดียวคือ พระเจ้ามีสิ่งที่ดีกว่า เหมาะสมกว่าให้กับเราแน่นอน หลายครั้งฉันต้องการข้าวของต่าง ๆ และขอจากพระเจ้าซึ่งฉันไม่ได้รับมัน แต่ภายหลังฉันจึงรู้ว่า ถ้าพระเจ้าประทานสิ่งที่ฉันต้องการในตอนนั้น มันก็จะเป็นผลดีกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้อย่างแน่นอน เมื่อเราเรียนรู้ที่จะปรารถนาในสิ่งที่พระเจ้าต้องการมากกว่าสิ่งที่เราคิดไว้ เราจะสามารถมีสันติสุขตั้งมั่นคงใจและในทุกด้านของชีวิต

พระเยซูได้ให้ตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบของท่าทีลักษณะนี้เมื่อพระองค์ทรงอธิษฐานในสวนเกธเสมานีก่อนการสิ้นพระชนม์อย่างทุกข์ทรมานบนไม้กางเขน พระเยซูอธิษฐานว่า

...พระบิดา ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ด้วยนี้เลื่อนผันไป
จากข้าพระองค์ แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้า
พระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์(เสมอ)

ลูกา 22:42

สันติสุขในใจจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ นั่นขึ้นอยู่กับความเต็มใจที่เราจะวางใจใน
พระเจ้า และตระหนักว่า น้ำพระทัยของพระองค์ดีกว่าความต้องการของเราเสมอ
ไม่ว่าเราจะเข้าใจสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่หรือไม่ แต่เราถูกสร้างขึ้นมาพร้อมกับ
อิสรภาพที่จะตัดสินใจ เรามีอิสรภาพที่จะเลือกจัดการและใช้ชีวิตตามความต้องการ
ของตัวเอง แต่ขอขอบคุณพระเจ้า ที่เราก็มียุติธรรมที่จะเลือกวางใจในความดีของพระเจ้า
และการทรงนำของพระองค์ด้วย ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์พูดไว้อย่างนี้ว่า “การเพิ่มพูน
ขึ้นของการปกครองและสันติภาพของท่าน จะไม่มีที่สิ้นสุด...” (อิสยาห์ 9:7) ยิ่งเรา
ยอมให้พระเจ้าปกครองชีวิตของเรามากเท่าไร เราก็มักจะได้ชื่นชมอยู่ในสันติสุขมาก
ขึ้นเท่านั้น

ใครนั่งอยู่ในตำแหน่งคนขับของชีวิตคุณ?

เมื่อชีวิตไม่เป็นไปตามที่คิด และบวกกับการไม่ยอมวางใจในพระเจ้า ก็จะเป็น
เรื่องง่ายที่เราจะลงมือแย่งพวงมาลัยมาจากพระองค์ และพยายามโน้มน้าวให้พระองค์
ทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่เราต้องการ นำเคราะห์ที่หลายคนกำลังทำแบบนี้ เพราะแม้แต่คนที่
เป็นคนดีที่สุดก็เคยเสียหลักลงในแอ่งน้ำแห่งอารมณ์ในฝ่ายวิญญาณ ทำไม่ยอมให้
พระเจ้าขับเคลื่อนชีวิตของคุณล่ะ?

ฉันเพิ่งได้ยินเรื่องของเด็กสาวสองคนที่นั่งไปในรถด้วยกัน คนหนึ่งชอบทำอะไร
รวดเร็วมากเกินไปโดยไม่ได้คิดรอบคอบ ตอนนั้นเธอต้องการแลกตำแหน่งที่นั่งกับ
เพื่อนที่กำลังทำหน้าที่ขับรถ และเธอก็ลงมือทันทีในขณะที่รถกำลังแล่นอยู่ ถึงแม้ว่า
เพื่อนที่กำลังขับรถอยู่จะขัดขึ้น แต่เธอก็พยายามทำงานสำเร็จและทั้งคู่ก็ตกลงไปใน
แม่น้ำข้างถนนนั้น และเครื่องยนตร์ก็พัง

ฉันขอแนะนำให้คุณมอบให้พระเจ้าเป็นคนขับเคลื่อนชีวิตของคุณ อย่าพยายามดึงพวงมาลัยมาจากพระองค์ในขณะที่พระองค์เป็นผู้นำพาชีวิตของคุณ ยอมให้พระองค์เป็นผู้นำและพยายามเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ตาม นี่คือนิยามที่ฉลาดและปลอดภัยที่สุด และเป็นวิธีการที่จะมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จที่แท้จริง

ขอให้คุณใช้เวลาสักครู่หนึ่งเพื่อจะตั้งใจและจดจ่อตามคำถามด้านล่างนี้

- คุณให้ใครนั่งในตำแหน่งคนขับเคลื่อนชีวิตของคุณ ?
- ชีวิตตอนนี้ของคุณ คุณมีสันติสุขในใจมากหรือน้อย ?
- คุณใช้เวลาทั้งวันเพื่อจะได้คิดและกังวลเรื่องปัญหาบ่อยๆ ใช่มั้ย ?
- คุณกลัวว่าจะขาดแคลนข้าวของต่างๆ ทำให้คุณไม่ยอมไว้วางใจพระเจ้า ใช่มั้ย ?
- คุณอยากมีใจที่เปี่ยมล้นด้วยสันติสุขมากขึ้นไหม ?
- คุณอยากมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีมากกว่านี้ไหม?

การตอบคำถามเหล่านี้อย่างซื่อสัตย์จะช่วยให้คุณรู้ถึงระดับความวางใจที่คุณมีต่อพระเจ้าหากคุณไม่ได้วางใจพระเจ้าอย่างที่คุณควรจะเป็นก็ยังไม่ต้องตำหนิตัวเอง แต่ขอให้เริ่มต้นจากวินาทีนี้ที่จะตัดสินใจเลือกความวางใจแทนความวิตกกังวล ขอให้พิจารณาพระคัมภีร์ข้อนี้

พระองค์จะทรงปกป้องและรักษาเขาไว้ในสันติสุขที่สมบูรณ์ และมั่นคงคือคนที่จิตใจ (ทั้งแนวโน้มของจิตใจและลักษณะของจิตใจ) พักอาศัยอยู่ในพระองค์ เพราะเขายอมอุทิศตัวเองต่อพระองค์ ฟังพาพระองค์ และหวังอย่างแน่วแน่ในพระองค์

อิสยาห์ 26:3 (ฉบับขยายความ)

ฉันขอแนะนำวิธีการอธิษฐานแบบใหม่ แทนที่จะบอกพระเจ้าว่าคุณต้องการให้พระองค์ทำสิ่งใดให้คุณ ...อาเมน จบ แต่ขอให้คุณลองเพิ่มประโยคนี้ต่อว่า “แต่พระเจ้า ถ้าหากสิ่งนี้ไม่เหมาะสมกับข้าพระองค์ ขออย่าได้ทรงประทานให้แก่ข้าพระองค์เลย ในพระนามของพระเยซู เอเมน”

มีหลายครั้งในชีวิตของฉัน (และอาจจะในชีวิตของคุณด้วย) เมื่อฉันทำงานหนักเพื่อจะได้ในสิ่งที่ต้องการแต่กลับพบว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ทำให้ฉันสมหวังหรืออึดใจเลย และยังทำให้สถานการณ์ในชีวิตของฉันแย่ลงด้วยซ้ำ พวกเราส่วนใหญ่มีประสบการณ์นี้กับการซื้อสิ่งของบางอย่างที่เราต้องการซึ่งในความเป็นจริงไม่มีเงินพอที่จะซื้อ และในที่สุดก็ต้องเครียดเพราะการเป็นหนี้ หรือเราเริ่มต้นด้วยการโต้เถียงกันกับคู่สมรสเมื่อมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แต่หลังจากที่เราได้ในสิ่งที่เราต้องการ เราก็ต้องมาสำนึกว่าการทำตามใจของเรานั้นไม่คุ้มกับความทุกข์ทางอารมณ์และจิตที่เราได้รับเลย

ฉันเรียนรู้ว่าถ้าหากเราไม่สามารถมีสิ่งที่เราต้องการพร้อมกับสันติสุขในจิตใจแล้ว แสดงว่าสิ่งนั้นไม่คุ้มค่าที่จะหามา พระคัมภีร์เตือนใจให้เรายอมให้สันติสุขเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดในชีวิตของเรา เป็นการตัดสินใจสุดท้ายของเรา (ดูใน โคโลสี 3:15) หลังจากทนทุกข์อยู่กับความสับสนทางอารมณ์และทางใจมานานหลายปี ฉันได้เรียนรู้ว่าสันติสุขเป็นสินค้าที่มีค่าและเราสมควรยอมจ่ายราคาเท่าไรก็ตามเพื่อจะได้สันติสุขนี้

ถ้าหากเราไม่สามารถมีสิ่งที่เราต้องการพร้อมกับสันติสุขในจิตใจแล้ว แสดงว่าสิ่งนั้นไม่คุ้มค่าที่จะหามา

เมื่อคุณพบว่าการวางใจพระเจ้าเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก จงถามตัวเองว่า “นั่นเป็นเพราะความกลัวว่าถ้าหากฉันวางใจพระองค์ ฉันจะไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการหรือเปล่า?” ถ้าหากคำตอบคือ ใช่ คุณก็ได้เจอสาเหตุของการขาดความวางใจและมีสันติสุขแล้ว

การทำตามวิธีการของเราเป็นการประเมินราคาที่สูงเกินจริง นำแปลกใจมากที่เราหลายคนยอมให้ชีวิตผ่านไปกับการวิ่งตามความพึงพอใจของตัวเองเพียงเพื่อไปพบกับจุดสุดท้ายคือความไม่อึดใจกับสิ่งใดเลย

มีเพียงน้ำพระทัยของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำให้เรามีความอิมใจสูงสุดได้ เราถูกสร้างมาเพื่อพระองค์และเพื่อพระประสงค์ของพระองค์ และสิ่งใดที่นอกเหนือจากนั้นล้วนไม่สามารถนำความพึงพอใจมาให้แก่เราได้เลย เมื่อเรายังหนุ่มสาว เราอาจคิดว่าการได้ในสิ่งที่เราต้องการเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต แต่เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี ฉันหวังว่าเราจะได้เรียนรู้และมีประสบการณ์มากพอที่จะพร้อมพูดว่า “ฉันต้องการน้ำพระทัยของพระเจ้ามากกว่าต้องการตามความต้องการของตัวเอง” ไม่มีที่ไหนที่ดีกว่าการได้อยู่ในน้ำพระทัยอันสมบูรณ์ของพระเจ้า

บทที่ 3

ใครคือคนที่ฉันทวางใจได้?

...คนที่ถูกแช่งสาป (ด้วยความชั่วร้ายที่ร้ายแรง) คือ คน
เข้มแข็งที่วางใจและพึ่งในความเป็นมนุษย์ที่ประหลาด และ
ทำให้เนื้อหนัง (มนุษย์) ที่อ่อนแอเป็นกำลังแขนของเขา และ
คนที่หันจิตและใจออกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

เยเรมีย์ 17:5 (ฉบับขยายความ)

“ในโลกทุกวันนี้ คุณไว้วางใจใครไม่ได้หรอก” นี่เป็นประโยคที่ทุกคนเคยได้ยิน และเป็นสิ่งที่พวกเราส่วนใหญ่ได้รับบทเรียนเรื่อย ๆ แต่ไม่ใช่เรื่องจริงทั้งหมด การคิดแบบคนมองโลกในแง่ร้ายหรือมองว่าทุกคนเลวร้ายไปหมดนั้น เป็นความคิดที่อันตรายยิ่งนัก

ในทุกวันนี้ฉันยอมรับว่าการที่จะหาคนที่ไว้วางใจได้ไม่ใช่เรื่องง่าย ตลอดชีวิตของ ฉันก็เคยเรียนรู้ว่ามันยากมากจริงๆ แต่ฉันก็ได้ปฏิเสธที่จะใช้ชีวิตด้วยหัวใจที่เต็มไป ด้วยการไม่ไว้วางใจและความขี้สงสัย ฉันตัดสินใจที่จะเชื่อในส่วนตัวที่ดีที่สุดและไว้วางใจคน นอกเสียจากว่าจะมีเหตุผลหรือหลักฐานที่แสดงออกมาว่าคนผู้นี้ไว้วางใจไม่ได้จริง ๆ

ฉันจำได้ว่าในตอนที่ฉัน 7 ขวบ ฉันไม่สามารถไว้วางใจพ่อกับแม่ของฉันได้เลย เพราะพวกเขาเห็นแก่ตัวและกระทำความรุนแรงต่อฉัน และฉันก็ไม่สามารถไว้วางใจญาติพี่น้องคนอื่น ๆ ที่ฉันเคยขอความช่วยเหลือแต่พวกเขากลับปฏิเสธที่จะช่วยฉัน และอ้างว่า “ฉันไม่ต้องการเข้าไปยุ่งกับครอบครัวของเธอ มันไม่ใช่ธุระของฉัน”

เมื่อฉันโตเป็นวัยรุ่นและเริ่มทำงาน ฉันก็เจอกับประสบการณ์ที่น่าเศร้าอื่น ๆ ตามมาอีก ซึ่งมันส่งเสียงกริ๊ดร้องกังวาลว่า “จอยซ์ เธอไว้วางใจใครไม่ได้อีกแล้ว”

ฉันแต่งงานตอนอายุสิบแปดกับชายหนุ่มที่ไม่เชื่อสัจย์ เขาเป็นหัวขโมยที่ต้องลงท้ายด้วยการไปใช้ชีวิตในคุก ฉันเคยมั่นใจว่าได้เจอคนที่สามารถไว้ใจ แต่ฉันก็ลงท้ายด้วยความโกรธที่คนเหล่านั้นทำร้าย ฉันผิดหวังและเอาแต่คิดจจจอยู่เกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านั้น

ฉันแต่งงานกับเดฟตอนอายุยี่สิบสามปี และจากจุดนั้นเอง ฉันจึงเริ่มไปร่วมประชุมในคริสตจักรเป็นประจำ ฉันก็ทักว่าฉันได้เข้าสังคมกับ “คนในคริสตจักร” ดังนั้นฉันจึงสามารถไว้วางใจพวกเขาและจะไม่ต้องเจ็บปวดอีก แต่นั่นก็ไม่ได้ช่วยอะไร อันที่จริงแล้ว ประสบการณ์ในชีวิตของฉันที่ผิดหวังมากที่สุดก็เกิดจากคริสเตียน (ฉันได้ยืมผู้อ่านบางคนพูดในใจว่า “เอเมน”) คุณอาจมีประสบการณ์อย่างเดียวกันนี้ ฉันมั่นใจว่าคุณต้องมีเรื่องเล่าที่เป็นความขมขื่นใจเกี่ยวกับสิ่งที่เพื่อนคริสเตียนได้กระทำต่อคุณแน่นอน

มนุษย์ทุกคนรวมถึงพวกเราที่นี้ล้วนมีข้อบกพร่องกันทั้งนั้น แต่เรากำลังทำให้ตัวเองผิดหวังและเจ็บปวดถ้าหากเราคิดตรงกันข้าม พระเยซูทรงเข้ามาเพื่อคนอ่อนแอ ไม่ใช่เพื่อคนเข้มแข็ง และฉันรู้สึกขอบคุณที่พระองค์ทรงเป็นเช่นนั้น ฉันต้องการพระเมตตาและการยกโทษในทุกวัน ซึ่งหมายความว่าฉันเองก็จำเป็นต้องพร้อมที่จะให้การยกโทษกับคนอื่นด้วยใจกว้างขวางเช่นกัน

เรื่องเกี่ยวกับการไว้วางใจ และการขาดความวางใจ พาดหัวข่าวเต็มไปหมดในทุกวันนี้ หัวข้อข่าวเรื่องการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่มีพวกบุโรหิตเป็นผู้ต้องหามีให้เราได้ยืมอยู่บ่อยๆ เราได้เห็นข่าวของบริษัทใหญ่ที่ค่าพลังงานในสหรัฐอเมริกา เอ็นรอน โกงเงินสะสมเลี้ยงชีพของคนนับหลายพันคน เราเคยลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนักการเมืองที่เราคิดว่าไว้ใจได้และพวกเขาก็ทำให้ผู้คนผิดหวังโดยการไม่ทำในสิ่งที่เคยสัญญาไว้

แล้วเราจะแยกคนดีกับคนชั่วได้อย่างไร ? เราจะรู้ได้อย่างไรว่าใครคือคนที่ไว้ใจได้จริง ? ฉันรู้ว่าไม่มีคำที่จะตอบเรื่องนี้ได้ง่ายๆ เลย และบางครั้งเราก็ไม่สามารถไว้ใจได้แม้แต่คนที่สมควรทุ่มเทชีวิตเพื่อเลี้ยงดูเรามากที่สุด ลองถามหญิงสาวที่ถูกกระทำทารุณจากพ่อของเธอที่มีตำแหน่งผู้นำในคริสตจักรคูลี ทุกคนรวมทั้งคนในครอบครัวของเขาเชื่อว่าเขาคือบุคคลตัวอย่างของความสัจย์ซื่อ เที่ยงตรง และพึ่งพาได้ แต่ใน

ที่สุดชายคนนั้นก็ถูกตัดสินพร้อมกับหลักฐานที่แสดงว่าเขาเป็นคนหลอกลวงและชั่วร้ายที่สุด

ในบทความเรื่อง “ใครคือคนที่คุณไว้ใจได้?” ของ ดร.เอลวิน ดับบลิว ลัทเซอร์ กล่าวว่า

“ทำไมคนเราไม่สามารถไว้ใจกันได้ง่าย ๆ ? ถึงแม้เราคิดว่าคนเราถูกขับเคลื่อนโดยสัญชาตญาณในการใช้เหตุผลและผล แต่ความจริงแล้วเราถูกขับเคลื่อนโดยความปรารถนาที่เห็นแก่ตัวของเราเอง และเพราะเราต้องการให้คนอื่นเห็นว่าเราดี มันจึงเป็นเรื่องง่ายที่เราจะสนใจแต่ภาพลักษณ์ภายนอกของตัวเอง และเพิกเฉยต่อความสัตย์ซื่อเพียงตรงในใจ ความจริงแล้ว ผู้คนไม่ได้เพียงแค่หลอกลวงคนอื่นเท่านั้น สุดท้ายพวกเขาจบลงที่การหลอกลวงตัวเองด้วย และเมื่อการหลอกลวงตัวเองของเรามีพลังอย่างเต็มที่ เราสามารถกลายเป็นคนที่ชั่วร้าย ทำลายผู้คนที่อยู่รอบตัวเพื่อปกป้องตัวตนที่อ่อนแอภายในของเรา”³

ใช่ การรู้ว่าใครบ้างที่ไว้ใจได้นั้นเป็นเรื่องยาก แลวงการล่วงประเวณีก็มีมากขึ้นตลอดเวลา นักศึกษาในมหาวิทยาลัยหลายแห่งพูดว่าพวกเขาเคยโกงข้อสอบ พนักงานขโมยเงินและข้าวของจากนายจ้าง และเรื่องอื่นๆมากมายที่เกิดขึ้นในสังคม ส่วนเรื่องรองลงมา แต่ก็ทำให้เหนื่อยใจได้ไม่แพ้กันคือ การหาข่าวของที่ได้คุณภาพ ซึ่งหายากขึ้นทุกวัน และแม้แต่กับบางเรื่องง่าย ๆ เช่น การไว้ใจคนให้มาตรงตามเวลานัดก็ยังมีแทบไม่ได้ แล้วเราจะทำอะไรได้อีกล่ะ?

เราสมควรรับเอาทัศนคติที่ไม่ดีกับการไม่ไว้ใจคนและประกาศว่า “ทุกวันนี้คุณไว้ใจใครไม่ได้หรอก” แบบนี้ไหม? หรือเราควรตัดสินใจที่จะไว้ใจผู้คน จนกว่าพวกเขาจะทำให้เราเจอหลักฐานว่าพวกเขาไว้ใจไม่ได้ ดีไหม? ฉันเลือกที่จะไว้ใจคน เพราะฉันปฏิเสธที่จะใช้ชีวิตอยู่กับทัศนคติแห่งความสงสัยที่ทำให้ฉันเป็นทุกข์เพียงเพราะมีใครบางคนเคยทำให้ฉันผิดหวังเท่านั้น

วางใจพร้อมกับเปิดตาให้กว้าง

เราอาจไว้วางใจคนได้ แต่ไม่ใช่ให้ความวางใจจนหมด ซึ่งเป็นสิ่งที่มีไว้สำหรับพระเจ้าเท่านั้น พระเยซูพูดถึงเรื่องนี้และอัครทูตยอห์นบันทึกไว้ว่า

แต่พระเยซู (ในส่วนของพระองค์) ไม่ได้ทรงวางทั้งชีวิตไว้กับพวกเขา เพราะพระองค์ทรงรู้จัก (มนุษย์) ทุกคน
ยอห์น 2:24 (ฉบับขยายความ)

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าพระเยซูไม่ไว้วางใจใครเลย แต่บอกว่าพระองค์ไม่ได้วางทั้งชีวิตไว้กับพวกเขา หมายความว่าอย่างไร ? พระองค์ไม่ได้ให้แนวคิดที่บอกว่ามนุษย์จะไม่ทำให้พระองค์ผิดหวัง พระองค์ไม่ได้ฝากชีวิตของพระองค์ไว้ในการดูแลของพวกเขา

และพระองค์ไม่จำเป็นต้องให้คนใดเป็นพยานในเรื่องมนุษย์ (ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานจากคนใดในเรื่องมนุษย์) เพราะพระองค์เองทรงรู้ว่ามิสิ่งใดอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์
ยอห์น 2:25 (ฉบับขยายความ)

พระเยซูทรงรู้จักธรรมชาติของมนุษย์และความอ่อนแอที่อยู่ในนั้น พระองค์มาเพื่อเสริมกำลังให้กับมนุษย์ที่อ่อนแอและทรงยกโทษให้กับความล้มเหลวและความบาปของมนุษย์ ถ้าหากเราต้องการสันติสุขในชีวิต เราจำเป็นต้องทำอย่างเดียวกับพระเยซู

ไม่มีใครที่ไม่เคยผิดหวัง เจ็บปวด เสียใจ ทุกคนเคยมีประสบการณ์ที่เกิดจากความอ่อนแอตามธรรมชาติของมนุษย์ ฉันไม่เคยวางแผนทำร้ายใคร แต่บางครั้งฉันก็ทำร้ายคนอื่นโดยที่ไม่ตั้งใจ เมื่อมนุษย์เริ่มมีความสัมพันธ์กันไม่ว่าจะด้านใด ส่วนที่ทุกคนต้องยอมรับคือการเพื่อใจยอมผิดหวัง และเดินหน้าหาความสัมพันธ์ครั้งใหม่ต่อไป

ดังนั้นฉันตัดสินใจที่จะไว้ใจพร้อมกับเปิดตากว้าง หมายความว่าฉันไม่ได้คาดหวังว่าใคร (ยกเว้นพระเจ้า) จะไม่ทำให้ฉันผิดหวังอีก และแม้แต่ในพระเจ้าฉันก็เคยรู้สึกผิดหวังเมื่อเรื่องราวไม่เป็นไปอย่างที่ฉันคาดหวังไว้

แต่ความแตกต่างคือ “การที่ฉันผิดหวัง” กับ “ผู้ที่ทำให้ฉันผิดหวัง” พระเจ้าไม่ใช่ผู้ที่ทำให้ฉันผิดหวัง แต่เป็นความคาดหวังแบบผิดที่ผิดทางของฉันต่างหากคือที่มาของความผิดหวังที่เกิดขึ้น พระคัมภีร์บอกว่า

แต่ความแตกต่างคือ
“การที่ฉันผิดหวัง” กับ
“ผู้ที่ทำให้ฉันผิดหวัง”

“ความหวังเช่นนั้น (หวังตามพระสัญญาของพระเจ้า) จะไม่ทำให้เราผิดหวัง ...”

โรม 5:5 ฉบับขยายความ

ความคาดหวังที่ผิด

ความผิดหวังของเราที่เคยเกิดขึ้นนั้น ต้นเหตุเกิดจากความผิดของผู้อื่น หรือเกิดจากความคิดที่ผิดจากที่เราคาดหวังไว้เอง? ฉันคิดว่าเป็นคำถามที่น่าสนใจ ฉันพูดว่าพระเจ้าไม่เคยทำให้ใครผิดหวัง เราอาจรู้สึกผิดหวังกับบางสิ่งที่พระองค์ทำหรือไม่ได้ทำ แต่นั่นเป็นเพราะเราคาดหวังผิดเอง แทนที่จะมีใจปรารถนาในสิ่งที่พระเจ้าต้องการ เรากลับต้องการในสิ่งที่เราคิด

การคาดหวังว่ามนุษย์คนหนึ่งจะไม่มีวันทำให้คุณเจ็บปวดและเสียใจนั้นเป็นความหวังที่ไม่ถูกต้อง เพราะธรรมชาติของมนุษย์ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ เราต้องการคนที่เข้าใจความรู้สึกของเรา และเมื่อเขาไม่เป็นไปตามที่เราคิดอยากให้เป็น ความผิดหวังจึงเกิดขึ้น ฉันเคยนับว่าเทพทำผิดต่อฉัน ข้อหาที่เขาไม่เข้าใจความรู้สึกของฉันตอนที่เราทะเลาะกัน นั่นไม่ใช่ธรรมชาติของเทพที่จะรู้และเข้าใจฉันได้โดยอัตโนมัติ บุคลิกของเทพก็ไม่เหมือนกับฉัน และบางสิ่งที่ฉันให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ก็ไม่ได้สำคัญสำหรับเทพ และสิ่งที่เทพให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ก็ไม่ได้สำคัญสำหรับฉันเป็นพิเศษ

บางเรื่องฉันสามารถเล่าให้เขาฟังได้ว่าฉันรู้สึกอย่างไรและเขาก็รับฟังอย่างดีเพราะเขารักฉัน แต่เขาก็ไม่รู้ถึงความรู้สึกในหัวใจของฉันจริง ๆ เพราะเขาไม่ใช่ฉัน

ถ้าหากผู้หญิงคนหนึ่งต้องการให้มีคนเข้าใจเธอทุกอย่าง เธอควรหาเพื่อนผู้หญิงอีกคนที่มิบุคลิกและความชอบคล้ายกันเพื่อเป็นเพื่อนพูดคุย หรือแบ่งปันเรื่องราวต่าง ๆ ดีกว่า ถ้าเดพอยากคุยเรื่องก็พากันใครสักคนที่ชอบกีฬาเหมือนเขา คนๆ นั้นต้องไม่ใช่ฉันแน่ ที่จริงฉันแกล้งทำเป็นสนใจเพื่อให้เขามีความสุขบ้างก็ได้ แต่ฉันก็ไม่เข้าใจจริงจังหรือกว่าความตื่นเต้นเราใจในเรื่องที่เขาพูดนั้นมันเป็นยังไง เพราะฉันไม่ได้ติดตามกีฬามาก่อน และฉันก็ไม่ได้สนใจเรื่องกีฬาเลย

ตอนที่เขียนหนังสือเล่มนี้ ฉันกับเดพแต่งงานกันมาเป็นปีที่ห้าสิบแล้ว หนึ่งในเหตุผลที่ทำให้ชีวิตคู่ของเราสมหวังคือ เราเรียนรู้ว่าจะไม่คาดหวังจากอีกฝ่ายเพราะนั่นเป็นสิ่งที่เกินความสามารถของมนุษย์ที่จะให้กับมนุษย์ได้ มีบางเรื่องที่เราเรียนรู้ว่าอีกฝ่ายต้องการ และเรายอมให้ด้วยใจกว้างขวาง แต่ก็มียางเรื่องที่เราต่างไม่สามารถยอมให้กันได้จริงๆ เดพต้องการให้ฉันมีชีวิตเปี่ยมสุข และเขารู้ว่าฉันไม่สามารถสุขได้ จนกว่าฉันจะมีอิสระในการเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริง ดังนั้นเขาจึงยินดีกับสิ่งที่ฉันเป็นไม่ใช่สิ่งที่เขาอยากให้ฉันเป็น ฉันเองก็ทำอย่างนั้นกับเขาด้วย เราใช้เวลาหลายปีที่คิดว่าเราจะมาถึงจุดนี้ได้ ก่อนที่เราจะทำได้ เราทั้งสองคนต้องเจอกับความเจ็บปวดและผิดหวังมากมายเพราะความคาดหวังที่ผิด

พระเยซูรู้ดีว่าสาวกอาจทำให้พระองค์ผิดหวังได้ ดังนั้นพระองค์ทรงสามารถรับมือในทุกเรื่องที่สาวกอาจจะบั่นทอนหรือไม่ได้ทำตามทุกครั้งที่พระองค์ทรงสั่ง แม้ถูกยูดาสทรยศ ถูกเบโตรปฏิเสธ หรือตอนที่พวกเขาถอนกลับแทนที่จะอธิษฐานตามที่พระองค์ขอร้องในช่วงเวลาที่วิกฤติที่สุดของชีวิตพระองค์ แต่กระนั้นพระองค์ก็ยังทรงรักพวกเขาอย่างเต็มใจ พระองค์ไม่ได้มีทัศนคติแบบคนที่มองโลกในแง่ร้ายแล้วพูดว่า “พวกท่านทำให้เราเสียใจ ต่อไปนี้เราจะไม่ไว้วางใจพวกท่านอีก” พระองค์ไม่ได้มีความคาดหวังในทางที่ไม่ถูกต้อง

ฉันมีชีวิตอยู่กับความไม่สมหวังและหดหู่อยู่หลายปี เพราะแผนงานต่างๆ ที่วางไว้ไม่ออกมาเป็นรูปเป็นร่างตามเป้าหมายของฉัน จนเวลาผ่านไปฉันก็ได้เรียนรู้ว่า การ

คาดว่าผู้คนจะปฏิบัติต่อเราในเรื่องที่ถูกต้องและเขาจะระมัดระวังในความสัมพันธ์เพื่อไม่ให้ฉันเจ็บปวดนั้นไม่ใช่สิ่งที่ผิด แต่ในขณะที่เดียวกันฉันเองก็ไม่ควรหวังว่าทุกอย่างจะต้องออกมาดีพร้อมไปหมด เพราะมนุษย์ทุกคนไม่มีใครสมบูรณ์แบบ! เพียงแค่วันที่ฉันคิดได้แบบนี้ มีบางงานเริ่มสำเร็จและออกมาตามที่ฉันต้องการแม้จะเป็นสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในแผนนั้น เพราะตอนนี้ฉันวางแผนว่าต้องซ่อนแผนที่ไม่ได้วางไว้ด้วย และเป็นการอนุญาตให้สันติสุขได้เข้ามาแทนที่ จงจำไว้เสมอว่า เป็นเรื่องหลักแหลมที่เราจะวางแผนในแต่ละวันโดยการซ่อนแผนที่ไม่ได้วางไว้เข้าไปด้วย

เป็นเรื่องหลักแหลมที่เราจะวางแผนในแต่ละวัน โดยการซ่อนแผนที่ไม่ได้วางไว้เข้าไปด้วย

เลือกมองด้านที่สว่าง

เราได้พูดเรื่องมนุษย์ต่างก็ไม่สามารถไว้วางใจในมนุษย์ด้วยกันได้ แล้วถ้าเราได้เจอคนที่ไว้วางใจได้ครั้งแล้วครั้งเล่า และสามารถนับว่าคนนี่คือคนที่เราไว้วางใจได้จริงๆ ละ? เราบอกว่าไม่มีมนุษย์คนไหนสมบูรณ์แบบ แต่รู้ไหมว่าในโลกนี้ยังมีบางคนที่มีศรัทธาและเต็มไปด้วยคุณธรรมและความน่านับถือ คนที่สามารถพึ่งพาได้จริงๆ จนเราสามารถยึดถือในสิ่งที่เขาพูดไว้ และมั่นใจได้ว่าเขาจะไม่วันทำลายความไว้วางใจที่มีให้เลย

ฉันได้รับสิทธิพิเศษในการได้รู้จักบางคนลักษณะนี้อยู่บ้าง และฉันขอขอบคุณพระเจ้าจริงๆ สำหรับคนเหล่านั้นที่เข้ามา บางครั้งถ้าฉันพบกับการทดลองให้เจอคนทำร้ายจิตใจ และความคิดแบบเก่าเริ่มซึมเข้ามาว่า “เธอต้องไม่ไว้วางใจใครอีกต่อไป” ฉันจะรีบนึกถึงผู้คนที่นับว่าหายากและดีกับฉันเหล่านั้นทันที เพื่อเป็นการเติมความหวังครั้งต่อไปให้ตัวฉันเอง

การมองด้านสว่างเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุด ด้านบวกย่อมดีกว่าด้านลบในทุกเรื่องราว ด้านบวกมอบสันติสุขให้เรา ส่วนด้านลบมาขโมยเอาสันติสุขที่เรามีออกไป

ดังนั้นทำไมเราถึงไม่ลองพยายามจนสุดความสามารถที่จะทำให้ชีวิตของเราดีเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยการมองเฉพาะด้านที่ส่องสว่างนั้นล่ะ?

การรู้จักสังเกตวิญญาณ

ในบรรดาของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีมอบให้กับผู้เชื่ออย่างหนึ่ง คือ การรู้จักสังเกตวิญญาณ (1 โครินธ์ 12:4-11) พระเจ้าได้มอบของขวัญที่เหนือธรรมชาติแบบนี้ ในเวลาที่พระองค์อนุญาตให้เราสามารถเห็นว่าคนที่เข้ามาหาเรา ณ เวลานั้นดีหรือร้าย ฉันขอพระเจ้าที่จะมอบของประทานในการสังเกตวิญญาณให้ฉัน ฉันรู้ว่าองค์ทรงสามารถสำแดงให้ฉันเห็นถึงสิ่งที่ผิดปกติในผู้คนที่กำลังเข้ามาหาฉัน ในขณะที่ฉันเองไม่ทันระวัง แม้ไม่นานมานี้เหตุการณ์ทำนองเดียวกับที่ฉันกำลังพูด ถึงก็ได้เกิดขึ้น ฉันต้องติดต่อกับคนๆ หนึ่ง และในแต่ละครั้งฉันเริ่มรู้สึกว่าเขาไม่ค่อยน่าไว้วางใจ ตอนแรกฉันก็คอยตำหนิตัวเองที่กลายเป็นคนจ้องจับผิดผู้อื่น แต่หลังจากนั้นไม่นานฉันได้ยืนยันว่าคนที่ฉันสงสัยนั้น แท้จริงแล้วไม่ใช่คนของพระเจ้า แต่เป็นคนสองหน้าและลับหลังผู้คนเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตตามแนวทางของพระเจ้าเลย

ต่อมาฉันก็ได้เจอเรื่องราวแบบนี้อีกกับพนักงานประจำที่บริษัทของเรา ฉันไม่สามารถรู้ได้ทันทีว่าใครคือคนที่พระเจ้าบอกให้ระวัง แต่ฉันรู้สึกไม่ชอบมาพากลเมื่อได้พูดคุยเรื่องงานกับพนักงานคนนั้นในแต่ละครั้ง เมื่อเวลาผ่านไปสองสามเดือน พวกเราก็เจอหลักฐานที่แสดงออกมาชัดเจนว่าพนักงานคนนั้นทำงานโดยทุจริต ฉันรับมือกับเรื่องนี้ได้ในลักษณะที่ไม่หวั่นไหวใหญ่โต เพราะพระเจ้าได้ให้ความเข้าใจที่เป็นของประทานในการสังเกตวิญญาณให้กับฉัน การรู้จักสังเกตวิญญาณนั้นจะปกป้องเราจากผู้ที่ไม่ดี และช่วยเราให้เตรียมพร้อมก่อนที่จะมีปัญหาดังกล่าว เกิดขึ้น

เมื่อฉันรู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติในความสัมพันธ์ ฉันจะทูลขอพระเจ้าที่จะช่วยให้ฉันพึ่งพาพระองค์ก่อนที่จะใช้ความรู้สึกส่วนตัวมาตัดสินคน ๆ นั้น ฉันรู้จักข้อผิดพลาดและจุดอ่อนของตัวเอง ดังนั้นฉันจึงระวังและอธิษฐานว่า ถ้าคนนี้จะนำปัญหาเข้ามา ฉันขอพระเจ้าเปิดเผยให้ฉันเห็น และพระองค์ทรงช่วยฉันเสมอ การอธิษฐานให้รู้จักสังเกตและแยกแยะวิญญาณ จะช่วยป้องกันคุณจากการถูกหลอกและถูกทำร้าย

ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามฝ่าวยัญญาณที่แท้จริง จะมีความเข้าใจว่าสิ่งไหนที่ต้องพิจารณาแยกแยะ

“แต่ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ จะพยายามทุกทาง (เขาจะทำการทดสอบ, จะทูลถามอย่างรอบคอบ, และพิจารณาแยกแยะสิ่งทั้งปวงก่อน)...”

1 โครินธ์ 2:15 (ฉบับขยายความ)

วางใจพระเจ้า

แม้เราจะไว้วางใจมนุษย์ไม่ได้ แต่เราสามารถวางใจในพระเจ้าได้เสมอ พระบิดาในสวรรค์ของเราคือผู้เดียวที่ไว้วางใจได้ และพระองค์ได้พิสูจน์ให้เราเห็นผ่านทางเรื่องที่เราได้วางใจพระองค์ช่วยเหลือมาหลายต่อหลายครั้งแล้ว

ฉันจำเป็นต้องอธิบายข้อสงสัยบางอย่างให้คุณเข้าใจดีก่อน เช่น ถ้าพระเจ้าทรงแสนดี และพระองค์มีฤทธานุภาพสูงสุด ทำไมพระองค์ถึงไม่ช่วยคนดีตอนที่เขาเจอสถานการณ์เลวร้าย ในชีวิตล่ะ? เราจะไว้วางใจผู้ที่มิสทธิอำนาจนำเอาความเจ็บปวดทุกอย่างออกไปได้ในขณะที่เรื่องร้าย ๆ ยังเกิดขึ้นกับเราได้อย่างไร? พ่อของฉันต้องทนทุกข์กับอาการเจ็บป่วยตอนที่ท่านอายุแปดสิบสามปี และไม่นานมานี้ฉันไปร่วมพิธีศพของคริสเตียนอายุสามสิบเจ็ดปีที่เสียชีวิตไปและทิ้งลูกน้อยของเธอไว้สองคน ทำไมคนที่ไม่มีดีถึงมีอายุยืนนัก แต่คนดี ๆ กลับต้องตายก่อนเวลาอันควร?

ฉันมีคำตอบสำหรับข้อสงสัยเหล่านี้อยู่บ้าง แต่ถ้าคุณรู้สึกว่าคำตอบเหล่านี้ยังไม่ดีพอเพียงพอกับสิ่งที่คุณสงสัย ฉันก็จะพยายามแบ่งปันในบทอื่น ๆ ของหนังสือเล่มนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อนอื่นฉันขอย้ำอีกครั้งว่า คุณควรวางใจในพระเจ้าเสมอ แม้ในเวลาที่คุณยังไม่ได้รับคำตอบ คุณอาจมีคำถามและสงสัย แต่ไม่ว่าอย่างไร จงยืนยันยึดที่จะไว้วางใจพระองค์ ลักษณะอย่างหนึ่งของผู้ที่กำลังวางใจพระเจ้าโดยปราศจากการเพ้อใจคือ คุณต้องไม่หยุดที่จะวางใจและจดจ่อที่พระองค์แม้ในขณะที่

คุณมีแต่คำถามที่ไร้คำตอบ! เราอาจจะยังไม่รู้คำตอบในตอนนี้อย่างไร แต่เราต้องเชื่อและหยุดพักกับพระเจ้าผู้ทรงรู้คำตอบ

การวางใจพระเจ้าคือสิทธิพิเศษที่ผู้เชื่อได้รับ และเป็นโอกาสของเราถ้าเรารับเอาทางเลือกนี้ ฉันตั้งคำถามหลายอย่างมานานหลายปี แต่ในที่สุดฉันเลือกวางใจในพระเจ้า เพราะถ้าฉันไม่ยอมเลือกโอกาสนี้ ฉันจะไม่มีวันได้พบกับความสุขเลย ฉันเชื่อว่าพระเจ้าคือผู้เดียวที่คู่ควรที่จะวางใจไว้ ฉันเคยไว้ใจในอะไรหลายอย่าง และฉันพบว่าไม่มีใครหรือสิ่งใดเลยที่จะดีพร้อมและคู่ควรกับความไว้วางใจของฉันได้ ดังนั้นฉันจึงมอบความไว้วางใจไว้ในพระเจ้า ฉันเคยลองไว้ใจตัวเองด้วย แต่กลายเป็นมหันตภัยอย่างร้ายแรงที่ทำให้ฉันสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างไป ฉันเคยไว้ใจคนที่ดี แต่เขาก็เป็นมนุษย์ที่คิดคนหนึ่งและมีข้อบกพร่องตามธรรมชาติ การไว้ใจคณะรัฐบาลหรือตลาดหุ้นก็ไม่ใช่วางใจที่ดี การไว้ใจกองทุนเลี้ยงชีพหลังเกษียณของตัวเองก็ไม่ดี หลังจากประสบการณ์ต่างๆ ที่ฉันเคยเลือกไว้ใจแล้ว ฉันพบว่า พระเจ้าคือผู้ชนะ - ฉันขอวางใจในพระองค์!

เมื่อฉันเขียนถึงประโยชน์สูงสุดท้ายนี้ ฉันรู้สึกราวกับว่าถูกปกคลุมไปด้วยความชื่นชมยินดีทั่วทั้งวิญญาณภายใน! นี่คือนิสัยที่พระเจ้าทรงชอบพระทัยมาก เมื่อเราเลือกที่จะบอกตัวเองว่าเราวางใจในพระองค์ พระองค์พอใจในทัศนคตินี้ ฉันรู้เพราะตั้งแต่วินาทีที่ผู้เชื่อกับพระเจ้าคือพระกายเดียวกัน เมื่อพระองค์ทรงเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี เราก็ได้รับความชื่นชมยินดีแบบเดียวกับพระองค์ด้วย

ถ้าคุณไม่รู้และเริ่มสงสัยว่าความชื่นชมยินดีแบบที่ฉันกำลังพูดถึงนี่คืออะไร ขอให้คุณเชื่อว่าคุณกำลังเชื่อในอะไรหรือสิ่งใดอยู่ เปาโลบอกคริสเตียนในกรุงโรมว่า “ความชื่นชมยินดีและสันติสุข อยู่ในความเชื่อ” (ดูใน โรม 15:13) ฉันได้ทดสอบแล้ว และฉันเห็นผลอย่างชัดเจนว่าหลักการนี้สามารถใช้ได้จริงในชีวิตของฉัน เมื่อฉันไว้วางใจในพระเจ้า เชื่อแต่ถ้อยคำและทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญา หลังจากนั้นสันติสุขและความชื่นชมยินดีก็เกิดขึ้น และฉันใช้ชีวิตได้อย่างสนุกสนาน แต่เวลาที่ฉันไม่ได้มอบความไว้วางใจให้กับพระองค์ ฉันเกิดความสงสัย กลัว กังวล และหยุดคิดไม่ได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป ความรู้สึกทั้งหมดนี้เหมือนถ้าโถงเข้ามาในชีวิตฉันเต็มไปหมด

สิ่งเหล่านี้คือความเครียดอย่างเต็มรูปแบบ และเป็นภาระที่มีน้ำหนักมหาศาล ฉันจะไม่เอามาแบกอีกแล้ว

มีสองทางเลือกสำหรับเราคือ เลือกไว้วางใจในพระเจ้า หรือ เอาไว้วางใจในพระองค์ คุณจะไม่ได้รับผลประโยชน์ครบ ถ้าคุณเลือกไว้วางใจในพระเจ้าครั้งหนึ่งและอีกครึ่งหนึ่งคุณไว้วางใจในสิ่งอื่นหรือคนอื่น ฉันขอแนะนำคุณอีกครั้งว่า เหนือสิ่งอื่นใดทั้งปวงขอให้คุณไว้วางใจในพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ การแก่งแย่งทำเป็นไว้วางใจในพระองค์นั้น คุณจะไม่มีทางได้เห็นพระเจ้าเลย ถ้าคุณตัดสินใจเลือกที่จะวางใจในพระเจ้าแต่คุณไม่รู้ว่าจะทำยังไง ขอให้คุณอธิษฐานว่า “พระบิดา ลูกขอไว้วางใจว่า พระองค์จะสอนลูกให้รู้จักวิถีแห่งการไว้วางใจในพระองค์”

“พระบิดา ลูกขอไว้วางใจว่า พระองค์จะสอนลูก ให้รู้จักวิถีแห่งการไว้วางใจในพระองค์”

ไม่ว่าตอนนี้คุณจะอยู่ที่ไหน พระองค์เต็มใจอย่างยิ่งที่จะมาหาคุณ และพระองค์จะช่วยให้คุณได้ออกไปอยู่ในตำแหน่งที่คุณคู่ควร นี่คือข่าวดีของชาวประเสริฐที่แท้จริง!

บทที่ 4

ความเขลาของการไว้ใจตัวเอง

ไม่ใช่เพราะมีความสามารถในตัวเองที่จะถือว่าสิ่งหนึ่ง
สิ่งใดเกิดจากตัวเอง แต่ความสามารถนั้นมาจากพระเจ้า

2 โครินธ์ 3:5

คุณกำลังวางใจในพระเจ้าหรือกำลังไว้ใจตัวเอง? การโต้แย้งกันในเรื่องนี้มีมานาน
ผ่านไปหลายรอบ ตั้งแต่ในคริสตจักรยุคแรกเริ่ม มีจิตวิญญาณจำนวนมากที่ใคร่ครวญ
เกี่ยวกับคำถามนี้อยู่ทุกวัน มนุษย์มักจะต่อสู้อย่างหนักกับความคิดเรื่องความต้องการ
พระเจ้า

แน่นอนที่คริสเตียนทุกคนควรต่อสู้เพื่อจะใช้ตะลันต์ของพวกเขาอย่างสุดความสามารถ
และเราจำเป็นต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง แต่เราไม่ได้ถูกเรียกมาเพื่อจัดการชีวิต
ของเราเอง ทำตามใจตัวเองและไม่สนใจพระเจ้าไปจนกระทั่งเราไม่สามารถแก้ไข
ปัญหาได้ในยามฉุกเฉิน

ความพยายามใช้ชีวิตของคุณให้ได้ประโยชน์จากการไว้ใจตัวเองย่อมทำให้คุณ
จบลงความอ่อนเพลียทางกาย จิต และอารมณ์ ทำให้คุณท้อแท้ ผิดหวัง โกรธ และ
สับสน

ในโยชูวา 24:15 นำเสนอทางเลือกที่เราต้องเลือก และมันเป็นทางเลือกที่สำคัญ
ที่สุดสำหรับผู้เชื่อทุกคน

และถ้าพวกท่านไม่เห็นด้วยที่จะปรนนิบัติพระยาห์เวห์ ท่านก็
จงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร...แต่ส่วนข้าพเจ้า

และครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระยาห์เวห์
 คำแนะนำที่ฉันสามารถให้แก่คุณได้ในวันนี้คือสิ่งที่สำคัญที่สุด “จงตัดสินใจ
 เลือกด้วยตัวของคุณเองว่าจะรับใช้พระเจ้าหรือไม่รับใช้พระเจ้า และอย่ายอมให้โลก
 นี้หรือใครคนใดมาตัดสินใจแทนคุณ”

ใครคือคนที่คุณวางใจด้วยชีวิตหนึ่งชีวิต
 เดียวของคุณนี้? คือพระองค์ผู้ทรงเป็นอัลฟาและ
 โอเมก้า ผู้ทรงรู้จักเริ่มต้นและจุดสุดท้ายหรือไม่? หรือคุณจะวางใจในพระอื่น ๆ ของ
 โลกนี้และวิญญาณแห่งการไว้ใจตนเอง?

ใครคือคนที่คุณวางใจด้วย
 ชีวิตหนึ่งชีวิตเดียวของคุณนี้?

การไว้ใจตัวเองคืออะไร?

การไว้ใจตนเองเป็นการพยายามของมนุษย์เพื่อจะได้ความสุขผ่านทางสิ่ง
 ต่าง ๆ ภายนอกอย่างเช่น เงิน ตำแหน่ง อำนาจ ภาพลักษณ์ ความก้าวหน้า เป็นต้น
 เมื่อเราแน่ใจว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้เรามีความสุข เราย่อมวิ่งไล่ตามพวกมันด้วย
 ความหลงใหลเพียงเพื่อจะไปพบกับความผิดหวังอย่างรุนแรงเพราะพวกมันไม่ได้ให้ใน
 สิ่งที่เราคิดว่าจะได้รับจากพวกมัน

ฉันเคยได้ยินบางคนพูดว่า “ผู้คนที่ใช้ชีวิตของพวกเขาเป็นการพยายามปั่นป่วน
 บันไดไปสู่ความสำเร็จ แต่ในที่สุดเมื่อพวกเขาไปถึงจุดสูงสุด พวกเขาได้แต่เรียนรู้สิ่ง
 เดียวว่า บันไดของพวกเขานั้นขาดไว้ผิดที่ผิดที” ฉันสงสัยเกี่ยวกับคนที่กำลังจะตาย
 ที่เอาแต่ถามถึงเงินในบัญชีธนาคารของพวกเขา พวกเขาต้องการอยู่กับครอบครัว
 เพื่อน ๆ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้อยู่กับพระเจ้า

ฉันมั่นใจว่าคุณต้องเคยพูดหรือได้ยินคนอื่นพูดว่า “ฉันไม่ต้องการใคร ฉันดูแล
 ตัวเองได้” ฉันพูดแบบนี้ด้วย หรือที่คล้ายๆ แบบนั้น ตลอดสองสามปีในชีวิตของฉัน
 แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่ฉันพบว่าฉันต้องการคนอื่น และฉันต้องการพระเจ้าอย่างมาก
 โดยปกติคนที่พูดประโยคนี้มักเป็นคนที่ถูกคนอื่นทำร้ายให้เจ็บปวดอย่างรุนแรง และ
 พวกเขาไม่เคยได้รับการแนะนำให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยผ่านทางพระเยซู

พวกเขาไม่ไว้ใครเลยนอกจากตัวเอง และพวกเขาก็ยังไม่ค้นพบด้วยว่าการไว้ใจตัวเองนั้นเป็นทางเลือกที่แย่มากที่สุด พวกเขาจำเป็นต้องได้พบกับพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ที่สร้างพวกเขาและรักพวกเขาอย่างไม่มีเงื่อนไข

ผู้คนอาจคิดว่าพวกเขาไม่ต้องการใคร แต่พระเจ้าได้สร้างเราเพื่อให้ต้องการกันและกัน ไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ก็ตาม เราไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มความสามารถจนกว่าเราจะเรียนรู้จักการพึ่งพาและทำงานร่วมกันกับคนอื่นในชีวิตของเรา พวกเราแต่ละคนล้วนมีตะลันต์และความสามารถ แต่ไม่มีพวกเราสักคนเดียวที่มีทุกอย่าง พระเจ้าให้เรา มีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ที่มีในสิ่งที่เราไม่มี และเมื่อเราเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกัน เราจึงสามารถบรรลุความสำเร็จอันยิ่งใหญ่และเปี่ยมสุขกับชีวิตของเราได้

น่าเสียดายที่เรามักจะเสียเวลาไปกับการตัดสินคนอื่นเพราะพวกเขาไม่ได้ทำเหมือนกับเรา เราปฏิเสธแทนที่จะยอมรับพวกเขา ซึ่งทำให้เราพลาดจากสิ่งที่พวกเขาจะเอาเข้ามาเสริมให้กับชีวิตของเรา และยังเป็นการปล้นจากพวกเขาในสิ่งที่เราสามารถเสริมให้กับพวกเขาได้อีกด้วย หนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราทุกคนสามารถเรียนรู้ได้คือการเห็นคุณค่าทุกคนในสิ่งที่พวกเขาเป็น พวกเขาเป็นคนไม่สมบูรณ์เหมือนกับเรา การที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีได้นั้นต้องใช้ความพยายามและวิธีการ แต่เมื่อได้มา

แล้วก็คุ้มค่าอย่างมาก

อย่าคิดเหมาเอาว่า เพราะคุณถูกใครบางคนทำร้าย ดังนั้นทุกคนจึงจะทำร้ายคุณ

อย่าคิดเหมาเอาว่า เพราะคุณถูกใครบางคนทำร้าย ดังนั้นทุกคนจึงจะทำร้ายคุณ การวางใจและพบกับความเจ็บปวดเป็นบางครั้งก็ดีกว่าการแยกตัวเองออกจากคนอื่นและปฏิเสธที่จะเปิดใจ

ให้กับใคร ๆ เพราะประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับฉัน ทำให้ฉันสร้างกำแพงล้อมรอบหัวใจและกลัวที่จะยอมให้ใครคนใดเข้ามาได้ ฉันมีความสัมพันธ์กับบางคน แต่ไม่ได้เป็นความสัมพันธ์ที่ดีเพราะฉันมักแต่ใช้เวลาไปกับการพยายามทำให้ตัวเองไม่ถูกปฏิเสธแทนที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ขอขอบคุณพระเจ้าที่โดยผ่านความสัมพันธ์ของฉันกับพระองค์และการมีประสบการณ์กับฤทธิ์เดชแห่งพระวาระของพระองค์ ทำให้ฉันได้เรียนรู้ที่จะไว้วางใจได้อีกครั้ง

ถ้าหากคุณเคยถูกทำร้าย พระเจ้ากำลังรอเพื่อรักษาบาดแผลในจิตใจของคุณ พระองค์ทรงรักษาหัวใจที่ชอกช้ำและทรงประทานความยินดีแทนความเศร้าโศก (ดูในอิสยาห์ 61:1-7) พระองค์จะกลายเป็นกำแพงแห่งการปกป้องที่อยู่ล้อมรอบคุณ พระเจ้าไม่ได้รับประกันว่าเราจะไม่ถูกทำร้าย แต่พระองค์สัญญาว่าเมื่อเราถูกทำร้าย พระองค์จะประทานการปลอบโยน การรักษา และรื้อฟื้นเราขึ้นมาใหม่ ขอให้ใช้เวลาอ่านและใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้อย่างช้า ๆ ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ช่วยฉันอย่างมากในการจัดการกับช่วงปีต่าง ๆ ของฉันในการเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าแทนที่การไว้ใจตัวเอง

สาธุการแด่พระเจ้าและพระบิดาขององค์พระเยซูเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงเห็นใจ (สงสารและเมตตา) และพระเจ้า (ผู้เป็นแหล่งกำเนิด) ของการปลอบโยนทุกอย่าง (การปลอบใจและหนุนใจ)

ผู้ทรงปลอบโยน (ปลอบใจและหนุนใจ) เราในความทุกข์ลำบาก (เหตุการณ์เลวร้ายและความลำบากเดือดร้อน) ทุกอย่าง เพื่อเราจะสามารถปลอบโยน (ปลอบใจและหนุนใจ) คนเหล่านั้นที่เจอกับความทุกข์ลำบากหรือความเดือดร้อนได้ ด้วยการปลอบโยน (ปลอบใจและหนุนใจ) อย่างที่เราเองได้รับรับการปลอบโยน (ปลอบใจและหนุนใจ) จากพระเจ้านั้น

2 โครินธ์ 1:3-4 (ฉบับขยายความ)

ถ้าหากฉันไม่ยอมให้พระเจ้ารักษาบาดแผลในจิตใจของฉันแล้ว ฉันก็คงไม่สามารถสอนคนอื่นให้รับการช่วยเหลือและรับการปลอบโยนจากพระองค์ได้ พระเจ้ามีสิ่งสำคัญบางอย่างให้คุณทำ และมีคนที่จะทำให้คุณช่วยเหลือ ถ้าหากคุณเป็นหนึ่งในคนเหล่านั้นที่ยังคงมีบาดแผลและติดอยู่กับความเจ็บปวดในอดีต ฉันอธิษฐานให้คุณเริ่มต้นรับการปลอบโยนและการรักษาของพระเจ้าในวันนี้ เริ่มต้นด้วยการ

ทูลแบบง่าย ๆ เพื่อให้พระเจ้ารักษาคิดใจของคุณและปกป้องคุณในความเจ็บปวดนั้น

พระเจ้าจะไม่ทรงเพียงรักษาคุณเท่านั้น แต่พระองค์จะรื้อฟื้นปีต่าง ๆ ที่คุณ

พระเจ้าจะไม่ทรงเพียงรักษาคุณ
เท่านั้น แต่พระองค์จะรื้อฟื้น
ปีต่าง ๆ ที่คุณสูญเสียในชีวิต

สูญเสียในชีวิต พระองค์สัญญาว่าจะประทาน
พระพรเป็นสองเท่าสำหรับความทุกข์ลำบาก
ก่อนหน้านี้ถ้าหากเราวางใจในพระองค์ แม้ว่า
สิ่งนี้จะไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงข้ามคืน แต่มันจะ
เกิดขึ้นทีละน้อยเมื่อเรายังคงวางใจในพระเจ้า

และในการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ต่อไปจนถึงความสมบูรณ์ ในอิสยาห์ 61:7 (ฉบับขยายความ)

แทนที่ความอับอาย (ก่อนหน้านี้) ของเจ้า เจ้าจะได้รับการ
ชดเชยเป็นสองเท่า แทนที่การไร้เกียรติและการตำหนิ (คน
ของเจ้า) จะชื่นชมยินดีใน ส่วนแบ่งของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ใน
ดินแดนของพวกเขา พวกเขาจะได้กรรมสิทธิ์เป็นสองเท่า (สิ่ง
ที่พวกเขาได้รับมา) ความยินดีจะเป็นของพวกเขาตลอดไป
เป็นนิตย์

พระสัญญาของพระเจ้านี้ได้กลายเป็นจริงในชีวิตของตนเองและสำหรับอีก
หลายคนที่ฉันรู้จัก ถ้าหากมันยังไม่กลายเป็นประสบการณ์ของคุณ มันสามารถเป็นได้
การวางใจพระเจ้าเป็นกุญแจไขเปิดสู่พระสัญญานี้และพระสัญญาอื่น ๆ ทั้งหมดด้วย
เช่นกัน

คนเขลา

สุภาชิตเป็นพระธรรมที่แบ่งปันเกี่ยวกับหลักการแห่งสติปัญญา และผู้เขียนคือ
ชาโลมอน ได้ใช้เวลามากมายเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของสติปัญญาและความโง่
เขลา มีพระสัญญาที่ให้ไว้ทั้งสำหรับคนมีปัญญาและคนเขลา คนมีปัญญาได้รับ

พระสัญญาเกี่ยวกับพระพรทุกอย่างที่คุณสามารถระบุชื่อได้ เช่น การทรงนำ การปกป้อง ชีวิตยืนยาว สุขภาพที่ดี ความเจริญรุ่งเรืองสำหรับทุกด้าน การยกชู และเกียรติ นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของพระสัญญาเกี่ยวกับพระพร แต่คนเขลาจะได้รับในสิ่งที่ตรงกันข้ามทั้งหมด

ในพระธรรมสุภาษิต คนเขลามักจะได้รับการพรรณนาถึงว่าเป็นคนที่มั่นใจในตัวเองหรือไว้วางใจตัวเอง พุดให้ชัดเจนก็คือ ใครก็ตามที่ไว้วางใจตัวเองก็เป็นคนโง่เขลา และผลลัพธ์ที่ได้รับไม่เคยเป็นสิ่งที่ดีเลย คนที่ไว้วางใจตัวเองปฏิเสธที่จะรับคำแนะนำ พวกเขาเชื่อว่าทางของพวกเขาถูกต้องเสมอ ความอับอายเป็นตำแหน่งสูงสุดที่คนเขลาจะได้รับ (ดูใน สุภาษิต 3:35) คนเขลาพุดโดยไม่คิด และคุณสามารถจำพวกเขาได้โดยวิธีการพุดของพวกเขา พวกเขาเป็นคนที่ชอบเยาะเย้ยและดูหมิ่นซึ่งล้อเลียนคนชอบธรรม พวกเขารักความชั่วและเกลียดความดี อุบนิสัยที่ไม่ดีและเป็นอันตรายอย่างหนึ่งของคนเขลาคือ ความหยิ่ง ความหยิ่งของพวกเขาลอกลวงพวกเขาและพวกเขาปฏิเสธที่จะฟังเสียงของพระเจ้า

ฉันพุดได้เลยว่าในโลกนี้มีคนเขลาจำนวนมากและพวกเขาจะเก็บเกี่ยวผลของความเขลาของพวกเขามาจนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลง สิ่งที่น่าตื่นเต้นมากที่สุดเกี่ยวกับพระเจ้าคือการที่พระองค์ทรงหยิบยื่นการเริ่มต้นใหม่และสดใสให้แก่เราทุกครั้งที่เราต้องการ ไม่มีใครทุกขล้มบากกบอดิตของเขาไปชั่วชีวิตนอกเสียจากว่าพวกเขาเลือกที่จะทำแบบนั้นเอง ถึงแม้ว่าฉันเป็นคนที่ไว้วางใจตัวเองมาหลายปี แต่ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ฉันก็ได้รับการเปลี่ยนแปลง และฉันรู้ตัวดีเลยว่าฉันต้องการพระเจ้าตลอดเวลา และฉันต้องการคนอื่นด้วย ฉันวางใจพระเจ้าว่าพระองค์จะนำคนที่เหมาะสมเข้ามาในชีวิตของฉัน และจากนั้นพวกเขาร่วมกันวางใจในพระเจ้า เราก็จะเห็นสิ่งอัศจรรย์เกิดขึ้น

แม้แต่บางคนที่ถูกชีวิตในการเป็นคริสเตียนอย่างเต็มที่ก็ยังทำสิ่งต่าง ๆ ที่โง่เขลาได้ อย่างน้อยฉันเองล่ะที่ทำอย่างนั้น เมื่อหลายเดือนก่อน ฉันทำสัญญาอุทิศตนระยะยาวโดยไม่ได้คิดให้รอบคอบเสียก่อน และตอนนี้ฉันอยากจะยกเลิกสัญญานั้นจริง ๆ ฉันทำสัญญาโดยใช้อารมณ์ดัดสินแทนที่จะใช้เวลาแสวงหาสติปัญญาจาก

พระเจ้า ฉันได้กลับใจและขอพระเจ้าช่วยให้ฉันรักษาคำพูดได้เพราะฉันรู้ว่าถ้าฉันไม่ทำตามสัญญาฉันก็จะโง่เขลายิ่งกว่าเดิมอีก ฉันได้เรียนรู้จากความผิดพลาดในการตัดสินใจครั้งนี้

ประเด็นของฉันคือ พวกเราทุกคนกลายเป็นคนเขลาได้ แต่ถ้าหัวใจของเราถูกต้องกับพระเจ้า พระองค์สามารถทำให้เกิดผลดีจากความผิดพลาดของเราได้ การเป็นคนเขลาและตัดสินใจเองโดยไม่ปรึกษาพระเจ้าเป็นบางครั้งย่อมแตกต่างกันกับความเขลาที่มาจากการใช้ชีวิตแบบไว้ใจตัวเอง

การเรียนรู้ว่าคนเขลาได้รับการพรรณนาในพระคัมภีร์ว่าเป็นคนที่มั่นใจในตัวเองหรือไว้ใจตัวเองนั้นทำให้ฉันตาสว่างอย่างแท้จริง การไว้ใจตัวเองนั้นเป็นปัญหาที่ใหญ่กว่าสำหรับเราโดยที่เราเองก็จินตนาการไปไม่ถึง มันเป็นการปิดประตูต่อการช่วยเหลือทั้งหมดที่พระเจ้าต้องการประทานให้แก่เรา เมื่อเราพึ่งพาหรือไว้ใจตัวเอง ผลลัพธ์ที่ได้ก็นั้นเล็กน้อยมากเมื่อเทียบกับผลลัพธ์อันอัศจรรย์ที่เรารับได้เมื่อเราวางใจพระเจ้า

คุณไม่ต้องทำอะไรทุกอย่าง

การไม่ไว้ใจใครนอกจากตัวเองนั้นเป็นภาระที่หนักเกินกว่าจะแบกไว้ได้ นั่นหมายความว่า คุณต้องทำอะไรทั้งหมด โอ้ย แค่คิดฉันก็เหนื่อยแล้ว เพราะฉันคิดถึงเวลาที่ฉันเป็นแบบนี้ คำนิยามอย่างหนึ่งของการวางใจคือการ “พึ่งพา” หมายถึง พักพิง เชื่อมั่นใน พึ่งอาศัย หรือวางใจใน เมื่อเราพึ่งพาคนอื่น เราก็ก้าวให้ภาระของเราเบาลงทันที

ถ้าคุณได้ยินตัวเองพูดว่า “ฉันไม่สามารถไปต่อในสภาพแบบนี้ได้อีกแล้ว” นั่นอาจหมายความว่า คุณกำลังพยายามทำมากเกินไปที่คุณถูกสร้างมา เราแต่ละคนมีความจำกัด เราสามารถรู้ถึงความจำกัดเหล่านั้นได้ถ้าหากเราใส่ใจกับระดับความเครียดของเรา เมื่อฉันแบกภาระหนักแบบนั้นซึ่งทำให้ฉันเหน็ดเหนื่อยตลอดเวลา พร่ำบ่น บูดบึ้งและไม่อดทนกับคน แสดงว่าฉันได้ก้าวเกินออกมาจากความจำกัดของ

ฉันแล้ว ฉันต้องการความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะจากพระเจ้าหรือจากใครบางคนที่พระเจ้าได้จัดเตรียมเอาไว้ ฉันจำเป็นต้องพึ่งพาคนอื่น แต่มันจะเป็นสิ่งที่ทำได้ยากถ้าหากฉันไม่เรียนรู้ที่จะวางใจ

เราต้องทำเองทุกอย่างจริง ๆ หรือ? เราเป็นคนเดียวที่สามารถทำให้ทุกสิ่งสำเร็จได้เท่านั้นจริง ๆ หรือ? หรือว่าเรากลัวที่จะไว้ใจให้คนอื่นทำ? หรือเราเป็นคนที่รักษาอัตลักษณ์ (คุณค่าและความสำคัญ) ของเราจากการเป็น “หนึ่งคนนั้นที่ทำได้สำเร็จ” หรือเปล่า? การที่จะตอบคำถามเหล่านี้ด้วยความเชื่อสัตย์ได้จำเป็นต้องมีการตรวจสอบในจิตใจ เราเชี่ยวชาญมากในการหลบซ่อนจากตัวของเราเอง มีกี่คนที่รู้จักตัวเองและรู้ถึงแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของสิ่งที่พวกเขาทำหรือ? เรากลัวที่จะถามตัวเองว่าทำไมเราถึงคิดว่าเราต้องเป็นคนนั้นที่ทำเองทุกอย่างเพราะเราอาจไม่ชอบคำตอบที่เราได้รับก็ได้ใช่ไหม? หนึ่งในสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันค้นพบแล้วเจ็บปวดก็คือการที่ฉันรู้สึกว่าคุณต้องทำเองทุกอย่างเพราะฉันเป็นคนหนึ่งที่เชื่อว่าไม่มีใครสามารถทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้ดีเท่ากับฉัน (โอ้โฮ)

ฉันมีรากแห่งการถูกปฏิเสธในชีวิตของฉันที่เกิดขึ้นในอดีตด้วยเช่นกัน และเพราะสิ่งนี้ ฉันจึงถึงเลใจที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่นเพราะฉันคิดว่าฉันจะถูกปฏิเสธถ้าหากฉันทำแบบนั้น การขอความช่วยเหลือจากใครแล้วได้รับคำตอบว่า “ไม่” นั้นเป็นเรื่องที่ทำให้ผิดหวังอย่างมาก เหมือนกับคนอื่น ๆ ฉันกลัวที่จะก้มลงมองดูใต้พื้นผิวของชีวิตของฉัน ฉันจึงทำเองทุกอย่างจนฉันเกือบจะพัง แต่ในที่สุดฉันก็ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ถ้าหากคุณรู้สึกว่าคุณมาถึงสุดปลายเชือกแล้ว ขอให้ยึดเชือกไว้และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เมื่อเราขอพระเจ้าให้ช่วยเหลือเรา พระองค์จะให้ความจริงขนานใหญ่แก่เราที่ไม่ถ่วงน้ำหนักที่จะกลืนได้ ความจริงทำให้เราเป็นไทได้ก็ต่อเมื่อเรายอมรับความจริงและมีความเชื่อสัตย์จริงใจซึ่งมักจะเจ็บปวด

ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับฉันเลยที่จะยอมรับว่าฉันหยิง หรือยอมรับว่าการที่ฉันเป็นคนที่ชอบควบคุมสถานการณ์ ไว้ใจตัวเอง หรือทำที่ของฉัน “ฉันไม่ต้องการใคร” นั้นไม่ถูกต้องชอบธรรม เมื่อพระเจ้าสำแดงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้กับฉัน ฉันรู้สึกว่าคุณใจ

ของฉันทกำลังถูกฉีกและถูกเปิดเผยด้วยวิธีการที่ทำให้ฉันทอึดอัด แต่ความจริงได้ทำให้ฉันทเป็นไท มันจะทำงานอย่างเดียวกันกับใครก็ตามที่เต็มใจยอมรับมัน

ตอนนี้ฉันทไม่เพียงไม่ต้องการทำอะไรทุกอย่าง ฉันทรู้ด้วยว่าฉันททำอะไรทุกอย่างไม่ได้ ในความเป็นจริง ฉันทไม่เคยทำอย่างนั้นได้ และคุณเองก็ทำไม่ได้เหมือนกัน

การวางใจพระเจ้าคือจุดเริ่มต้นของการเยียวยารักษา เราต้องวางใจในวิถีของพระองค์แม้ว่าในตอนแรกมันอาจดูเหมือนว่าทุกอย่างจะแย่งลงก็ตาม บ่อยครั้งเป็นเรื่อง

การวางใจพระเจ้าคือจุดเริ่มต้น
ของการเยียวยารักษา

เข้าใจยากกว่าทำไมการรักษาถึงเจ็บปวดยิ่งกว่า การเจ็บป่วย แต่ถ้าเป็นเรื่องของการเยียวยาจิตใจ มันมักเป็นแบบนี้ตลอด ฉันทมีอาการป่วยทางจิตใจ ฉันทไม่รู้ว่าจะไว้วางใจใครได้อย่างไร

ฉันทใช้ชีวิตอยู่ในความกลัว กระเป๋าเป้ของฉันทเต็มไปด้วยภาระหนักเต็มกระเป๋า และฉันทก็แบกเอามันไปด้วยตลอดเวลา ฉันทีใจที่ฉันทมีอดีตให้อ้างอิงถึง เพราะมันช่วยให้ฉันทเห็นชีวิตที่ดีเยี่ยมของฉันทในเวลานี้ เมื่อฉันทนึกถึงความกดดันที่ฉันทเคยอยู่ภายใต้ และคิดถึงอิสรภาพที่ฉันทมีในเวลานี้ ฉันทึ่งอย่างมากกับฤทธิ์อำนาจและความดีของพระเจ้า

ฉันทแบ่งปันเรื่องราวในอดีตและลักษณะนิสัยเดิมของฉันท เพราะมีผู้คนจำนวนมากกำลังติดอยู่ในกับดักแบบที่ฉันทเคยติด คำอธิษฐานของฉันทคือการได้ฟังคำพยานจากผู้ที่หลุดออกมาจากกับดักนี้ และได้รับอิสรภาพ ฉันทขอหนุนใจให้จิตใจที่อ่อนล้าว่า อิสรภาพแบบเดียวกันนี้ สามารถเกิดขึ้นได้กับคุณ ถ้าหากคุณเลิกคิดแก้ไข และ “ยอมมอบหน้าที่นี้ให้พระเจ้าทรงทำ” สิ่งต่างๆ เพื่อชีวิตของคุณ

ฟังพาพระเจ้าและพักพิงในพระองค์เพื่อให้พระองค์ช่วยเหลือและดูแลชีวิตแทนคุณ

ฉันทกใจไม่น้อยที่ผู้คนในโลกคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีพระเจ้า ถ้าหากฉันทไม่มีพระเจ้าแม้สักวินาทีเดียวฉันทจะไม่พบกับผลลัพธ์ในเรื่องใดเลย พระเจ้ามีพระประสงค์ให้มนุษย์มีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์ และฟังพาพระองค์ ด้วยเหตุนี้เมื่อแยกจากพระเจ้า เราไม่สามารถทำอะไรได้เลยจริงๆ บางคนอาจหลอกตัวเองว่าเขามีทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นในชีวิตแล้ว แต่เมื่อวันแห่งการคิดบัญชีมาถึง พวกเขาจะมาถึงทางตัน

ฉันหวังว่าเวลานั้นผู้คนที่มีความทุกข์ในชีวิตครบแล้ว จะยอมถ่อมใจและเชิญให้พระเจ้าเข้ามาดูแลชีวิตของพวกเขา

ถ้าตอนนี้คุณเริ่มตระหนักว่าการไว้วางใจตัวเองไม่ใช่ทางออกทุกอย่างของชีวิต และคุณต้องการเชิญให้พระเจ้าเข้ามาเป็นผู้ช่วยของคุณ จงอธิษฐานทูลขออย่างง่าย ๆ พระเจ้าเป็นอัจฉริยะระดับสูงสุดของโลกนี้ในการแก้ปัญหาทุกอย่าง พระวิญญานบริสุทธิ์ของพระเจ้าอยู่กับผู้ที่เชื่อในพระองค์ทุกคน และพระนามอย่างหนึ่งของพระวิญญานบริสุทธิ์คือ “ผู้ช่วย” (ดูในยอห์น 14:26) ลองนึกดูว่าถ้าคุณมี “ผู้ช่วย” ยืนอยู่ข้างคุณตลอดเวลา ผู้ช่วยจะช่วยคุณทำงานได้ไหมถ้าคุณไม่พูดว่า “ช่วยฉันด้วย” คุณจะไม่ให้พระองค์ทำอะไรให้คุณบ้างเลยหรือ? คุณไม่ต้องทำเองทุกอย่าง ความจริงคือพระเยซูได้ทรงกระทำสำเร็จทุกอย่างไปหมดแล้ว และโดยผ่านการไว้วางใจ ผ่านทางความเชื่อ และการจดจ้องที่พระองค์ คุณสามารถหายใจได้อย่างเต็มปอดและปล่อยภาระออกไปจากสมองของคุณได้ตอนนี้เลย

คุณเลือกได้ว่าจะเป็นคนที่ไว้วางใจในพระเจ้า หรือจะไว้วางใจตัวเองต่อไป

บทที่ 5

วางใจพระเจ้าและทำดี (ตอนที่ 1)

จงวางใจ (พึ่งพา พักพิง และมั่นคง) ในพระยาห์เวห์ และจง
ทำความดี ดังนั้นท่านจึงจะอาศัยอยู่ในดินแดนและได้รับการ
เลี้ยงดูด้วยความสัจซื่อของพระองค์ และท่านจะได้รับการ
เลี้ยงดูอย่างแท้จริง

สดุดี 37:3

สดุดี 37:3 เป็นข้อพระคัมภีร์ที่สัญญาว่าถ้าหากเราวางใจพระเจ้าและทำ
ความดี เราจะได้รับ การเลี้ยงดู แต่ไม่ได้หมายถึงการที่เราจะมีอาหารเพียงพอหรือ
มีให้กินจนอิ่มหน้า แต่หมายถึงการที่เรามีความสุข มีความพึงพอใจและอิ่มใจใน
จิตวิญญาณของเรา เราอาจต้องการให้บางสิ่งเปลี่ยนแปลง แต่ในขณะที่เรากำลังรอ
คอยนั้น เราสามารถมีจิตวิญญาณที่อิ่มในพระเจ้าได้

การวางใจพระเจ้าเป็นผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่สำหรับลูกของพระเจ้า เพราะ
มันทำให้เรามีความสุขกับชีวิตมากกว่าการอยู่เพื่อเอาชีวิตรอด จำไว้ว่าการวางใจ
พระเจ้าเป็นสิ่งที่เราเลือกและมั่นคงคือสิทธิพิเศษอย่างหนึ่ง แต่มีบางสิ่งที่เราจำเป็นต้อง
เพิ่มเข้าไปในการวางใจเพื่อจะได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ สิ่งนั้นคือ “การทำ
ความดี”

บทนี้อาจเป็นบทที่สำคัญที่สุดในหนังสือเล่มนี้สำหรับคุณก็เป็นได้ หลักการพระ
คัมภีร์ในสดุดี 37:3 ได้ช่วยฉันอย่างมากในชีวิตของฉัน และฉันเชื่อมั่นว่ามันสำคัญมาก
สำหรับคุณด้วยเช่นกัน

การวางใจพระเจ้าหมายความว่า เราฝากทุกสิ่งที่เราเป็นห่วงเอาไว้กับพระองค์ และปฏิเสธความวิตกกังวลไม่ว่าในเรื่องใด ๆ แต่ก็ได้หมายความว่าเราปิดความรับผิดชอบของเราทิ้ง บ่อยครั้งที่เราต้องลงมือทำในสิ่งที่พระเจ้าตั้งใจเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่เราปรารถนา มีบางคนที่มีความคิดที่ไม่ถูกต้องว่าการวางใจหรือการรอคอยพระเจ้านั้นคือการไม่ทำอะไรเลย เป็นการที่เราอยู่เฉยๆในขณะที่กำลังรอให้พระเจ้าทำทุกสิ่ง ซึ่งนั่นไม่ใช่ความจริงเลย ยกตัวอย่างเช่น มีบางคนที่ว่าใจพระเจ้าในการช่วยเขาให้ได้งานทำแต่พวกเขากลับไม่พยายามค้นหา ถ้าเป็นแบบนี้พวกเขาจะไม่ได้รับผลที่ดีเป็นแน่

เปาโลพูดเรื่องนี้ชัดเจนต่อผู้เชื่อในเมืองเอเฟซัส เปาโลพูดว่าพวกเขาต้องทำทุกสิ่งที่จะต้องทำในยามวิกฤติ และต้องยืนหยัดอย่างมั่นคงในที่ของพวกเขา (ดูในเอเฟซัส 6:13) เราเห็นหลักการในพระคัมภีร์ข้อนี้คือ “การวางใจพระเจ้าและทำความดี” ทำในสิ่งที่คุณสมควรทำ ทำสิ่งที่คุณสามารถทำได้ และวางใจพระเจ้าในการทำสิ่งที่คุณทำไม่ได้หรือไม่ควรทำ

สิ่งแรกที่เราจำเป็นต้องทำเสมอคือ วางใจพระเจ้าในทุกด้านของชีวิต สิ่งที่สองที่เราจำเป็นต้องทำคือ เตรียมพร้อมที่จะทำอะไร ๆ ที่พระเจ้าเปิดเผยว่าเราจำเป็นต้องทำ ฉันทเคยได้รับการนำไปเปลี่ยนวิธีการอธิษฐานในยามที่ฉันมีความจำเป็น แทนที่จะพูดว่า “ลูกวางใจในพระองค์ โอพระเจ้า ขอทรงทำสิ่งนี้เพื่อลูกด้วย” ตอนนี้ฉันพูดว่า “โอพระเจ้า ลูกวางใจว่าพระองค์จะทรงดูแลสถานการณ์นี้ และถ้าหากมีสิ่งใดที่ลูกจำเป็นต้องทำ ขอทรงเปิดเผยสิ่งนั้นให้แก่ลูกด้วย” คุณอาจต้องการพิจารณาเพื่อจะทำสิ่งนี้นอกจากเสียจากว่าคุณทำอยู่แล้ว ฉันคิดว่ามันช่วยทำให้เราตระหนักถึงความจำเป็นในการพึ่งคำสั่งของพระเจ้าที่อาจมอบให้แก่เรา

ในวันที่ 1 มกราคม 2015 ฉันเขียนในบันทึกของฉันว่าฉันต้องการและปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะมีกำลังมากขึ้น ไม่นานหลังจากนั้น ฉันสัมผัสได้ว่าฉันควรเริ่มต้นเดินในแต่ละวัน ฉันได้ออกกำลังกายกับครูฝึกของฉันสัปดาห์ละสามวันอยู่แล้วในเวลานั้น แต่ตอนนี้ฉันคิดว่าฉันควรเพิ่มการเดินเข้าไปด้วย ฉันพึ่งพาพระเจ้าทุกวันเพื่อให้ความปรารถนาและความสามารถเพื่อจะทำสิ่งนั้นได้ ภายในเวลาไม่กี่เดือน ฉันเดินวันละห้าไมล์และมีกำลังมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ฉันมีความอดทนมากขึ้นและมีความคิดที่ตื่น

ตัวมากขึ้น และฉันได้การลดน้ำหนักเป็นโบนัสซึ่งไม่ได้เป็นเป้าหมายหลักของฉันเลย ฉันตื่นเต้นมาก การออกกำลังกายเพิ่มขึ้นเปลี่ยนร่างกายของฉันให้เป็นอย่างที่มันสมควรเป็น

ฉันวางใจพระเจ้าในการให้กำลังแก่ฉันและพระองค์ประทานบางสิ่งบางอย่างให้ฉันทำ แต่พระองค์ประทานความปรารถนาและความสามารถให้แก่ฉันเพื่อทำสิ่ง

ฉันวางใจพระเจ้าในการให้กำลัง
แก่ฉันและพระองค์ประทานบาง
สิ่งบางอย่างให้ฉันทำ

นั้นด้วย ถ้าหากคุณวางใจพระเจ้าและทำใน
สิ่งที่พระองค์ขอให้คุณทำ ฉันรับประกันเลย
ว่าคุณจะอัศจรรย์ใจกับความก้าวหน้าของการ
ไปถึงเป้าหมายของคุณ

อีกสิ่งที่เกิดขึ้นกับดวงตาของฉันเมื่อไม่นานมานี้ ดวงตาของฉันแห้งมากและบางครั้งมันแสบร้อนเจ็บมาก ฉันใช้ยาหยอดตาทุกอย่างที่มีคนแนะนำ ฉันใช้เครื่องทำความชื้นให้กับดวงตาในเวลาที่ยื่นนอนหลับ และถึงแม้ว่ามันจะช่วยได้บ้าง แต่ฉันก็ยังเจ็บทรมานอยู่ดี อากาศของฉันจะแย่งโดยเฉพาเมื่อฉันเดินทางไปในที่ที่มีสภาพอากาศแห้ง ซึ่งฉันต้องไปบ่อยเพราะเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบในการทำพันธกิจของฉัน

ฉันอธิษฐานเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ เหมือนกับที่ฉันก็อธิษฐานมาแล้วหลายครั้งก่อนหน้านี้ ในครั้งนี้ฉันสัมผัสว่าพระเจ้ากำลังตรัสว่าฉันจำเป็นต้องต็มน้ำมากขึ้นอีก ฉันก็คิดว่าฉันต็มน้ำเยอะอยู่แล้วนี่นะ มีสองคนที่แนะนำให้ฉันต็มน้ำมากขึ้น แต่เพราะฉันคิดว่าฉันต็มเยอะอยู่แล้ว ฉันก็เลยไม่สนใจคำแนะนำของพวกเขาและมองว่านั่นไม่ใช่คำตอบสำหรับปัญหาของฉัน น่าสนใจมากจริง ๆ ที่ความหยิ่งในใจของเราขัดขวางเราจากการใส่ใจคำแนะนำของใครบางคนได้ถึงเพียงนี้ อย่างน้อยเราควรเอาคำแนะนำที่ได้รับมาไปใคร่ครวญดูต่อหน้าพระเจ้า ว่ามันตรงที่เรารู้สึกในวิญญาณของเราหรือไม่ พระเจ้ามักจะตรัสกับเราผ่านทางผู้คน แต่เราต้องถ่อมใจพอที่จะฟังพวกเขา

ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ไม่ได้ทอดทิ้งกับเรา และพระองค์ทรงพยายามบอกฉันถึงสิ่งที่ต้องทำผ่านทางผู้คน ตอนนี้พระองค์ทรงมีพระคุณอย่างมากในการบอกฉันด้วยตัวของพระองค์เอง ฉันจึงรู้สึกว่าคุณต้องต็มน้ำมากขึ้นเป็นสองเท่าจากที่ฉันต็มอยู่ โดยเฉพาะเมื่อฉันไปในที่ที่มีสภาพอากาศแห้ง เพื่อจะทำอย่างนั้น ฉันต้องต็มน้ำวันละแปด

ขวดขนาดสิบหกออนซ์ ฉันตั้งขวดน้ำไว้บนโต๊ะและเริ่มต้นดื่ม และใช้เลย ดวงตาของ
ฉันดีขึ้น แม้ว่าฉันไม่ได้หายขาด แต่มันดีขึ้นกว่าเมื่อก่อนเยอะ การดื่มน้ำปริมาณมาก
ขนาดนี้เป็นเรื่องที่ทำหาย ฉันไม่ได้เก่งที่จะทำได้ทุกวัน แต่ฉันรู้จากประสบการณ์ของ
ฉันว่าฉันสามารถสร้างนิสัยใหม่ได้ และฉันก็ทำ อะไรที่เคยยากสำหรับฉัน ตอนนั้นมัน
กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของฉันแล้ว

มีอีกครั้งหนึ่ง ที่ฉันนอนหลับไม่ได้ และหลังจากที่พลิกตัวไปมาจนกระทั่งถึง
เวลาสี่สัปดาห์ในตอนเช้า ฉันถามพระเจ้าว่ามันมีอะไรผิดปกติ พระองค์ดึงความสนใจ
ของฉันอย่างรวดเร็วไปที่เหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นที่ฉันแสดงความหยาบคาย
และไม่น่ารักต่อใครบางคน และฉันรู้ทันทีเลยว่าฉันต้องขอการยกโทษจากพระเจ้า
และฉันก็ทำแบบนั้น ฉันจำเป็นต้องไปขอโทษคนนั้นที่ฉันแสดงความหยาบคายให้เร็ว
ที่สุดเท่าที่จะทำได้ ฉันจึงนอนหลับสบายได้หลังจากนั้น

เป้าหมายในชีวิตของฉันคือการวางใจพระเจ้าอย่างต่อเนื่องและ “ทำความดี”
การทำความดีหมายถึงเราทำความดีที่พระเจ้าทรงนำให้เราทำ และเราเชื่อฟังพระองค์
ทันทีในทุกเรื่องที่พระองค์เปิดเผยให้แก่เรา มีอีกด้านหนึ่งของการทำความดีที่ฉัน
ต้องการพูดถึงในบทต่อไป แต่ให้เราอุทิศตัวเพื่อเรียนรู้สิ่งสำคัญในการทำตามการทรง
นำของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างทันทีในบทนี้ก่อน

พระเจ้าผู้ช่วยของเรา

เมื่อพระเยซูทรงถูกจับขึ้นไปสู่สวรรค์ พระองค์ประทานพระผู้พลอบโยน
และพระเจ้าผู้ช่วยอีกผู้หนึ่ง คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ตรัสในยอห์น 14:16 (ฉบับ
ขยายความ) ว่า

และเราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะทรงประทานพระผู้
พลอบโยน (ผู้ให้คำปรึกษา ผู้ช่วย ผู้อธิษฐานเผื่อ ผู้แก้ต่าง
ผู้เสริมกำลัง และผู้ยื่นเคียงข้าง) ซึ่งพระองค์จะทรงอยู่กับ
พวกท่านชั่วนิรันดร์

พระเยซูส่งพระวิญญาณของพระองค์ให้มาอยู่กับเราและอยู่ในเราตลอดเวลา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้นำทางของเรา ตามที่เขียนในยอห์น 16:13 ฉันชอบความคิดเกี่ยวกับการมีพระผู้ช่วยที่บริสุทธิ์ดำเนินไปกับฉันตลอดทั้งชีวิต และฉันหวังว่าความคิดเช่นนี้จะทำให้คุณตื่นเต้นด้วย เราไม่ต้องเดินไปตามลำพังและทำทุกอย่างด้วยตัวเอง เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ที่นี้เพื่อช่วยเหลือ พระองค์ทรงนำเราในสิ่งที่ต้องทำ และพระองค์เสริมกำลังและทำให้เรามีความสามารถทำสิ่งนั้นได้ ขอให้คุณตรวจสอบตัวเองเพื่อความแน่ใจว่าคุณพึ่งพระเจ้าทุกเวลา เพราะถ้าแยกจากพระองค์แล้ว เราทำอะไรไม่ได้เลย (ดูในยอห์น 15:5) เมื่อเรามีความมั่นใจในพระเยซู และพึ่งพาพระองค์ ความกดดันก็จะถูกกำจัดออกไปจากชีวิตเรา

ถ้าหากพระเจ้าทรงต้องการให้คุณทำสิ่งที่เจาะจง การที่จะรู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร อาจไม่ได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเสมอ แต่เมื่อคุณรอคอยพระเจ้าด้วยความอดทน รักษาความวางใจในพระองค์เอาไว้ พระองค์จะเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ให้แก่คุณ มีช่วงเวลาที่ฉันต้องรอคอยให้พระเจ้าดูแลสถานการณ์หนึ่งในชีวิตและฉันรู้สึกว่ามีส่วนของฉันต้องพูดด้านบวกเกี่ยวกับสถานการณ์นั้น และขอบคุณพระองค์ล่วงหน้าสำหรับการทะลุทะลวง ฉันคิดถึงสองเหตุการณ์ที่เมื่อพระองค์ขอให้เราวางด้วยความเสียสละ กับอีกครั้งคือให้เราถืออดอาหาร และยังมีอีกครั้งที่พระองค์สั่งให้เรานมัสการและรอคอยเท่านั้น อย่าคิดเอาไว้ก่อนว่าพระเจ้าจะทำงานหรือตรัสกับเราอย่างไร เพราะวิถีของพระองค์ก็ไม่มีที่สิ้นสุด

พระเจ้าทรงนำคนเหล่านั้นที่ต้องการ
การนำทางของพระองค์อย่างแท้จริง

เมื่อพระเจ้าตรัส (นำและชี้ทาง)
เราจะสัมผัสได้ชัดเจนในหัวใจของเรา
ถึงทิศทางพิเศษที่เราต้องไป หรือเรามี
ความคิดหรือแนวทางที่แน่วแน่ในใจ

พระเจ้าทรงนำคนเหล่านั้นที่ต้องการการนำทางของพระองค์อย่างแท้จริง บางครั้งเราเรียนรู้จากความผิดพลาดของเรา ด้วยเหตุนี้ถ้าหากคุณก้าวออกมาด้วยความเชื่อและพบว่าคุณเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิ่งที่คุณกำลังทำ ขออย่าได้ยอมแพ้

เมื่อฉันกำลังทำบางสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ต้องการให้ฉันทำ ฉันจะรู้สึกอึดอัดในวิญญาณและจิตใจ ถ้าหากความรู้สึกนั้นยังคงอยู่ ฉันเรียนรู้ว่าฉันจะต้องไปทางอื่น และฉันก็รอคอยเพื่อค้นหาให้เจอว่าทางนั้นคือทางไหน ถ้าฉันกำลังทำสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้ฉันทำแล้ว ฉันก็จะมีสันติสุข สัมผัสได้ถึงพระคุณและความชื่นชมยินดี

พระเจ้าบอกให้คุณทำอะไร ก็จงทำสิ่งนั้น

ฉันมักจะเล่าเรื่องของหญิงสาวคนหนึ่งที่มาหาฉันตอนเลิกประชุมและขอพูดคุยกับฉัน ในช่วงสุดสัปดาห์ เธอใช้เวลากับผู้หญิงคนอื่นบางคนที่แบ่งปันคำพยานส่วนตัวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้บอกให้พวกเขาทำ และหลังจากที่ทำสิ่งเหล่านั้น พวกเธอก็พบกับภาระทรมานที่พวกเขาปรารถนาอย่างมาก ผู้หญิงคนนั้นพูดว่า “จอยซ์ ทุกสิ่งที่พระเจ้านำพวกเขาให้ทำ พระองค์ก็เปิดเผยให้กับฉันทำด้วย แต่สิ่งที่แตกต่างกันคือ พวกเขาทำตามสิ่งที่พระเจ้าบอกให้ทำ ดังนั้นพวกเขาจึงพบกับชัยชนะเหนือปัญหาของพวกเขา แต่ฉันไม่ได้ทำ” การทำตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นกุญแจสำคัญต่อการทำให้ชีวิตเคลื่อนไปข้างหน้าและมีชัยชนะเหนือสิ่งท้าทายที่เราเผชิญ

ไม่มีอะไรที่เรียบง่ายไปกว่านี้อีกแล้ว ตัวอย่างที่ดีในพระคัมภีร์อยู่ใน ยอห์น บทที่ 2 มารดาของพระเยซูต้องการการอัศจรรย์ในงานแต่งงานที่หมู่บ้านคานา เมื่อเหล้าองุ่นหมด ในข้อ 5 เธอหันไปหาคนรับใช้และพูดกับพวกเขาว่า “ไม่ว่า (พระเยซู) บอกให้พวกท่านทำอะไร จงทำสิ่งนั้น” ถ้าหากคุณไม่เคยให้พระเจ้าควบคุมชีวิตของคุณทั้งหมดอย่างแท้จริง คุณยินดีที่จะทำสิ่งนี้เพื่อเป็นเป้าหมายอันใหม่ในชีวิตของคุณไหม? ถ้าคุณยินดี คุณจะไม่มีวันเสียใจเลย

ถามตัวเองด้วยความจริงใจ “ฉันวางใจในพระเจ้าจริง ๆ หรือเปล่า? ฉันได้ทำในสิ่งที่พระองค์ขอให้ฉันทำไหม หรือฉันกำลังไม่เชื่อฟังพระองค์ และยังหวังว่าจะได้รับในสิ่งที่ฉันต้องการไหม?” เป็นไปได้หรือคนจะวางใจพระเจ้าได้โดยที่พวกเขาไม่เต็มใจเชื่อฟังพระองค์? ฉันคิดว่ามันเป็นไปได้ ฟังดูแล้วอาจเหมือนรุนแรง แต่มัน

เป็นความจริง การวางใจพระเจ้าจะกลายเป็นเพียงแนวคิดฝ่ายวิญญาณถ้าหากเราไม่วางใจพระองค์มากพอจนกระทั่งยอมทำในสิ่งที่พระองค์ขอให้เราทำ หรือไม่ต้องทำอะไรเลยถ้าพระองค์บอกเราว่าไม่ต้องทำ

จะเป็นยังไงถ้าพระเจ้าบอกเราว่าไม่ต้องทำอะไรเลย?

มีสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าขอให้เราทำ และก็มีสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าขอให้เราหยุดทำ มีช่วงหนึ่งที่คุณต้องการให้สามีของคุณเปลี่ยนแปลง แต่พระเจ้าขอให้คุณหยุดพยายามเปลี่ยนแปลง และมีช่วงหนึ่งที่คุณต้องการเปลี่ยนแปลงตัวเอง แต่คุณไม่สามารถทำมันได้ แม้ว่าฉันจะต่อสู้และพยายามด้วยตัวเองมากแค่ไหน ฉันจำเป็นต้องรอคอยพระเจ้า เชื่อว่าพระองค์จะทำให้งานที่พระองค์ได้ทรงเริ่มต้นในฉันไว้นั้นสำเร็จได้ (ดูใน ฟิลิปปี 1:6) ฉันอยากมีส่วนร่วมอย่างจริงจังกับสิ่งต่าง ๆ แต่กลับเป็นสิ่งที่พระเจ้าบอกฉันให้หยุดทำ ซึ่งมันไม่ง่ายสำหรับฉันเลย

มีสิ่งใดที่พระเจ้าบอกให้คุณหยุดทำบ้างไหม? พระองค์บอกฉันให้หยุดทำสิ่งต่าง ๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า ฉันยังคงจำได้ว่าฉันต้องการที่จะเกี่ยวกับสามีของฉันจนถึงที่สุด แต่พระเจ้าบอกฉันให้หยุดพูด ฉันชอบออกความคิดเห็น แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ส่งสัญญาณไฟแดงเตือนฉันบ่อยมาก เพื่อให้ฉันหยุดและเตือนตัวเองให้ปิดปากให้สนิท

ฉันไม่อยากให้พวกคุณสักคนที่ต้องทำให้ตัวเองผิดหวังกับการงานของเนื้อหนังพยายาม “ทำ” บางสิ่งที่คุณไม่สามารถทำมันให้สำเร็จได้ด้วยกำลังหรือความสามารถของคุณเอง ขอให้เข้าใจว่าฉันกำลังพูดถึงการทำสิ่งที่พระเจ้าสำแดงให้คุณทำ หรือสิ่งที่พระองค์สำแดงว่าคุณไม่ต้องทำ

ข้อพระคัมภีร์ที่ฉันชอบมากข้อหนึ่งคือ สดุดี 46:10 ที่บอกให้เรานิ่งเสียและรู้เถิดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า สำหรับฉันแล้ว การนิ่งเป็นสิ่งที่ทำได้ยากกว่าการกระตือรือร้น พระเจ้าต้องการให้เรากระตือรือร้น แต่กระตือรือร้นในการทำตาม *น้ำพระทัยของพระองค์* ไม่ใช่ตามใจเราเอง

ในขณะที่คุณกำลังวางใจให้พระเจ้าดูแลสถานการณ์ที่คุณฝักมอบไว้กับพระองค์ คุณอาจสัมผัสได้ในวิญญาณของคุณว่าพระองค์ต้องการให้คุณใช้เวลาอธิษฐานเพื่อขอบพระคุณมากกว่าทูลขอ มีหลายครั้งในชีวิตที่คุณไม่สามารถทำอะไรได้เลยนอกจากอธิษฐานและรอคอย นี่เป็นความจริงโดยเฉพาะเมื่อคุณอธิษฐานขอบางสิ่งสำหรับคนที่คุณรัก คำอธิษฐานของคุณเปิดประตูให้พระเจ้าทำงาน แต่บุคคลที่เกี่ยวข้องก็ยังคงจำเป็นต้องยอมให้พระองค์ทำงานในพวกเขาด้วย

มีช่วงหนึ่งที่ฉันอธิษฐานเผื่อใครบางคนมาเป็นเวลานาน แล้วฉันรู้สึกว่าจะไม่ได้รับการทรงนำให้ทูลขอพระเจ้าเพื่อทำบางสิ่งบางอย่างอีกต่อไป แต่ให้อธิษฐานขอบคุณพระองค์ที่ทรงกำลังทำงานอยู่

ฤทธิ์เดชของการเชื่อฟัง

ฉันพูดคุยกับผู้คนที่สับสนเกี่ยวกับความเชื่อที่ดูเหมือนไม่เกิดผลของพวกเขาอยู่เป็นประจำ หลังจากที่อยู่กับพวกเขาสักพัก ฉันก็บอกได้เลยว่าทำไม พวกเขาบ่น ตัดสินคนอื่น และแฉลบ พฤติกรรมแบบนั้นเป็นการไม่เชื่อฟังการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเชื่อฟังพระเจ้าในด้านทัศนคติของเรานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก

เรามีฤทธิ์เดชเหนือศัตรูของเราคือ ซาตาน แต่สิทธิอำนาจที่จะใช้ฤทธิ์เดชนั้น มาจากการเชื่อฟังพระเจ้าเพียงอย่างเดียว พระเยซูทรงเต็มไปด้วยฤทธิ์เดช แต่พระองค์ทรงเชื่อฟังด้วย พระคัมภีร์บอกว่าพระองค์ทรงเชื่อฟังอย่างสุดโต่ง แม้จนถึงความมรณา และพระนามที่ประทานให้แก่พระองค์นั้นเหนือนามอื่นทั้งปวง และทุกเขาจะต้องกราบลงต่อพระนามนั้น (ดูใน ฟิลิปปี 2:8-10)

สิ่งที่เป็นอุปสรรคอันใหญ่หลวงในการเห็นคำตอบของคำอธิษฐานของคนมากมายคือความโกรธและความขมขื่นที่พวกเขาปฏิเสธที่จะยอมปล่อยไป หัวข้อเรื่องการให้อภัยคนเหล่านั้นที่ทำร้ายเราและคนที่เรามองว่าเป็น “ศัตรู” นั้นไม่สามารถทำให้เจือจางลงได้ในพระวาระของพระเจ้า พระองค์กล่าวอย่างชัดเจนว่าเมื่อเรา

อธิษฐาน เราต้องยกโทษให้คนอื่นสำหรับสิ่งใด ๆ ที่เราต่อต้านพวกเขา (ดูใน มาระโก 11:25) ด้วยเหตุนี้ถ้าหากคนใดในพวกเราคิดว่าเราสามารถปฏิเสธการยกโทษและยังคงเห็นพระเจ้าทำงานในชีวิตของเราอยู่ เราก็คิดผิดแล้ว

ตอนนี้ฉันอยากยืนยันกับคุณว่าฉันไม่ได้กำลังพูดว่าเราได้รับความรอดผ่านการเชื่อฟัง แต่เป็นการเชื่อฟังของพระคริสต์ต่างหากที่จัดเตรียมความรอดให้กับเรา เราได้รับความรอดโดยพระคุณของพระเจ้า ไม่ใช่ด้วยการกระทำของเราเอง (ดู เอเฟซัส 2:8-9) แต่ฉันก็เชื่ออย่างแท้จริงว่าใครก็ตามที่ได้รับของประทานแห่งความรอดผ่านทางพระคริสต์ย่อมจะต้องการเติบโตในการเชื่อฟังเพราะพวกเขารักพระองค์

คนที่เป็นพ่อแม่ยังคงคาดหวังให้ลูก ๆ ของพวกเขาวางใจและเชื่อฟังพวกเขา แล้วทำไมเราถึงคิดว่าพระเจ้าจะทรงคาดหวังจากเราน้อยกว่านั้นหรือ? ฉันอยากหนุนใจให้คุณตั้งใจและรักษาความตั้งใจนั้นให้อยู่ในการวางใจพระเจ้าทุกเวลา ทำในสิ่งที่พระองค์ขอให้คุณทำหรือไม่ทำ (ดูใน โคโลสี 3:2) การทำสิ่งใดเป็นบางครั้งไม่ได้นำชัยชนะมา

การเชื่อฟังเพียงเล็กน้อยผสมกับการไม่เชื่อฟังมากมายก็มีค่าเท่ากับชีวิตที่ไม่เป็นที่พอพระทัย

ในชีวิตของเรา แต่การทำสิ่งใดอย่างต่อเนื่องและด้วยความพากเพียรต่างหากที่นำชัยชนะมา การเชื่อฟังเพียงเล็กน้อยผสมกับการไม่เชื่อฟังมากมายก็มีค่าเท่ากับชีวิตที่ไม่เป็นที่พอพระทัย

คุณจะอุทิศตัวเพื่อการเชื่อฟังพระเจ้าในระดับที่สูงขึ้นไหม? ถ้าหากคุณยอมอุทิศ พระองค์จะประทานพระคุณให้คุณทำได้ มีด้านไหนบ้างที่คุณตระหนักว่าจำเป็นต้องมอบให้กับพระเจ้าในเวลานี้ ไม่ใช่แค่สิ่งที่คุณเป็นห่วงหรือกังวล แต่รวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้องตามน้ำพระทัยของพระองค์ด้วย? คุณสามารถเริ่มต้นใหม่ได้ การเริ่มต้นใหม่ให้เสียงร่ำร้องจากหัวใจของคุณดังต่อไป “พระบิดา ขอให้ข้าพเจ้าของพระองค์สำเร็จ ไม่ใช่ตามใจข้าพเจ้าพระองค์”

ตอนนี้ให้เรามาดูถึงตอนที่สองของการทำความดีกันเถอะ มันน่าตื่นเต้นมากจนฉันอดใจไม่ไหวที่จะแบ่งปันให้กับคุณแล้ว

บทที่ 6

วางใจพระเจ้าและทำดี (ตอนที่ 2)

อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว
เราก็จะเกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร

กาลาเทีย 6:9 (ฉบับไทยคิงส์เจมส์)

เราได้เรียนรู้ว่าการเชื่อฟังพระเจ้าและการทำตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นคือ “การทำดี” แต่ในบทนี้ ฉันต้องการเน้นอย่างเจาะจงในเรื่องการเชื่อฟังพระเจ้าและการทำการดีต่าง ๆ โดยการช่วยเหลือผู้คนที่มีความขัดสน

อัครทูตเปาโลบอกกับผู้เชื่อที่กาลาเทียว่าไม่ให้เมื่อยล้าในการทำดี (ดูในกาลาเทีย 6:9) เขาสั่งให้ผู้เชื่อที่นั่นทำดีต่อทุกคนในทุกโอกาสที่มี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับครอบครัวที่มีความเชื่อ (6:10) เราสมควรมองเห็นว่าการช่วยเหลือคนอื่นที่ขัดสนนั้นเป็นโอกาสในการทำดี มันเป็นโอกาสที่เราจะได้อวยพรคนอื่น และทำให้ตัวของเราเองได้รับการอวยพรด้วย ผู้คนที่มุ่งช่วยเหลือคนอื่นย่อมเป็นคนที่มีความสุข

ฉันเชื่ออย่างจริงใจว่าการให้นั้นหยั่งรากลงในการวางใจพระเจ้า เราทำเพราะพระเจ้าทรงขอให้เราทำ และเราเชื่อมั่นในพระสัญญาของพระองค์ว่าจะทรงดูแลในด้านการเงินของเราเองด้วย การทำการดีย่อมทำสิ่งต่าง ๆ ที่อัครธรรมให้กับคนที่พากเพียรทำการดีนั้น ในกิจการ 20:35 (ฉบับบอมบรรมร่วมสมัย) บอกไว้ว่า “...การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ” การให้ตัวของเราเองปลดปล่อยความยินดีในชีวิตของเราและทำให้เราสามารถมีความสุขได้แม้ในขณะที่รอคอยพระเจ้าดูแล

สิ่งที่เป็นความจำเป็นในชีวิตของเรา ถ้าหากคุณกำลังแปลกใจว่า “ฉันจะขึ้นชมยินดีได้อย่างไรในเมื่อฉันมีปัญหาอยู่?” คำตอบง่าย ๆ คือ เลิกคิดถึงตัวคุณเองและจดจ่อกับการทำสิ่งดีเพื่อคนอื่น เราไม่ต้องจดจ่อกับปัญหาตลอดทั้งวันเพื่อรอให้พระเจ้าประทานคำตอบให้แก่เรา บอกกับพระองค์ถึงสิ่งที่คุณต้องการ จากนั้นก็วางใจพระองค์ในการจัดเตรียมให้คุณในขณะที่คุณเองก็จดจ่อกับการทำดี

ข้อพระคัมภีร์โปรดข้อหนึ่งสำหรับฉันคือ กิจการ 10:38 ที่บอกว่าพระเยซูทรงได้รับการทรงเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ “พระองค์เสด็จไปทั่ว ทรงทำความดีและรักษาคนทั้งปวงที่ถูกรังควานและกดขี่โดย (อำนาจ) ของมาร...” (ฉบับขยายความ) เราได้รับคำสอนให้เลียนแบบการกระทำของพระองค์และทำตามแบบอย่างของพระองค์ และนี่คือหนึ่งในวิธีการที่ดีที่สุดที่เราสามารถทำอย่างนั้นได้ โลกนี้เต็มไปด้วยผู้คนที่ถูกกดขี่โดยมาร และเราเป็นผู้ได้รับการทรงเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อช่วยพวกเขาเหมือนอย่างที่เราเคยช่วย

อย่าทำผิดพลาดด้วยการคิดว่าคุณมีปัญหามากเกินไปจนกว่าที่จะช่วยคนอื่นได้

ทุกครั้งที่เราทำดี เรากำลังหว่านเมล็ดที่จะนำไปสู่การเก็บเกี่ยวของเราเอง อย่าทำผิดพลาดด้วยการคิดว่าคุณมีปัญหามากเกินไปจนกว่าที่จะช่วยคนอื่นได้ การคิดอย่างนั้นจะกักคุณไว้ให้ติดอยู่กับปัญหาของคุณอย่างไม่สิ้นสุด

ในช่วงสุดสัปดาห์หนึ่ง เมื่อฉันกำลังสอนหัวข้อนี้คือการวางใจพระเจ้าและทำดี ในงานประชุมหนึ่งของฉัน ไฟฟ้าดับในสถานที่จัดประชุมประมาณหนึ่งชั่วโมงก่อนเริ่มประชุม ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องยกเลิกและมองดูคนนับพันจากที่ประชุมไป ไฟฟ้ากลับมาตอนสิบนาทีก่อนเวลาการประชุมเลิก เราต้องรอและเริ่มการประชุมในเช้าวันต่อไป

ฉันต้องวางใจพระเจ้าในขณะที่พยายามสอนให้กับที่ประชุมในเรื่องการวางใจพระเจ้า และเท่านี้ยังไม่พอ ยังมีเพิ่มมากกว่านั้นอีก คือผู้จัดการสถานที่ได้ติดป้ายด้านหน้าสถานที่ว่า “งานประชุมจอยซ์ ไมเออร์” ได้ยกเลิกแล้ว” พวกเขาคิดว่าจะช่วยเหลือเรา แต่พวกเขาลืมบอกว่าการประชุมของเรายกเลิกแค่นั้นนั้นแต่จะเริ่มใหม่ในวันรุ่ง

ขึ้น ฉันมีนิมิตเลยว่าฉันจะได้ยืนอยู่ในห้องประชุมนั้นและยืนสอนให้กับเก้าอี้ที่ว่างเปล่า ฉันรู้สึกกระวนกระวายแต่ก็ยังคงพูดต่อไปเรื่อย ๆ ว่า “พระเจ้า ลูกวางใจในพระองค์” และเราก็จับลงที่งานประชุมอันยอดเยี่ยม

ช่วงระหว่างการสอน ฉันใช้สื่อภาพช่วยสอนเพื่อให้คนเข้าใจหลักการวางใจพระเจ้าและทำดีมากยิ่งขึ้น คนที่ทำงานกับเราได้สร้างขวดยาขึ้นมาสองขวดสูงประมาณสามฟุต เราวางไว้บนโต๊ะและติดฉลากที่ขวดหนึ่งว่า “วางใจพระเจ้า” และอีกขวดหนึ่งว่า “ทำดี” และที่ขวดนั้นยังเขียนบอกด้วยว่ามีเต็มให้อย่างไม่จำกัด และคนไข้สามารถกินได้บ่อยเท่าที่ต้องการ ทั้งสองขวดนั้นสามารถกินเกินขนาดได้

เมื่อฉันสอนวิธีการรับมือกับการทดลองและความทุกข์ ปัญหาและความลำบากทุกชนิด ฉันพูดว่า “เมื่อมีอาการ ให้กินยา “วางใจพระเจ้า” ทันทีแล้วตามด้วย “ทำดี” ตัวอย่างนี้ช่วยคนให้เข้าใจว่าการทำดีต่อคนอื่นในขณะที่วางใจพระเจ้านั้นเป็นผลดีต่อตัวเราเอง เหมือนกับการกินยาเพื่อรักษาจิตวิญญาณของเรา

พระวณะของพระเจ้าทำงานเหมือนกับยารักษาจิตวิญญาณของเราถ้าหากเราทำตาม ยาจะไม่ช่วยเราจนกว่าเราจะกินยา พระวณะของพระเจ้าจะไม่ช่วยเราถ้าหากเรารู้แต่ไม่ได้ทำตาม ยกตัวอย่างเช่น ถ้าคุณทำบาป คุณสามารถทำสิ่งที่ผู้คนทั่วไปทำและรู้สึกผิดกับตำหนิตัวเอง หรือคุณจะกินยา “พระเจ้ายกโทษให้ฉัน” และให้มันรักษาจิตวิญญาณของคุณ ถ้ามีคนทำร้ายหรือทำให้คุณขุ่นเคือง แทนที่จะโกรธและผิดหวัง คุณสามารถรับยาสุขภาพแห่งการ “ฉันยกโทษให้คุณ” และมีความสุขกับวันของคุณได้ ถ้าหากเราถือว่าพระวณะของพระเจ้าเป็นยาสำหรับรักษาจิตวิญญาณของเรา เราย่อมพบการช่วยเหลือสำหรับปัญหาทุกอย่างที่เผชิญในชีวิต

ขอให้ฉันพูดอีกครั้งว่าฉันเชื่อมั่นว่าการวางใจพระเจ้าและทำดีเป็นยารักษาจิตวิญญาณของเรา และฉันขอแนะนำให้คุณกินยานี้ให้มากที่สุดเท่าที่คุณต้องการ ฉันควรเตือนคุณด้วยว่า ยานี้มีผลข้างเคียง คือ สันติสุข ความชื่นชมยินดี ความมั่นคง ความมั่นใจ และรางวัลในสวรรค์

คุณสมบัติของการทำดีคืออะไร?

การทำกรดีสามารถทำได้ง่าย ๆ อย่างเช่น การแสดงความพอใจ หรือการรับฟังใครบางคนที่กำลังบอบช้ำ รวมถึงการให้เวลาหรือเงินของคุณเพื่อช่วยคนที่ขัดสนด้วย

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยถ้อยคำเกี่ยวกับการช่วยเหลือคนยากจนและขัดสน การให้คำหนุนใจแก่คนที่กำลังเจ็บปวด พระคัมภีร์บอกให้เราต้อง “แสวงหา” การทำดีและการกระทำด้วยใจกรุณา หมายความว่าเรามองหาหนทางที่จะช่วยเหลือคนอื่น

อย่าให้คนใดทำชั่วตอบแทนการชั่ว แต่จงตั้งเป้าที่จะแสดงความกรุณาและแสวงหาการทำดีต่อกันและต่อทุกคน

1 เธสะโลนิกา 5:15 (ฉบับขยายความ)

คุณต้องการเป็นคนที่ทำประโยชน์ให้กับโลกนี้และมีชีวิตที่พบกับความอึ้งใจใหม่? ชาลส์ ดิกเคนส์ พูดว่า “ไม่มีสักคนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของคนอื่น จะเป็นคนที่ไร้ประโยชน์ในโลกนี้”⁴

พระเจ้าสอนเราไม่เพียงแต่การช่วยเหลือคนที่เจ็บปวดเท่านั้น แต่สอนเราให้อวยพรศัตรูของเราด้วย ทำไมเราต้องทำแบบนั้น? เพราะเราเอาชนะความชั่วได้ด้วยความดีอย่างไรละ (ดูใน โรม 12:21) เราได้รับอาวุธลับที่ทำงานเหมือนเป็นการอัศจรรย์ในยามที่ความทุกข์เข้ามา เมื่อผู้คนทำร้ายเรา หรือเมื่อเรามีความขัดสนในชีวิต จงทำดี

สิ่งแรก ๆ ที่เราสมควรทำเมื่อมีคนทำร้ายเราหรือปฏิบัติต่อเราอย่างไม่ยุติธรรมคือการอธิษฐานเผื่อพวกเขา เราจะอธิษฐานอย่างไร? ขอพระเจ้ายกโทษให้พวกเขาและเปิดตาให้พวกเขามองเห็นว่าพฤติกรรมของพวกเขานั้นทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัยแค่ไหน ถ้าหากพวกเขายังไม่ได้รับความรอด ก็อธิษฐานให้พวกเขาได้รับความรอดโดยการทำเช่นนี้ คุณจะปลดปล่อยตัวเองจากความทุกข์เนื่องจากความโกรธที่มีต่อพวกเขาและจากความกังวลต่อสิ่งๆที่พวกเขาได้ทำต่อคุณ คุณอาจไม่รู้สึกรักกับ

พวกเขาแตกต่างออกไปในทันที แต่การที่อธิษฐานเผื่อใครบางคนที่คุณยังโกรธอยู่ทุกวันนี้มันเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก

เราสมควรมอบตัวเองในการทำความดีทุกเวลา แต่มีการทดลองให้หันกลับและหยุดการหยิบยื่นออกไปเมื่อเรากำลังเจ็บปวด นี่เป็นความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ การทำความดีเป็นสิ่งที่สำคัญเสมอ และมันยิ่งสำคัญมากเมื่อคุณมีปัญหาในชีวิตของคุณเอง พระเยซูกำลังเผชิญกับความตายอันน่าเจ็บปวดอย่างเหลือเชื่อ แต่พระองค์ยังทรงทำดีให้กับคนอื่นต่อไปโดยการขอให้พระบิดายกโทษให้กับคนเหล่านั้นที่ตรึงพระองค์ และโดยการปลอบโยนนักโทษที่ถูกตรึงพร้อมกับพระองค์ที่ร้องขอความช่วยเหลือ (ดูใน ลูกา 23:32-43) ฉันไม่รู้ว่าคุณเป็นอย่างไร แต่เมื่อฉันกำลังมีปัญหาในชีวิต มันยากมากที่จะไม่ทำหน้าบูดบึ้งใส่คนอื่น ฉันใช้เวลาเรียนรู้หลายปีว่านี่คือช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่จะฝึกเป็นคนน่ารักและทำดี เมื่อเราไม่มีปัญหา การที่จะใจดีกับคนอื่นก็ต้องฝึกวินัยอะไรบางอย่าง แต่เวลาที่เรากำลังมีความเจ็บปวด เราต้องฝึกวินัยอย่างมากที่จะวางใจพระเจ้าและยังคงทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ต่อไปได้

ฉันชอบพระธรรมสดุดี 37 และฉันอ่านบ่อยมาก ในข้อ 1-5 ให้สติปัญญาแก่เราว่า อย่างกังวลหรืออย่างกระวนกระวายเรื่องคนเหล่านั้นที่ทำความชั่ว เพราะพระเจ้าจะทรงจัดการพวกเขาในเวลาของพระองค์เอง ในขณะที่ท่านรอคอย จงวางใจในพระเจ้าและทำความดี จงปลื้มปิติในองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนาของท่าน จงมอบทางทั้งสิ้นของท่านไว้กับพระองค์และพระองค์จะทำให้สำเร็จ

นี่ไม่ใช่แค่พระคัมภีร์ตอนหนึ่งที่เรารับมาเพื่อทำให้รู้สึกดี แต่พระธรรมตอนนี้ให้คำสั่งที่เราต้องทำตาม เมื่อเราทำตาม ในที่สุดเราจะไม่เพียงได้รับในสิ่งที่เป็นการจำเป็นของเรา แต่เราสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้อื่นที่ไม่รู้จักพระเจ้าด้วย

โดยผ่านการทำความดีที่ลำนี้อันจะสำนึก
ว่าเราเป็นของพระเจ้า (ดูใน 1 เปโตร 2:12)

โดยผ่านการทำความดีที่ลำนี้อัน
จะสำนึกว่าเราเป็นของพระเจ้า

พระบัญญัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ในขณะที่พระบัญญัติทุกข้อจากพระเจ้าเป็นบัญญัติที่ยิ่งใหญ่และสำคัญ พระเยซูทรงตรัสว่าพระบัญญัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดคือการที่เราดำเนินในความรัก เราต้องรักพระเจ้าและรักผู้คนที่เหมือนกับรักตนเอง (ดูใน มัทธิว 22:36-39) พระองค์ตรัสว่าโดยความรักนี้ที่จะทำให้โลกรู้ว่าเราเป็นสาวกของพระองค์

เราให้บัญญัติใหม่อย่างหนึ่งแก่ท่านทั้งหลาย คือที่พวกท่าน จะรักซึ่งกันและกัน เหมือนอย่างที่เราได้รักพวกท่าน ดังนั้น ท่านจึงสมควรรักกันและกันด้วย

โดยความรักนี้ (มนุษย์) ทุกคนจึงรู้ว่าพวกท่านเป็นสาวกของเรา ถ้าหากท่านรักกันและกัน (ถ้าหากพวกท่านรักษาการ แสดงความรักในท่ามกลางพวกท่านเอาไว้)

ยอห์น 13:34-35 (ฉบับขยายความ)

เราไม่สามารถพูดถึงความรักโดยไม่พูดถึงการทำดีได้ เพราะนั่นเป็นวิธีการที่ทำให้เรามองเห็นความรัก ความรักไม่ใช่ทฤษฎีหรือคำสอนที่เอามาใช้ในคำเทศนา แต่มันคือความจริงและเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ ความรักสามารถมองเห็นและสัมผัสได้ และมีฤทธิ์อำนาจที่ทำการอัศจรรย์เพื่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตได้

โลกนี้สงสัยคำพยานของเราได้อย่างง่ายดายเพราะความแตกแยกทั้งหมดที่เกิด

ความรักเป็นหนทางนำไปสู่
การยอมรับ ไม่ใช่มองหาสิ่ง
ที่ไม่ยอมรับหรือไม่เห็นด้วย

ขึ้นท่ามกลางเรา ถ้าหากคริสตจักรรวมกันเป็น
หนึ่งได้ คำพยานของเราก็คงจะไม่มีใครปฏิเสธ
ได้เลย ความรักเป็นหนทางนำไปสู่การยอมรับ
ไม่ใช่มองหาสิ่งที่ไม่ยอมรับหรือไม่เห็นด้วย

ครอบครัวที่เห็นด้วยกันนั้นมีพลังอย่างมาก เดฟและฉันเรียนรู้ในช่วงเริ่มต้น พันธกิจว่าเราไม่สามารถประสบความสำเร็จโดยที่เราไม่หันหน้ามาหาใจได้ เราได้

พยายามอย่างเต็มที่เพื่อจะไม่ให้มีสิ่งนี้ในชีวิตของเราและเราได้เห็นพลังที่เกิดขึ้นโดยตรงจากสันติสุขและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

อย่ามีส่วนร่วมกับการต่อสู้ใด ๆ ในครอบครัวของคุณ ในบ้านของคุณ ในแถบบ้านของคุณ ในคริสตจักร หรือในสถานที่ทำงานของคุณ การที่คนหนึ่งหลีกเลี่ยงการต่อสู้และมองข้ามความขุ่นเคืองก็เป็นเกียรติแก่เขา (ดูใน สุภาพษิต 19:11) เมื่อเราให้เกียรติแด่พระเจ้าโดยการดำเนินในทางของพระองค์ พระองค์ก็ทรงให้เกียรติเราอย่างเปิดเผย

การดำเนินในความรักเรียกร้องให้เราตัดสินใจเลือกทุกวันซึ่งจะช่วยให้เรามีชีวิตที่อยู่เหนืออารมณ์ของเรา เราไม่สามารถทำทุกสิ่งที่เรา “รู้สึก” ชอบที่จะทำไปพร้อม ๆ กับการเชื่อฟังพระบัญญัตินี้ได้ ฉันทอาจไม่ได้ “รู้สึก” ชอบที่จะใช้เวลาพูดคุยดี ๆ กับคนอื่นเสมอ แต่ทุกคนที่ฉันทำได้ เพราะฉันกำลังดำเนินอยู่ในความรัก ความรักไม่ใช่ความรู้สึกที่เรามี แต่เป็นการตัดสินใจเลือกที่เราจะปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ช่วยฉันให้รักษาการดำเนินในความรักเอาไว้ได้ คือ มัทธิว 7:12 (ฉบับขยายความ)

ดังนั้น จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่คุณต้องการให้พวกเขา
ปฏิบัติต่อท่านและทำเพื่อท่าน เพราะนี่คือ (ผลรวมของ)
ธรรมบัญญัติและคำสั่งสอนของบรรดาผู้เผยพระวจนะ

เราจะเห็นได้อย่างง่ายดายเลยว่าถ้าหากเราปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่เราต้องการได้รับการปฏิบัติ นั่น พฤติกรรมของเราจะเปลี่ยนไป นี่คือการสั่งที่เรียบง่ายและเราสามารถนำมาใช้ในชีวิตจริงทุกวันได้ เมื่อมีสถานการณ์หนึ่งเกิดขึ้นซึ่งทำให้ยากมากที่จะปฏิบัติต่อคนอื่นได้ดี ขอให้ถามตัวเองว่า “ฉันอยากให้คน ๆ นี้ทำอะไรเพื่อฉันถ้าหากฉันเป็นคนนั้นที่ต้องการความเมตตา?”

วันทั้งหลายของเรามักจะเต็มไปด้วยสิ่งที่ทำให้หงุดหงิด เราอาจกำลังรอให้มีที่ว่างสำหรับจอดรถในห้างสรรพสินค้าที่เต็มไปด้วยผู้คนและมีอีกคนหนึ่งโผล่มาจาก

ไหนไม่รู้แล้วเสียบเข้าที่จุดตรงนั้นก่อนที่เราจะไปถึง ทันทีเลยเราจะรู้สึกหงุดหงิดและอาจคิดว่าพวกเขาว่าหยาบคาย เราอาจบิบบัตรรถใส่ หรือทำอะไรอย่างอื่นที่ไม่ใช่ทางของพระเจ้า แต่ทั้งหมดนี้ไม่ได้ทำให้เรารู้สึกดีขึ้นเลย แต่มันกลับทำให้เรารู้สึกแย่งพระเจ้าจะอวยพรคุณในทางอื่นถ้าหากคุณวางใจพระองค์และทำความดี

ขอให้คุณเริ่มต้นมองดูเหตุการณ์ที่ทำให้หงุดหงิดและไม่พอใจนี้เป็นตั้งโอกาสที่คุณจะสำแดงความรักแทนที่จะปล่อยให้มันทำให้คุณโกรธ

เราได้รับคำนิยามอันน่าอัศจรรย์ของพฤติกรรมที่เป็นความรักใน 1 โครินธ์ 13:4-8 ขอให้ใช้เวลาดูแต่ละประเด็นเหล่านี้และถามตัวเองว่าคุณจำเป็นต้องเติบโตในด้านใดบ้าง

- ความรักนั้นอดทนนาน อดกลั้น และกรุณา
- ความรักไม่ริษยา ไม่เดือดดาลด้วยความอิจฉา
- ความรักไม่อวดตัวหรือทะนงตัว และไม่แสดงท่าทียโส
- ความรักไม่จองหอง (ทะนงและลำพองด้วยความหยิ่ง)
- ความรักไม่หยาบคาย (ไม่มีมารยาท) และไม่ทำสิ่งที่ไม่เหมาะสม
- ความรักไม่ยินกรานเพื่อสิทธิของตัวเองหรือทางของตัวเองเพราะความรักไม่ได้แสวงหาผลประโยชน์เพื่อตัวเอง
- ความรักไม่โกรธง่าย ไม่หงุดหงิด หรือไม่เคืองใจ
- ความรักไม่คอยนับการกระทำที่ผิดและความรักไม่ใส่ใจต่อความทุกข์ที่ได้รับ
- ความรักไม่ชื่นชมยินดีในความอธรรม แต่ชื่นชมยินดีเมื่อความถูกต้องและความจริงมีอำนาจเหนือกว่า
- ความรักคำนึงทุกสิ่ง que เข้ามา
- ความรักเชื่อในส่วนที่ดีที่สุดของทุกคน

- ความรักไม่ล้มเลิกหรือยอมแพ้ แต่เต็มด้วยความหวังเสมอและทนทานต่อทุกสิ่งโดยไม่ย่อหย่อน
- ความรักไม่สิ้นสุด

การช่วยเหลือคนยากจน

คัมภีร์พูดถึงหัวข้อใหญ่เกี่ยวกับการช่วยเหลือคนยากจน และมีพระสัญญาอันล้ำเลิศบางประการที่มอบให้กับคนที่ช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้น นี่คือนั่งในพระสัญญาเหล่านั้น

คนที่สงสารคนยากจนก็ให้พระเจ้าทรงยิ้ม และพระเจ้าจะทรงตอบแทนในสิ่งที่เขาได้หยิбыยื่นให้

สุภาษิต 19:17 (ฉบับขยายความ)

อัครทูตยากอบพูดว่า “การนมัสการที่สำแดงออกมาภายนอก (การนับถือศาสนาที่แสดงออกเป็นการกระทำภายนอก)... คือการเยียมเยียน ช่วยเหลือ และเอาใจใส่ดูแลเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อนและขัดสน...” (ยากอบ 1:27 ฉบับขยายความ) การนับถือศาสนาที่แท้จริงต้องแสดงออกเป็นการกระทำภายนอกเสมอ เพราะการนับถือศาสนาคริสต์อย่างแท้จริงมีผลกระทบต่อหัวใจของคนและต่อพฤติกรรมของเขาด้วย พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานและใครก็ตามที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์จะมีความต้องการที่จะมอบให้ด้วย พระวิญญูณบรสิสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยและใครก็ตามที่เต็มล้นด้วยพระวิญญูณบรสิสุทธิ์จะเป็นคนที่ให้ความช่วยเหลือด้วยเช่นกัน

การถามตัวเองว่า “ฉันจะทำอะไรเพื่อช่วยคนอื่นได้บ้าง?” เป็นคำถามที่ดี คุณสามารถคิดถึงคนที่คุณให้ความช่วยเหลือคนล่าสุดได้ไหม? แน่แน่นอนที่เราต้องช่วยเหลือคนในครอบครัวของเราเองในช่วงระหว่างวัน หรือเราให้ของขวัญคริสต์มาส แต่ฉันกำลังพูดถึงบางสิ่งบางอย่างที่นอกเหนือจากสิ่งเหล่านั้น ฉันกำลังพูดถึงการดำเนินชีวิต

แห่งการให้ ชีวิตที่มีชื่นชมยินดีและมีความหมายไม่ได้ปรากฏอยู่กับการที่เราได้รับ แต่มันอยู่ในการให้ มีกี่คนที่เรารู้จักที่พวกเขาต้องการความช่วยเหลือและเราเองยังไม่ได้คิดที่จะช่วยพวกเขา? เมื่อเราเริ่มต้นถามคำถามที่ยากเหล่านี้ เราสามารถพบคำตอบที่ทำให้ผิดหวังได้ เมื่อฉันผิดหวังกับตัวเอง ฉันสามารถ “กลับมาเริ่มต้นใหม่” และทำสิ่งที่ถูกต้องได้

ฉันต้องการหนุนใจคุณให้ตั้งใจช่วยเหลือคนอื่นที่ขัดสน มองหาคนเหล่านั้น และหาทางที่จะช่วยพวกเขา มันง่ายมากที่จะแก้ตัวและไม่ทำอะไรเลย แต่นั่นไม่ใช่พฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับคริสเตียน มีข้อแก้ตัวบางอย่างที่ฉันใช้ในอดีตหรือฉันได้ยินคนอื่นแก้ตัวว่า

- “ฉันยุ่งมาก”
- “ปัญหาของพวกเขามันเกิดจากความผิดของพวกเขาเอง”
- “ฉันก็มีปัญหาของฉันเองนะ”
- “ฉันไม่อยากเข้าไปยุ่ง”
- “ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี”

แทนที่จะมานั่งหาเหตุผลว่าทำไมเราถึงช่วยเหลือไม่ได้ สู้เรามองหาหนทางที่เราสามารถช่วยเหลือได้ไม่ดีกว่าหรือ? คุณอาจเจอใครบางคนที่คุณไม่สามารถช่วยเขาได้ด้วยตัวของคุณเอง คุณอาจเป็นคนรวบรวมกลุ่มคนเพื่อร่วมกันช่วยเหลือพวกเขาก็ได้ สิ่งที่เราแต่ละคนสมควรทำมากที่สุดคือการอธิษฐานและขอให้พระเจ้าเปิดเผยถึงสิ่งที่พระองค์ปรารถนาให้เราทำเพื่อช่วยเหลือผู้คนที่เรารู้จักซึ่งกำลังเจ็บปวดและขัดสน อย่าลืมว่าแต่ละครั้งที่คุณทำบางสิ่งที่ดีต่อคนอื่น คุณก็กำลังช่วยเหลือตัวคุณเองด้วย

เมื่อไม่นานมานี้ มีผู้หญิงสามคนที่มาเข้าร่วมประชุมของเราและได้ยินฉันพูดเกี่ยวกับความจำเป็นในการช่วยเหลือเพื่อชดเชยน้ำให้กับประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในโลกที่

สามซึ่งเป็นที่ที่ผู้คนจะต้องเดินทางเป็นชั่วโมงหรือเป็นวันเพื่อจะได้น้ำ และน้ำที่พวกเขาได้มาก็มักจะเป็นน้ำที่สกปรกและมีเชื้อโรค เราได้รับสิทธิพิเศษในการจัดเตรียมบ่อน้ำเจ็ดร้อยบ่อให้กับผู้คนเหล่านี้และได้มองเห็นการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับทั้งหมู่บ้าน

ผู้หญิงสามคนนั้นต้องการทำบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้นพวกเขาจึงรวมยี่สิบครอบครัวมาและเอาของในบ้านที่มีมาเปิดขายของร่วมกัน จนกระทั่งในงานประชุมครั้งต่อไปที่พวกเขาเข้ามาเข้าร่วม พวกเขาจ่ายเงินถวายจำนวนมากกว่าสองพันดอลลาร์มาเพื่อช่วยในการขุดบ่อน้ำและสร้างคริสตจักรติดกับบ่อน้ำที่นั่น และนั่นเป็นวิธีการที่ทำให้เราจัดเตรียมบ่อน้ำทางธรรมชาติกับบ่อน้ำแห่งพระวณะที่ทั้งสองต่างก็นำมาชีวิตมาให้แก่ผู้คน

จงให้ และท่านจะได้รับด้วย และในटकของท่านจะได้รับดวง
ด้วยทะนานถั่วณยัดสั้นแน่นพุนสั้นใสให้ เพราะว่าคุณจะดวง
ให้เขาด้วยทะนานอันใด จะดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น

ลก. 6:38 (ฉบับไทยคิงส์เจมส์)

ฉันไม่เชื่อว่าแรงจูงใจใจของเราในการให้ควรเป็นการหวังผลตอบแทน เราสมควรให้เพราะเราปรารถนาช่วยเหลือผู้อื่น แต่พระวณะของพระเจ้าสัญญาว่าเมื่อเราให้ มันจะคืนกลับมาให้เราอย่างทวีคูณได้ในหลายทาง

โยบมีคำกล่าวที่เป็นรากฐานอันมั่นคง เขากล่าวว่าถ้าหากเขาไม่ใช่แขนของเขาเพื่อช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ขัดสน ก็ให้แขนนั้นหักหลุดจากข้อต่อเสียดีกว่า (ดูในโยบ 31:16-22)

ข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ฉันกำลังพูดถึงนั้นสร้างผลกระทบอย่างมากในชีวิตของฉันเอง ฉันอธิษฐานขอให้คุณจะได้ใช้เวลาอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นหลาย ๆ รอบก่อนที่จะทำอะไรใด ๆ คุณและฉันมีพลังที่จะแบ่งเบาความทุกข์ และเราไม่สมควรปล่อยให้โอกาสใด ๆ เหล่านี้ผ่านไป จอห์น บันยัน ได้กล่าวว่า “คุณไม่ได้มีชีวิตอยู่ใน

วันนี้ถ้าหากคุณไม่ได้ทำอะไรบางอย่างเพื่อใครบางคนที่ไม่สามารถตอบแทนให้กับคุณได้”⁵

ทำให้พระเจ้ายิ้ม

มันดูแปลกนะกับการที่คิดว่าเราสามารถทำให้พระเจ้ายิ้มได้ แต่พระคัมภีร์บอกว่าเราทำได้ ดาวิดอธิษฐานว่า “ขอทรงยิ้มให้กับข้าพระองค์ คือ ผู้รับใช้ของพระองค์ ขอทรงสอนทางที่ถูกต้องให้แก่ข้าพระองค์เพื่อจะมีชีวิตอยู่” (สดุดี 119:135 ฉบับเมสเซนเจอร์)

เมื่อเราทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ทรงยิ้ม ฉันคิดว่าพระองค์ยิ้มกว้างมากเมื่อการเชื่อฟังของเราเกี่ยวข้องกับ การช่วยเหลือคนอื่น เพราะเมื่อเราทำแบบนั้น เรากำลังเลียนแบบพระองค์ ฉันได้ยินลูกชายของฉันพูดเกี่ยวกับลูกๆ ของเขาว่า “พวกเขาเห็นผมทำอย่างนั้นแล้วพวกเขาก็ทำตามเลียนแบบผมเป๊ะเลย” เขายิ้มด้วยเวลาที่เขาเล่าให้ฉันฟัง

ทุกครั้งที่คุณทำให้บางคนมีรอยยิ้มบนใบหน้า ฉันคิดว่าพระเจ้ายิ่งยิ้มด้วยเหมือนกัน

บทที่ 7

ทุกเวลา

ประชาชนเอ๋ย จงวางใจ พึ่งพา อาศัย และมั่นใจในพระองค์
ทุกเวลา จงระบายความในใจของท่านต่อพระองค์ พระเจ้า
ทรงเป็นที่ลี้ภัยของเรา (ที่กำลังและทอสูง) เส-ลาห์ (หยุด
และคิดอย่างสงบถึงสิ่งนั้น)

สดุดี 62:8 (ฉบับขยายความ)

คำว่า “เส-ลาห์” ปรากฏอยู่ในข้อพระคัมภีร์ของพระธรรมสดุดีเจ็ดสิบเอ็ดข้อ และในพระธรรมฮาบากุกสามข้อ เนื่องจากข้อพระคัมภีร์ข้างต้นใช้คำนี้ ฉันคิดว่าเราสมควรหยุดอยู่ตรงนี้นานพอที่จะสำนึกว่าพระเจ้ากำลังตรัสว่า “ข้อพระคัมภีร์นี้มีคุณค่าอย่างมากและเจ้าสมควรหยุดและคิดถึงสิ่งนี้”

ในช่วงปีแรก ๆ ของการดำเนินชีวิตกับพระเจ้าของฉัน ฉันจดจ่อที่การวางใจพระองค์เพื่อช่วยเหลือฉันเฉพาะในเวลาที่มีปัญหาที่ฉันจัดการเองไม่ได้ แต่หลังจากสองสามปีผ่านไป ฉันเริ่มต้นตระหนักว่าฉันไม่มีความสามารถทำอะไรได้โดยปราศจากพระองค์ ดังนั้นเวลานี้ฉันจึงจดจ่อในการเรียนรู้ที่จะวางใจพระองค์ทุกเวลา ฉันทำสิ่งนี้โดยการใช้ชีวิตด้วยท่าทีแห่งความวางใจว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของฉัน ไม่ใช่วันผ่านไปโดยที่ฉันไม่ได้พูดวันหนึ่งหลายครั้งว่า “ลูกวางใจพระองค์ในทุกอย่าง..พระเจ้า” การสารภาพความวางใจในพระเจ้าอยู่ในรูปแบบของการสรรเสริญ ฉันวางใจพระเจ้าสำหรับสิ่งเงาจงต่าง ๆ ที่ฉันรู้ซึ่งมันกำลังเกิดขึ้นในชีวิตของฉันและในชีวิตของคนอื่น แต่ฉันก็วางใจพระองค์สำหรับ “ทุกสิ่ง” ที่ฉันก็ยังไม่รู้ด้วยเหมือนกัน

การรอให้ถึงเวลาฉุกเฉินหรือมีปัญหาร้ายแรงก่อนแล้วค่อยตัดสินใจวางใจพระเจ้าช่างเป็นความโง่เขลาจริง ๆ เราสามารถมีชีวิตด้วยท่าทีแห่งการวางใจ และเมื่อเราวางใจ เราก็กำลังดำเนินด้วยความเชื่อ แต่นี้ไม่ได้รับประกันว่าเราจะไม่มีปัญหาในชีวิต แต่มันแสดงให้เห็นว่าเรากำลังพึ่งพาพระเจ้าให้ช่วยเราผ่านความยากลำบากต่าง ๆ ไปได้ ซึ่งถึงแม้ว่าพระองค์ไม่เลือกที่จะช่วยผู้เราจากสิ่งเหล่านั้นก็ตาม

เมื่อพระเยซูอยู่ในสวนเกธเซมานะ พระองค์ทรงรู้ถึงความยากลำบาก การทนทุกข์ และการทดลองที่พระองค์และเหล่าสาวกของพระองค์เผชิญ พระองค์บอกกับเหล่าสาวกให้พวกเขา “อธิษฐานเพื่อท่านจะไม่ตกเข้าไปอยู่ในการทดลอง” (ลูกา 22:40 ฉบับมัทธิวมร่วมสมัย) แต่พวกเขาผลอหลับไป พระคัมภีร์บอกว่าพวกเขาอ่อนหลับเพราะสิ้นแรงเนื่องจากความโศกเศร้า (ดูใน ลูกา 22:45) เป็นไปได้ว่าพวกเขาถูกทำให้หมดแรงไปเนื่องจากวิตกกังวลและกลัว หรืออาจเป็นไปได้ที่พวกเขาอ่อนหลับเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงจากปัญหา แต่พระเยซูทรงใช้เวลาของพระองค์ในการอธิษฐานด้วยความร้อนรน พระองค์วางใจในพระบิดาไม่ว่าจะเป็นการเลื่อนการทนทุกข์ที่กำลังมาถึงออกไปหรือประทานกำลังให้กับพระองค์เพื่อจะผ่านพ้นไปได้

พระเยซูขอมอบการตัดสินใจเลือกไว้กับพระเจ้า แทนที่จะขอตามใจปรารถนาของพระองค์ พระองค์กล่าวว่าพระองค์ปรารถนาอย่างนั้น แต่คำอธิษฐานของพระองค์จบลงอย่างสมบูรณ์ด้วยถ้อยคำว่า “แต่อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ (เสมอ)” (ลูกา 22:42 ฉบับขยายความ) หลังจากที่พระองค์ทรงทำสิ่งนี้ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งถูกส่งมาจากสวรรค์เพื่อเสริมกำลังฝ่ายวิญญาณให้กับพระองค์ (ดูใน ลูกา 22:43)

พระบิดาในสวรรค์ของเราไม่ได้ทรงเป็นเพียงแค่ผู้ช่วยผู้ของเราเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเป็นผู้เสริมกำลังให้แก่เราด้วย ถ้าหากพระองค์ไม่ประทานการช่วยผู้โดยตรง พระองค์ก็จะเสริมกำลังให้แก่คุณถ้าหากคุณเต็มใจอดทนและยังคงวางใจพระองค์สำหรับสิ่งที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสม

ถ้าหากมีด้านใดในชีวิตที่เราารู้ว่าเป็นความอ่อนแอสำหรับเรา เป็นการฉลาดที่เราจะวางใจพระเจ้าอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยให้ช่วยเหลือเราหลีกเลี่ยงการทดลองในด้าน

เหล่านั้นดีกว่ารอจนกระทั่งตกอยู่ในท่ามกลางสิ่งเหล่านั้นแล้วค่อยวางใจ ความอ่อนแออย่างหนึ่งของฉันในระยะเวลาหลายปีคือการพูดมากเกินไป พูดโพล่งโดยไม่คิดก่อน ซึ่งมันสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นบ่อยมาก ฉันมักจะอธิษฐานในตอนเช้าก่อนที่ฉันจะเริ่มต้นพูดกับคนอื่น ฉันขอให้พระเจ้าช่วยฉันให้เป็นผู้ฟังที่ดีและใช้สติปัญญาในทุกสิ่งที่ฉันพูด

ฉันทำแบบนี้เพื่อจะไม่ต้องรอจน ฉันสร้างปัญหาแล้วต้องมานั่งแก้ทีหลัง ฉันกำลังอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยปกป้องฉันจากการตกเข้าไปในการทดลองในเวลาที่มีมันมาถึง สติปัญญาที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งคือการรู้จักอ่อนของตนเองและพึ่งพาให้พระเจ้าประทานกำลังเพื่อคุณจะไม่พ่ายแพ้ต่อจุดอ่อนเหล่านั้น เปโตรจะทำได้ดีกว่านี้เยอะถ้าหากเขามีสติปัญญาในการทำสิ่งนี้

สติปัญญาที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งคือการรู้จักอ่อนของตนเองและพึ่งพาให้พระเจ้าประทานกำลังเพื่อคุณจะไม่พ่ายแพ้ต่อจุดอ่อนเหล่านั้น

พระเยซูเตือนเปโตรว่าซาตานกำลังจะทดลองเขาอย่างหนัก แต่แทนที่จะขอให้พระเยซูช่วยเหลือเขา เปโตรคิดว่าเขาเข้มแข็งพอที่จะไม่ล้มลง ขอให้ดูพระคัมภีร์ข้อนี้อย่างเอาใจใส่และตรวจดูให้แน่ใจว่าท่าทีของเปโตรไม่ได้เป็นท่าทีของคุณ

“ซีโมน ซีโมนเอ๋ย (เปโตร) นี่แน่ะ ซาตานขอ (ทำให้ไม่มีกำลังและออกห่างพระเจ้า) พวกท่าน (ทุกคน) ไว้ เพื่อจะผิดรอนเหมือนผัดข้าวสาลี แต่เราอธิษฐานเป็นพิเศษเพื่อท่าน (เปโตร) เพื่อความเชื่อของท่าน (เอง) จะไม่ได้ขาด และเมื่อท่านหันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน”
เปโตร (ซีโมน เปโตร) จึงทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์พร้อมแล้วที่จะไปกับพระองค์ ถึงจะต้องติดคุกหรือตายก็ดี”

ลูกา 22:31-33 (ฉบับขยายความ)

เปโตรปฏิเสธพระคริสต์ถึงสามครั้ง (ดูใน ลูกา 22:55-61) ถ้าหากเขาตระหนักถึงความอ่อนแอในความเป็นมนุษย์ของเขาและทูลขอการช่วยเหลือจากพระเยซู เขาก็จะเข้มแข็งมากขึ้น พระเยซูไม่ต้องการช่วยกู้เขาให้พ้นจากการทดลองนั้น แต่พระองค์ต้องการให้เขาผ่านไปได้อย่างประสบความสำเร็จเพื่อเขาจะมีประสบการณ์มากพอ และสามารถช่วยเหลือคนอื่นได้ แต่สังเกตเห็นได้ชัดเลยว่าเปโตรคิดว่าเขากำลังเหนือกว่าการทดลอง นี่เป็นความผิดพลาดอันยิ่งใหญ่ และมันเป็นความผิดพลาดสำหรับพวกเราทุกคนที่คิดแบบนี้ การคิดเกี่ยวกับตัวเองเกินกว่าที่เราเป็นนั้นไม่ใช่การคิดที่ฉลาดและมันเป็นการเปิดประตูสู่การล้มลง (ดูใน โรม 12:3) พระเจ้าทรงรักเรามาก จึงไม่ทรงจัดการกับความหยิ่งของเราเพื่อเราจะสามารถพึ่งพาพระองค์ได้อย่างเต็มที่

เปาโลสอนให้เราอธิษฐานทุกเวลา ในทุกโอกาส ในทุกวาระ (ดูใน เอเฟซัส 6:18) เมื่อเราทำแบบนี้ ย่อมเป็นการแสดงให้เห็นว่าเรามีความวางใจในพระเจ้าทุกเวลา

ใช้เวลาเพื่อรู้จักจุดอ่อนของคุณและตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณกำลังวางใจพระเจ้าทุกเวลาเพื่อเสริมกำลังคุณในท่ามกลางจุดอ่อนเหล่านั้น พระสัญญาของพระเจ้ามีไว้ว่า

ในวันที่ข้าพระองค์ร้องทูล พระองค์ได้ทรงตอบข้าพระองค์
พระองค์ทรงเสริมกำลัง (พลกำลังและการไม่ประนีประนอม
ต่อการทดลอง) ภายในให้แก่ข้าพระองค์

สดด. 138:3 (ฉบับขยายความ)

คุณอาจรู้สึกว่าคุณได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยคุณต้านทานการทดลองแต่คุณก็ยังคงตกอยู่ใน การทดลองนั้น ฉันเคยรู้สึกแบบนั้นด้วย แต่ถ้าหากคุณยังคงวางใจพระเจ้าต่อไป คุณจะเข้มแข็งมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเวลาผ่านไป ผสมความวางใจของคุณกับการศึกษา พระวจนะอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่า ยากอบบอกว่า พระวจนะบรรจุกุศลเพื่อช่วยกู้จิตวิญญาณของเราให้รอด (ดูใน ยากอบ 1:21)

เมื่อฉันอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยฉันให้ควบคุมคำพูดของฉัน ฉันได้อ้างอิงข้อพระคัมภีร์หลายข้อที่ฉันได้ศึกษาเรื่องคำพูดที่ออกจากปาก คำอธิษฐานของฉันจึงเป็นแบบนี้

“พระบิดา ขอทรงช่วยลูกในวันนี้ที่จะพูดแต่ถ้อยคำที่ดีเลิศเท่านั้น ขอช่วยลูกให้เป็นผู้ฟังที่ดีและคิดก่อนพูด ลูกต้องการให้คำพูดของลูกถวายเกียรติแด่พระองค์และเป็นพรแก่ทุกคนที่ได้ยิน ลูกต้องการพระองค์ โอ พระเจ้า ลูกทำอะไรไม่ได้ ถ้าหากไม่มีพระองค์ ขอทรงเสริมกำลังลูกในความอ่อนแอทุกอย่างของลูกด้วยเถิด”

จากนั้นฉันจึงอธิษฐานและสารภาพพระวจนะ เพราะการเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงถ้อยคำของพระองค์นั้นเป็นสิ่งที่อิสยาห์ได้บอกเอาไว้ว่าเราสมควรทำ (ดูใน อิสยาห์ 43:26) แน่نونที่พระเจ้าไม่ได้ลืมคำตรัสของพระองค์ แล้วทำไมเราจึงต้องเตือนให้พระองค์ระลึกถึงด้วยล่ะ? นี่คือเหตุผล

- เมื่อเราเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงถ้อยคำของพระองค์ ย่อมเป็นการแสดงว่าเรากำลังวางใจในพระองค์และในพระสัญญาของพระองค์อย่างเต็มที่
- การกล่าวพระวจนะออกเสียงดังเป็นสิ่งที่มิพลงอย่างมากเพราะพระวจนะคือดาบของพระวิญญาณที่เป็นหนึ่งในอาวุธที่เป็นยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณของเรา (ดูใน 2 โครินธ์ 10:4-5, เอเฟซัส 6:17)
- การกล่าวพระวจนะของพระเจ้าช่วยทำให้กระบวนการเปลี่ยนแปลงจิตใจก้าวหน้ามากขึ้น (ดูใน โรม 12:2) มันคือส่วนหนึ่งของกระบวนการภาวนาพระวจนะของพระเจ้า และเป็นสิ่งที่ในพระคัมภีร์หนุนใจให้เราทำ

มีข้อพระคัมภีร์ที่ฉันชอบอยู่สามข้อเกี่ยวกับถ้อยคำที่ออกจากปากที่ฉันมักจะใช้ในคำอธิษฐานของฉันเสมอ

โอ พระเจ้า ขอทรงตั้งยามเฝ้าปากของข้าพระองค์ ขอทรง
เฝ้าที่ประตูแห่งริมฝีปากของข้าพระองค์

สดุดี 141:3 (ฉบับขยายความ)

ขอให้ถ้อยคำจากปากของข้าพระองค์และการภาวนาในใจ
ของข้าพระองค์เป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระองค์
โอ พระเจ้า พระศิลา (มั่นคง, แข็งแกร่ง) และพระผู้ไถ่ของ
ข้าพระองค์

สดุดี 19:4 (ฉบับขยายความ)

ความตายและชีวิตอยู่ในอำนาจของลิ้น และพวกเขาคนที่ยอม
ตามใจมันก็จะต้องกินผลของมัน (ความตายหรือชีวิต)

สุภาษิต 18:21 (ฉบับขยายความ)

คุณอาจใช้แนวคิดอย่างเดียวกันนี้ในการอธิษฐานและสารภาพพระวาระของพระเจ้าในทุกด้านที่คุณต้องการความช่วยเหลือ จุดอ่อนของคุณคือความโกรธหรือเปล่า? กินมากเกินไป? เห็นแก่ตัว? ไม่ว่ามั่นคืออะไร ฉันสัญญากับคุณได้ว่ามีข้อพระคัมภีร์ที่เป็นพระสัญญาในพระวาระของพระเจ้าที่ครอบคลุมสิ่งเหล่านั้น การใช้โปรแกรมพระคัมภีร์บนโลกอินเทอร์เน็ตที่พร้อมใช้ในทุกวันนี้ทำให้ง่ายขึ้น และที่ฉันอยากให้คุณจำเอาไว้ให้ดีกว่า เราไม่สามารถทำเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้งเพื่อจะนำชัยชนะเข้ามาในชีวิตได้ แต่ขอให้คุณอุทิศตัวเพื่อจะพึ่งพาพระเจ้าและพระวาระของพระองค์อย่างต่อเนื่องก่อน แล้วจึงพัฒนาเป็นการพึ่งพาทุกเวลา และคุณจะเห็นการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในเวลาที่เหมาะสม

ความพึงพอใจอย่างสม่ำเสมอ

ถ้าเราไว้วางใจพระเจ้าทุกเวลา ก็ย่อมหมายความว่า เราไว้วางใจพระเจ้า ทั้งในเรื่องที่เราไม่เข้าใจและดูเหมือนไม่ยุติธรรม เช่นเดียวกับที่เราไว้วางใจพระองค์ ในเวลาอื่น ๆ ด้วย การวางใจพระเจ้าเมื่อเราได้รับ สิ่งที่เราต้องการก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การวางใจ พระเจ้าในเมื่อเราไม่ได้รับก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ฉันเชื่อว่าเป้าหมายของเราในฐานะที่เป็นคริสเตียนควร ตรงกับคำพูดที่อัครทูตเปาโลได้กล่าวว่า "...เพราะ ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะพอใจ...ในสภาพที่เป็นอยู่" พป. 4:11(ฉบับขยายความ) เปาโลพูดว่าเขาได้เรียนรู้ที่จะพอใจโดยไม่รู้สึกรบกวนไม่ว่าเวลาที่เขาสุขสมบูรณ์หรือขัดสน (ดูใน ฟิลิปปี 4:11-12)

การวางใจพระเจ้าเมื่อเรา ได้รับสิ่งที่เราต้องการก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การวางใจพระเจ้าในเมื่อเราไม่ได้รับก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

การมีความพอใจไม่ได้หมายความว่าเราไม่ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงใดๆ หรือไม่ได้หมายความว่าเราไม่มีนิมิตสำหรับสิ่งที่ดีกว่า แต่หมายถึงการที่เราไม่ยอมให้สิ่งต่าง ๆ ที่เราต้องการและหรือที่เรายังไม่มีความสุขกับสิ่งที่เราในตอนนี้ได้

ฉันอยู่กับความหงุดหงิดมาตลอดช่วงสองสามปี และรากของปัญหานั้นคือการที่ฉันไม่มีความสุขบนเส้นทางที่ฉันอยู่และกำลังไปสู่ในที่ที่ฉันจะไป พระเจ้าทรงทำให้เติบโตก้าวหน้า แต่พระองค์ทรงทำมากกว่านั้นด้วยคือ พระองค์ทรงให้มีสันติสุข

ขอให้ดูข้อพระคัมภีร์นี้จากพระธรรมปัญญาจารย์

การเห็นด้วยนัยนตา (ความสุขกับสิ่งที่มีอยู่) ก็ดีกว่าความปรารถนาที่ตระเวนไป นี่ก็อนิจจัง (ความว่างเปล่า, ความไม่ถูกต้อง, ความเปล่าประโยชน์) ด้วยคือ กินลมกินแล้ง

ปัญญาจารย์ 6:9

ผู้เขียน (ซึ่งเชื่อว่าเป็น ซาโลมอน) กำลังพูดว่ามันเป็นการสูญเสียเปล่า (ไร้ประโยชน์และไร้จุดหมาย) ที่จะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในสิ่งที่คุณไม่มี และมันขัดขวางทำให้คุณไม่มีความสุขกับสิ่งที่คุณมีอยู่

เปาโลได้เรียนรู้ที่จะพอใจไม่ว่าเขาจะได้รับในสิ่งที่เขาต้องการหรือไม่ และนี่ต้องเป็นเป้าหมายของเรา การพอใจและขอบพระคุณเฉพาะเวลาที่เราได้ตามที่เราต้องการเป็นการทำแบบนิสัยของเด็กและไม่ได้เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเลย ในฐานะผู้ปกครอง เราแก้ไขพฤติกรรมลูก ๆ ของเราให้มีนิสัยแบบผู้ใหญ่ เราเตือนพวกเขาให้คิดถึงพระพรต่าง ๆ ที่พวกเขาได้รับและบอกพวกเขาให้ขอบพระคุณสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ เราจำเป็นต้องคิดถึงการเป็นแบบอย่างให้กับพวกเขาจากพฤติกรรมของเราเมื่อเราไม่ได้สิ่งที่เราต้องการด้วย การวางใจพระเจ้ามันง่ายเมื่อทุกอย่างไปตามทางของเราเอง แต่หนังสือนี้เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าทุกเวลา

การพอใจเมื่อชีวิตมีความเจ็บปวด หรือเมื่อเราต้องรอคอยโดยไม่เข้าใจว่าทำไมจำเป็นต้องมีความเชื่อว่าพระเจ้าทรงแสนดีและวิถีของพระองค์นั้นแตกต่างจากทางของเรา สิ่งที่คุณอยากทำเพื่อตัวเองอาจไม่สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับฉันก็ได้ ฉันมั่นใจว่าฉันรู้สึกดีและดูเหมือนดีในเวลานั้น แต่มันจะช่วยฉันในระยะยาวไหม? การทำตามทางของตนเองทุกเวลามันช่วยให้ฉันเห็นแก่ตัวน้อยลง รักได้มากขึ้น เข้าใจมากขึ้น และเมตตาสงสารคนอื่นมากขึ้นเมื่อพวกเขา กำลังเจ็บปวดไหม? ไม่เลย มันไม่ได้ช่วยทางเดียวที่จะมีเข้าใจคนอื่นได้คือการมีประสบการณ์ในแบบที่พวกเขา กำลังมีประสบการณ์อยู่นั้น เราไม่ต้องมีประสบการณ์ทุกอย่างเพื่อจะช่วยพวกเขา แต่เราไม่สามารถเข้าใจความผิดหวัง หรือความเจ็บปวดทางอารมณ์หรือทางกาย หรือความยากลำบากอื่น ๆ ได้ถ้าหากเราไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

ในความเจ็บปวดเราหันเข้าหาพระเยซูเพราะพระองค์ทรงเป็นมหาบุโรหิตผู้เข้าใจความอ่อนแอและความเจ็บป่วยของเรา พระองค์เข้าใจเราได้อย่างไร? พระองค์เข้าใจเพราะพระองค์ทรงถูกทดลองในทุกเรื่องเหมือนอย่างเรา แต่พระองค์ไม่เคยทำบาปเลย (ดูใน ฮีบรู 4:15) ง่ายมากสำหรับเราที่จะไปหาพระเยซูเพื่อขอความช่วยเหลือเพราะเราเชื่อว่าพระองค์ทรงเข้าใจเรา พระองค์ทรงคุ้นเคยกับความเจ็บป่วยและ

ความโศกเศร้า ความเจ็บปวด และการถูกปฏิเสธ เหมือนกับการที่เราสามารถเข้าหาพระเยซูได้อย่างง่ายดายนั้น เราสมควรทำให้เป็นเรื่องง่ายสำหรับคนอื่นที่จะเข้ามาหาเราด้วยความมั่นใจ ด้วยความเชื่ออย่างเดียวกันว่าเราจะเข้าใจพวกเขา

เมื่อเราผ่านสิ่งต่าง ๆ ในชีวิต ประสบการณ์เหล่านั้นย่อมสร้างเราให้เป็นคนที่พระเจ้าใช้เพื่อปลอบโยนและหนุนใจคนอื่นที่ขัดสนได้ เราอาจไม่ (และมักจะไม่ใช่) เข้าใจวิถีของพระเจ้าเสมอ (ดูใน อีสยาห์ 55:9) แต่เราสามารถให้เกียรติพระองค์โดยการยังคงเชื่อว่าพระองค์ทรงแสนดีและวิถีของพระองค์ถูกต้องเสมอ

การวางใจเรียกร้องความอดทน

การวางใจพระเจ้าเรียกร้องความอดทนเสมอ เพราะพระเจ้าไม่ทรงทำงานตามตารางเวลาของเรา ความอดทนอนุญาตให้เรามีความสุขกับชีวิตในขณะที่เรารอคอยได้เสมอมันอาจยากสำหรับเราที่จะเข้าใจว่าทำไมพระเจ้าจึงไม่ทำบางสิ่งที่เรารู้ว่าพระองค์ทำได้อย่างง่ายดาย ถ้าพระองค์จะทำ และเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น พระองค์มีเหตุผลอย่างแน่นอน อาจเป็นการทดสอบความเชื่อ

*ความอดทนอนุญาตให้เรา
มีความสุขกับชีวิตในขณะที่
เรารอคอยได้เสมอ*

ของเราหรือเพื่อขยายความเชื่อของเราเพื่อความสามารถในการมีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อของเราจะเติบโตขึ้น อาจเป็นเพราะพระเจ้าต้องการทำบางสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่เราต้องการหรือที่ความสามารถในปัจจุบันของเราสามารถรับมือได้ เหตุผลทั้งหมดเหล่านี้ (และอื่น ๆ มากมาย) เป็นโอกาสสำหรับเราที่จะยังคงอยู่ในความสงบสุขแห่งการวางใจในการครอบครอง ในความดี และในพระปัญญาของพระเจ้า

โดยปกติแล้ว ความอดทนไม่ใช่ผลของพระวิญญูณที่สามารถมีอย่างบริบูรณ์ได้ง่าย ๆ ในชีวิตของเรา ฉันพบว่าตัวของฉันเองมีความอดทนในบางเรื่องแต่กับบางเรื่องฉันก็ไม่มี และฉันยังคงเติบโตในการอดทน เราทุกคนล้วนรอคอยบางสิ่ง ดังนั้นการรอคอยจึงไม่ใช่ทางเลือก แต่เป็นพฤติกรรมและท่าทีที่เรามีในขณะที่การรอคอยนั้นเป็นทางเลือก ผลแห่งความอดทนได้รับการให้คำนิยามใน พจนานุกรมแบบอธิบาย

ของไวน์ ว่าเป็นผลของพระวิญญาณที่เติบโตเฉพาะเวลาอยู่ภายใต้การทดสอบเท่านั้น โอโฮ คุณคิดว่ามันน่าจะเป็นอย่างอื่นไหม? ฉันรู้ว่าฉันคิด

ฉันอยากอธิษฐานขอความอดทนมากขึ้นและให้พระเจ้าดาวน์โหลดลงมาในชีวิตของฉัน แต่ทำแบบนั้นมันไม่ได้ผล เรามีผลแห่งความอดทนอยู่ในเราในฐานะบุตรของพระเจ้า แต่มันต้องถูกพัฒนาและได้รับการอนุญาตให้ทำงานตามวิธีการของมัน จากภายในมาสู่ภายนอก มันไม่ได้เป็นเพียงแค่ทฤษฎีฝ่ายวิญญาณ หรือแนวคิด ความอดทนที่แท้จริงทำหน้าที่ในชีวิตประจำวันและในสถานการณ์จริงของชีวิตของเรา และเราจำเป็นต้องมีความอดทนเมื่อเราต้องรอคอยบางสิ่งที่เราต้องการจะมีเดี๋ยวนี้

ไม่ว่าเรากำลังเข้าแถวรอในตลาด รอเวลารถติด รอคนมาไม่ตรงตามเวลานัด หรือรอพระเจ้าตอบคำอธิษฐานของเรา เราจำเป็นต้องมีความอดทนในชีวิตนี้ถ้าหากเราต้องการมีสันติสุขและความสุขในชีวิต นักบุญอ็อกัสตินกล่าวว่า “ความอดทนเป็นเพื่อนกันกับสติปัญญา”⁶ ความอดทนอาจขมและเปรี้ยว แต่ผลของมันหอมหวาน

บ่อยครั้งเหตุผลที่พระเจ้าทรงต้องการให้เรารอคอยก็เพราะพระองค์กำลังใช้ความยากลำบากสร้าง ความอดทนภายในเรา การเรียนรู้ที่จะอดทนมีความสำคัญมากพอจนกระทั่งพระเจ้ายอมยับยั้งพระองค์เองจากการให้ในสิ่งที่พวกลูกของพระองค์ปรารถนาอย่างทันที นี่เป็นสิ่งที่คนเป็นพ่อแม่สมควรเรียนรู้ นำเสรีภาพที่โลกของเราเต็มไปด้วยผู้คนที่ไม่ได้รับการสอนถึงหลักการที่สำคัญนี้ในชีวิตของพวกเขา และเวลานี้พวกเขาเรียกร้องที่จะได้รับความพอใจแบบทันที ความปรารถนาที่จะได้รับความพอใจแบบทันทีทำให้เราทำการตัดสินใจหลายเรื่องแบบไม่ฉลาด ยกตัวอย่างเช่น มีบางคนที่ติดหนี้ท่วมหัวที่ทำให้เกิดความเครียดหนักในชีวิตของพวกเขา และมีบางคนที่แต่งงานกับผิดคนเพราะพวกเขาทำตามอารมณ์ ความเชื่อผิดๆที่บอกว่าเราควรมีความพอใจแบบทันทีนั้นทำให้ชีวิตไม่มีความสุข ทำให้มีท่าทีที่ไม่ดี และมีการตัดสินใจเลือกที่ไม่ดีด้วยเช่นกัน

จากการที่ฉันรู้จักพระลักษณะนิสัยของพระเจ้า ฉันเชื่อว่าพระองค์ไม่ยอมให้ใครต้องรอคอยหรือ ยกเว้นเมื่อพระองค์ทรงรู้ว่านั่นคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับพวกเขา มันเป็นเรื่องยากสำหรับเราที่จะเชื่อว่าการรอคอยนั้นดีสำหรับเรา แต่นั่นมันมีสาเหตุ

มาจากการฝึกอบรมแบบผิดๆ และธรรมชาติของเนื้อหนัง การรอคอยนั้นดี มันทำให้เราขอบคุณได้มากขึ้นเมื่อในที่สุดเราได้รับสิ่งที่เราปรารถนา

การไม่อดทนทำให้มีความกดดันมากขึ้นในชีวิตของเรา แต่การวางใจพระเจ้า ในขณะที่เรารอคอยช่วยขจัดความกดดันออกไปและอนุญาตให้เรารอคอยด้วยท่าทีที่ถวายเป็นเกียรติแด่พระองค์ ผลประโยชน์ของการวางใจนั้นงดงามอย่างแท้จริง เมื่อเราเชื่อว่าพระเจ้ากำลังทรงดูแลบางสิ่งที่ทำให้เราลำบาก มันทำให้เรามีอิสระที่จะสามารถไปจดจ่อกับสิ่งอื่นที่จะทำให้เกิดผลดี มันช่วยให้มีสุขภาพที่ดีและมีชีวิตยืนยาว และฉันเชื่อมั่นว่ามันช่วยเราให้เป็นคนที่สัมพันธ์ด้วยได้ง่าย การวางใจขจัดความคับข้องใจและความเครียดออกไปจากชีวิตของเรา และสองสิ่งนั้นเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้อารมณ์เสียและฉุนเฉียวใส่คนอื่น เราไม่ได้ต้องการทำร้ายคนอื่นและปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างหยาบคาย แต่เมื่อจิตใจของเราเต็มไปด้วยความสับสน เราย่อมจดจ่อกับความรู้สึกของเรามากกว่าการปฏิบัติต่อคนอื่น เรามักจะไม่ตระหนักว่าเราเรียกร้องและหยาบคายมากแค่ไหน แต่ผู้คนสัมผัสได้ และพวกเขาจะหลีกเลี่ยงเราถ้าหากการทำร้ายยังคงมีต่อไป

ฉันรักการมีสิทธิพิเศษในการวางใจพระเจ้าอย่างแท้จริง และฉันชิงชังต่อการเป็นคนทีวิตกกังวล หวาดกลัว ผิดหวัง และหนักหน่วงด้วยความเครียด ถ้าหากคุณกำลังตัดสินใจเกี่ยวกับทางไหนที่ควรไปในสถานการณ์ปัจจุบันและจะเข้าถึงชีวิตของคุณอย่างไร ฉันรับประกันกับคุณได้เลยว่าการวางใจพระเจ้าเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด

บทที่ 8

ถ้าพระเจ้าแสนดี ทำไมผู้คนจึงต้องเจอกับความทุกข์?

ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ยากของเราในปัจจุบันเทียบไม่ได้เลย
กับพระเกียรติสิริซึ่งจะทรงสำแดงในเรา

โรม 8:18 (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

หัวข้อเรื่องการทนทุกข์เป็นหนึ่งในหัวข้อที่สอนยากที่สุด ฉันจะสอนเรื่องนี้ได้
ฉันต้องอธิษฐานอย่างมากและจะเริ่มต้นด้วยการบอกว่าฉันไม่รู้สึกรู้ว่าฉันมีคำตอบ
สำหรับทุกอย่าง แต่อย่างไรก็ตามฉันจะไม่สามารถเขียนหนังสือเรื่องการวางใจพระเจ้า
ได้ถ้าหากฉันไม่จัดการกับหัวข้อนี้ เพราะหนึ่งในคำถามที่ถูกลถามมากที่สุดคือ
“ถ้าพระเจ้าแสนดี แล้วทำไมผู้คนจึงต้องทนทุกข์?”

ในฐานะคริสเตียน เราอาจไม่ถามคำถามว่าทำไมผู้ไม่เชื่อต้องทนทุกข์ ถ้าหากใคร
บางคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้า บางทีเราอาจสามารถเข้าใจถึงการทนทุกข์ของพวกเขา
ดังนั้นคำถามของเราจึงกลายเป็น “ทำไมคริสเตียนต้องทนทุกข์ด้วย?” เราถูกสอนให้
เชื่อว่าพระเจ้าทรงรักเราและต้องการให้เราใช้ชีวิตที่เต็มไปด้วยสันติสุขและความยินดี
และพระองค์ทำอย่างนั้น แต่พระองค์ทรงสอนเราด้วยว่าเราสามารถมีสิ่งนั้นได้แม้ใน
ท่ามกลางการทนทุกข์

ฉันได้ยินคำถามเหล่านี้ว่า

- “พระเจ้าทำให้เกิดการทนทุกข์ใช่ไหม?”

- “พระเจ้าอนุญาตให้เกิดการทนทุกข์ใช่ไหม?”
- “ถ้าพระเจ้าครอบครองอยู่ แล้วทำไมพระองค์ไม่หยุดการทนทุกข์ล่ะ?”
- “ทำไมพระองค์อนุญาตให้มีความหิวโหย มีการทำร้าย โรคร้าย และอื่น ๆ อีกนับหลายพันที่ทำให้เกิดการทนทุกข์?”
- “ทำไมบางครั้งต้องมีเด็กที่ทนทุกข์กับการเป็นมะเร็ง?”
- “ทำไมคนดีถึงตายตั้งแต่ยังอายุน้อย?”
- “ทำไมพระเจ้าไม่ทำอะไรบางอย่างเกี่ยวกับการกัณดารอาหารหรือการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์หรือ?”

การพยายามถามว่า “ทำไม” อาจทำให้เรากลายเป็นบ้าได้ หากเราไม่สามารถทำใจยอมรับกับมันได้ ถ้าจะให้ฉันตอบคำถามเหล่านั้น ฉันจะเริ่มต้นด้วยการพูดแบบง่าย ๆ ว่า “ฉันไม่รู้” ฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงแสนดี ดังนั้นฉันจึงเลือกที่จะจดจ่อกับพระองค์ แทนที่จะจดจ่อกับสิ่งที่ฉันไม่เข้าใจทั้งหมด ฉันเชื่อว่าความมั่นใจอย่างเต็มที่ในความดีของพระเจ้าอนุญาตให้เราจัดการกับความทุกข์ส่วนตัวและกับความทุกข์ที่อยู่รอบตัวเราได้โดยไม่ต้อง

ฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงแสนดี ดังนั้นฉันจึงเลือกที่จะจดจ่อกับพระองค์แทนที่จะจดจ่อกับสิ่งที่ฉันไม่เข้าใจทั้งหมด

ตกเป็นเชลยของความสับสน ถ้าหากการไปที่ห้องหนึ่งแล้วร้องตะโกนเสียงดังว่า “ทำไม พระเจ้า? ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น?” มันช่วยคุณได้แล้วละก็จงทำต่อไป แต่จงทำใจสำหรับการไม่ได้รับคำตอบและยังคงต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างวางใจพระเจ้าหรือหมดความอดทนกับตัวเอง

ฉันต้องยอมรับว่าฉันหมดเปลืองเวลาในช่วงหลายปีแรกของการดำเนินกับพระเจ้าด้วยการถามว่า “ทำไม?” กับทุกเรื่องที่ผมไม่เข้าใจ และฉันก็หมดเปลืองเวลามากมายไปกับความสับสนและท้อแท้ คำถามที่ไม่ได้รับคำตอบของผมส่งผลในด้านลบต่อความสัมพันธ์ของผมกับพระเจ้า ดังนั้นในที่สุดฉันจึงหยุดเรียกร้องคำตอบจาก

พระองค์และตัดสินใจวางใจพระองค์อย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะเมื่อฉันกำลังทนทุกข์หรือไม่เข้าใจกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของฉัน

หลังจากที่ทนทุกข์มาเป็นเวลาสิบห้าปีกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศจากพ่อของฉัน และอีกยี่สิบห้าปีหรือมากกว่านั้นทนทุกข์กับผลกระทบที่เกิดจากการล่วงละเมิดนั้น ฉันบอกคุณได้เลยว่าฉันมีคำถามเต็มหัว เหมือนกับเด็กเล็ก ฉันอธิษฐานและขอพระเจ้าเอาฉันออกจากสถานการณ์ที่ฉันติดอยู่ แต่พระองค์ไม่ทำอย่างนั้น ถึงแม้ว่า

บ่อยมากที่เรามักจะมองสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ทำแทนที่จะมองสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเรา

พระองค์ไม่ได้ช่วยกู้ฉันออกจากตรงนั้น แต่พระองค์ประทานกำลังให้แก่ฉันเพื่อจะผ่านมันไปได้และประทานพระคุณเพื่อรู้ฟื้นฉันขึ้นมาใหม่ บ่อยมากที่เรามักจะมองสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้

ทำแทนที่จะมองสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเรา ฉันคิดว่านั่นคือความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่เราทำ คุณสามารถตัดสินใจชื่นชมยินดีกับสิ่งที่คุณมีแทนที่จะโศกเศร้ากับสิ่งที่ดูเหมือนไม่ยุติธรรมหรือเที่ยงตรงในชีวิตของคุณ อย่ายอมให้บางสิ่งที่คุณไม่เข้าใจปิดตาของคุณจากความดีของพระเจ้า

ฉันไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะกักเราไว้ในความมืดแห่งการกังวลว่าทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น แต่มีหลายสิ่งที่ถูกซ่อนเอาไว้ในพระปัญญาอันล้ำลึกของพระเจ้า สิ่งต่าง ๆ ที่อดีตค้นหาและที่ยังเป็นความลึกลับแก่เราจนกว่าเราไปสวรรค์ ขอให้ดูข้อพระคัมภีร์นี้

โอ พระปัญญาและความรอบรู้ของพระเจ้านั้น ล้ำลึกเท่าใด
 ข้อตัดสินใจ (การตัดสินใจของพระองค์) ของพระองค์นั้นเหลือ
 ที่จะหยั่งรู้ (ลึกลับ, ค้นหาไม่ได้) ได้ และทาง (วิธีการของ
 พระองค์, วิถีของพระองค์) ของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะ
 (ลึกลับ, ค้นหาไม่พบ) ได้

โรม 11:33 (ฉบับขยายความ)

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานความเข้าใจต่อข้อล้าลึกและความลึกลับให้แก่เราเมื่อเราแสวงหาพระองค์ (ดูใน เอเฟซัส 1:17) และอัครทูตเปาโลยังได้บอกเราด้วยว่าเราจะรู้เพียงแค่ “ส่วนหนึ่ง” และเราจะไม่รู้ทุกสิ่งจนกว่าเราอยู่กับพระเยซูแบบหน้าต่อหน้า (ดูใน 1 โครินธ์ 13:9-10)

ฉันมักจะพูดว่าความวางใจมาพร้อมกับคำถามที่ไม่มีคำตอบ พระเจ้าเปิดเผยหลายสิ่งหลายอย่างแก่เราและประทานคำตอบให้แก่เราสำหรับปัญหาที่ซับซ้อน

ความวางใจมาพร้อมกับคำถามที่ไม่มีคำตอบ

แต่มีบางเวลาที่เราไม่สามารถได้รับคำตอบสำหรับสถานการณ์ที่แม้ว่าพระเจ้าจะประทานคำตอบให้ ฉันไม่เชื่อว่าความคิดที่จำกัดของเราสามารถเข้าใจบางสิ่งที่มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้ และฉันเชื่อเต็มที่เลยว่าพระองค์ทรงเปิดเผยต่อเราในสิ่งเหมาะสมที่เราสมควรรู้และทรงปิดซ่อนสิ่งต่าง ๆ ที่เราไม่สมควรรู้

เราใช้ชีวิตเดินหน้าไปเรื่อย ๆ และเรามักจะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้เมื่อมองย้อนกลับไป มีหลายสิ่งที่เป็นความเจ็บปวดที่ฉันไม่เข้าใจตอนที่มันเกิดขึ้นกับฉัน แต่ตอนนี้เมื่อฉันมองย้อนกลับไป ฉันมองเห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นแตกต่างจากที่ฉันเคยเห็นเมื่อก่อน เพราะฉันมองเห็นสิ่งดีที่ออกมาจากความเจ็บปวดก่อนหน้าที่ฉันได้อดทนหรือเพราะฉันเติบโตฝ่ายวิญญาณ ดาวิดพูดว่า “แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า จิตใจของข้าพระองค์ไม่ได้ลำพอง นัยน์ตาของข้าพระองค์ไม่ได้โยโส ข้าพระองค์ไม่ได้คิดการใหญ่หรือทำอะไรเกินตัว” (สดุดี 131:1 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

ฉันคิดว่าดาวิดกล่าวอย่างง่าย ๆ ว่ามีสามสิ่งที่ปิดซ่อนไว้ในความลึกลับของพระเจ้าที่ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถเข้าใจได้ บางทีเราควรถามคำถามน้อยลงและวางใจพระเจ้ามากขึ้น ฉันชอบประโยคนี้ที่ฉันได้ยินมาจาก ลี สโตเบล “คำตอบสูงสุดของพระเจ้าสำหรับการทนทุกข์นั้นไม่ใช่คำอธิบายแต่คือผู้ที่มาบังเกิด”⁷ พระเจ้าทรงส่งพระเยซูมาเพื่อทนทุกข์และตายเพื่อความบาปของเรา พระองค์ได้ทรงสัญญาการช่วยกู้สำหรับทุกคนที่วางใจในพระองค์ แต่พระองค์ไม่เคยบอกกับเราว่าเมื่อไหร่หรือด้วยวิธีการใดที่การช่วยกูนั้นจะมาถึง จนกว่าจะมาถึง เรามีสิทธิพิเศษในการวางใจพระเจ้าและรับเอาการปลอบโยนตลอดช่วงเวลาที่ยากลำบากของเรา

เมื่อเรามองเห็นคนที่เรารักเสียชีวิตตั้งแต่อายุยังน้อยเนื่องจากการเจ็บป่วย เราอาจพูดว่า “การช่วยกู้ของพวกเขาไม่เคยมาถึง แล้วฉันจะเชื่อได้อย่างไรว่าพระเจ้าจะช่วยกู้เรา?” ฉันทนยืนยันว่าพระองค์ทรงช่วยกู้คนที่วางใจในพระองค์เสมอ มันอาจไม่ได้เกิดขึ้นในขณะที่เรายังอยู่บนโลกนี้ แต่เมื่อเราาร่วมกันกับพระองค์ในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีความเจ็บปวด ไม่มีน้ำตา หรือการทนทุกข์ใด ๆ อีกเลย

ฉันได้ยินเรื่องที่น่าทึ่งของชายหนุ่มคนหนึ่งที่ตกลงมาจากชั้นบันไดเหมือนกับเป็นทารกและกระดูกหลังของเขาหักละเอียด เขาต้องเข้า ๆ ออก ๆ โรงพยาบาลตลอดชีวิตของเขา ในวัยสิบเจ็ดปีแต่เขาต้องใช้ชีวิตอยู่ในโรงพยาบาลสิบสามปี เขาพูดว่าเขาคิดว่าพระเจ้ายุติธรรม และเมื่อเขาถูกถามว่า “คุณคิดแบบนั้นได้อย่างไร?” เขาตอบว่า “ก็พระเจ้ามีเวลาตลอดนิรันดร์กาลที่จะสร้างมันขึ้นมาใหม่ให้กับผม”

มันยากที่จะอธิบายอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ฉันรู้สึกในวิญญาณของฉันเมื่อฉันได้ยินเรื่องนี้หรือได้พบกับคนที่อดทนต่อการทนทุกข์อันเลวร้ายแต่ก็ยังคงวางใจพระเจ้า สิ่งฉันพูดได้คือฉันสัมผัสได้ถึงความงดงามในความวางใจของพวกเขา และพวกเขาเป็นแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ของคนที่มีความเชื่อในพระเจ้าในทุกวาระของชีวิต การที่คนจะวางใจพระเจ้าเมื่อสิ่งต่าง ๆ เป็นไปตามทางของพวกเขาและคำอธิษฐานของพวกเขาได้รับคำตอบอย่างรวดเร็วก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่มันเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่คุณจะวางใจพระเจ้าเมื่อคุณกำลังทนทุกข์ลำบากหรือได้อธิษฐานมานานแล้วแต่ยังต้องรอคอยสำหรับการทะลุทะลวง ความคิดเห็นของฉันคือมันเรียกร้องการมีความเชื่อที่ยิ่งใหญ่มากกว่าสำหรับอย่างหลังนี้

พระเจ้าทรงแสนดีไหม?

ใช่ พระเจ้าทรงแสนดี พระลักษณะของพระองค์คือความดีและพระองค์ไม่สามารถเป็นอย่างอื่นได้ การที่มีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนไม่ดีหรือรู้สึกไม่ดีเกิดขึ้นกับเราไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ทรงดี มีข้อพระคัมภีร์ประมาณเจ็ดร้อยข้อที่บอกเราว่าพระเจ้าทรงแสนดี ฉันทขอข้อนี้ในยาขอบ

ของประทานที่ดีและสมบูรณ์แบบ (เสรี, ใหญ่, เต็ม) ทุกอย่าง
นั้นมาจากเบื้องบน คือมาจากพระบิดาแห่งบรรดา(ที่
ประทาน) ดวงสว่าง ใน (การส่องสว่างของ) พระองค์ไม่มี
การแปรปรวนหรือเงาของการเปลี่ยนแปลง

ยากอบ 1:17 (ฉบับขยายความ)

ทุกสิ่งที่ดีมาจากพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นอย่างแท้จริง และไม่มีการ
แปรปรวนเกี่ยวกับความจริงนี้ ฉะนั้นใจเมื่อฉันทุดแบบนั้น มีผู้อ่านบางคนที่อาจ
ต้องการตอบกลับฉันว่า “ถ้าพระเจ้าแสนดีเสมอ แล้วทำไมผู้คนจึงต้องทนทุกข์?”
มีหลายเหตุผลว่าทำไมเราจึงทนทุกข์ แต่ไม่มีสักเหตุผลเดียวที่พระเจ้าเป็นคนทำให้มัน
เกิดขึ้น พระองค์ไม่ใช่ผู้สร้างการทนทุกข์ ซาดานต่างหากที่เป็น ถึงแม้ว่ามีสิ่งหนึ่งที่ไม่
ดีเกิดขึ้น แต่เพราะพระเจ้าทรงแสนดี ดังนั้นพระองค์จึงทรงสามารถทำให้สิ่งดีออกมา
จากสถานการณ์ใด ๆ ในชีวิตของเราได้ คุณอาจมีหรือรู้จักสถานการณ์หนึ่งที่เลวร้าย
จนคุณคิดว่า *ไม่มีทางที่สิ่งดีใด ๆ สามารถออกมาจากสิ่งนี้ได้* แต่ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับ
พระเจ้า

ฉันสามารถพูดอย่างไม่เกรงใจว่าพระเจ้าได้เอาการถูกทำร้ายที่ฉันทนทุกข์
ในตอนเป็นเด็กและทำงานจนเกิดผลดีต่อฉันและเป็นผลดีต่อคนอื่นอีกจำนวนมากที่
ฉันได้รับสิทธิพิเศษในการสอนพวกเขา ความเข้าใจแบบนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อฉันขมขื่น
และเต็มไปด้วยการสงสารตัวเองและเกลียดคนที่ทำร้ายฉัน มันเริ่มต้นเกิดขึ้นทีละเล็ก
ทีละน้อยเมื่อฉันวางใจพระเจ้าในการเอาสิ่งที่ไม่ดีไปและทำงานเพื่อให้เกิดผลดีออก
มาจากสิ่งนั้น สิ่งเดียวกันสามารถเกิดขึ้นกับคุณได้ ฉันขอผลักดันให้คุณวางใจพระเจ้า
ทุกเวลาเพราะฉันเชื่อมั่นว่ามันคือตัวเลือกเดียวที่จะผลิตความช่วยเหลือที่คุณต้องการได้
ถ้าหากเราไม่วางใจในพระเจ้า เราก็ไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่นอกจากความสับสนและความ
ขมขื่นเหนือสิ่งต่าง ๆ ที่น่าสลดใจที่เราเป็นรับรู้และประสบในชีวิต

พระเจ้าทรงแสนดี และสิ่งที่พระองค์ทำล้นดี (ดูใน สดุดี 119:68) ดังนั้นเป็น
ไปได้ไหมที่การทนทุกข์จะสามารถเป็นสิ่งดีสำหรับเราได้? เมื่อเราต้องเดือดร้อนเพราะ

การทนทุกข์ เป็นไปได้ไหมที่พระเจ้าจะใช้เวลาเพื่อช่วยกู้เรานานกว่าที่เราต้องการจากพระองค์ เพราะพระองค์ประสงค์ที่จะใช้สิ่งเลวร้ายนั้นสร้างสิ่งดีที่เกิดขึ้นภายในเรา? แน่นอนมันเป็นไปได้อย่างมาก และพวกเราส่วนใหญ่สามารถเป็นพยานถึงสิ่งอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในเราอันเป็นผลมาจากสิ่งต่าง ๆ ที่เราได้ผ่านพ้นมาซึ่งเป็นเรื่องที่เราไม่อยากจะพบเจอ ถ้าเลือกได้เราคงจะไม่อยากเจอการทนทุกข์ทั้งหมด แต่เราไม่มีทางเลือกแบบนั้น เรามีทางเลือกเฉพาะที่เราจะวางใจให้พระเจ้าทำงานเพื่อให้เกิดผลดีจากสิ่งเหล่านั้นหรือไม่เท่านั้น

ฉันอยากจะพูดคุยเรื่องนี้ในรายละเอียดมากขึ้นภายหลัง แต่ก่อนที่เราจะคืบหน้าไปในการพยายามเข้าใจความหมายของการทนทุกข์อย่างน้อยบางอย่าง เราต้องมีรากฐานในใจคือการเชื่อแบบไม่สงสัยว่าพระเจ้าทรงแสนดีและพระองค์ทรงทำสิ่งต่าง ๆ ที่ดี ในปฐมกาลหลังจากที่พระองค์ได้ทรงสร้างสิ่งต่าง ๆ ที่เวลานี้ทำให้เรามีความสุข พระองค์ทรงมองดูที่ทุกสิ่งนั้น และในปฐมกาล 1:31 (ฉบับขยายความ) กล่าวว่า “พระเจ้าทรงมองเห็นทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ทรงมองดูว่า มันเป็นสิ่งที่ดีอย่างมาก (เหมาะสม, น่าพึงพอใจ) และพระองค์ทรงยอมรับว่าทุกสิ่งนั้นสมบูรณ์แล้ว...”

มีบางคนที่ถามคำถามว่า “ถ้าพระเจ้าทรงแสนดี แล้วทำไมพระองค์จึงไม่ทรงสร้างโลกนี้ให้ปราศจากการทนทุกข์และเหตุการณ์ร้ายแรงล่ะ?” อันที่จริงพระองค์ทำแบบนั้น เราต้องดูที่สวนเอเดนและแผนการดั้งเดิมที่พระเจ้ามีไว้สำหรับมนุษย์และเราสามารถมองเห็นได้ว่าทุกสิ่งล้วนดี แต่พระเจ้าให้มนุษย์มีเสรีภาพในการเลือก ซึ่งมันน่าเศร้าที่ผลลัพธ์ออกมาเป็นการทนทุกข์ พระองค์ต้องการให้เรารักพระเจ้าอย่างมีเสรีภาพ ไม่ใช่หุ่นกระบอกที่ไม่มีทางเลือกจะทำอะไร พระองค์ต้องการให้เราใช้เสรีภาพในการเลือกของเราเลือกทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ อาดัมและเอวาไม่เลือกทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และผลที่ได้รับคือความเจ็บปวดเข้ามาในโลก พระเยซูมาเพื่อช่วยกู้เราจากการเลือกที่เลวร้ายของอาดัมและเอวา แต่เราจะมองไม่เห็นความสมบูรณ์ของสิ่งที่พระองค์ทำจนกว่าเราไปสวรรค์ เปาโลพูดในเอเฟซัสว่า พระวิญญานบริสุทธิ์ที่เราได้รับนั้นเป็น “มัดจำของมรดก (ค่าล่วงหน้าสำหรับมรดกของเรา) เพื่อรอคอยการทรงไถ่อันสมบูรณ์ด้วยใจคาดหวังและมีสิทธิในการครอบครอง (อย่างสมบูรณ์)...” (เอเฟซัส 1:14 ฉบับขยายความ)

ข้อพระคัมภีร์นี้เปิดเผยสิ่งมากมายแก่เรา เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้า สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตของเราย่อมดีขึ้น และยังเรารียนรู้กับพระองค์มากเท่าไร และยิ่งดำเนินในการเชื่อฟังต่อน้ำพระทัยของพระองค์มากเท่าไร เราก็ยิ่งได้รับสิ่งที่ดีมากขึ้นเท่านั้น ซาโลมอนพูดว่าหนทางแห่งความชอบธรรมนั้นส่องสว่างมากขึ้นเรื่อย ๆ จนเต็มวัน (ดูใน สุภาษิต 4:18) และในเฉลยธรรมบัญญัติ 7:22 พูดว่าพระเจ้าทรงช่วยกู้เราให้พ้นจากศัตรูของเราที่ละน้อย

พระเจ้าทรงช่วยกู้เราให้พ้น
จากศัตรูของเราที่ละน้อย

ถึงแม้ว่าแผ่นดินโลกจะครวญคราง รอคอยการทรงไถ่อันสมบูรณ์ของบรรดาบุตรของพระเจ้า ข้อพระคัมภีร์นี้เปิดเผยให้เห็นความจริงอันทรงพลานุภาพ

ไม่ใช่แค่สิ่งทรงสร้างเท่านั้น แต่เราทั้งหลายด้วย ที่มีความสุขกับผลแรกของพระวิญญาณ (บริสุทธิ) (ลัทธิรสถึงความสุขที่จะมาถึง) ครวญครางภายในขณะที่เรารอคอยการทรงไถ่ของร่างกายของเรา (จากกิเลสและหลุมฝังศพซึ่งจะเปิดเผย) การรับให้เป็นบุตรของเรา (การปรากฏของเราในฐานะบุตรของพระเจ้า)

โรม 8:23 (ฉบับขยายความ)

ตอนนี้เราได้ลัทธิรสความดีของพระเจ้า แต่วันที่จะมาถึงเมื่อเราได้มีความสุขกับสิ่งนั้นอย่างเต็มที่ トラบไต่ที่ยังมีกิเลสก็ยังมีบาป トラบไต่ที่ยังมีบาปก็ยังมี การทนทุกข์ พระเจ้าไม่เคยสัญญาว่าจะช่วยกู้เราจากการทนทุกข์ในขณะที่เรายังอยู่ในโลกนี้ แต่พระองค์สัญญาว่าเราสามารถมีความสุขกับฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ที่ยกชูเราขึ้นเหนือสิ่งเหล่านั้นได้ (ดูใน ฟิลิปปี 3:10) พูดอีกอย่างคือ พระองค์ทรงทำให้เราสามารถแบกรับสิ่งนั้นเอาไว้ได้ด้วยความชื่นชมยินดีและสงบใจ พระเยซูบอกเราว่าในโลกนี้เราจะมีความยากลำบากแต่เราควรรำเริงยินดีเพราะพระองค์ได้ทรงชนะโลกนี้แล้ว (ดูใน ยอห์น 16:33)

ฉันชื่นชมกับความดีของพระเจ้ามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในขณะที่ฉันยังอยู่บนโลกนี้ และฉันมองไปข้างหน้ายังสิ่งต่าง ๆ ที่ดีกว่าในยามที่ฉันไม่ได้อยู่ในร่างกายนี้อีกต่อไปแต่อยู่ในบ้านกับพระเจ้า จนกว่าวันนั้นจะมาถึง ฉันอธิษฐานว่าฉันจะไม่พูดสิ่งอื่นนอกจาก “พระเจ้าทรงแสนดี” ไม่ว่าเราจะต้องทนทุกข์ลำบากแค่ไหน หรือเราจะเห็นความเลวร้ายเกิดขึ้นในโลกนี้แค่ไหนก็ตาม สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ความผิดของพระเจ้า พระเจ้าทรงแสนดี

การทนทุกข์ไม่ได้คงอยู่ถาวรนิรันดร์

หนึ่งในสิ่งที่เป็นภาระหนักใจและสมควรแก่การระลึกถึงในยามที่คุณกำลังทนทุกข์คือสิ่งนั้นไม่ได้อยู่ตลอดนิรันดร์ อย่างน้อยมันไม่ได้เป็นอย่างนั้นสำหรับคนที่เชื่อในพระเยซู เพราะไม่ว่าสิ่งต่าง ๆ จะเลวร้ายสักแค่ไหนบนโลกนี้ เราสามารถมองไปข้างหน้าในการอยู่ร่วมกันกับพระเจ้าอย่างเป็นนิรันดร์คือในที่ที่เราได้รับพระสัญญาว่าจะไม่มีความเจ็บปวดใด ๆ อีกต่อไป

พระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากดวงตาของพวกเขา และ ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ไม่มี ความเจ็บปวดรวดร้าว (ความเศร้าหรือการคร่ำครวญ) หรือความทุกข์โศก หรือความเจ็บปวดอีกต่อไป เพราะสภาพเดิมและรูปแบบของสิ่งต่าง ๆ ก่อนหน้านี้ได้ล่องลับไปแล้ว

วิวรณ์ 21:4 (ฉบับขยายความ)

สิ่งที่เจ็บปวดมากที่สุดได้ถูกขจัดออกไปก่อนที่เราจะตายและไปสู่สวรรค์ แต่ถึงแม้ว่าเรามองแบบสุดโต่งว่าต้องทนทุกข์ไปตลอดชีวิต แม้ว่าจะเป็นอย่างนั้นแต่สุดท้ายมันก็จะสิ้นสุดและถูกแทนที่ด้วยความชื่นชมยินดีอย่างที่ไม่สามารถจินตนาการได้

สิ่งนี้จะผ่านพ้นไปเป็นวิธีการคิดในเวลาที่คุณกำลังเจ็บปวด เพราะมันช่วยให้คุณไม่รู้สึกรู้สึกทรมาน เมื่อไม่นานมานี้ฉันป่วยเป็นไขสันหลังที่ทำให้ฉันปวดหัวตลอดสามสัปดาห์วันที่ผ่านมา ฉันพูดบ่อย ๆ ว่า “สิ่งนี้จะผ่านพ้นไป” และมันผ่านพ้นไปจริง ๆ แต่เมื่อเรากำลังทนทุกข์ในช่วงหนึ่ง เรามักจะเริ่มคิดว่า *สิ่งนี้มันจะไม่จบสิ้น* แต่สิ่งใด ๆ มันก็จะมีวันจบสิ้น หัวใจทั้งหลายที่บอบช้ำได้รับการรักษาหรืออย่างน้อยมันสามารถได้รับการรักษาถ้าหากเรายอมให้พระเยซูทำงานในชีวิตของเรา ในสดุดี 147:3 (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) บอกว่า “พระองค์ทรงรักษาผู้ที่ดวงใจแหลกสลาย และสามารถรอยแผลของเขาเหล่านั้น” บาดแผลได้รับการรักษา ความผิดหวังถูกเปลี่ยนเป็นความฝันใหม่ และจุดจบของสิ่งหนึ่งเปิดทางให้การเริ่มต้นของอีกสิ่งหนึ่ง

*บาดแผลได้รับการรักษา
ความผิดหวังถูกเปลี่ยนเป็น
ความฝันใหม่ และจุดจบ
ของสิ่งหนึ่งเปิดทางให้การ
เริ่มต้นของอีกสิ่งหนึ่ง*

พวกเราทุกคนสามารถมองย้อนกลับไปยังชีวิตของเราและระลึกถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เจ็บปวดอย่างมาก แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้ถูกขจัดออกไปแล้วและไม่มีการทนทุกข์อีกต่อไปจากสิ่งเหล่านั้น เป็นเวลาสามสัปดาห์ที่ฉันมีอาการปวดหลังแบบเรื้อรังที่ทำให้ฉันมีความจำกัดในการทำสิ่งต่าง ๆ สองปีที่แล้ว ฉันไปพบแพทย์คนใหม่ และเขาฉลาดพอที่จะส่งฉันไปทดสอบแบบที่ฉันไม่เคยทำมาก่อน และผลการทดสอบค้นพบว่าฉันมีปัญหาที่ตะโพกของฉันซึ่งเป็นผลกระทบจากการคลอดลูกที่ทำให้ฉันปวดหลัง โดยผ่านทางเทคโนโลยีอันล้ำเลิศของโลกทุกวันนี้ ฉันได้ผ่าตัดเปลี่ยนตะโพกและไม่มีความเจ็บปวดอีกต่อไป ฉันสามารถทำได้หลายสิ่งหลายอย่างที่ก่อนหน้านี้ฉันทำไม่ได้ คนอื่นอาจคิดว่าถ้าหากพวกเขามีปัญหาอย่างเดียวกันนี้เป็นเวลาสามสัปดาห์นั้นคงเป็นอาการที่รักษาไม่ได้แล้ว แต่ในกรณีของฉัน มันจบลงได้และมันทำให้ฉันได้เริ่มต้นใหม่

ฉันไม่คิดว่าเราควรล้มเลิกความหวังในการได้รับการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่จากการทนทุกข์ใด ๆ ความหวังในการพัฒนาดีกว่าการสิ้นหวัง หัวใจของคุณสามารถได้รับการรักษาจากการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักแบบกะทันหันได้ไหม? ได้ เพราะพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งการปลอบโยนและทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับพระองค์

อัครทูตเปาโลเผชิญกับการทบทวนทุกซ์หนักหนายิ่งกว่าพวกเราอีก แต่เขาก็ยังพูดถึงสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นความเดือดร้อนที่ชั่วคราวและเล็กน้อย

เพราะการทบทวนทุกซ์เพียงชั่วคราวและเล็กน้อย (ความลำบากที่เล็กน้อยนี้เหมือนชั่วโงงเดียวที่ผ่านไป) เป็นการจัดเตรียมสิ่งที่บริบูรณ์มากยิ่งขึ้น การเกิดผลมากยิ่งขึ้น และความสำเร็จมากยิ่งขึ้นให้กับพวกเราคือสง่าราศีอันเต็มล้นในนิรันดร์กาล (เกินกว่าจะวัดขนาดได้ มากมายล้นพ้นจนหาอะไรเปรียบไม่ได้หรือคำนวณไม่ได้ สง่าราศีอันยิ่งใหญ่เกินกว่าจะวัดได้และการอวยพรอย่างไม่สิ้นสุด)

2 โครินธ์ 4:17 (ฉบับขยายความ)

เปาโลมีทัศนคติที่เป็นไปได้สำหรับเราด้วยคือการวางใจพระเจ้า เขากล่าวว่าเขาไม่มองที่สิ่งต่าง ๆ ที่เขาสามารถมองเห็น แต่เขามองที่สิ่งต่าง ๆ ที่เขายังไม่สามารถมองเห็น (ดูใน 2 โครินธ์ 4:18) พูดอีกอย่างคือ เปาโลมองดูชีวิตในฝ่ายวิญญาณแทนที่จะมองดูชีวิตที่เป็นเนื้อหนัง เขาเชื่อในความดีงามของพระเจ้าแม้ว่าในท่ามกลางการทบทวนทุกซ์ และเขาเชื่อตามพระวาทะของพระเจ้าว่า เขาจะได้ใช้เวลาอย่างเป็นทางการในสถานที่อันเต็มไปดด้วยสง่าราศีที่ซึ่งการทบทวนทุกซ์ทั้งหลายของเขาจะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นความสุขสำราญ

พระเจ้า “อนุญาต” ให้เกิดการทนทุกข์ใช้ไหม?

พระเจ้าพอพระทัยสิ่งใด พระองค์ก็ทรงกระทำ

ในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ในทะเลและที่น้ำลึกทั้งสิ้น

สดด. 135:6 (ฉบับขยายความ)

บางคนอาจบอกว่า “ฉันไม่เชื่อว่าพระเจ้าเป็นสาเหตุของการทนทุกข์และเหตุการณ์ร้ายแรง ฉันไม่เชื่อว่าพระองค์เป็นคนที่สร้างสิ่งเหล่านั้น แต่พระองค์อนุญาตให้มันเกิดขึ้นได้ใช่ไหม? ถ้าพระองค์อนุญาต พระองค์มีพระประสงค์อะไร? แล้วมันจะต่างกันยังไงระหว่างการที่พระองค์อนุญาตกับการที่พระองค์ทำให้มันเกิดขึ้นเอง? แล้วฉันจะสามารถวางใจพระเจ้าองค์นี้ที่อาจอนุญาตให้ฉันทนทุกข์กับสิ่งชั่วร้ายและเหตุการณ์เลวร้ายได้อย่างไร?” ฉันรู้จักคำถามเหล่านี้ดี เพราะมีคนที่เคยถามคำถามพวกนี้เพื่อให้ฉันตอบพวกเขาด้วย

ฉันได้ยินบางคนพูดด้วยว่า “ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ที่ทำให้ฉันไม่เชื่อในการดำรงอยู่ของพระองค์ผู้สูงสุด แต่เป็นเพราะการทนทุกข์และความชั่วร้ายในโลกนี้ต่างหากที่ทำให้ฉันไม่เชื่อ” ชายคนนี้ไม่สามารถแยกแยะถึงความชั่วร้ายที่เขามองเห็นกับการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ที่ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นพระเจ้าที่แสนดี สำหรับพวกเราบางคน ความเชื่อนั้นอยู่เหนือกว่าคำถามเหล่านี้ แต่มีอีกหลายคนที่ต้องการคำตอบเพื่อที่จะเชื่อ

สิ่งที่ผลักดันให้ฉันเชื่อในพระเจ้าคือประสบการณ์แห่งความเจ็บปวดที่ฉันได้รับจากพ่อที่ชั่วร้าย ความเจ็บปวดและการทนทุกข์นั้นหนักหนาสาหัสจนเกินกว่าที่ฉันจะ

มีชีวิตอยู่กับมันได้ แต่ฉันก็ได้พบสันติสุข ความหวัง และการรักษาโดยผ่านทางความสัมพันธ์ของฉันที่มีกับพระเจ้า ผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ฉันได้รับจากการรู้จักและเชื่อในพระเจ้านั้นมีค่ามากกว่าคำถามเหล่านั้นที่ฉันมี และตอนนี้ฉันสามารถที่จะพักคำถามเหล่านั้นเอาไว้จนกว่าวันที่ฉันได้รับคำตอบจากพระเจ้ามาถึงหรือจนกว่าฉันได้อยู่กับพระองค์ในสวรรค์ซึ่งเป็นที่ทุกคำถามจะได้รับคำตอบอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม ฉันเข้าใจคำถามที่ผู้คนถาม และฉันไม่คิดว่ามันผิดที่จะถามคำถามเหล่านั้น พระเจ้าไม่ได้ถูกทำให้ขุ่นเคืองโดยคำถามของพวกเราเลย แต่พระองค์ไม่ทรงเห็นว่าเหมาะสมที่จะให้คำตอบทุกครั้ง ไม่สำคัญว่าคำถามของเรานั้นจะได้รับคำตอบมากแค่ไหน ย่อมมีคำถามอื่น ๆ ที่ต้องการให้เราตัดสินใจหรือไม่ตัดสินใจที่จะวางใจพระเจ้าแม้เมื่อชีวิตมันดูเหมือนเข้าใจไม่ได้

ฉันจะพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อตอบคำถามว่าพระเจ้าทรง “อนุญาต” ให้เกิดการทนทุกข์หรือไม่ แต่ฉันต้องบอกก่อนล่วงหน้าว่าคำตอบของฉันจะไม่สมบูรณ์อย่างแน่นอน โดยเฉพาะสำหรับคนที่กำลังมองหาข้ออ้างเพื่อจะไม่เชื่อพระเจ้า และสำหรับคนที่รู้สึกว่าการตอบเหล่านั้นต้องเข้าใจได้ด้วยความคิดทั้งหมดของมนุษย์ก็จะเป็นเรื่องยาก การค้นหาความรู้ก็เป็นเรื่องดี แต่มันอาจกลายเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ถ้ามีมากเกินไป ข้อพระคัมภีร์ที่ใช้ได้ตลอดชีวิตของฉันนั้นอยู่ในสุภาชิต

ฟังกา วางใจ และมั่นใจในพระเจ้าด้วยสุดใจและสุดจิตของเจ้า และอย่าฟังกาความรอบรู้หรือความเข้าใจของตัวเอง ในทุกทางของเจ้าจงรู้จัก จงตระหนัก และจงยอมรับพระองค์ และพระองค์จะกำหนดทิศทางและทำให้วิถีของเจ้าตรงราบเรียบ อย่าเป็นคนฉลาดในสายตาของตัวเอง...

สุภาชิต 3:5-7 (ฉบับขยายความ)

สันติสุขไม่เคยถูกค้นพบในการพึ่งพาความเข้าใจของตัวเอง *ทำไมสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น แล้วทำไมมันต้องเกิดขึ้นกับฉันด้วย?* นี่คือความคิดที่หลอกลวงอย่างแรกที่ศัตรูของเราคือ ซาตาน ได้กระซิบใส่หูของเราเมื่อมันพยายามดึงเราให้ออกห่างจากการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เราสามารถย้อนกลับไปที่สวนเอเดนและอ่านวิธีการที่ซาตานกระซิบคำถามใส่หูเอวาซึ่งสามารถนำไปให้อาдамและเธอทำบาปที่เป็นการเปลี่ยนทิศทางของแผนการที่เป็นความปรารถนาของพระเจ้าต่อมวลมนุษย์ ซาตานพูดกับเธอว่า “มันจะเป็นอย่างนั้นได้จริง ๆ หรือที่พระเจ้าตรัสว่า ‘เจ้าอย่าได้กินผลจากต้นไม้ทุกต้นในสวนนี้?’” (ปฐมกาล 3:1 ฉบับขยายความ) คำถามนี้เปิดทางให้กับคำถามอื่น ๆ ตามมาโดยที่ซาตานไม่จำเป็นต้องถามเอง *ถ้าหากผลของต้นไม้ทั้งหมดในสวนนี้ดีจริง ทำไมพระเจ้าจึงต้องการหวงมันไว้จากฉัน?* ดังนั้นเอวาจึงเริ่มต้นให้เหตุผลกับตัวเอง และเหตุผลของเธอนำไปสู่การหลอกลวงที่เปลี่ยนทิศทางทั้งชีวิตของเธอ

สันติสุขไม่เคยถูกค้นพบในการพึ่งพาความเข้าใจของตัวเอง

พระเจ้าสร้างโลกที่สมบูรณ์แบบขึ้นมาซึ่งไม่มีการทนทุกข์และเหตุการณ์เลวร้ายเลย พระองค์ทรงต้องการให้อาדםและเอวาทำหน้าที่ผู้สร้างสรรค์และผดุงรักษาโลกนี้เอาไว้ โดยใช้ทุกสิ่งในโลกนี้เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรใหญ่เพื่อการงานของพระเจ้า และของมนุษย์ (ดูใน ปฐมกาล 1:28) ไม่ใช่พระเจ้าที่เป็นคนเชื่อเชิญให้การทนทุกข์เข้ามาในโลก แต่คือมนุษย์ชายและหญิงพระองค์ทรงสร้างนั้น ไม่ช้านานพวกเขาฟังเสียงของซาตานแทนการฟังเสียงของพระเจ้า และพวกเขากินผลของต้นไม้ที่พระเจ้าบอกพวกเขาว่าอย่ากิน การทนทุกข์ของพวกเขาจึงเริ่มต้นขึ้น โดยการตัดสินใจครั้งเดียวนั้น พวกเขาออกจากการมีชีวิตอย่างมีเสรีภาพ มีความสุขในความรักและการสามัคคีธรรมกับพระเจ้ามาสู่การหลบซ่อนจากพระองค์ด้วยความกลัว (ดูในปฐมกาล 3:8)

พระเจ้าทรงครอบครองอยู่ และแน่นอนที่พระองค์ทรงสามารถทำอะไรได้ ๆ ในเวลาใด ในที่ใด ๆ กับใคร ๆ ก็ได้ตามที่พระองค์ทรงเลือก เราอธิษฐาน และคำอธิษฐานเหล่านั้นขึ้นอยู่กับกรอบของพระเจ้า เราฟังในพระสัญญาที่บอกว่าโดยพระเจ้าทุกสิ่งยอมเป็นไปได้ (ดูใน มัทธิว 19:26) แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกที่จะประทาน

เสรีภาพในการตัดสินใจให้กับมนุษย์ และสิ่งนั้นเป็นจุดเปลี่ยนของการเลือกของเราว่า จะเลือกทนทุกข์กับความชั่วร้ายหรือไม่ เราจะเชื่อฟังพระเจ้า หรือเราจะไปตามทางของเราเอง?

พระเจ้าทรงรักเราและต้องการให้เรารักพระองค์ แต่ความรักจะไม่แท้จริง ถ้าหากเป็นการบังคับให้รัก ความรักจะมีความหมายก็ต่อเมื่อได้รับเสรีภาพที่จะรัก เราให้เสรีภาพแก่คนที่เรารักอย่างแท้จริงเสมอ ฉันได้ยินมาแบบนี้เกี่ยวกับความรักว่า ความรักต้องการเสรีภาพที่จะเลือก และที่ใดที่มีเสรีภาพในการเลือก ที่นั่นย่อมจะมีความชั่วร้ายเสมอ แต่ที่ใดที่มีความชั่วร้าย ที่นั่นสามารถพบกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และที่ใดมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ที่นั่นจะได้รับการไถ่ และที่ใดที่มีการไถ่ ที่นั่นจะได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่

พระเจ้าประทานเสรีภาพในการเลือกให้กับมนุษย์โดยที่ทรงรู้ก่อนแล้วว่า พระองค์ทรงเลือกไม่คอยดีเท่าไรและการเลือกของพระองค์นั้นจะเปิดประตูสำหรับความเจ็บปวดและการทนทุกข์ แต่พระเจ้าไม่ได้ให้ทางเลือกแก่เราโดยปราศจากการช่วยเหลือ จากมุมมองนี้ พระเจ้าทรงได้ยอมอนุญาตให้การทนทุกข์เข้ามาในโลก แต่กระนั้นก็ดีกว่าการสร้างมนุษย์ให้เป็นเหมือนหุ่นกระบอกที่เลือกไม่ได้ว่าเขาจะรักหรือประพฤติตนอย่างไร

พระเจ้าไม่เคยมีปัญหาที่ไม่มีทางออก การรู้ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น พระองค์ทรงวางแผนตั้งแต่เวลาเริ่มแรกแล้วที่จะส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์คือพระเยซูมาเพื่อจ่ายราคาสำหรับความบาปและเปิดทางหนึ่งให้กับพระเจ้าได้มีความสัมพันธ์กับบรรดาลูกของพระองค์อีกครั้ง พระเจ้าไม่ได้จัดเตรียมทางหนีให้รอดพ้นจากการทนทุกข์เพราะความบาปยังคงมีอยู่ในโลกนี้ และตราบไต่ที่ยังมีความบาป การทนทุกข์ก็จะยังคงเกิดขึ้น แต่โดยผ่านทางพระเยซู พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมการให้อภัยสำหรับความบาป การปลอบโยน พระคุณ กำลัง และการช่วยเหลือทุกอย่างเพื่อให้เราสามารถอดทนแบกรับการทนทุกข์ที่เราเผชิญได้ พระองค์ทรงเสด็จไปล่วงหน้าและตรัสว่าถ้าหากเราวางใจในพระองค์ พระองค์จะทำให้แม้แต่การทนทุกข์อย่างสาหัสของเราเกิดเป็นผลดีได้

เรามั่นใจและรู้ว่า (พระเจ้าทรงเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานหนักของพวกเรา) ทุกสิ่งจะทำงานร่วมกันและเป็น (เข้ากับแผนการ) ผลดีต่อและสำหรับคนเหล่านั้นที่รักพระเจ้าและได้รับการทรงเรียกตามการออกแบบและพระประสงค์ (ของพระองค์)

โรม 8:28

สิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ต้องเป็นสิ่งดีเพื่อจะได้ผลลัพธ์ที่ดี สิ่งนี้ได้พิสูจน์ด้วยตัวของมันเองว่า พระเจ้าทรงแสนดีและความดีของพระองค์สามารถกลืนกินผลกระทบที่เลวร้ายทั้งหมดของความอยุติธรรมและการทนทุกข์ส่วนตัวได้ ถ้าหากไม่มีเหตุผลอื่นที่ดีกว่านี้แล้ว เราสมควรตัดสินใจเลือกวางใจพระเจ้า ไม่ว่าจะด้วยความเชื่อหรือโดยปราศจากความเชื่อในพระเจ้า เราจะพบกับภาระทนทุกข์ในชีวิตนี้อย่างแน่นอน พระเยซูบอกเราว่าในโลกนี้เราจะพบกับความทุกข์ยาก แต่พระองค์ทรงให้พระสัญญาอันอัศจรรย์หลังจากประโยคนั้นว่า พระองค์ได้ทรงชนะโลกแล้ว (ดูใน ยอห์น 16:33) ความบาปทำให้เกิดการทนทุกข์ และพระเยซูทรงเป็นคำตอบสำหรับสิ่งนี้ พระเจ้าไม่ได้ทรงปล่อยเราไว้โดยไม่ช่วยเหลือ

สิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ต้องเป็นสิ่งดีเพื่อจะได้ผลลัพธ์ที่ดี

ถ้าหากเราจะต้องทนทุกข์ ทำไมเราจึงไม่เลือกทนทุกข์โดยมีพระองค์ วางใจพระองค์เพื่อจะช่วยกู้เราในเวลาอันเหมาะสมหรือเพื่อให้สิ่งดีออกมาจากการทนทุกข์นั้นล่ะ? สำหรับฉันแล้วการวางใจพระเจ้าเป็นสิ่งที่เข้าใจได้มากที่สุด การวางใจพระเจ้าเปิดประตูให้เราได้รับการช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ ในขณะที่การไม่วางใจหรือไม่เชื่อในพระเจ้ากลับกำหนดเราให้ทนทุกข์โดยปราศจากความหวังที่จะได้รับการช่วยกู้หรือรับการรักษา

พระเจ้าทรงทำงานโดยให้ทุกสิ่งร่วมกันเกิดผลดีสำหรับคนที่รักพระองค์ วางใจในพระองค์ และต้องการน้ำพระทัยของพระองค์ เราเกิดมาพร้อมกับเสรีภาพในการเลือก และเมื่อเราทนทุกข์ เรามีทางเลือกที่จะวางใจพระเจ้าหรือไม่วางใจในพระองค์

การทนทุกข์ทุกอย่างเป็นผลของความบาป

ถ้าไม่มีความบาปก็จะมีไม่มีการทนทุกข์ การทนทุกข์และความชั่วร้ายทั้งหมดเป็นผลมาจากความบาป มันอาจเป็นผลโดยตรงมาจากความบาปของเราเองหรือความบาปของคนอื่น หรือเป็นผลกระทบที่ได้รับจากการใช้ชีวิตอยู่ในโลกที่ล้มลงในความบาปนี้ ซาตานเป็นผู้สร้างความบาป มันเป็นผู้ทดลองและผู้หลอกลวง ดังนั้นเราจึงสามารถพูดได้ว่าซาตานเป็นต้นเหตุของปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตของเรา แต่เรายังต้องรับผิดชอบในการใช้เสรีภาพในการตัดสินใจว่าจะฟังหรือทำตามใคร เราจะเชื่อและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา หรือเราจะปล่อยให้กิเลสตัณหาครอบงำเราโดยผ่านคำโกหกต่าง ๆ ของซาตาน? ซาตานนำเสนอความพึงพอใจชั่วคราวที่ดึงดูดใจของเรา เหมือนกับที่มันทำต่อเอวา แต่พระเจ้าทรงนำเสนอชีวิตที่เหนือกว่าความพึงพอใจชั่วคราวอันเล็กน้อยนั้น พระองค์นำเสนอความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์ สันติสุข ความยินดี และชีวิตที่มีความหมายโดยผ่านการเข้าส่วนและสามัคคีธรรมกับพระองค์

ฉันขอเตือนคุณให้ระวังที่จะไม่เชื่อมโยงการทนทุกข์เข้ากันกับความบาปส่วนตัวของคุณบางอย่าง คนป่วยจำนวนมากที่เพิ่มความทุกข์ให้กับตัวเองโดยการตกเป็นเหยื่อของความรู้สึกผิดว่าเขาทำสิ่งใดบางอย่างผิดที่เป็นการเปิดประตูให้ความเจ็บป่วยเหล่านั้น ถึงแม้ว่าเราอาจเปิดประตูให้ความเจ็บป่วยเข้ามาโดยผ่านทางความบาปส่วนตัว แต่มันก็เป็นไปได้ที่เราไม่ได้ทำอะไรผิดที่เป็นสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นเลย แต่มันเป็นผลของการใช้ชีวิตอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยความบาปนี้ที่ความเจ็บป่วยและโรคภัยเป็นผลกระทบบางอย่างจากสิ่งนั้น อย่าข่มเหงตัวเองด้วยความรู้สึกผิดเมื่อคุณตกอยู่ในการทนทุกข์จากเหตุการณ์ที่น่าสลดหรือเจ็บปวดบางอย่างที่มันมีอยู่แล้ว แม้เมื่อพระเจ้าทรงเลือกที่จะเปิดเผยว่าเราได้ทำบางอย่างผิด พระองค์จะไม่ทำให้เรารู้สึกผิดในการทำงานของพระองค์นั้น แต่พระองค์จะทำให้เราสำนึกผิด พระองค์ทรงหยิบยื่นโอกาสเพื่อให้เรากลับใจและรับการให้อภัยจากพระองค์ พระเจ้าไม่ทรงกล่าวโทษเรา แต่การกล่าวโทษเป็นการทำงานของซาตาน

ยิ่งกว่าความต้องการรู้ว่าทำไมผู้คนจึงต้องทนทุกข์และทำไมโลกนี้จึงเต็มไปด้วยความชั่วร้าย ผู้คนต้องการรู้ถึงวัตถุประสงค์ในชีวิตของพวกเขา พวกเขาต้องการรู้สักว่าพวกเขามีคุณค่า ปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์ไม่ใช่การทนทุกข์ แต่เป็นเรื่องความพึงพอใจที่มากเกินไปที่ไม่ทำให้เขาอึดใจได้อีกต่อไป ยกตัวอย่างในประเทศอย่างเช่นอินเดียเต็มไปด้วยการทนทุกข์ทุกรูปแบบ และเป็นประเทศที่มีศาสนาเยอะมาก ถึงแม้ว่าที่นั่นจะเต็มไปด้วยศาสนาเทียมเท็จ ผู้คนก็แสวงหาพระเจ้า พวกเขาเชื่อในการนมัสการบางสิ่งมากกว่านมัสการตัวเอง แต่ในโลกตะวันตก ที่เป็นแหล่งกำเนิดของความเชื่ออันยิ่งใหญ่ในพระเจ้า ที่มีความสุขกับความพึงพอใจทุกรูปแบบ แต่ก็ยังเคลื่อนออกห่างจากพระองค์มากขึ้น ๆ พุดได้ว่าในโลกตะวันตกได้บอกกับพระเจ้าว่าพระองค์ไม่เป็นที่ต้อนรับอีกต่อไป ในฐานะประเทศชาติ เราได้เห็นไปสู่การเป็นมนุษย์นิยม คือการที่มนุษย์ควบคุมทุกสิ่งโดยปราศจากพระเจ้า และยิ่งความบาปมากขึ้นเท่าไร การทนทุกข์และความชั่วร้ายก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น การวางใจพระเจ้าในทุกสิ่งจะทำให้พบกับความงามของการได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้าในความยากลำบากของพวกเขา คนนั้นจะได้รับการช่วยกู้และการปกป้องอันยิ่งใหญ่จากความชั่วร้าย แต่พระคัมภีร์ไม่เคยสัญญาว่าเราจะสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้ เราอยู่ในโลกนี้และในโลกนี้ที่เต็มไปด้วยความบาป ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบทั้งหมดของมันได้

การทนทุกข์สามารถแบ่งออกเป็นสองลักษณะด้วยกัน ลักษณะแรกคือการทนทุกข์ที่เป็นผลจากการตัดสินใจทางด้านศีลธรรม และลักษณะที่สองคือการทนทุกข์ตามธรรมชาติที่รวมถึงภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ พายุ และอะไรในทำนองนี้ ไรศภัยนั้นมาจากพระเจ้าหรือพระเจ้าอนุญาตให้เกิดขึ้นใหม่? นักศาสนศาสตร์บางคนคิดว่าใช่ และบางคนก็คิดว่าไม่ใช่ แทนที่จะโต้เถียงกันทางด้านศาสนศาสตร์ในเรื่องนี้ ฉันขอพิจารณาว่าไรศภัยเป็นการคร่ำครวญบนแผ่นดินโลกภายใต้ภาระหนักแห่งความบาปสักว่า

จะมีคนดีและไร้ความผิดที่ได้รับความเสียหายจากการสูญเสียและการทรงทุกข์อันเป็นผลมาจากภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างแน่นอน ฉันพยายามที่จะช่วยเหลือคน

เหล่านั้นมากกว่ามานั่งโต้เสียงกันว่าทำไมภัยพิบัตินั้นจึงเกิดขึ้น มีคนที่เชื่อและวางใจในพระเจ้า แต่พวกเขาก็ยังได้รับผลกระทบอันเลวร้ายโดยภัยพิบัติทางธรรมชาติเหมือนกับคนชั่ว และนี่คือสิ่งที่เราไม่สามารถอธิบายได้ อย่างน้อยฉันก็อธิบายไม่ได้ แต่คนเหล่านั้นที่วางใจพระเจ้าสามารถมีความหวังที่จะได้รับการช่วยเหลือและการฟื้นฟูความเมตตาและความกรุณามีชัยเหนือการพิพากษาเสมอ

เมื่อไหร่ที่การช่วยเหลือจะมาถึง?

ดูเหมือนว่าบางครั้งพระเจ้าทรงช่วยฉันแต่บางครั้งก็ไม่ช่วย ถึงแม้ว่ามันจะเป็นแบบนั้นสำหรับฉัน แต่มันก็ไม่ใช่ประเด็นหลัก เมื่อพระเจ้าไม่ทรงประทานการช่วยเหลือที่ฉันต้องการ ในวิธีการที่ฉันต้องการ การรู้จักพระลักษณะของพระเจ้าย่อมช่วยฉันให้วางใจว่าพระองค์ทรงช่วยฉันเสมอด้วยวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับฉันเมื่อฉันทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เรามักจะมีแนวโน้มต้องการได้รับในสิ่งที่เราต้องการซึ่งเราอาจรู้สึกได้ว่าพระเจ้าไม่ประทานสิ่งนั้นให้แก่เราก็แสดงว่าพระองค์ไม่ช่วยเรา การสาละวนอยู่กับความต้องการของตัวเองมากเกินไปจะทำให้เราไม่เห็นสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำเพื่อช่วยเหลือ

จากนั้นเราก็มีปัญหากเกี่ยวกับเวลา บางครั้งเราอธิษฐานและพระเจ้าทรงช่วยกับช่วยกู้เราทันที แต่บางครั้งการช่วยเหลือของพระองค์มาตามลำดับเวลาอย่างที่เราไม่เข้าใจ ถ้าหากฉันกำลังผ่านอะไรบางอย่างที่ทำให้ฉันต้องทนทุกข์ และพระเจ้ากำลังทรงช่วยฉัน แล้วทำไมพระองค์จะต้องรอเป็นเดือน ๆ หรือเป็นปี ๆ กว่าที่จะทรงทำอย่างนั้น? พระองค์ทรงมีเหตุผลของพระองค์เสมอ แต่พระองค์ไม่ค่อยจะแบ่งปันให้กับเรา รู้ว่าพระองค์ทรงใช้การทนทุกข์ของเราเพื่อทำบางสิ่งบางอย่างภายในเราที่เราจะไม่ยอมให้พระองค์ทำในยามที่เรามีเวลาที่ดีเลย

ซี เอส ลูอิส กล่าวว่า “ความเจ็บปวดเรียกร้องความสนใจ พระเจ้าทรงกระซิบในความพึงพอใจของเรา ตรัสในจิตสำนึกของเรา แต่ในความเจ็บปวดนั้นทรงร้องตะโกน ความเจ็บปวดเป็นโทรโข่งของพระองค์เพื่อปลุกกระตุ้นโลกที่ไม่ยอมฟังนั้น”⁸

เมื่อเราได้ยินเสียงจากพระเจ้า ไม่จำเป็นที่พระองค์จะต้องตรัสกับเราในครั้งแรก ฉันพบว่าบางครั้งความคิดของฉันก็ขัดขวางฉันจากการรับความคิดของพระเจ้า ซึ่งแตกต่างจากความคิดของฉันอย่างสิ้นเชิง ฉันพูดไปแล้วก่อนหน้านี้เรื่องคำตอบจากพระเจ้าสำหรับดวงตาที่แห้งของฉันคือการดื่มน้ำมากขึ้น แต่เนื่องจากฉันคิดไว้แล้วฉันดื่มน้ำเยอะอยู่แล้ว ฉันจึงไม่รับคำตอบของพระองค์ ฉันมองย้อนกลับมาจากเวลานี้และตระหนักว่าพระองค์ทรงใช้หลายคนมาพูดกับฉันว่า “คุณจำเป็นต้องดื่มน้ำมากขึ้นนะ” แต่ฉันก็ตอบอย่างรวดเร็วว่า “ฉันดื่มน้ำเยอะอยู่แล้ว นั่นไม่ใช่คำตอบสำหรับฉันหรอก”

มีชายคนหนึ่ง ใน 2 พงศ์กษัตริย์ บทที่ 5 ชื่อว่า นานาอามาน เขาเป็นผู้บัญชาการทหารของกองทัพซีเรีย เขาเป็นนัรบที่กล้าหาญ แต่เขาเป็นโรคเรื้อน คนรับใช้มาบอกแก่เขาว่าผู้เผยพระวจนะเอลีชาสามารถรักษาเขาให้หายได้ ดังนั้นพวกเขาจึงพานานาอามานไปหาเอลีชาพร้อมถือจดหมายจากกษัตริย์แห่งซีเรียที่เขียนเพื่อขอให้เอลีชาช่วยเหลือนายทหารของเขา เมื่อนานาอามานมาถึง เอลีชาไม่ได้ตอบสนองด้วยการออกมาพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับเขา แต่ส่งข้อความไปถึงเขาว่าเขาสมควรไปชำระล้างตัวที่แม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้งแล้วเขาจะได้รับการรักษา นานาอามานโกรธมากและจากไปเพราะเขา “คิด” ว่าคนของพระเจ้าจะออกมาหาเขาและรักษาเขาด้วยพิธีการอันยิ่งใหญ่ เพราะว่าเขาเป็นผู้บัญชาการทหารผู้ยิ่งใหญ่ เขาอาจคุ้นเคยกับการได้รับการปฏิบัติอย่างให้เกียรติ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในครั้งนี้

พระคัมภีร์บอกว่านานาอามานกลับไปอย่างเดือดดาล กล่าวว่าถ้าหากเขาต้องการชำระตัวในแม่น้ำ เขาไม่จำเป็นต้องเดินทางมาไกลขนาดนี้หรอก เพราะที่ดินแดนของเขามีแม่น้ำที่ดียิ่งกว่านี้อีก แต่คนรับใช้คนหนึ่งของเขาพูดกับเขาว่า “บิดาของข้าพเจ้า ถ้าผู้เผยพระวจนะจะสั่งให้ท่านทำสิ่งใหญ่อย่างหนึ่ง ท่านจะไม่ทำหรือ?” (2 พงศ์กษัตริย์ 5:13 ฉบับขยายความ) พระเจ้าทรงใช้คนรับใช้ผู้ต่ำต้อยคนนี้ให้ทำลายความหึงของนานาอามานซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางเขาจากการได้รับการรักษาอย่างที่เขากะหายหาอยากได้นั้น บ่อยแค่ไหนที่เรา “คิด” ในทางหนึ่งแต่พระเจ้านำเสนออีกทางหนึ่งให้กับเรา (ทางของพระองค์) แต่เรากลับไม่สนใจเพราะเราไม่เข้าใจหรือเพราะเราถูกทำให้ขุ่นเคืองเพราะทางของพระองค์นั้น?

พระวจนะของพระเจ้าตรัสว่า “...ให้ทุกคนไวในการฟัง (เป็นผู้ที่พร้อมฟัง) ช้าในการพูด ช้าในชุมชนเคื่องและโกรธ” (ยากอบ 1:19 ฉบับขยายความ) ฉันคิดว่าเราอาจได้รับคำตอบบางอย่างที่เราจำเป็นต้องได้รับถ้าหากเราจะยอมฟังมากขึ้นกว่าเดิม อย่างน้อยฉันรู้ว่านี่เป็นประเด็นสำหรับฉันแหละ

ฉัน ท้อแท้กับตัวเองมากเมื่อตอนที่ฉันเป็นคริสเตียนที่ยังเป็นเด็กและไม่เป็นผู้ใหญ่ เพราะฉันต้องการรู้ว่า “ทำไม” กับทุกสิ่งที่ไม่ชอบหรือไม่เข้าใจ พระเจ้าทำไมต้องใช้เวลานานกว่าพันธกิจของข้าพระองค์จะเติบโต? พระเจ้า ข้าพระองค์อธิษฐาน ทำไมพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลงพวกเขาทุก ๆ ของข้าพระองค์หรือ? ตอนนั้นคำตอบนั้นเห็นได้ชัดเลยสำหรับฉัน พระองค์ไม่เปลี่ยนแปลงพันธกิจหรือครอบครัวของ

บางครั้งพระเจ้ารอที่จะให้คำตอบเพราะว่าเรากำลังถามคำถามที่ผิด

ฉันเพราะฉันต่างหากที่เป็นคนนั้นที่จำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ฉันไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่มากพอที่จะสำนึกอย่างนั้นได้ในเวลานั้น ประสบการณ์เหล่านี้สอนฉันว่าบางครั้งพระเจ้ารอที่จะให้คำตอบเพราะว่าเรากำลังถามคำถามที่ผิด และบางครั้งเราไม่พร้อมที่จะรับ

สิ่งที่เรากำลังทูลขอ สิ่งสำคัญคือ ไม่สำคัญว่าคำถามนั้นคืออะไร แต่คำตอบก็เหมือนเดิม คือ วางใจพระเจ้า

บทที่ 10

เหตุผลที่เราต้องทนทุกข์ (ตอนที่ 1)

จงขอบพระคุณ (พระเจ้า) ในทุกกรณี (ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร จงขอบพระคุณ) เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับพวกท่าน (ผู้ที่อยู่) ในพระเยซูคริสต์

1 เธสะโลนิกา 5:18

ถึงแม้ว่าเราจะไม่เคยเข้าใจการทนทุกข์อย่างสมบูรณ์ แต่ก็มีสิ่งต่าง ๆ ที่เราสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับการทนทุกข์ได้ซึ่งเป็นการกระทำที่ฉลาด เมื่อเราเข้าใจบางสิ่ง มันก็จะทำให้เราสามารถรับมือกับสิ่งนั้นได้ง่ายกว่ากับการที่เราสับสนเกี่ยวกับสิ่งนั้น เมื่อเราไม่เข้าใจ มันจะทำให้กลายเป็นภาระที่หนักกว่าเป็นสองเท่า ฉันได้พบว่ามีคำตอบมามากมายที่ฉันได้รับเกี่ยวกับการทนทุกข์ได้มาถึงฉันโดยผ่านกระบวนการเติบโต เป็นผู้ใหญ่วัยวุฒิคุณ ยกตัวอย่างเช่น ฉันได้เรียนรู้ว่าการทนทุกข์บางอย่างนั้นเป็นประโยชน์สำหรับฉัน บางอย่างที่คุณต้องยอมรับและปล่อยให้มันทำอย่างที่คุณต้องการทำงานภายในฉัน และบางอย่างฉันจำเป็นต้องยืนหยัดต่อต้าน เพราะมันเป็นความประสงค์ของชาตานที่ต้องการทำลายฉัน ในอนาคต เมื่อฉันเติบโตในพระเจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ ฉันอาจจะเข้าใจมากขึ้น แต่เวลานี้ฉันจะแบ่งปันในสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้ให้แก่คุณ

การขอบคุณสำหรับพระพรมากมายในชีวิตของเรานั้นเป็นเหมือนกับยาบำรุงให้กับจิตวิญญาณที่ทนทุกข์ ยิ่งเราจดจ่อกับการทนทุกข์ของเรามากเท่าไร เราก็จะยิ่งทนทุกข์มากเท่านั้น แต่การได้พบสิ่งต่าง ๆ ที่เราจะขอบคุณพระเจ้าและจดจ่อกับ

สิ่งเหล่านั้นก็จะช่วยเราได้อย่างมาก ถ้าหากมีคนหนึ่งเชื่อว่าพระเจ้าทรงแสนดี และแม้ในท่ามกลางการทนทุกข์อันเลวร้าย พวกเขาก็จะได้รับการพิสูจน์ว่าความวางใจพระเจ้าของเขานั้นเข้มแข็งและสามารถยืนหยัดอยู่ได้ในทุกฤดูกาลของชีวิต ถ้อยคำแห่งการขอบคุณของเราเหนือการทนทุกข์ โดยเฉพาะการทนทุกข์ที่เกิดจากความไม่ยุติธรรมนั้น เป็นหลักฐานอันมั่นคงถึงการวางใจของเราในพระเจ้ามากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งอื่นใดที่ฉันรู้

การทนทุกข์นั้นมีจริงและมันเป็นความเจ็บปวด บางครั้งมันน่ากลัวและดูเหมือนแบกรับไว้ไม่ไหว อาจเป็นการทนทุกข์ทางกาย ทางฝ่ายวิญญาณ ทางจิตใจ ทางอารมณ์ทางการเงิน หรือด้านความสัมพันธ์ พระเยซูทรงทนทุกข์ยิ่งกว่าพวกเราคนใดจะเคยเจอมาก่อน แต่พระวาทะของพระเจ้าบอกว่าพระองค์ได้ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังโดยผ่านทางสิ่งที่พระองค์ทนทุกข์นั้น (ดูใน ฮีบรู 5:8) พระเยซูทรงไม่เคยไม่เชื่อฟัง พระองค์ยังคงขอบพระคุณและมีท่าทีแห่งความรักเสมอ แต่โดยผ่านการทนทุกข์ของพระองค์ พระองค์ทรงมีประสบการณ์กับการจ่ายราคาของการเชื่อฟังพระเจ้า และพระองค์ทรงเต็มพระทัยที่จะจ่ายราคาเพื่อจะได้รับการสร้างให้รับใช้ในฐานะผู้สร้างและแหล่งแห่งความรอดของเรา (ดูใน ฮีบรู 5:9, 12:2) พระองค์ทรงเป็นมหาบุโรหิตผู้ที่เข้าใจความเจ็บปวดทุกอย่างที่เราเผชิญในชีวิต (ดูใน ฮีบรู 4:15) พระเยซูไม่เคยขอให้เราไปในที่ที่พระองค์ไม่เคยไปมาก่อน การได้รู้ว่าพระองค์ทรงไปก่อนหน้าฉันและเตรียมทางที่ฉันจะเดินในทางนั้นไว้แล้วทำให้ฉันได้รับการปลอบใจอย่างมาก

พระเยซูไม่เคยขอให้เราไปในที่ที่พระองค์ไม่เคยไปมาก่อน

ในการคิดถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ฉันขอให้บางสิ่งบางอย่างแก่คุณเพื่อจะพิจารณาเมื่อคุณกำลังจัดการกับการทนทุกข์ที่เรากำลังเผชิญในเวลาหนึ่งของชีวิต

ความบาปเป็นรากเหง้าของการทนทุกข์ทุกอย่าง

เราได้สร้างความบาปของเราเอง ก่อให้เกิดความบาปของใครบางคน หรือการรับผลจากการดำเนินชีวิตในโลกที่เต็มไปด้วยความบาปและลั้มลง ล้วนเป็นสาเหตุของการทนทุกข์ทั้งหมด แต่ฉันอยากจะขยายความเกี่ยวกับเรื่องนี้มากขึ้นอีกนิดเพื่อเราจะมีความเข้าใจมากขึ้นได้

พระประสงค์ดั้งเดิมของพระเจ้าไม่ใช่เพื่อให้มนุษย์ต้องพบกับความทุกข์และ
ทรมาน และการโทษพระองค์สำหรับเรื่องนี้ก็ไม่ยุติธรรมเอาเสียเลย

หนึ่งในวิธีที่พวกเราส่วนใหญ่ทนทุกข์คือเวลาที่ชีวิตของเราต้องก้าวผ่านความ
เจ็บป่วย เมื่อเราได้ยินว่าความบาปและการเจ็บป่วยนั้นมักจะเชื่อมต่อกัน มันจึงง่าย
ที่เราจะกลายเป็นคนที่คิดลึกเพื่อพยายามหาความบาปของเรา ถึงแม้ว่ามันเป็นความ
จริงที่บางสิ่งบางอย่างที่เราทำอาจเป็นสาเหตุของความเจ็บป่วย แต่มันก็ไม่ได้เป็นอย่าง
นั้นเสมอไป หรือบางทีมันไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกันเลยก็ได้

ไม่มีตัวอย่างตอนไหนในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าเชื่อมต่อกับความบาปที่เจาะจงกับ
ความเจ็บป่วยหรือโรคร้ายอย่างเจาะจง พระองค์ทรงเป็นผู้รักษาของเรา และพระองค์
มักจะใช้การรักษาเป็นวิธีการทำให้ผู้คนสำนึกเพื่อพระองค์จะทรงสามารถรักษาโรค
ภัย และแน่นอนเลยว่าพระองค์ทรงสามารถให้อภัยความบาปได้ (ดู มาระโก 2:9-11)
การศึกษาพระวจนะของพระเจ้าทั้งหมดเปิดเผยให้เห็นว่าการรักษากับการให้อภัย
ความบาปนั้นเป็นสิ่งที่รวมอยู่ในการการลบบาปของพระคริสต์ (ดูใน อีสายห์ 53:4-5)
พระเจ้าทรงไม่สามารถเป็นผู้รักษาของเราและในขณะเดียวกันก็เป็นต้นเหตุของการ
เจ็บป่วยได้ ให้เราวางรากในใจของเราอีกครั้งว่าพระเจ้าทรงแสนดีและมารชอาดานนั้น
ชั่วร้าย

เมื่อถึงฤดูที่จะทำให้เป็นหวิดและเป็นไข้ในทุกปี คนทุกประเภทก็จะทนทุกข์
กับผลกระทบของการเจ็บป่วยเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนชั่ว ไม่ว่าจะคนหนุ่มหรือ
คนแก่ก็ตาม เป็นเรื่องจริงบ้างไม่จริงบ้างและน่าสงสัยอยู่มากที่จะสรุปว่าใครป่วยเป็น
หวิดแสดงว่าเป็นคนมีบาป ส่วนคนที่ไม่ป่วยคือคนบริสุทธิ์ผุดผ่อง แต่อย่างไรก็ตาม ฉัน
คิดว่าในเวลาที่เราป่วยแล้วถามพระเจ้าว่าเราได้เปิดประตูอะไรให้ความเจ็บป่วยเข้า
มาใหม่ก็อาจเป็นการกระทำที่ฉลาด บ่อยครั้งที่เราไม่ฉลาดในการดูแลตัวเองและทำให้
เกิดเป็นความบกพร่องในระบบภูมิคุ้มกันของเราซึ่งทำให้เราอ่อนแอล้มป่วยลงซึ่งจะ
ไม่เกิดขึ้นถ้าหากเราดูแลตัวเองดีกว่านี้ ถึงแม้ว่าพระเจ้าอาจเปิดเผยถึงบางสิ่งบางอย่าง
ให้กับเราที่เราควรหลีกเลี่ยงในอนาคต แต่ก็จะมีเวลาที่พระองค์ไม่ทำอย่างนั้นด้วย
เหมือนกัน เมื่อพระองค์ทรงเจียบ ฉันจะทูลขอการรักษาและวางใจให้พระเจ้าทรงทำให้
เกิดผลดีจากสิ่งนั้น

การพูดถึงการเป็นหวัดหรือเป็นไขก็เข้าใจได้ง่าย แต่มันจะเข้าใจได้ยากถ้าหากการเจ็บป่วยนั้นคือโรคมะเร็งหรือความเจ็บปวดอย่างอื่น ๆ ที่เป็นสถานการณ์อันน่ากลัวในชีวิต ยิ่งสภาพความเจ็บปวดมีมากเท่าไร มันก็ยิ่งยากที่จะเข้าใจได้มากขึ้นเท่านั้น

ฉันมีมะเร็งที่ทรวงอกในปี 1989 และฉันเพิ่งรู้เมื่อไม่นานมานี้ว่าฉันจะสามารถหลีกเลี่ยงมันได้ถ้าหากฉันจะดูแลร่างกายของฉันด้วยวิธีที่ฉลาดกว่านี้ ในช่วงนั้นของชีวิต งานพันธกิจของเราเพิ่งเริ่มใหม่และฉันใช้ชีวิตอยู่ภายใต้ความเครียดหนักเพราะฉันไม่รู้อะไรมากเกี่ยวกับการวางใจพระเจ้าและมีความอดทน ในการพยายามพัฒนางานพันธกิจ ฉันกำลังเดินผ่านกระบวนการรักษาชีวิตภายในกับพระเจ้าซึ่งมันเจ็บปวดและยากลำบากมาก ฉันนอนหลับไม่พอ ฉันไม่ได้ออกกำลังกายอย่างเหมาะสม ฉันทำงานหนักมากเกินไป ฉันไม่ได้พักผ่อนเพียงพอ ฉันกินอาหารขยะมากเกินไป ฉันดื่มกาแฟมากเกินไป ฉันไม่ดื่มน้ำให้เพียงพอ ฉันโกรธและผิดหวังบ่อย ฉันถูกทำให้ท้อแท้ง่าย และอะไรอีกมากมาย ผลลัพธ์ที่ได้คือการที่ความเครียดทำให้เกิดความไม่สมดุลของฮอร์โมนซึ่งส่งผลกระทบต่อเดือนของฉัน และฉันจบลงด้วยการต้องไปหาหมอที่แนะนำว่าฉันมีภาวะที่ต้องตัดมดลูก จากนั้นจึงให้เอสโตรเจนแก่ฉัน มันก็ช่วยได้มากและในที่สุด ฉันกินเอสโตรเจนทุกสัปดาห์ หลังจากหนึ่งปีผ่านไป ฉันได้รับการวินิจฉัยโรกว่าฉันมีเนื้องอกที่ทรวงอกเนื่องจากฮอร์โมนเอสโตรเจน พูดอีกอย่างคือ มันได้รับการหล่อเลี้ยงและเติบโตโดยเป็นผลมาจากเอสโตรเจน มันเติบโตเร็วมากและเป็นมะเร็งที่อันตราย ฉันต้องได้รับการผ่าตัดครั้งใหญ่

พระเจ้าไม่ได้ลงโทษฉันในเรื่องนี้หรือตำหนิฉันที่ไม่ดูแลตัวเองให้ดีกว่านี้ การผ่าตัดประสบความสำเร็จและฉันจำเป็นต้องได้รับการดูแลรักษาต่อ สำหรับฉันแล้วนั่นคือการอัศจรรย์ในตัวของฉันเอง แต่พระเจ้าได้ใช้สถานการณ์นี้เป็นโอกาสในการเริ่มต้นสอนฉันเกี่ยวกับความสำคัญของการให้เกียรติต่อร่างกายของฉันเพราะมันคือพระวิหารของพระองค์ และตอนนี้ฉันตัดสินใจในแต่ละวันได้ดีขึ้นเกี่ยวกับสุขภาพทางกายของฉัน ฉันมาถึงจุดที่มีความเชื่อส่วนตัวว่า เนื่องจากเราถูกซื้อมาด้วยการจ่ายราคาและเราเป็นของพระเจ้า และเนื่องจากร่างกายของเราเป็นพระวิหาร (บ้าน) ของพระเจ้า ดังนั้นการไม่เกียรติและทำร้ายร่างกายของเราจึงเป็นความบาป ถ้าหากเรื่อง

นี่มันเป็นเรื่องที่สุดโต่งสำหรับคุณ คุณไม่ต้องสนใจมันก็ได้ แต่ฉันทำทนายให้คุณเห็นคุณค่าของตัวเองมากพอจนกระทั่งคุณดูแลตัวเองได้อย่างดี

จากการพูดคุยกับผู้คนฉันได้ค้นพบว่าคนจำนวนมากหรือคนส่วนใหญ่ทำร้ายร่างกายของพวกเขาเอง เราอาจขาดความรู้เรื่องความสำคัญของสุขภาพ และด้วยเหตุผลนี้ (ถ้าหากไม่ใช่เหตุผลอื่น) การแสวงหาพระเจ้าเพื่อรู้ความจริงเกี่ยวกับต้นเหตุของความเจ็บป่วยที่เรา มีก็เป็นการกระทำที่ฉลาด ฉันแนะนำให้คุณลงทุนเวลาในการอ่านหนังสือดี ๆ สักเล่มหนึ่งเกี่ยวกับการมีสุขภาพดีในฝ่ายวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย และฉันเชื่อจริง ๆ ว่าหนังสือนั้นจะเปิดตาของคุณให้เห็นสิ่งมากมายที่คุณไม่เคยเห็นมาก่อนหน้านี้

พระเจ้าทรงเต็มไปด้วยพระเมตตาและพระคุณต่อฉันเมื่อฉันเป็นมะเร็ง และผลที่ได้จากการเป็นมะเร็งกลับเป็นผลดีอย่างยอดเยี่ยม ฉันต้องการให้ความชัดเจนว่าในการแบ่งปันประสบการณ์ของฉัน ฉันไม่ได้บอกว่าคนอื่น ๆ ที่เป็นมะเร็งไม่ดูแลสุขภาพของตัวเอง ฉันไม่รู้เหตุผลทั้งหมดที่อยู่เบื้องหลังความเจ็บป่วยหรือโรคร้าย แต่ฉันรู้ว่าเราควรลงทุนในสุขภาพของเราและรักษาสุขภาพให้แข็งแรงมากที่สุดเท่าที่ทำได้ ขาดทานวินเวียนไปในโลกนี้และมองหาคคนที่มันจะกีดกันได้ และฉันทำทุกอย่างเพื่อจะไม่เป็นเหยื่อให้มันกีดกัน ใน 1 เปโตร 5:8 (ฉบับขยายความ) บอกว่า “จงรักษาความสมดุล...จงระวังระไวและรอบคอบทุกเวลา เพราะศัตรูของท่านคือมาร วินเวียนไปรอบ ๆ ดุจสิงห์คำราม (ด้วยความหิว) กำลังเสาะหาคนที่จะเป็นเหยื่อให้มันกีดกันได้” เปโตรบอกให้เราสมดุลเพื่อเราจะไม่ถูกกีดกัน ฉันใช้ชีวิตอย่างไม่สมดุลอย่างมาก เราไม่สามารถหักล้างกฎหมายของพระเจ้าเกี่ยวกับสุขภาพที่พบในพระวจนะของพระองค์ และคาดหวังว่าจะไม่ได้รับความเจ็บป่วยอันเป็นผลกระทบของมันได้ อย่างน้อยถ้าหากเราไม่ดูแลตัวเองดี ๆ เราก็จะเหน็ดเหนื่อยมาก

เมื่อไม่นานมานี้ฉันต้องผ่าตัดเปลี่ยนสะโพกเนื่องจากภาวะข้อต่ออักเสบกับการผิดรูปของกระดูกข้อต่อสะโพกในร่างกายของฉัน ถึงแม้ว่าฉันอัศจรรย์ใจกับการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของฉัน แต่ฉันก็มีช่วงเวลาที่ต้องเจ็บปวดมากเนื่องจากกิจกรรมล้นตัวของฉันในอดีต ความเจ็บปวดเป็นวิธีการบอกของร่างกายของฉันเพื่อให้ฉันช้าลงได้

แล้ว ฉันต้องลดกิจกรรมลง และอดทนมากขึ้น หมอของฉันถึงกับบอกว่าให้อาการปวด เป็นสัญญาณบอกว่าอะไรที่ฉันทำได้หรือไม่ได้ เขาบอกว่า “ถ้าหากคุณทำมากเกินไป ในวันนี้แล้วอีกวันคุณมีอาการปวดมากขึ้น ดังนั้นคุณต้องลดกิจกรรมของคุณลงและ ปล่อยให้บริเวณที่ปวดนั้นค่อย ๆ บรรเทาลง”

เหมือนที่เปาโลเขียนไปถึงผู้เชื่อในเมืองเอเฟซัสว่า “และเมื่อทำทุกอย่างแล้ว จะยังยืนหยัดอยู่ได้” (ดูในเอเฟซัส 6:13) เข้าสนิทในพระคริสต์ เข้าสนิทในความรัก ของพระองค์ และวางใจให้พระองค์รักษาคุณ ทำสิ่งที่พระเจ้าเปิดเผยให้คุณทำและ จากนั้นพักสงบในความรักของพระองค์ คาดหวังการฟื้นฟูและการรักษาอย่างเต็มที่

คนฉลาดทนทุกข์น้อยกว่าคนโง่

ถึงแม้ว่าคนฉลาดไม่ได้หลีกเลี่ยงการทนทุกข์ทั้งหมด แต่เขาหลีกเลี่ยงสิ่งต่าง ๆ มากมายที่คนโง่ไม่หลีกเลี่ยง ตามพระบัญญัติของพระเจ้า เราเก็บเกี่ยวสิ่งที่เราหว่าน (ดูใน กาลาเทีย 6:7, มัทธีว 7:1-2, ลูกา 6:31) สำหรับฉันแล้วนั่นคือความสุขและเป็น สิ่งหนึ่งที่เราสมควรระลึกถึงทุกวัน

ถ้าหากมีชายคนหนึ่งที่ไม่เชื่อสัตย์ต่อภรรยาของเขาหลายครั้ง เขาจะทนทุกข์ กับการสูญเสียความสัมพันธ์ มันเป็นความผิดของเขาเอง และเขากำลังเก็บเกี่ยวสิ่งที่ เขาได้หว่านลงไป ถ้าหากใครใช้เงินมากเกินไปและใช้ตามอารมณ์แล้วต่อมาก็ต้องถูก กัดต้นด้วยหนี้สิน นั่นมันเป็นความผิดของเขาเอง เพราะเขาได้หว่านอย่างโง่เขลาและ ตอนนีเขากำลังเก็บเกี่ยวผลของมัน พระธรรมสุภาจิตมีคำกล่าวไว้มากมายว่าคำพูด ของคนโง่จะสร้างปัญหาหนักให้กับชีวิตของเขาแค่ไหน ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

ริมฝีปากของคนโง่ (คนที่มั่นใจในตัวเอง) นำความขัดแย้งมา และปากของเขาเชื้อเชิญการทุบตี ปากของคนโง่ (คนที่มั่นใจ ในตัวเอง) คือการทำลายของเขา และริมฝีปากของเขาคือ กับดักของตัวเอง

สุภาจิต 18:6-7 (ฉบับขยายความ)

มีพระคัมภีร์หลายตอนที่สอนเราถึงผลประโยชน์ของคำพูดที่ฉลาด ยกตัวอย่างเช่น

มีบางคนที่คำพูดพล่อยๆ ของเขาเหมือนดาบแทง
แต่ลิ้นของคนฉลาด นำการรักษามาให้

สุภาษิต 12:18 (ฉบับขยายความ)

เสริมจากการพยายามเพื่อพูดถ้อยคำที่ฉลาด เราสามารถเลือกการกระทำที่ฉลาดได้ด้วย สุภาษิตสอนเราว่าสติปัญญาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดที่เราสามารถแสวงหาและไข่มั่นได้ พระสัญญาที่มีให้แก่คนฉลาดคือความอุดมสมบูรณ์และสิ่งที่น่าปรารถนา คือความโปรดปราน ความมั่งคั่ง ชีวิตยืนยาว การยกชู ความชัดเจน และการปกป้อง ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น

สังเกตเห็นได้ชัดว่าเราจะไม่ได้เก็บเกี่ยวผลหรือมีประสบการณ์ที่ได้รับผลกระทบของทางเลือกที่โง่เขลาทุกทางของเราอย่างทันใด ไม่อย่างนั้นพวกเราคงจะมีปัญหาหนักและรุนแรงกันแน่ ขอบคุณพระเจ้าที่เราสามารถรับการให้อภัยและพระเมตตาจากพระเจ้า แต่เมื่อเรายังคงหวาดสิ่งโง่เขลาเรื่อย ๆ ต่อไปอีก เราก็จะเก็บเกี่ยวผลและต้องพบกับภาระหนักข้ออย่างใดอย่างหนึ่งแน่นอน

เราอยู่ในโลกที่สร้างบนรากฐานทางศีลธรรม และมีผลที่ได้รับสำหรับการประพฤติตนที่ผิดศีลธรรม เช่น ถ้าหากมีคนหนึ่งดื่มสุราและขับรถยนต์ พวกเขาอาจจะบาดเจ็บหรือทำให้คนอื่นบาดเจ็บ ถ้าหากมีใครบางคนที่มีอารมณ์โกรธโมโหรุนแรงเสมอ ในที่สุดพวกเขาจะพบกับความโดดเดี่ยว ถ้าหากพวกเขาฆ่าคน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้รับการให้อภัย แต่พวกเขาก็ต้องใช้ชีวิตอยู่ในคุก การที่จะคิดในช่วงเริ่มต้นของวันทุกวันว่าคำพูดและการกระทำของเรานั้นมีผลตามมาเป็นการคิดที่ดีทีเดียว มันจะช่วยเหลือให้เราตัดสินใจเลือกอย่างฉลาดมากขึ้น

อัครทูตเปโตรพูดเรื่องการทนทุกข์ที่เราสมควรได้รับกับการทนทุกข์ที่เราไม่สมควรได้รับ เขาพูดว่าการทนทุกข์อย่างไม่ยุติธรรมเพราะการกระทำที่ถูกต้องก็ดีกว่า

การทนทุกข์อย่างยุติธรรมเพราะการทำผิด (ดู ใน 1 เปโตร 2:19-20, 4:15-16)

ฉันสามารถพูดได้อย่างแน่ใจว่ายิ่งฉันศึกษาพระวจนะของพระเจ้ามากเท่าไร ได้เรียนรู้สติปัญญาจากพระวจนะมากเท่าไร และนำพระวจนะมาใช้ในชีวิตของฉันมากเท่าไร การทนทุกข์ของฉันก็ยิ่งน้อยลงไปเท่านั้น พระคัมภีร์เป็นหนังสือคำสั่งสอนสำหรับชีวิตของเรา และพระคัมภีร์ช่วยให้เราคิดอย่างรอบคอบเกี่ยวกับการตัดสินใจของเราซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะทุกการเลือกมีผลที่ตามมาเสมอ คนเหล่านั้นที่ทำตามพระวจนะของพระเจ้าจะไม่เคยต้องเป็นเหยื่อของสถานการณ์ของพวกเขา เพราะไม่เพียงแต่พวกเขาสามารถตัดสินใจในสิ่งที่จะช่วยให้พวกเขาเอาชนะได้ แต่พวกเขาสามารถเรียนรู้จากสิ่งเหล่านั้นได้ด้วย ฉันเป็นเหยื่อของการทำร้ายทางเพศก่อนที่ฉันจะเรียนรู้จากพระวจนะของพระเจ้า แต่ตอนนี้ฉันเป็นไทจากผลกระทบของสิ่งนั้น เพราะฉันได้เลือกที่จะเห็นด้วยกับวิถีทางของพระเจ้า

เราจะทนทุกข์ด้วยการถูกข่มเหง เพราะความเชื่อแบบคริสเตียนของเรา

เปาโลเขียนถึงทิโมธีเพื่อเตือนเขาว่าคนใดก็ตามที่ตั้งใจดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าจะต้องทนทุกข์เพราะการถูกข่มเหงเนื่องจากการยึดมั่นในศาสนาของพวกเขา (ดูใน 2 ทิโมธี 3:12) เปาโลยังพูดอีกว่าถึงแม้เขาได้ทนทุกข์เพราะการถูกข่มเหง พระเจ้าได้ทรงช่วยกู้เขาให้ออกมาจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด (ดูใน 2 ทิโมธี 3:11) ฉันขอบคุณพระเจ้าอย่างมากที่ในท่ามกลางการทนทุกข์ทุกรูปแบบ เรามีพระสัญญาแห่งการช่วยกู้และสิทธิพิเศษในการวางใจพระเจ้าสำหรับการช่วยกูนั่น เราอาจต้องอดทนและยืนหยัดอย่างยากลำบากในช่วงเวลาหนึ่ง แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ จนกว่าพระองค์จะช่วยกูนั่น พระองค์จะเสริมกำลังเราให้สามารถแบกรับความลำบากด้วยท่าทีที่ดีถ้าหากเราเต็มใจทำแบบนั้น

มีน้อยคนในพวกเราที่สามารถพูดว่าเราได้ยืนหยัดเพื่อเรื่องราวของพระคริสต์ และไม่มีประสบการณ์กับการถูกข่มเหงบางอย่าง บ่อยครั้งการถูกข่มเหงนี้มาในรูปแบบ

แบบของการปฏิเสธ ประสบการณ์ส่วนตัวของฉันในเรื่องนี้มันลึกซึ้งและเจ็บปวดยิ่งนัก ในการทำตามการทรงเรียกในชีวิตของฉันเพื่อสอนพระวาระของพระเจ้า ฉันถูกขอให้ออกจากคริสตจักรของฉันและพบกับกรู๊ปปฏิเสธจากครอบครัวและเพื่อน ๆ ในฐานะที่เป็นมนุษย์ เราพบว่ามันยากมากที่จะพบความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในที่ที่มีความหลากหลาย เราต้องการให้ทุกคนเป็นเหมือนเราเพราะถ้าหากพวกเขาไม่เป็นอย่างนั้น เราย่อมรู้สึกว่าคุณค่า ความคิด แนวทาง การกระทำต่าง ๆ ของเรากำลังถูกโจมตี

ฉันก้าวออกจากบทบาทที่ธรรมดาและเป็นที่ยอมรับได้ในฐานะผู้หญิงที่ฉันเชื่อว่าฉันได้ยืมจากพระเจ้า มันเพียงพอสำหรับการส่งคนให้เข้าไปสู่การถูกกระทำอันโหดร้าย ฉันคิดว่าฉันเป็นใครหรือ? ฉันไม่มีการศึกษาที่เหมาะสม ฉันเป็นผู้หญิงและผู้หญิงทำอะไรแบบนั้นในวงจรศาสนาของเราไม่ได้ ฉันไม่ได้ตระหนักในเวลานั้นแต่มารซาตานพยายามทำให้ฉันท้อใจและหยุดอยู่ตรงนั้นที่ทำให้ฉันแ่และไม่สมหวัง

พวกอัครทูตได้รับคำเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพวกเขาจะถูกข่มเหง แต่พวกเขายังคงเดินหน้าต่อไปด้วยความกล้าหาญ พระเยซูทรงสอนเราว่าคนเหล่านั้นที่ได้ยืมพระวาระและ “รับไว้ด้วยความยินดี (ยอมรับไว้เพียงผิวเผิน)” จะต้องทนอยู่แค่ชั่วขณะหนึ่ง แต่เมื่อมีการข่มเหง (การทนทุกข์) เนื่องจากการกล่าวพระวาระเกิดขึ้น พวกเขาจะถูกทำให้ขุ่นเคือง ถูกทำให้สะดุดและล้มลงอย่างทันที (ดูใน มาระโก 4:16-17)

เราทุกคนต้องการเป็นที่ยอมรับ ไม่มีใครมีความสุขในความเจ็บปวดเพราะการถูกปฏิเสธ มันเป็นความเจ็บปวดทางอารมณ์ที่รุนแรง และผลกระทบของมันสามารถช้อยู่กับเราได้เป็นเวลานาน พระเยซูทรงถูกปฏิเสธและถูกดูหมิ่น (ดูใน อีสายห์ 53:3) อันที่จริงในยอห์น 15:25 กล่าวว่าพระองค์ทรงได้รับความเกลียดชังโดยไม่มีสาเหตุ พระองค์ทรงแสนดีและไม่ได้ทำอะไรผิดเลย แต่กระนั้นพระองค์ก็ยังคงทรงถูกข่มเหง และพระองค์บอกเราว่าศิษย์ย่อมไม่ใหญ่กว่าครู (ดูใน ลูกา 6:40) ถ้าพระองค์ทรงทนทุกข์ เราก็สามารถคาดหวังการทนทุกข์ด้วยเช่นกัน

ฉันอยากแบ่งปันข้อพระคัมภีร์สองข้อเกี่ยวกับการทนทุกข์ที่ยากมากต่อการที่จะเข้าใจได้สำหรับฉันในช่วงปีต้น ๆ ของชีวิตของฉัน

เพราะว่าสิ่งนี้เป็นที่พอพระทัย (เป็นที่ยอมรับ เห็นด้วย และสมควรแก่การขอบคุณ) ก็ต่อเมื่อคนหนึ่งคนใดในสายตาของพระเจ้า ยอมแบกรับความเจ็บปวดต่าง ๆ โดยทนทุกข์อย่างไร้ความเป็นธรรม...

เพราะพระเจ้าทรงเรียกพวกท่านเพื่อจุดประสงค์นี้ (ไม่สามารถแยกออกจากการทรงเรียกของท่านได้) เพราะว่าพระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อพวกท่านเช่นกัน พระองค์ทรงวางแบบอย่าง (ส่วนพระองค์) ให้แก่พวกท่าน เพื่อท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์

1 เปโตร 2:19, 21 (ฉบับขยายความ)

ฉันไม่สามารถเข้าใจได้ว่าทำไมพระเจ้าจึงพอพระทัยเมื่อฉันทนทุกข์ แต่ในที่สุดฉันก็สำนึกได้ว่าพระองค์ไม่ได้พอพระทัยต่อความเจ็บปวดและการทนทุกข์ของฉัน แต่ความจริงคือพระองค์ทรงพอพระทัยต่อการที่ฉันเต็มใจทำสิ่งนั้นเพื่อพระองค์ต่างหาก การทนทุกข์ของเราไม่ได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า แต่ความสามารถของเราในการมีทำที่ที่ดีในการทนทุกข์ต่างหากที่ถวายเกียรติแด่พระองค์ เมื่อใดก็ตามที่เราทนทุกข์ พระเจ้าทรงทนทุกข์ร่วมกันกับเรา เหมือนกับเวลาที่เราทนทุกข์เมื่อลูก ๆ ของเราทนทุกข์ ไม่มี

ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่คุณกำลังเดินผ่านในเวลานี้ ขอจงรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับคุณและพระองค์ทรงมีแผนการเพื่อจะช่วยให้คุณและรักษาคุณ

สิ่งใดมาพรากเราจากความรักของพระเจ้าได้ และพระองค์ไม่เคยทอดทิ้งเราเลย แม้แต่วินาทีเดียว (ดูใน โรม 8:38-39, ฮีบรู 13:5) ถึงแม้ว่าเราอาจรู้สึกว้าพระองค์ทรงทอดทิ้งเรา เหมือนกับที่พระเยซูรู้สึกบนไม้กางเขน แต่พระองค์ไม่ได้ทำอย่างนั้น ไม่

ว่าสิ่งใดก็ตามที่คุณกำลังเดินผ่านในเวลานี้ ขอจงรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับคุณและพระองค์ทรงมีแผนการเพื่อจะช่วยให้คุณและรักษาคุณ

พระเยซูตรัสว่าเราได้รับการอวยพรเมื่อเราถูกข่มเหงเพื่อความชอบธรรมและรางวัลของเราจะยิ่งใหญ่ในสวรรค์ (ดูใน มัทธิว 5:10-12) ในกรณีที่คุณเป็นเหมือนฉัน

คือไม่ต้องการรอกจนกว่าไปสวรรค์เพื่อจะได้มองเห็นรางวัล พระเยซูทรงตรัสด้วยว่าถ้าหากเราล้มเลิกสิ่งใดเพื่อพระองค์และเพื่อข่าวประเสริฐ เราจะเก็บเกี่ยวในตลอดชีวิตนี้และในยุคที่จะมาถึง (ดูใน มาระโก 10:29-30) จากข้อพระคัมภีร์สองตอนนี้เรามองเห็นพระสัญญาเรื่องบำเหน็จรางวัลในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกนี้

หนึ่งในสิ่งต่าง ๆ ที่เรามักจะต้องยอมล้มเลิกเพื่อจะรับใช้พระเจ้าด้วยสุดหัวใจของเราคือชื่อเสียงของเรา พระเยซูทรงทำให้พระองค์เองไม่มีชื่อเสียง (ดูใน ฟิลิปปี 2:7) และในเวลานั้นมันเป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจได้สำหรับฉันว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ถ้าหากเราใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งที่คนอื่นคิดกับเรามากเกินไป เราจะไม่มันติดตามพระคริสต์ได้อย่างเต็มที่ ฉันยอมสละชื่อเสียงของฉันกับคนเหล่านั้นที่ฉันรู้จักในเวลาที่พระเจ้าทรงเรียกฉัน และเวลานี้พระองค์ทรงประทานบำเหน็จรางวัลให้แก่ฉัน ฉันมีเพื่อนมากกว่าที่ฉันสูญเสียไปเมื่อนานมาแล้วนั้น

พระเจ้าประทานรางวัลให้กับคนเหล่านั้นที่หมั่นเพียรแสวงหาพระองค์ (ดูใน ฮีบรู 11:6) เมื่อคุณกำลังทนทุกข์เพราะการขมเหง ขอให้มองไปข้างหน้ายังบำเหน็จรางวัลที่พระเจ้าได้ทรงวางแผนไว้สำหรับคุณ ถ้าหากคุณกำลังทนทุกข์กับการสูญเสียชื่อเสียง หรือได้รับการตัดสินหรือวิจารณ์ที่ไม่เป็นธรรมเนื่องจากความเชื่อของคุณในพระเจ้า อย่าท้อถอยเลย ขอให้เดินหน้าวางใจพระเจ้าต่อไปและรอคอยบำเหน็จรางวัลของคุณ

เหตุผลที่เราต้องทนทุกข์ (ตอนที่ 2)

ในบทก่อนหน้า ฉันพูดถึงสามเหตุผลที่ทำให้เราต้องทนทุกข์ เหตุผลแรกคือการคงอยู่ของความบาป เหตุผลที่สอง ฉันพูดเกี่ยวกับการทนทุกข์ที่เกิดจากการตัดสินใจเลือกที่ไม่ฉลาด และเหตุผลที่สามฉันพูดเกี่ยวกับการทนทุกข์ที่เป็นผลของการถูกข่มเหงเพื่อความเชื่อของเราในพระเจ้า

เราทนทุกข์อย่างไม่เป็นธรรม เนื่องจากความบาปของผู้คน

การทนทุกข์แบบนี้หนักมากสำหรับเราที่จะแบกรับเอาไว้เพราะเรารู้สึกว่าเราไม่มีความผิดเลยแต่ต้องมาทนทุกข์กับบางสิ่งที่ยูนอกเหนือการควบคุมของเรา ความคิดอย่างแรกที่เราจะมีคือ *มันไม่ยุติธรรมเอาเสียเลย* และแน่นอนมันไม่ยุติธรรมจริง ๆ ถึงแม้ชีวิตมันไม่ยุติธรรมเสมอ แต่คนเหล่านั้นที่วางใจในพระเจ้าสามารถคาดหวังความยุติธรรมจากพระองค์ที่อยู่ในเวลาของพระองค์และด้วยวิธีการของพระองค์ได้ เพราะพระเจ้าทรงรักความยุติธรรม พระองค์จึงปล้ำปิติในการทำให้สิ่งที่ผิดกลายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง พระองค์ทรงเป็นผู้แก้ต่างแทนเราและพระองค์ทรงชดเชยให้กับเราเมื่อเราได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

ไม่ว่าจะเป็นการถูกทำร้ายในวัยเด็ก การได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมเนื่องจากสีผิว เพศ ชนชาติ หรือสิ่งอื่น ๆ อีกนับพัน การปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมทำร้ายให้บาดเจ็บลึกเสมอ และถ้าหากเราไม่จัดการกับมันอย่างเหมาะสมแล้ว มันก็สามารถทิ้งบาดแผลลึกและรอยแผลเป็นในจิตใจที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของเราได้

หนึ่งในพระลักษณะของพระเจ้าที่ฉันตื่นเต้นมากที่สุดคือการที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงยุติธรรม นี่คือนี่หนึ่งในพระสัญญาของพระองค์ที่เราสามารถวางใจได้

เพราะว่าเรารู้จักพระองค์ผู้ตรัสว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา (มอบการสนองคืนและการช่วยกู้เพื่อความยุติธรรมไว้กับเรา) เราจะตอบสนอง (ต่อผู้กระทำผิด)” และตรัสอีกว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์”

ฮีบรู 10:30

ยอดเยี่ยมเลย นี่คือข้อพระคัมภีร์ที่ดีเลิศและปลอดภัย ถ้าหากคุณกำลังทนทุกข์เนื่องจากถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมจากใครบางคน คุณควรซ่อนข้อพระคัมภีร์ข้อนี้เอาไว้ในใจของคุณและวางใจพระเจ้าในการทำให้พระสัญญานี้เป็นจริงในชีวิตของคุณ

ฉันมีประสบการณ์กับความยุติธรรมของพระองค์ในชีวิตของฉันเองหลายครั้ง ฉันเฝ้าถึงการถูกปฏิบัติที่ฉันได้รับในช่วงเริ่มต้นงานพันธกิจของฉัน และถึงแม้มันใช้เวลาหลายปีแต่ในที่สุดหลายคนที่ทำร้ายฉันจนเจ็บลึกก็ได้มาขอโทษและพูดว่าวิธีการที่พวกเขาทำกับฉันนั้นมันไม่ถูกต้อง

การชดเชยสำหรับความไม่เป็นธรรมหมายถึงคุณได้รับการจ่ายเงินสำหรับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับคุณ ไม่มีสิ่งใดหอมหวานมากกว่าการเฝ้าดูพระเจ้าทรงให้เกียรติและอวยพรคุณเนื่องจากมีใครบางคนปฏิบัติต่อคุณอย่างไม่เป็นธรรม แต่เราต้องยอมเลิกที่จะพยายามทำวิธีการหรือหาทางอื่นเพื่อจะเอาคืนสำหรับความไม่เป็นธรรมที่เราอดทนอยู่นั้นถ้าหากเราต้องการเห็นพระเจ้าเป็นผู้แก้ต่างแทนเรา

หลังจากถูกทำร้ายทางเพศโดยพ่อของฉันและถูกทิ้งให้อยู่ในสถานการณ์นั้นโดยแม่ของฉันกับญาติๆ ของฉันที่ไม่ทำอะไรเพื่อช่วยเหลือฉันเลย ฉันมีทัศนคติที่เป็นพิษต่อชีวิตของฉันอย่างแท้จริง ฉันต้องการเอาคืนจากคนที่ทำร้ายฉันกับคนที่ไม่ช่วยฉัน ฉันขมขื่นใจ เต็มไปด้วยความไม่พอใจ และรู้สึกว่าการโลกนี้เป็นหนี้ฉัน แน่แน่นอนเลยว่า

ไม่มีทัศนคติใดแบบนั้นที่ทำให้เกิดผลดีต่อฉัน พวกมันไม่ได้ช่วยขจัดปัญหาของฉันหรือทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้นได้ แต่พวกมันกลับทำให้ฉันแย่ลงไปเรื่อย ๆ ฉันเคยถูกทำร้าย มันก็แย่พออยู่แล้ว แต่หลายปีต่อมาฉันยังคงตกเป็นเหยื่อและติดอยู่กับสิ่งที่มันเกิดขึ้นไปแล้วนั้น ฉันรู้สึกจริง ๆ ว่าฉันไม่เคยมีอารมณ์ที่ปกติในชีวิตของฉันเลย

ฉันเป็นคริสเตียนคนหนึ่ง แต่ฉันไม่รู้จักพระวาทะของพระเจ้าจริง ๆ ฉันบังเกิดใหม่แต่ฉันก็ยังคงทำสิ่งต่าง ๆ ตามใจตัวเองแทนที่จะเรียนรู้และทำตามหนทางของพระเจ้า มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงรักความยุติธรรมและต้องการจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ในอดีตของฉันด้วยตัวของพระองค์เอง แทนที่ฉันจะต้องไปพยายามทำด้วยวิธีการของฉัน ทุกสิ่งเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงไปในชีวิตฉัน ฉันไม่ได้บอกว่ามันเกิดขึ้นในเวลาเพียงชั่วข้ามคืน แต่ความบอบช้ำของฉันได้รับการรักษาและพระเจ้าทรงรับเอาสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ที่กระทำต่อฉันไปและทรงทำงานกับสิ่งเหล่านั้นเพื่อให้เกิดผลดีต่อฉัน

พระเจ้าทรงเรียกร้องให้เรายอมปล่อยอดีตและยกโทษให้กับศัตรูทั้งหลายของเรา จริง ๆ อธิษฐานเพื่อพวกเขาและอวยพรพวกเขาในขณะที่พระองค์ทรงนำเราว่าจะทำแบบนั้นได้อย่างไร พ่อของฉันมาขอโทษฉันและร้องไห้กลับใจ ฉันมีสิทธิพิเศษในการนำเขามาถึงพระเจ้าและให้บังพิศมาแก่เขา เขาบอกฉันว่าเขาภูมิใจมากในตัวฉันและในกิจการงานของฉันที่ฉันได้รับการอวยพรให้ทำในงานพันธกิจ

ฉันคิดว่าเป็นการถูกต้องที่จะพูดว่าการทนทุกข์ส่วนใหญ่ในชีวิตของเรานั้นมาจากการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมของคนชั่วร้าย แต่บางอย่างก็เกิดขึ้นจากคนที่บอกว่าพวกเขารักเราด้วย และถ้าหากเป็นอย่างนั้น บาดแผลที่ถูกกระทำจะลึกยิ่งกว่า แต่ไม่สำคัญว่าบาดแผลมันจะลึกแค่ไหนหรือปัญหามันจะเลวร้ายขนาดไหน พระเจ้าสามารถเข้าถึงบาดแผลนั้น สามารถรักษามันให้หาย สามารถทำให้เกิดผลดีออกมาจากมันได้ และทรงสามารถชดเชยให้กับความเจ็บปวดในอดีตของคุณได้

พระองค์ทรงประทานความงามแทนขี้เถ้า ความชื่นชมยินดีแทนการคร่ำครวญ (ดูใน อิสยาห์ 61:1-3) และพระองค์ทรงสัญญาที่จะจ่ายคืนให้กับเราในสิ่งที่เราได้สูญเสียไป

พระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของพวกท่าน จะรื้อฟื้นทุกสิ่งที
พวกท่านได้สูญเสียไป พระองค์จะทรงมีความเมตตาสงสาร
เหนือพวกท่าน พระองค์จะเสด็จกลับมาและหยิบเอาชิ้นส่วน
ต่าง ๆ จากทุกสถานที่ที่พวกท่านถูกทำให้กระจัดกระจายไป
เฉลยธรรมบัญญัติ 30:3 (ฉบับเมสเสจ)

ไม่มีใครต้องการมีการทนทุกข์และความเจ็บปวดในชีวิต แต่เป็นเรื่องดีที่คุณจะ
รู้ว่าเมื่อคุณกำลังก้าวผ่านสิ่งนั้น พระเจ้าทรงพร้อมที่จะชดเชยให้กับคุณถ้าหากคุณจะ
ทำตามทางของพระองค์และวางใจให้พระองค์ทำเช่นนั้น

เราทนทุกข์เพราะเราพยายามเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่เปลี่ยนได้

ฉันคิดว่าหนึ่งสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันได้เรียนรู้ที่ทำให้การทนทุกข์ทางอารมณ์ของฉัน
ลดลงได้คือการที่ฉันไม่ได้เป็นผู้ควบคุมจักรวาลนี้ การเกิดมาพร้อมกับอารมณ์ที่
แข็งกร้าวและก้าวร้าว กับทัศนคติ “ต้องรับผิดชอบ” มันทำให้ฉันติดอยู่กับการพยายาม
ควบคุมและเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างที่ฉันไม่มีสิทธิอำนาจเหนือสิ่งเหล่านั้น
มันทำให้ฉันเจ็บปวดอย่างมากในช่วงหลายปีที่จะเข้าใจว่าพระเจ้าทรงสนใจที่จะ
เปลี่ยนแปลงฉันมากกว่าเปลี่ยนสภาพแวดล้อมอันไม่น่าพอใจรอบตัวฉัน แน่แน่นอนเลย
ว่า ฉันเองก็ติดอยู่กับการพยายามเปลี่ยนแปลงผู้คนในโลกของฉันเพื่อพวกเขาจะทำให้
ฉันมีความสุขได้มากขึ้นและเข้ากับฉันได้ดีขึ้น แต่ฉันต้องเรียนรู้ (และมันไม่ได้เกิดขึ้น
อย่างง่ายดายหรือรวดเร็ว) ว่ามีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนผู้คน และพระองค์
ก็จะไม่ทำด้วยถ้าหากพวกเขาไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์

เมื่อฉันเรียนรู้ถึงคุณค่าของผู้คนอย่างที่เขาเป็นแทนที่จะเป็นอย่างที่ฉัน
ต้องการให้พวกเขาเป็น (และฉันยังคงเรียนรู้เรื่องนี้ทุกวัน) การทนทุกข์และการไม่มี
ความสุขของฉันก็หยุดลง ฉันจำเป็นที่จะต้องมีความถ่อมใจอย่างมาก และถึงแม้ว่า

พระเจ้าทรงเชิญให้เรา “ถ่อมใจของเราลง” ก็มีเพียงไม่กี่คนในพวกเราที่เต็มใจทำอย่างนั้น ดังนั้นพระองค์จึงต้องทำให้เราถ่อมใจ พระองค์ทำสิ่งนี้สำเร็จได้โดยการจับเราวางไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผู้คนที่ทำให้เราผิดหวังและขุ่นเคือง และโดยผ่านความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะหยุดการทนทุกข์ซึ่งเป็นผลจากสิ่งเหล่านั้น ในที่สุดเราจึงสำนึกได้ว่าพระเจ้ากำลังใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อจัดการกับปัญหาหลักซึ่งภายในเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยกู้ของเรา และพระองค์อาจใช้เวลามากกว่าที่เราต้องการ พระเจ้าจะใช้สิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราเพื่อทำให้เกิดบางสิ่งบางอย่างที่ดี

คุณเคยคิดใหม่ว่าการตอบสนองต่อปัญหาของคุณอาจเป็นปัญหาที่แท้จริง แทนที่จะเป็นสิ่งที่คุณคิดว่ามันเป็นอยู่ก็ได้? ฉันคิดมาตลอดหลายปีว่าฉันไม่มีความสุข เพราะเทพไม่ตอบสนองต่อความต้องการของฉัน แต่พระเจ้าเปิดเผยให้ฉันเห็นว่าทำที่ที่เห็นแก่ตัวของฉันต่างหากที่เป็นตัวปัญหา ฉันพยายามเปลี่ยนเขา และไม่มี ความพยายามไหนเลยที่สำเร็จ เพราะพระเจ้าทรงใช้สถานการณ์นั้นจัดการกับรากปัญหาที่แท้จริงของฉัน

พระวจนะของพระเจ้าบอกเราถึงเด็กผู้ชายที่เลี้ยงแกะคนหนึ่ง คือ ดาวิด เขาได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์ แต่นานมากกว่าเขาได้สวมมงกุฎ เขาต้องทำงานภายใต้ และรับมือกับกษัตริย์ที่อารมณ์เสียและชั่วร้ายคือคนที่เขาจะมาแทนที่นั่น หลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดขึ้นกับดาวิดโดยน้ำมือของซาอูลนั้นดูเหมือนไม่ยุติธรรม แต่สิ่งเหล่านั้นก็มีวัตถุประสงค์ของพวกมัน

ฉันได้ยิวว่ามีครั้งหนึ่งที่พระเจ้าทรงใช้กษัตริย์ซาอูลเพื่อจัดการ “ซาอูล” ให้ออกไปจากดาวิดก่อนที่เขาจะกลายเป็นกษัตริย์เหมือนซาอูล ฉันรู้ว่าเรื่องนี้เป็นจริงในชีวิตของฉันเองด้วย ฉันสามารถมองย้อนกลับไปยังความโหดร้ายที่มีอยู่ในนิสัยของพ่อของฉัน และตอนนี้ฉันตระหนักได้ว่าฉันได้เรียนรู้หลายอย่างมากมาจากอุปนิสัยของเขา แต่ในเวลานั้นฉันกลับมองไม่เห็น ฉันเป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่ได้รับการทรงเรียกให้เข้าสู่งานพันธกิจ แต่ฉันเป็นคนที่มิใช่เชิงกระด้างที่เกิดจากการถูกระงับการกระทำทารุณที่ได้รับเมื่อตอนยังเป็นเด็ก ฉันใช้วิธีการเกรี้ยวกราด และยึดกฎเกณฑ์กับสิ่งที่ฉันคิดว่าผู้คนควรทำหรือไม่ควรทำ การมีความสัมพันธ์กับฉันย่อมหมายถึงการทำตามกฎของฉัน

เสมอ และฉันเองก็ตั้งเครียดกับ “กฎของฉัน” ฉันมีพระคุณ แต่ขาดคุณลักษณะชีวิตของคริสเตียนที่จำเป็นสำหรับงานที่อยู่ตรงหน้าฉัน ฉันมองไม่เห็นพฤติกรรมของฉัน เพราะมันฝังรากอยู่ในบาดแผลและรอยฟกช้ำในจิตใจของฉันที่จำเป็นจะต้องได้รับการจัดการ การเป็นคริสเตียนไม่ได้หมายถึงการที่เราใช้ชีวิตของเราในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม แต่เราจำเป็นต้องยอมให้พระเยซูเปลี่ยนแปลงเราจากภายในและสร้างเราให้เป็นเหมือนพระฉายของพระองค์

พระเจ้าใช้ผู้นำฝ่ายวิญญาณคนหนึ่ง และคนอื่นอีกสองสามคนที่ไม่ได้ปฏิบัติต่อฉันดีนัก เพื่อมาช่วยฉันให้ตระหนักว่าฉันไม่ควรปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่พวกเขาปฏิบัติต่อฉัน พระเจ้าทรงเมตตาต่อฉันโดยการวางฉันในตำแหน่งที่ใกล้ชิดกับคนเหล่านี้เป็นเวลาหลายปี และถึงแม้ว่ามันจะเจ็บปวดอย่างมาก แต่มันก็ช่วยฉันอย่างมากและทำให้ฉันเป็นคนดีขึ้นได้ ฉันขอบพุดว่าบางครั้งจำเป็นต้องมีบางสิ่งที่ยากหรือไม่สะดวกสบายเกิดขึ้นกับเราเพื่อช่วยเราให้มองเห็นตัวเองอย่างที่เราเป็นจริง ๆ ไม่ใช่อย่างที่เราคิดว่าเราเป็น ความคิดของเราสามารถเต็มไปด้วยความหยิ่งได้อย่างง่ายดายซึ่งทำให้เราตัดสินต่อว่าคนอื่น และแม้ว่าเราเองก็ทำอย่างเดียวกันกับที่เราตัดสินพวกเขา แต่เรากลับมองไม่เห็นตัวเอง (ดูใน โรม 2:1)

ฉันพบว่าเปโตรเป็นตัวอย่งที่ดีในเรื่องนี้ เปโตรเป็นคนก้าวร้าวและพูดโพล่งเสมอ เขาได้รับการกำหนดแล้วสำหรับสิ่งที่ยิ่งใหญ่ แต่เขาคิดเกี่ยวกับตัวเองสูงกว่าที่เขาเป็น ท่าทีของเขาจำเป็นต้องได้รับการจัดการเพื่อผลประโยชน์สำหรับเขาเอง เมื่อพระเยซูบอกเขาว่าซาตานต้องการผัดผ่อนเขาเหมือนกับผัดข้าวสาลีในการทดลองที่จะมาถึงนี้ที่พวกเขาจะต้องเผชิญแต่พระองค์ได้ทรงอธิษฐานเผื่อเขาที่ความเชื่อของเขาจะไม่ล้มลง เปโตรรีบประกาศอย่างรวดเร็วว่าเขาพร้อมที่จะติดคุกและถ้าต้องถึงขนาดตายพร้อมๆกับพระเยซูเขาก็ทำได้ ในที่สุดเขาก็ปฏิเสธพระคริสต์ถึงสามครั้งในวันนั้น และเพราะความล้มเหลวของเขา เขาจึงได้มองเห็นตัวเองอย่างที่เขาเป็นจริง ๆ เขาเป็นคนที่อ่อนแอที่ต้องการการให้อภัยและความช่วยเหลือจากพระเจ้า (ดูใน ลูกา 22:31-34, 55-62) เมื่อพระเยซูบอกเปโตรว่าพระองค์ได้อธิษฐานเผื่อเขา เปโตรควรขอบคุณพระองค์และยอมรับว่าเขาต้องการความช่วยเหลือทุกอย่างที่เขาจะรับได้

หลังจากการปฏิเสธรพระคริสต์ เปโตรกลับใจและร้องให้ด้วยความขมขื่น และเขาเดินหน้าต่อไปจนกลายเป็นหนึ่งในอัครทูตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเกิดผลมากที่สุด ความอ่อนแอไม่ได้สร้างปัญหาให้กับเรา แต่การไม่ยอมจัดการกับมันต่างหากที่สร้างปัญหา เราจะเป็นคนฉลาดถ้าหากแต่ละวันเราทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเหลือเราและเปิดเผยให้เราเห็นสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับตัวของเราเองที่ขัดขวางไม่ให้พระองค์ทำอย่างที่พระองค์พอพระทัยกระทำกับเรา เราสมควรต้องการน้ำพระทัยของพระเจ้ามากกว่าต้องการสิ่งอื่นใด

เปโตรเตือนสอนเราให้ถ่อมใจของเราภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงยกชูเราขึ้นในเวลาที่เหมาะสม (ดูใน 1 เปโตร 5:6) การถ่อมใจของเราลงคือการอยู่ภายใต้สิ่งหนึ่งแทนที่จะต่อสู้เพื่อเป็นอิสระจากสิ่งนั้นเพราะมันทำได้ยาก ไม่มีใครในพวกเราที่อยากจะทนทุกข์ แต่เราสมควรเต็มใจที่จะอยู่ในการทนทุกข์ด้วยถ้าหากมีความจำเป็น

สมมติว่ามีผู้หญิงคนหนึ่งที่ตั้งงานกับผู้ชายคนหนึ่งที่ทำร้ายร่างกายของเธอและลูกๆ ในสถานการณ์เช่นนั้น เธอควรหนีออกจากการตกอยู่ภายใต้การทารุณนั้น เธอควรหนีจากผู้ชายคนนั้น แม่ของฉันทนอยู่กับพ่อโดยที่รู้ว่าเขาทำอะไรกับฉัน และนั่นเป็นความผิดพลาดอันเลวร้ายที่เธอทำตลอดทั้งชีวิตของเธอ

แต่ถ้ามีคนหนึ่งทำงานในบริษัทที่มีเพียงเธอคนเดียวเท่านั้นที่เป็นคริสเตียนและด้วยเหตุนี้เธอจึงเป็นคนเดียวที่อยู่ในตำแหน่งที่สามารถเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ได้ เธอถูกปฏิเสธรและล้อเลียนโดยเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ และแม้แต่ถูกมองข้ามเพื่อเลื่อนตำแหน่งทั้ง ๆ ที่เธอสมควรได้รับ เธอจะลาออกจากงานเพราะมันไม่สะดวกสบายสำหรับเธอ หรือเธออธิษฐานว่าพระเจ้าต้องการให้เธอลาออกไหม พระองค์จะให้ความชัดเจน และถ้าพระองค์ไม่ให้เธอลาออกนั้นย่อมแสดงว่าน้ำพระทัยของพระองค์จะถูกทำให้สำเร็จใช่ไหม? ในกรณีนี้ พระเจ้าอาจต้องการให้เธออยู่ภายใต้ความยากลำบากในช่วงเวลาหนึ่งเพราะพระองค์ต้องการเครื่องมือที่พระองค์ทรงสามารถใช้ในการเป็นตัวแทนของพระองค์ ใน 2 ทิโมธี 4:2 บอกว่าเราควรพร้อมที่จะรับใช้พระเจ้า “ไม่ว่าจะในโอกาสที่น่าโปรดปรานหรือไม่น่าโปรดปราน ไม่ว่าจะสุขสบายหรือลำบาก ไม่ว่าจะได้รับการต้อนรับหรือไม่ได้ก็ตาม”

เมื่อสถานการณ์หนึ่งหรือบุคคลหนึ่งทำให้เราทนทุกข์ เราสมควรแสวงหาพระเจ้าเกี่ยวกับวิธีที่เราสมควรรับมือกับสิ่งนั้น การตัดสินใจในขณะที่เรากำลังเจ็บปวดโดยไม่ปรึกษาขอการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเป็นการตัดสินใจที่ไม่ฉลาด เปาโลบอกผู้เชื่อในเมืองกาลาเทียว่าถ้าพวกเขาเป็นคนฝ่ายวิญญาณ พวกเขาจะแบกรับความผิดของกันและกัน (ดูใน กาลาเทีย 6:2) ความโน้มเอียงอย่างแรกของฉันคือการพูดว่า “ฉันไม่เห็นต้องแบกรับสิ่งนี้และฉันจะไม่ทำด้วย” แต่ในอีกทางหนึ่ง พระเยซูทรงแบกรับร่วมกับฉันและฉันดีใจที่พระองค์ทำแบบนั้น

ฉันสำนึกได้หลังจากที่ได้ผ่านสิ่งต่าง ๆ มากมายในชีวิตที่พระเจ้าจะประทานพระคุณให้กับเราเสมอ พูดอีกอย่างคือ ถ้าหากเราอยู่ในที่ที่พระองค์ต้องการให้เราอยู่ แล้วพระองค์ก็สามารถประทานพระคุณอย่างเพียงพอเพื่อจะชื่นชมกับสิ่งที่สำหรับคนอื่นแล้วมันดูแย่

พระเจ้าจะประทาน

พระคุณให้กับเราเสมอ

เมื่อฉันมองย้อนกลับไปในช่วงปีแรก ๆ ของการดำเนินกับพระเจ้าในชีวิตของฉัน ดูเหมือนว่าฉันจะต่อสู้กับบางสิ่งบางอย่างตลอดเวลา ถ้าไม่ใช่สิ่งนี้ก็จะเป็นอย่างอื่น อารมณ์ของฉันถูกควบคุมโดยสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสิ้นเชิง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อในการสัมมนาของฉันมีคนมาเข้าเยาะ ฉันก็มีความชื่นชมยินดี แต่เมื่อไม่มีคนมาเยาะฉันก็จะท้อใจและพูดแกลบเยาะมาก ดังนั้นเราจึงต้องทำทุกสิ่งเพื่อจะเพิ่มจำนวนคนมาเข้าสัมมนา แต่เมื่อมันยังขึ้น ๆ ลง ๆ แบบนี้ ฉันก็ขึ้น ๆ ลง ๆ ตามมันไปด้วย ในที่สุดฉันตระหนักว่าฉันกำลังพยายามเปลี่ยนบางสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแต่พระเจ้าเปลี่ยนได้ และพระองค์จะเปลี่ยนในเวลาที่เหมาะสม แท้จริงแล้วเวลาของเราอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ (ดูใน สดุดี 31:15) ฉันมอบสิ่งที่เป็นความหวังใยของฉันให้กับพระเจ้า และมันใจว่าสันติสุขจะเข้ามาตามที่พระองค์ทรงสัญญา (ดูใน ฟิลิปปี4:6-7)

ที่งานประชุมใหญ่ของเรามีคนมาเข้าร่วมประชุมมากขึ้นเวลานี้ แต่ก็ยังเวลาบางครั้งที่ไม่มีคนมาเยาะด้วยเหตุผลบางอย่าง และถึงแม้ว่าฉันจะยังคงไม่ชอบให้เป็นแบบนั้น แต่มันก็ไม่ได้ทำให้ฉันทนทุกข์เหมือนเมื่อก่อน เป็นเพราะฉันไม่ได้ต่อสู้เพื่อสิ่งนี้ ฉันเดินผ่านมันไปและเดินหน้าต่อไปยังงานประชุมถัดไป

ครั้งหน้าถ้าหากคุณพบว่าตัวเองกำลังทนทุกข์ทางอารมณ์และจิตใจเพราะคุณกำลังพยายามเปลี่ยนบางสิ่งที่คุณไม่ชอบ ขอให้ถามตัวเองว่าคุณกำลังพยายามทำบางสิ่งที่มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้หรือเปล่า และถ้าหากคุณทำอย่างนั้น ฉันขอท้าทายให้คุณ “ปล่อยมันไปและยอมให้พระเจ้าทำ”

เราทนทุกข์เพราะเราอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบ

เราได้เห็นมาแล้วว่าเราสามารถทนทุกข์เนื่องจากความบาปส่วนตัว หรือความบาปของคนอื่น แต่หนึ่งในเหตุผลหลักของการทนทุกข์ของเราคือการที่เราอาศัยอยู่ในโลกนี้ซึ่งเป็นโลกที่เต็มไปด้วยความบาป และดูเหมือนว่ายิ่งโลกนี้อยู่ยาวนานมากเท่าใด ความชั่วร้ายก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ฉันคิดถึงชนทุรกันดารที่ต้องซื้อคอกับสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นในโลกนี้ ฉันนึกถึงเมื่อตอนที่ฉันยังเป็นเด็กที่ได้ยินผู้ใหญ่พูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้น และตอนนี้เราก็พูดคุยกันถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโลกนี้ที่ทำให้เราซื้อคอก และจนกว่าองค์พระเจ้าจะกลับมา ลูกหลานของเราจะนั่งล้อมวงกันและพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นในรุ่นของพวกเขาที่มีมากยิ่งขึ้นกว่าที่ผ่านมา ความชั่วร้ายและความอธรรมเป็นกระบวนการ มันไม่อยู่คงที่ แต่มันเพิ่มขึ้นและทวีคูณ เดฟนิกถึงเหตุการณ์ที่มีเด็กส่งหนังสือพิมพ์ถูกลักพาตัวในเมืองของเราเป็นครั้งแรกในช่วงปี 1950 ซึ่งทำให้ผู้คนซื้อคอกและพวกเขาไม่สามารถเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ได้ แต่ถ้าเรามองดูสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน การที่เด็กส่งหนังสือพิมพ์ถูกลักพาตัวจะไม่ทำให้เราเลิกซื้อหรือซื้อคอกได้เลย น่าเศร้ามากที่สิ่งเลวร้ายมีมากขึ้นและทำให้เป็นการทนทุกข์มากขึ้น ถึงแม้ว่าเราไม่มีคำตอบให้กับทุกสิ่ง เราก็ยังมีสิทธิพิเศษในการวางใจพระเจ้า

พระเจ้าปกป้องคนเหล่านั้นที่วางใจในพระองค์ใหม่? ฉันเชื่ออย่างไม่สงสัยเลย ว่าพระองค์ทรงปกป้อง เรามักจะได้ยินเรื่องราวว่าพระเจ้าทรงปกป้องใครบางคน และเรามีเรื่องราวของตัวเองด้วย แต่อะไรเกิดขึ้นในยามที่ดูเหมือนไม่มีการปกป้องของพระเจ้าอยู่ที่นั่นและในที่สุดเราก็ต้องทนทุกข์กับบางสิ่งที่เราไม่เข้าใจ? ให้ย้อนกลับไปอีกครั้งสู่คำถามว่าฉันได้ยินจาก ลี สตอเบล ว่า “คำตอบสูงสุดจากพระเจ้าสำหรับการทนทุกข์ไม่ได้เป็น “คำอธิบายน” แต่มันคือการมาบังเกิด” ไม่มีใครสามารถอธิบายน

ทุกอย่างได้ แต่พระเยซูทรงสามารถไถ่ทุกสิ่งนั้นได้

เมื่อไม่นานมานี้มีพนักงานของเราคนหนึ่งที่สูงยโสเย้ยบ้านของเธอและสูงยโสเย้ยทุกสิ่งเนื่องจากน้ำท่วมในเซนต์หลุยส์ เธอเป็นหัวหน้าพันธกิจหน่วยแพทย์ของเรา และเธอได้เสียสละเพื่อเดินทางไปยังประเทศในโลกที่สามและช่วยเหลือผู้คนที่นั่น เธอเป็นคนของพระเจ้าและมาจากครอบครัวที่รักพระเจ้า แล้วทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นกับเธอ? บางครั้งสิ่งที่สร้างความเจ็บปวดอย่างมากเกิดขึ้นเพราะเราอยู่ในโลกนี้ ชาวดีคือ การที่พระเจ้าทรงกำลังไถ่สถานการณ์ทั้งหมด ผู้คนและพันธกิจอื่น ๆ มากมายกำลังช่วยเหลือครอบครัวของเธอเพื่อสร้างบ้านใหม่และซื้อสิ่งของทุกอย่างที่จำเป็น และเมื่อเวลาดำเนินการเหล่านี้ผ่านไป เธอจะมีบ้านที่ดีกว่าเดิมและมีเฟอร์นิเจอร์มากกว่าที่เธอเคยมี

ฉันรู้จักคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่เกือบต้องสูงยโสเย้ยบ้านของพวกเขาแต่กลับไม่สูงยโสเย้ย พวกเขาารู้สึกได้ว่าพระเจ้าทรงปกป้องพวกเขา และเมื่อเราได้ยินคำพยานของพวกเขา เราชื่นชมยินดีกับพวกเขา ทำไมบางคนจึงรอดพ้นแต่อีกคนกลับไม่? อีกครั้ง เราไม่สามารถจดจ่อกับการหาคำอธิบาย แต่ให้เราหันไปสู่การมาบังเกิดและเฝ้าดูพระเจ้าทรงไถ่และรื้อฟื้นผู้ที่เจ็บปวดและเปลี่ยนสิ่งนั้นให้กลายเป็นผลกำไรดีกว่า

บทที่ 12

อีกด้านหนึ่งของการทนทุกข์

เท้าของเขาเจ็บช้ำด้วยตรวน ตัวเขาเข้าอยู่ในปลอกเหล็ก
และจิตใจของเขาเข้าอยู่ในปลอกเหล็ก

สดุดี 105:18 (ฉบับขยายความ)

โยเซฟเป็นคนหนุ่มที่มีความฝันในการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ พวกพี่ชายของเขาเกลียดเขาและอิจฉาเขาเพราะเขาเป็นลูกชายคนเล็กสุดของยาโคบซึ่งพ่อโปรดปราน ความเกลียดของพวกเขาทวีมากขึ้นและจนวันหนึ่งพวกเขาจับโยเซฟและขายเขาไปเป็นทาส แล้วจากนั้นพวกเขาจึงเอาชิ้นส่วนเสื้อผ้าที่เปื้อนเลือดนำไปโกหกพ่อของพวกเขา โดยบอกว่าโยเซฟถูกสัตว์ป่าฆ่าตายแล้ว

โยเซฟต้องก้าวผ่านสถานการณ์อันเลวร้ายและไม่เป็นธรรมสำหรับเขาที่ทำให้เขาต้องทนทุกข์อย่างใหญ่หลวง แต่เขาก็ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและยังคงวางใจพระเจ้า พระเจ้าประทานความโปรดปรานในทุกที่ที่เขาอยู่และทรงประทานให้เขาได้รับตำแหน่งเป็นอันดับสองรองจากฟาโรห์ของอียิปต์ ผลลัพธ์ที่ได้คือ พระเจ้าทรงใช้โยเซฟเพื่อช่วยกู้ประชากรมากมาย รวมถึงครอบครัวของเขาเองด้วย จากความอดอยากในช่วงการกันดารอาหารอย่างรุนแรงในดินแดนนั้น นำอัครรยไฉนนักกับการตอบสนองของโยเซฟต่อพี่ชายทั้งหมดของเขาเมื่อพวกเขาพบว่าโยเซฟอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจและสามารถเอาคืนจากพวกเขาสำหรับความเจ็บปวดและการทนทุกข์อย่างไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากการกระทำอันโหดร้ายของพวกเขาต่อโยเซฟในช่วงเวลาหลายปีเหล่านั้น

พวกพี่ชายก็พากันมาค้อมตัวลงต่อหน้าโยเซฟแล้วว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพวกผู้รับใช้ (ทาส) ของท่าน” โยเซฟจึงบอกพวกเขาว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นดังพระเจ้าหรือ? (การแก้แค้นเป็นของพระองค์ ไม่ใช่เรา) พวกท่านคิดร้ายต่อเรากี่จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีดังที่เป็นอยู่วันนี้ คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก

ปฐมกาล 50:18-20 (ฉบับขยายความ)

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ดีเลิศยิ่งนักถ้าหากเราใช้เวลาใคร่ครวญอย่างละเอียด หลังจากที่ยูเซฟได้ก้าวผ่านสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมด แทนที่เขาจะขมขื่น เขากลับมองเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้ากำลังทำงานเพื่อให้เกิดผลดีจากสถานการณ์ทั้งหมด เวลานี้แทนที่จะขมขื่น เขาถูกเตรียมให้ช่วยเหลือพี่น้องของเขา นี่คือการพูดที่เหลือของเขา

ดังนั้นเวลานี้พวกพี่อย่ากลัวเลย เราจะบำรุงเลี้ยงพวกพี่ทั้งพวกลูกๆ ของพวกพี่ด้วย” โยเซฟพูดปลอบโยน (ถ่ายทอดความยินดี ความหวัง กำลังให้กับ) พวกพี่และพูดให้พวกเขาอุ่นใจ (ด้วยความกรุณา)

ปฐมกาล 50:21 (ฉบับขยายความ)

โยเซฟเป็นวีรบุรุษของฉันทิในฐานะที่เป็นคนที่ต้องพบกับความโหดร้าย ความไม่เป็นธรรม และยังสามารถรับมือกับสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยวิธีการที่พระเจ้าทรงต้องการ ไม่แปลกใจเลยที่เขาเป็นคนที่มีความอดทน เขามีชีวิตอยู่จนถึงอายุ 110 ปีและได้เปี่ยมสุขกับปีที่ดีต่าง ๆ ในชีวิตมากกว่าปีแห่งการทนทุกข์ โยเซฟเปี่ยมสุขกับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ที่อยู่ตรงข้ามกับการทนทุกข์ของเขา เราอาจพูดว่าการทนทุกข์ของเขานั้นส่งเสริมทำให้เขามีชีวิตที่ดีกว่าเดิม ถ้าเราสามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงและยังคงวางใจพระเจ้าต่อไป แม้ใน การทนทุกข์ของเรา เราก็จะสำแดงตัวว่าเป็นคนที่พระเจ้าทรงสามารถไว้ใจเพื่อจะมอบความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่และพระพรที่ยิ่งใหญ่ให้ได้

เมื่อเราเต็มใจยกโทษให้กับคน
เหล่านั้นที่ทำร้ายเรา เราก็กำลัง
ทำให้ตัวเราเองเป็นที่โปรดปราน

เมื่อเราเต็มใจยกโทษให้กับคนเหล่านั้น
ที่ทำร้ายเรา เราก็กำลังทำให้ตัวเราเอง
เป็นที่โปรดปรานเพราะมันเป็นไปได้ที่จะ
เปี่ยมสุขกับชีวิตโดยที่ยังมีความขมขื่นเต็ม

หัวใจ ตัวอย่างนี้ที่เราเห็นจากชีวิตของโยเซฟเป็นสิ่งที่เราสมควรทำตาม

ในช่วงปีต่าง ๆ หลังจากโยเซฟถูกขายไปเป็นทาส เขาติดคุกเป็นเวลาสิบสามปีโดยที่เขาไม่มีความผิด เขาถูกจองจำด้วยตรวน และในสวดที่ 105 ตามที่ฉันอ้างอิงถึงในช่วงแรกของบทนี้ เราได้รับการบอกกล่าวว่า “จิตใจของเขาเข้าอยู่ในป्लอกเหล็ก” หมายความว่าอะไร? ถ้าหากเราคิดในทางปฏิบัติ สำหรับฉันแล้วดูเหมือนว่าการที่จิตใจของเขาเข้าไปในป्लอกเหล็กนั้นมันทำให้เขาเข้มแข็งมากขึ้น พุคอีกอย่างคือ การทนทุกข์ของเขาทำให้เขาเป็นคนที่ดีขึ้นและช่วยเสริมสร้างเขาให้ปกครองอียิปต์ได้

เรามักจะได้ยินคำว่า “ความยากลำบากของเราสามารถทำให้เราเข้มแข็งหรือขมขื่นก็ได้” และมันเป็นความจริง การวางใจพระเจ้าทุกวิถีทางผ่านสถานการณ์ที่เจ็บปวดนั้นมักจะมั่งงวลและผลกำไรในตอนจบเสมอ หนึ่งในรางวัลเหล่านั้นก็คือมันทำให้คุณเข้มแข็งมากขึ้น

อย่ากลัวเลย (ไม่มีสิ่งใดที่ต้องกลัว) เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่ามองดูรอบตัวเจ้าด้วยหวาดกลัวและถูกทำให้ขยาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้าและทำให้เจ้าเข้มแข็งต่อความยากลำบาก ใช่ เราจะช่วยเจ้า เราจะยึดเจ้าไว้ และคำชูเจ้าด้วยมือขวา (แห่งชัยชนะ) อันชอบธรรมและยุติธรรมของเรา...

คูสิ เราจะทำเจ้าให้เป็นเลื่อนขนาดข้าว ทั้งใหม่ ทั้งคม และมีฟันหลายๆ อัน เจ้าจะนวดและบดภูเขา และเจ้าจะทำให้เนินเขาเป็นเหมือนแกลบ

อิสยาห์ 41: 10, 15 (ฉบับขยายความ)

นี่คืออีกตัวอย่างหนึ่งของพระสัญญาของพระเจ้าที่ใช้กับสิ่งที่เรากำลังก้าวผ่าน เพื่อให้เราเข้มแข็งขึ้นและดีมากกว่าที่เราเคยเป็นมา แต่ทั้งหมดนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าเราเต็มใจที่จะวางใจพระเจ้าอย่างเต็มที่เกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้เจ็บปวดต่าง ๆ ที่เราเผชิญในชีวิต ไม่ว่าสิ่งใดที่คุณกำลังก้าวผ่านเวลานี้ พระสัญญานี้มีไว้เพื่อคุณ ศัตรูของคุณอาจต้องการทำลาย แต่พระเจ้าจะทรงทำให้มันเกิดผลดี และในกระบวนการนี้ พระองค์จะทรงทำให้คุณเป็นคนที่ดีกว่า เมื่อชีวิตมันเจ็บปวดและยากลำบาก จงระลึกว่าพระเจ้าทรงรักคุณ และเพราะเหตุนี้คุณจึงไม่ต้องกลัว นี่คือเรื่องหนึ่งที่ฉันเคยได้ยินที่ทำให้ประเด็นนี้อยู่ในวิถีสันนารัก

มีผู้ชายคนหนึ่งที่พักได้แต่งงานและกำลังกลับบ้านพร้อมกับภรรยาของเขา ในช่วงระหว่างการเดินทางของพวกเขาจำเป็นต้องข้ามทะเลสาบด้วยเรือลำหนึ่ง ในขณะที่พวกเขา กำลังข้ามทะเลสาบนั้น ก็มีพายุเข้ามาซึ่งทำให้เรือโคลงเกือบลพลิกคว่ำ และผู้หญิงคนนั้นกลัว แต่สามีของเธอดูเหมือนจะสงบนิ่ง และเธอก็ถามเรื่อย ๆ ว่าทำไมเขาถึงไม่กลัว เขายิ้มและดึงมือออกมาจากฝัก และถือไว้ใกล้ผู้หญิงคนนั้นเหมือนกับจะทำอันตรายเธอ เธอไม่แม่แต่จะผงะหนี และเมื่อเขาถามเธอว่าทำไมเธอถึงไม่กลัว เธอตอบว่า “ทำไมฉันจะต้องกลัว? ฉันรู้ว่าคุณรักฉัน และมันเป็นไปได้ที่คุณจะทำร้ายฉัน”

ผู้ชายคนนั้นพูดว่า “นี่ล่ะคือเหตุผลที่ทำไมผมจึงไม่กลัวพายุนี้ ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงรักเราและไม่สำคัญว่าอะไรจะเกิดขึ้น พระองค์จะทำเพื่อให้เกิดผลดีสำหรับเราเสมอ”

ไม่สำคัญว่าเราจะเจอกับพายุมากแค่ไหนในชีวิต เราปลอดภัยเสมอในพระหัตถ์แห่งความรักของพระเจ้า

ความเมตตาสงสารและการมีความรู้สึกร่วม

ฉันค้นพบว่าการทนทุกข์ในชีวิตของตนเองนั้นช่วยทำให้ฉันมีความเมตตาสงสารอย่างเหลือล้นต่อคนเหล่านั้นที่ทนทุกข์ ถ้าหากเราไม่มีประสบการณ์กับความเจ็บปวด

ของการถูกรังแกอย่างทารุณหรือเผชิญกับการสูญเสีย มันก็เป็นเรื่องที่ยากมากที่เราจะเข้าใจสิ่งที่คนอื่นกำลังเผชิญอยู่

การให้คำปรึกษานั้นง่าย แต่ถ้าไม่มีประสบการณ์ร่วม ท่าทีของเราอาจไม่อ่อนโยน ลองสมมติว่าฉันอายุสี่สิบห้าปีและชีวิตของฉันไปได้สวยมาก ฉันมีพ่อแม่ที่ดีเยี่ยมที่จัดเตรียมทุกอย่างให้กับฉันและให้เกือบทุกอย่างที่ฉันต้องการ ฉันเป็นคนฉลาด ดังนั้นการสอบได้คะแนนดีจึงเป็นเรื่องง่ายมากสำหรับฉัน พ่อของฉันรับประกันงานในฝันให้กับฉันจากหนึ่งในผู้ร่วมคำธุรกิจของเขาตั้งแต่ฉันยังเรียนไม่จบ ชีวิตมันดีจริง ๆ ตอนนี้อยู่เพื่อนร่วมงานของฉันคนหนึ่งซึ่งฉันรู้จักดูเหมือนกำลังท้อใจและหดหู่ ฉันสงสัยว่ามีอะไรเกิดขึ้น แต่ฉันไม่กล้าถาม แม้เพื่อนของฉันพยายามบอกกับฉันเรื่องปัญหาการเงินรุนแรงของเธอ ฉันก็แนะนำทันทีว่าให้เธอโทรหาพ่อแม่และขอความช่วยเหลือ เพราะนั่นเป็นสิ่งที่ฉันจะทำ เธอให้ข้อมูลว่าตลอดเวลาที่เธอเติบโตขึ้นมาเธอถูกพ่อแม่ของเธอทำร้ายเธอและพวกเขาเห็นห่างจากเธอ เธอยืนยันว่าไม่มีทางที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อแม่ของเธอ เนื่องจากฉันจินตนาการไม่ได้เลยว่าพ่อแม่ที่ทำร้ายลูกหรือไม่ช่วยเหลือลูกนั้นเป็นยังไง ฉันไม่สนใจปัญหาของเธอด้วยประโยคที่เย็นชว่า “อย่ากังวลเลยนะ จะมีทางออกเอง” แล้วฉันก็เดินจากไป

เพื่อนของฉันถูกทิ้งไว้ให้อยู่กับความรู้สึกว่างเปล่าและโดดเดี่ยว ส่วนที่น่าเศร้าอย่างมากคือการที่ฉันได้รับการอวยพรทางด้านการเงินอย่างมากเพราะฉันมีพ่อแม่ที่ใจกว้างขวางซึ่งฉันสามารถช่วยเหลือเธอได้ แต่การขาดประสบการณ์ในการทนทุกข์มันทำให้ฉันกลายเป็นคนใจดีใจดีต่อคนเหล่านั้นที่กำลังเจ็บปวดตรวดร้าว

มีคนแบบนี้เยอะมากในโลกนี้ พวกเขาไม่ได้เป็นคนชั่ว แต่พวกเขาไม่มีประสบการณ์ร่วม พวกเขาไม่มีแม้แต่ประสบการณ์ที่ยากลำบากในชีวิตที่จะเปลี่ยนพวกเขาให้ดีขึ้นได้

ฉันไม่ได้เป็นผู้หญิงอายุสี่สิบห้าปีที่ชีวิตไปได้สวย ฉันไม่เคยมีพ่อแม่ที่รักฉันหรือช่วยฉันจริง ๆ ในเรื่องใด ๆ ในขณะที่ฉันเติบโตขึ้นมา และพวกเขาเป็นคนที่ทำร้ายฉัน วัยเด็กของฉันเต็มไปด้วยความกลัว ทนทุกข์ และโดดเดี่ยว ฉันอยากจะพูดว่าฉันออกมาจากวัยเด็กพร้อมกับความเมตตาสงสารมากมายต่อคนเหล่านั้นที่กำลังทนทุกข์

แต่แทนที่จะเป็นอย่างนั้นฉันกลับมีใจแข็งกระด้าง ฉันต้องมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ในระดับลึก และใช้เวลาหลายปีเพื่อจะได้รับผลดีมากขึ้นผ่านประสบการณ์ความเจ็บปวดและการทนทุกข์ส่วนตัวก่อนที่ฉันจะเปลี่ยนแปลง

เมื่อฉันป่วยเป็นมะเร็ง ฉันได้รับผลดีที่เป็นความเมตตาสงสารต่อคนเหล่านั้นที่มีโรคร้าย หลังจากปวดศีรษะไม่เกรนนานเป็นสัปดาห์ ฉันมีความเชื่อที่จะอธิษฐานด้วยความเมตตาสงสารให้กับคนที่ปวดศีรษะ โดยพระคุณของพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ ในที่สุดฉันก็สามารถให้อภัยพ่อของฉันสำหรับการทำร้ายทางเพศที่เขาทำต่อฉัน และฉันรู้ว่าการให้อภัยนั้นดีกว่าการเต็มไปด้วยความเกลียดและขมขื่นมากแค่ไหน ฉันเริ่มต้นพันธกิจโดยไม่มีสิ่งใดยกเว้นมีพระเจ้าและความฝันหนึ่งเท่านั้น และฉันยังคงทำพันธกิจต่อมาจนเป็นเวลาสี่สัปดาห์แล้ว ฉันได้เรียนรู้มากมายโดยประสบการณ์ แต่มันต้องจ่ายราคาสูง ฉันเจอกับคนมากมายที่ตัดสินและวิจารณ์กล่าวหาฉันและรู้สึกว่าคุณไม่เหมาะกับพันธกิจนี้ด้วยเหตุผลหลายร้อยประการ แต่ฉันก็มีประสบการณ์กับการปลอบโยนจากพระเจ้าในสถานการณ์เหล่านั้น และตอนนี้ฉันสามารถปลอบโยนคนอื่นได้ พระเจ้าทรงสอนเราถึงพระคุณในการนำการปลอบโยนไปให้แก่คนอื่นที่กำลังทนทุกข์โดยการปลอบโยนเราด้วยพระองค์เองเมื่อเรากำลังทนทุกข์

สาธุการแด่พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงพระเมตตากรุณา (สงสารและเมตตา) พระเจ้า (ผู้เป็นแหล่ง) แห่ง การ หนุนใจ (การปลอบโยนและให้กำลังใจ) ทุกอย่าง พระองค์ผู้ทรงปลอบโยน (ทำให้สบายใจและหนุนใจ) เราในความยากลำบากทั้งหมดของเรา (เหตุการณ์เลวร้ายและความทุกข์) เพื่อเราจะสามารถหนุนใจ (ทำให้สบายใจและหนุนใจ) คนทั้งหลาย ที่มีความยากลำบากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วยการหนุนใจ (การทำให้สบายใจและการให้กำลังใจ) ซึ่งเราเองได้รับจากพระเจ้า

2 โครินธ์ 1:3-4 (ฉบับขยายความ)

ฉันคิดถึงเวลาที่ฉันพยายามแบ่งปันกับคนอื่นเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันกำลังเผชิญอยู่ และพวกเขาไม่รู้ว่าจะช่วยฉันอย่างไร พวกเขาไม่สามารถเข้าใจความเจ็บปวดของฉัน เพราะพวกเขาไม่เคยประสบกับตัวเอง พวกเขาไม่สามารถปลอบใจฉันได้เพราะพวกเขาไม่เคยต้องการให้พระเจ้าปลอบใจพวกเขา หรือบางทีพวกเขาอาจต้องการแต่ไม่รู้ว่าจะขอและรับเข้ามาอย่างไร ฉันมักจะพูดว่าเราไม่สามารถให้ในสิ่งที่เราไม่มีได้ อย่างแรกเราต้องรับจากพระเจ้าก่อนและจากนั้นสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่เราจึงสามารถไหลผ่านเราไปยังผู้อื่นได้

เมื่อผู้คนมาหาเราพร้อมกับปัญหาของพวกเขา ส่วนใหญ่พวกเขาารู้อยู่แล้วว่าเราไม่สามารถขจัดปัญหาเหล่านั้นให้พวกเขาได้ แต่สิ่งที่พวกเขาต้องการคือความเข้าใจ การปลอบใจ และความเมตตาสงสาร ในอีกด้านหนึ่งของการทนทุกข์ เราสามารถอ่อนโยนมากขึ้น สุภาพมากขึ้น มีน้ำใจมากขึ้น มีความเมตตาสงสาร และเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นได้มากขึ้น คุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่เรายกย่องในองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เรามีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้รับใช้ที่เป็นตัวแทนของพระองค์ได้

การพัฒนาความเมตตาสงสารและการเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นคือหนึ่งในพระพรทั้งหลายที่สุดท้ายเราพบในอีกด้านหนึ่งของการทนทุกข์ ของประทานแห่งการเมตตาสงสารมีคุณค่าอย่างมากต่อใครบางคนที่กำลังชอกช้ำ

ไม่ใช่แค่การทนทุกข์ของเราเท่านั้นที่ทำให้เรามีคุณสมบัติเพื่อจะให้พระเจ้าใช้ในการช่วยเหลือคนอื่นได้ แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงสามารถและทรงใช้คนอย่างเกิดผลได้แม้ว่าเขามีพ่อแม่ที่ติเลิศจี มีชีวิตวัยเด็กที่ตี ไม่มีปัญหาทางการเงิน และมีโอกาสที่ดีทุกอย่าง แต่ก็มึนน้อยคนที่เป็นแบบนั้น เพราะสิ่งต่าง ๆ มันเกิดขึ้นได้ในชีวิตของเราทุกคน และมันมักจะไม่ใช่สิ่งที่ดีนัก

ความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับพระเจ้า

หนึ่งในผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ฉันได้พบในอีกด้านหนึ่งของการทนทุกข์คือความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับพระเจ้า เมื่อเราถูกวางไว้ในที่ที่ไม่มีใครสามารถช่วยเราได้ นอกจากพระเจ้า และเมื่อเราวางใจในพระองค์ เราจะมีประสบการณ์กับสิ่งอัศจรรย์มากมายเกี่ยวกับผู้ที่พระองค์ทรงเป็นและความเป็นพระเจ้าที่แสนดีของพระองค์ เราจะพบกับความสัตย์ซื่อของพระองค์ ความยุติธรรม ความกรุณา ความเมตตา พระคุณ สติปัญญา และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ซึ่งที่เอี่ยมานี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น เปาโลพูดว่าจุดประสงค์ที่เขาตั้งใจไว้คือการรู้จักพระคริสต์และมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งสนิทสนมกับความเป็นบุคคลของพระองค์ เขาบอกว่าเขาต้องการรู้จักฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ และเขาพูดอีกว่า “(ที่ข้าพเจ้าจะร่วมใน) การสามัคคีธรรมแห่งการทนทุกข์ของพระองค์” (ดูใน ฟิลิปปี 3:10)

ในพระคัมภีร์ตอนนี้มีประเด็นที่มีพลังหลายประการ

1. เปาโลตั้งใจ

การตั้งใจคือการที่เราต้องการทำอะไร ๆ ให้สำเร็จในชีวิต ซึ่งไม่ใช่เป็นการทำสิ่งที่ถูกต้องเพียงครั้งหรือสองครั้งแล้วมีชัยชนะ แต่เป็นการทำสิ่งที่ถูกต้องซ้ำแล้วซ้ำเล่าที่จะนำเราไปสู่ผลลัพธ์ตามที่ใจปรารถนา

2. เปาโลต้องการรู้จักพระคริสต์อย่างลึกซึ้งและสนิทสนมมากขึ้น

เขาไม่ได้ต้องการรู้เกี่ยวกับพระองค์ เขาต้องการรู้จักพระองค์ เขาต้องการมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมและเป็นส่วนตัวกับพระองค์ สิ่งนี้เป็นไปได้สำหรับคนที่ปรารถนาและเต็มใจแสวงหาพระเยซูอย่างสุดหัวใจ

3. เปาโลต้องการรู้ถึงความอัศจรรย์แห่งความเป็นบุคคลของพระคริสต์อย่างชัดเจนมากขึ้น

เปาโลรู้จักพระคริสต์แล้ว เขามีประสบการณ์การเผชิญหน้าอย่างอัศจรรย์กับพระองค์ บนถนนไปยังเมืองดามัสกัสแล้ว แต่เขาก็ยังคงแสวงหามากยิ่งขึ้น เราไม่ควรพึงพอใจ

ถ้าหากเรายังไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณ มีอะไรมากมายให้เราเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูผู้ทรง
อัศจรรย์ และเราจะรู้จักมากขึ้นถ้าหากเราแสวงหาพระองค์มากขึ้น เมื่อเราเดินไปบน
เส้นทางของชีวิตร่วมกันกับพระองค์ เราย่อมพบว่าพระองค์ทรงอยู่กับเราในทุก
สถานการณ์ พระองค์ไม่เคยทอดทิ้งเราหรือปล่อยเราไว้ตามลำพังเลย

4 เปาโลต้องการมีประสบการณ์กับฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ ของพระคริสต์ที่ยกเราออกจากคนตายแม้ยังอยู่ในร่างกายนี้

เมื่อเรารู้จักพระเยซูอย่างลึกซึ้งและสนิทสนม เราสามารถมีสันติสุขและชื่นชมแม้ใน
ช่วงเวลาที่ยากลำบาก เราวางใจพระองค์ว่าจะทรงทำให้เกิดผลดีจากสิ่งที่เรากำลัง
เผชิญอยู่ไม่ว่ามันจะเจ็บปวดแค่ไหน เราไม่ต้องมีชีวิตอย่างผู้แพ้ในเมื่อฤทธิ์เดชแห่งการ
ฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูได้รับการจัดเตรียมไว้ให้เราแล้ว

เมื่อเรามีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในชีวิตของเรา การวางใจ
พระเจ้าในครั้งต่อไปที่เรามีความจำเป็นก็จะง่ายขึ้น พระเจ้าต้องการสำแดงฤทธิ์เดช
ของพระองค์ภายในเราและผ่านเรา พระองค์ไม่เพียงแต่ต้องการช่วยกู้เรา แต่พระองค์
ต้องการใช้เราในฐานะทูตเพื่อนำผู้คนมาหาพระคริสต์ด้วย

ถ้าหากคุณหรือฉันกำลังเผชิญกับความยากลำบากรุนแรงบางอย่างและมีคน
อื่นที่มองเห็นว่าเรายังคงวางใจพระเจ้าและรักษาสันติสุขกับท่าทีแห่งความยินดีเอาไว้
ได้ นั่นก็จะเป็นคำพยานให้กับพวกเขาเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เมื่อเรารอคอย
ด้วยความอดทน ไม่สำคัญว่านานแค่ไหน มันก็จะเป็นคำพยานให้กับพวกเขาได้ถึงฤทธิ์

*ตัวอย่างในชีวิตส่วนตัวของเรา
อาจเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้คนใด
คนหนึ่งยอมจำนนชีวิตของเขากับ
พระคริสต์ก็ได้*

อำนาจอันมั่นคงของพระเจ้า จากนั้นเมื่อเรา
มีประสบการณ์กับการช่วยกู้และพวกเขา
มองเห็นว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ ก็จะเป็นคำ
พยานให้กับพวกเขาถึงการทรงสถิตและ
ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ตลอดจนความ
ปรารถนาของพระองค์ที่จะช่วยเหลือเรา

ด้วย ตัวอย่างในชีวิตส่วนตัวของเราอาจเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้คนใดคนหนึ่งยอมจำนน
ชีวิตของเขากับพระคริสต์ก็ได้

5 เปาโลกล่าวว่าเขาเต็มใจมีส่วนร่วมในการทนทุกข์ของพระคริสต์ถ้าหากสิ่งนั้นทำให้เขาได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระคริสต์

นี่ไม่ได้มีความหมายว่าเราต้องถูกแขวนไว้บนกางเขนเหมือนกับพระเยซู แต่มีความหมายว่าเราควรเต็มใจเผชิญกับสิ่งที่เราจำเป็นต้องเผชิญเพื่อเป็นเหมือนพระเยซูและเพื่อเห็นพระองค์ได้รับเกียรติผ่านทางเรา

นี่หมายความว่าพระเจ้าประทานการทนทุกข์และการทดลองให้กับเราเพื่อให้เราเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อเราภายหลังอย่างนั้นหรือ? พระองค์ไม่ใช่พระเจ้าที่จับลูกของพระองค์ไปหลังโรงพินแล้วเขียนติลุกของพระองค์เพื่อเป็นการสั่งสอน

ฉันอยากจะพูดอย่างนี้ว่า เมื่อเรามีปัญหาหรือความยากลำบาก พระเจ้าอาจใช้สิ่งนั้นเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์ในชีวิตของเราคืบหน้า ถ้าหากเรากำลังทนทุกข์ ทำไมเราไม่เอาผลประโยชน์จากมันล่ะ? ฉันเคยทนทุกข์โดยไม่มีพระเจ้าในชีวิต และฉันเคยทนทุกข์ร่วมกับพระองค์ และฉันสามารถพูดอย่างมั่นใจเลยว่าการทนทุกข์ร่วมกับพระเจ้านั้นดีกว่า ฉันเชื่อว่าพระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับการช่วยกู้พวกเราเสมอ แต่พระองค์อาจทำให้มันล่าช้าเพื่อจะใช้สิ่งนั้นทำให้เราเติบโตและพัฒนาอุปนิสัยของเรา เวลาของพระองค์นั้นสมบูรณ์ที่สุดในชีวิตของเรา และในขณะที่เรากำลังรอคอย เรามีสิทธิพิเศษในการวางใจพระองค์

ความยินดีในการได้รับรางวัล

พระเยซูตรัสว่าแม้แต่พระองค์เองก็ยังคงถูกดูหมิ่นอย่างอับอายบนไม้กางเขน พระองค์ทรงอดทนเพื่อความยินดีในการได้รับรางวัลในอีกด้านหนึ่งของความอับอายนั้น (ดูใน ฮีบรู 12:2) ผู้คนจำนวนมากได้บอกกับฉันว่าพวกเขาแลกเปลี่ยนสิ่งใดกับสิ่งที่พวกเขาก้าวผ่านมาเลย เพราะสิ่งนั้นเปลี่ยนแปลงพวกเขาและนำพวกเขาให้ใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น

เราอาจดูหมิ่นสิ่งที่เรากำลังเผชิญในขณะที่เรากำลังเผชิญอยู่นั้น ไม่มีใครมีความสุขกับความเจ็บปวดหรือการทนทุกข์นั้นเลย แต่เมื่อเรำตั้งความคิดของเราที่รางวัลนั้นที่อยู่ในอีกด้านหนึ่ง เราจะสามารถอดทนได้ด้วยคามยินดีมากขึ้น ถ้าหากเรายังคงมี

เราต้อง “ก้าวผ่าน”
เพื่อจะ “ผ่านพ้น”
ไปได้

ความเชื่อว่าเราจะได้เห็นความดีงามของพระเจ้าไม่ว่าเราจะบอบช้ำมากแค่ไหนหรือต้องทนอยู่นานเท่าไร เราจะลิ้มรสความหอมหวานของการทะลุทะลวงและชัยชนะ ฉันทักจะพูดว่าเราต้อง “ก้าวผ่าน” เพื่อจะ “ผ่านพ้น” ไปได้

อย่ากลัวความยากลำบาก เพราะพระเจ้าจะไม่ให้คุณเจอกับสิ่งที่เกินกำลังของคุณในการรับมือพร้อมกับการช่วยเหลือและการนำทางของพระองค์

บทที่ 13

วันต่อวัน

แล้วพระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า ดูเถิด เราจะให้อาหารตกลงมาจากสวรรค์เหมือนฝนแก่พวกเจ้า และประชาชนจะออกไปและเก็บรวบรวมสำหรับหนึ่งวันทุก ๆ วัน...

อพยพ 16:4 (ฉบับขยายความ)

เมื่อพระเจ้าประทานอาหารจากสวรรค์ให้กับประชาชนอิสราเอล นั้นไม่ใช่เพียงเพื่อให้พวกเขามีอาหารกินเท่านั้นแต่เพื่อทดสอบความวางใจในพระองค์ของพวกเขาด้วย พระองค์สั่งให้พวกเขาเก็บอาหารนั้นให้เพียงพอสำหรับหนึ่งวันนั้น ลองคิดว่าสิ่งนั้นมันทำได้ยากแค่ไหนสำหรับพวกเขา พวกเขาอยู่ในถิ่นทุรกันดารและไม่มีอาหารและไม่มีทางหาอาหารได้จากที่ไหนด้วย ฉะนั้นจึงเลยว่าคุณจะต้องกลัวอย่างมาก ฉันรู้ว่าฉันเองก็ต้องกลัวแบบนี้เหมือนกัน

จะมีเวลาที่พระเจ้าทดสอบเราในด้านต่าง ๆ เพื่อดูว่าเราจะวางใจพระองค์หรือไม่ ถ้าหากชาวอิสราเอลพยายามเก็บสะสมอาหารของวันนี้เอาไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ อาหารนั้นก็จะเป็นเสีย บ่อยแค่ไหนที่เราพยายามทำวันนี้เพื่อสิ่งที่เป็นสำหรับวันพรุ่งนี้ด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา หรือด้วยความกังวล และมันกลับทำให้เราเป็นทุกข์?

เมื่อไม่นานมานี้ ฉันตื่นขึ้นมาในตอนเช้าและเริ่มต้นคิดทันทีเกี่ยวกับโครงการเขียนหนังสือของฉันทั้งหมดที่ต้องเสร็จสิ้นในเวลาเดียวกัน นอกจากนั้นฉันยังมีงานประชุมใหญ่ที่จะจัดเร็วๆ นี้ที่ฉันจำเป็นต้องเตรียมงาน ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดวิธีการประชุมทางธุรกิจ และการนัดพบกับคนอื่นหลายคน ยิ่งฉันคิดเกี่ยวกับสิ่งทั้งหมดที่ฉันต้องทำในอีกสามวันข้างหน้ามากเท่าไร ฉันก็ยิ่งกดดันและรู้สึกหนักเกินกว่าจะ

รับไหว พระเจ้าตรัสในใจของฉันท้อย่างเรียบง่าย ทรงเตือนฉันถึงบางสิ่งที่คุณรู้อยู่แล้ว คือ *จงใช้ชีวิตอยู่แบบวันต่อวัน* ฉันรู้สึกได้ทันทีเลยว่าความกดดันนั้นถูกยกออกไป เพราะฉันมีประสบการณ์กับพระเจ้ามากพอที่จะรู้โดยไม่ต้องสงสัยว่าพระองค์จะทรงสามารถช่วยให้เราทำทุกสิ่งที่พระองค์ต้องการให้เราทำได้ถ้าหากเราทำสิ่งเหล่านั้นวันต่อวัน

เมื่อเราใช้วันนั้นหมดไปกับความกังวลถึงวันพรุ่งนี้ เราก็จะสิ้นสุดวันนั้นด้วยการสูญเปล่า มันไร้ประโยชน์จริง ๆ พระเยซูตรัสว่าอย่ากังวลถึงวันพรุ่งนี้เพราะวันพรุ่งนี้ก็มีปัญหาของมันเองอยู่แล้ว (ดูใน มัทธิว 6:34) พระเจ้าทรงช่วยเราเมื่อเราวางใจในพระองค์ ไม่ใช่เมื่อเรากังวลและหวาดกลัวว่าเราจะขจัดปัญหาของเราออกไปได้อย่างไร

ในปี 2013 เราจำหน่ายคู่มือเฝ้าเดี่ยวประจำวันชื่อว่า *วางใจพระเจ้าวันต่อวัน* และเป็นหนึ่งในคู่มือเฝ้าเดี่ยวที่ขายดีที่สุดของเรา ทำไมหรือ? มันเป็นที่นิยมเพราะมันนำเสนอบางสิ่งที่เรารู้สึกว่าเราสามารถทำได้ มองดูทั้งชีวิตภายในครั้งเดียว หรือแม้แค่สัปดาห์เดียว หรือเดือนเดียว ก็สามารถทำให้เราหนักหน่วงท่วมทับกันได้ แต่การมองดูไปที่ละวันนั้นเป็นอะไรที่เราทำได้ สมาคมอดเหล้าของอเมริกาใช้หลักการนี้กับชายและหญิงที่มาเพื่อขอความช่วยเหลือ ผู้คนมักจะรู้สึกว่ามีหนทางที่พวกเขาจะผ่านชีวิตที่เหล้าไปได้โดยไม่ต้องดื่มเหล้า ความกลัวความล้มเหลวรุนแรงมากจนกระทั่งพวกเขาไม่อยากแม้แต่จะเริ่มดื่ม แต่ความคิดที่จะเลิกดื่มไปที่ละวันกลับดูเหมือนเป็นไปได้ เป้าหมายของพวกเขาคือเลิกดื่มหนึ่งวัน และพวกเขาหลายคนสามารถบอกคุณได้อย่างชัดเจนเลยว่าวันที่พวกเขาเลิกดื่มได้และก็ปีที่ผ่านมาไปนับจากวันที่เขาดื่มเหล้าวันสุดท้ายนั้น

เพราะหลักการนี้ตรงมากจากพระวาระของพระเจ้า มันใช้ได้ผลในเกือบทุกด้านของชีวิต เราสามารถหลุดพ้นหนี้สินได้ ใช้กับการออกกำลังกาย การลดน้ำหนัก การจบการศึกษา พ่อแม่ของเด็กพิเศษ หรือทำอะไรใด ๆ ให้สำเร็จได้ถ้าหากเราจะวางใจพระเจ้าและใช้ชีวิตวันต่อวัน

ฉันชอบคำกล่าวนี้นี้ที่ไม่มีแหล่งที่มา “ฉันพยายามใช้ชีวิตแบบวันต่อวัน แต่บางครั้งชีวิตแบบหลายวันก็โจมตีฉันในครั้งเดียว”

ความแตกต่างระหว่างความเชื่อกับความวางใจ

คำว่า “ความเชื่อ” และ “วางใจ” มักจะถูกใช้ด้วยกัน แต่มันมีความแตกต่างกันไหม? โดยส่วนใหญ่แล้วทั้งสองคำนี้เหมือนกันเพราะว่าทั้งสองอย่างจำเป็นต้องมีความเชื่อมั่นในพระเจ้า แต่คำว่า “ความเชื่อ” เป็นคำนาม ดังนั้นจึงเป็นบางสิ่งที่เรา มี ในขณะที่คำว่า “วางใจ” มักจะถูกใช้เป็นคำกริยาและเป็นบางสิ่งที่เราต้องทำ

พระเจ้าประทานความเชื่อให้แก่เรา พระวาระของพระองค์กล่าวว่ามีมนุษย์ทุกคนได้รับตามขนาดของความเชื่อ (ดูใน โรม 12:3) แต่มันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าทำสิ่งใดกับความเชื่อนั้น การวางใจคือความเชื่อที่สำคัญ เป็นการกระทำ คือความเชื่อที่ได้รับการปลดปล่อยออกมา ลองคิดเกี่ยวกับทุกสิ่งที่คุณมีความเชื่อแต่ไม่ใช่พระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นระบบการเงินของโลกนี้ รัฐบาล การศึกษา คนอื่น ๆ เงินบำนาญเลี้ยงชีพ ตัวของพวกเขาเอง และอื่น ๆ แต่ทุกสิ่งที่คุณวางใจ ย่อมมีพระเจ้าเป็นแหล่งเดียวเท่านั้นที่สามารถพึ่งพิงได้

*การวางใจคือความเชื่อ
ที่สำคัญเป็นการกระทำ*

ฉันอยากให้คุณใส่ใจต่อวลีที่ฉันกำลังใช้นี้ “จงวางใจในพระเจ้า” คำว่า “วาง” เป็นคำที่เป็นการกระทำ เมื่อเราวางสิ่งใดในที่แห่งใด มันขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจทำด้วย ฉันสามารถชาร์จแบตเตอรี่เครื่องนี้หลังจากที่ฉันใช้งานเสร็จเพื่อเมื่อเวลาครั้งต่อไปฉันจะใช้ก็จะมีแบตเตอรี่เต็ม หรือฉันสามารถปล่อยมันไว้โดยไม่ชาร์จแบตเตอรี่ และเมื่อครั้งต่อไปที่ฉันต้องการใช้ ฉันก็จะพบว่าแบตเตอรี่หมดซึ่งฉันใช้ประโยชน์อะไรจากมันไม่ได้เลย ฉันอาจมีโอกาสนั้นที่แบตเตอรี่จะไม่หมด แต่ถ้ามันหมดขึ้นมา ฉันก็ต้องผิดหวัง เช่นเดียวกันกับการวางใจในสิ่งอื่นหรือคนอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้า เรามีโอกาสที่จะได้เห็นสิ่งต่าง ๆ มันไปด้วยดี แต่จากประสบการณ์ของเราสอนเราว่าสิ่งนั้นมันไม่ได้เกิดขึ้นเสมอไป

เห็นได้ชัดว่าเราสามารถเลือกวางใจในสิ่งต่าง ๆ และคนมากมาย แต่ไม่ได้รับประกันว่าเราจะพึงพอใจกับผลลัพธ์ที่ได้เสมอ ฉันพูดได้จริง ๆ ว่าหลังจากที่ฉันดำเนินชีวิตกับพระเจ้ามาเกินกว่าครึ่งชีวิตแล้ว ฉันพึงพอใจอย่างเต็มที่กับผลลัพธ์ที่ได้จากการวางใจในพระองค์ ถึงแม้ว่าสิ่งต่าง ๆ จะไม่ได้เป็นไปตามทางที่ฉันคิดว่ามันจะเป็น หรือ

เป็นอย่างที่ฉันต้องการให้มันเป็น เวลาฉันสำนึกว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งที่ดีที่สุดเสมอ

ถ้าหากคุณยังไม่เคยทำมาก่อน คุณจะตัดสินใจเริ่มต้นวางใจในพระเจ้าในทุกสถานการณ์ในชีวิตของคุณไหม? คิดถึงเรื่องนี้แบบวันต่อวันก่อนและมันจะง่ายขึ้นสำหรับคุณ คุณสามารถวางใจพระเจ้าสำหรับวันนี้ได้ไหม? คุณจะวางใจในพระเจ้าสำหรับวันนี้ไหม? ไม่ว่าวันนี้คุณจะเจอสถานการณ์ที่ท้าทายมากแค่ไหน คุณจะยอมปล่อยมันให้พระเจ้าและวางใจในพระองค์ไหม?

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับผู้คนที่พูดว่าพวกเขาจะ “วางใจ” ในพระเจ้า มันเป็นเรื่องที่พวกเขาตัดสินใจทำ ผู้เขียนมักจะใช้คำว่า “ข้าพเจ้าจะ” เมื่อพูดถึงการวางใจในพระเจ้าของพวกเขา การตัดสินใจเป็นส่วนแรก และจากนั้นเราจึงทำตามการตัดสินใจนั้น แม้แต่ในทุก ๆ หนึ่งชั่วโมงก็จำเป็นต้องทำ การทำตามเป้าหมายเล็ก ๆ ให้สำเร็จย่อมนำเราไปสู่การพิชิตเป้าหมายใหญ่ได้

พระคัมภีร์กล่าวว่า

โอ พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของข้า ในพระองค์ ข้าพระองค์
ลี้ภัย และวางใจ ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์จากคนเหล่านั้น
ทั้งหมดที่โล่งล่าและข่มเหงข้าพระองค์ และขอทรงช่วยกู้ข้า
พระองค์ให้รอดพ้น

สดุดี 7:1 (ฉบับขยายความ เน้นคำโดยผู้เขียน)

ในยามที่ข้าพระองค์กลัว ข้าพระองค์จะมั่นใจในพระเจ้าและ
วางใจ ข้าพระองค์จะพึ่งในพระองค์ โดย (การช่วยเหลือของ)
พระเจ้า ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระวาทะของพระองค์ ข้า
พระองค์พึ่งพาในพระองค์ พึ่งพิง และวางใจในพระองค์ด้วย
ความมั่นใจ ข้าพระองค์จะไม่กลัว มนุษย์ผู้เป็นเนื้อหนังจะทำ
อะไรแก่ข้าพระองค์ได้หรือ?

สดุดี 56:3-4 (ฉบับขยายความ เน้นคำโดยผู้เขียน)

การวางใจในพระเจ้าย่อมทำได้ง่ายในวันทีสิ่งต่าง ๆ ไปได้ด้วยดี แต่มันจะทำได้ยากในวันทีสิ่งต่าง ๆ ไม่ไปด้วยดี ถ้าคุณกำลังเผชิญกับบางสิ่งทีเลวร้ายหรือเจ็บปวด มันจะทำได้ยาก แต่เราควรนึกถึงว่าพระเจ้าไม่เคยบอกให้เราทำสิ่งทีเราไม่สามารถทำได้ เราสามารถวางใจพระเจ้าแบบวันต่อวัน ถึงแม้ว่าคุณมีวันเหล่านัที่คืต้องพูดเป็นพันครั้งว่า “ฉันจะวางใจในพระเจ้า” มันก็คุ้มค่าทีจะทำแบบนั้น ไม่เพียงแค่ว่าเพื่อถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้า แต่มันช่วยยกภาระทีเราไม่เคยถูกสร้างมาเพื่อให้แบกรับนั้นออกจากเรา

เมื่อฉันทนทุกข์กับการเป็นมะเร็งทรวงอกในปี 1989 มันน่ากลัวมาก และการตอบสนองของฉัอย่างแรกเลยคือวิตกกังวล ความคิดของฉัเต็มไปด้วยคำว่า “ถ้าเป็นอย่างนั้น” แต่พระเจ้าขอให้ฉัพูดว่า “พระเจ้า ลูกวางใจพระองค์” แทนทีจะพูดด้วยความกลัวและความกังวล มีบางวันทีฉัต้องพูดซ้ำ ๆ หลายครั้ง แต่ฉัก็ยังหยุดทีจะพูด ในทีสุดวันผ่าตัดก็มาถึง ด้วยการทดสอบต่อมน้ำเหลืองเพื่อดูว่ามะเร็งได้กระจายไปแคไหน และนั่นหมายถึงการทีต้องวางใจพระเจ้ามากขึ้นในแต่ละวันในขณะทีเรารอคอยผลการทดสอบ ดูเหมือนมันใช้เวลานาน แต่วันต่อวันฉัยังคงพูดว่า “พระเจ้า ลูกวางใจพระองค์” ในทีสุดการรายงานผลออกมาในทางทีดี ไม่มีมะเร็งในต่อมน้ำเหลือง แต่หมดไม่แน่ใจว่าจำเป็นต้องมีการรักษาอย่างอื่นอีกไหม มีเพียงนักวิทยาเนื้องอกเท่านั้นทีบอกได้ ฉัจึงนัดพบนักวิทยาเนื้องอก แน่นอนต้องใช้เวลาลี้ก ระยะเวลาหนึ่งกว่าจะนัดเธอได้ ดันั้นฉัจึงต้องเผชิญกับวันทีจะต้องวางใจพระเจ้ามากขึ้น ก่อนทีฉัจะรู้ว่าชีวิตของฉัจะเป็นยังงในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า เราทุกคนรู้ว่ามันเป็นเรื่องทียากมากกับการทีเราต้องการรู้คำตอบแต่ต้องรอคอย

ในช่วงเวลาแห่งการรอคอยนั้น ฉัมีโอกาศตลอดทีจะปล่อยความคิดให้จมไปกับการคาดการณ์อย่างเลวร้าย แต่พระเจ้าจะทรงเตือนฉัให้วางใจพระองค์ ในทีสุดเมื่อฉัได้พบกับนักวิทยาเนื้องอก เธอบอกว่าเธอไม่พบว่าจะต้องมีการรักษาอะไรอีก เพราะว่ามะเร็งนั้นหายไปแล้ว ฉัสามารถดำเนินชีวิตปกติต่อไปและมาตรวจสุขภาพทุกปีเท่านั้น โล่งใจจริง ๆ ฉัรู้สึกเหมือนฉัเอาภาระหนักห้ำร่อยปอนด์ออกไปจาก

บำ แล้วในแต่ละปีเป็นเวลาหลายปี เมื่อถึงเวลาต้องไปตรวจสุขภาพ ฉันต้องผ่านชั้นตอนต่าง ๆ ทั้งหมดอีกครั้ง มีปีหนึ่งที่รังสีแพทย์เห็นบางอย่างในการสแกนและพวกเขาต้องการให้ฉันอยู่เพื่อทำอัลตราซาวด์ และฉันต้องรอเพื่อทำสิ่งนั้น *ถ้าหากมะเร็งมันกลับมาล่ะ? แล้วถ้ามันกระจายไปที่อื่นล่ะ?* คำถามเหล่านี้มีเวลาวนเวียนเข้ามาในสมองของฉันในขณะที่กำลังนั่งรอ แต่ฉันพูดว่า “พระเจ้า ลูกวางใจพระองค์ไม่ว่าสิ่งนี้จะเป็นอย่างไรก็ตาม”

ฉันได้รับการตรวจอัลตราซาวด์และผลออกมาคือไม่เป็นอะไรเลย อีกครั้งที่ฉันประกาศว่าฉันไม่เป็นมะเร็ง และไม่เป็นจนมาถึงวันนี้เป็นเวลาสี่สิบเจ็ดปีแล้ว

ฉันเล่าเรื่องนี้เพื่อให้คุณรู้ว่าฉันตระหนักว่าการวางใจพระเจ้าจำเป็นต้องมีการต่อสู้เพื่อเชื่อ เหมือนที่เปาโลบอกให้ทิโมธีทำใน 1 ทิโมธี 6:12 มารเป็นจอมโกหกและมันพยายามหาประโยชน์จากทุกสถานการณ์ที่มันสามารถทำให้เราเต็มไปด้วยความกลัวได้ แต่เราสามารถรบกวนแผนการของมันได้โดยการเต็มใจเลือกที่จะ “วาง” ใจในพระเจ้า

เมื่อคุณอ่านถึงตรงนี้ คุณอาจรู้ว่าคุณได้วางใจพระเจ้าในอดีตที่ผ่านมาและสิ่งต่าง ๆ ก็ไม่ได้เป็นตามทางที่คุณต้องการให้มันเป็น ถ้าเป็นอย่างนั้น ไม่ต้องแปลกใจเพราะสิ่งต่าง ๆ จะไม่จบลงตามที่เรต้องการให้มันเป็นอย่างนั้นแล้ว จงวางใจพระเจ้า หรือฉันควรพูดว่าวางใจพระเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์ มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะได้รับในสิ่งที่เราต้องการเลย เมื่อเราตัดสินใจวางใจพระเจ้า เรากำลังอุทิศตัวอย่างเต็มที่ไม่ว่าผลจะออกมาเป็นอย่างไรก็ตาม เราถวายเกียรติแต่พระองค์ด้วยการวางใจว่าพระองค์ทรงรู้ว่าอะไรดีที่สุด

เราสามารถได้ยินประโยคของโยบในเรื่องการวางใจพระเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์เมื่อเขาพูดว่า “ดูเถิด พระองค์ จะ ทรง ประหาร ข้า เสีย ข้าจะยังคงวางใจในพระองค์” (โยบ 13:15) โยบรู้ว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของเขาทรง พระชนม์ อยู่และในตอนจบพระองค์จะประทับยืนบนโลกนี้ (ดู โยบ 19:25) ความเชื่อด้วยความมั่นใจและไว้วางใจที่โยบมีในพระเจ้านั้นเป็นเนื้อหาที่สำคัญที่สุดที่สื่อสารในพระธรรมโยบ เรามักจะเน้นอย่างมากที่ทำไมเขาจึงต้องทนทุกข์และทำให้เราสูญเสียมุมมองต่อบทเรียนอื่น ๆ ในพระธรรม

นี้ ความเชื่อของโยบทำให้ฉันทิ้งมาก และฉันพบว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ท้าทายและส่งเสริมให้ฉันมีกำลังที่จะไว้วางใจพระเจ้าไม่ว่าฉันจะเจอกับอะไรก็ตาม

โยบได้บ่นว่า และเขาไม่คิดว่าเขาสมควรที่จะได้รับการทนทุกข์ที่เขากำลังอดทนอยู่ แต่เขาไม่เคยหยุดวางใจพระเจ้า ในตอนจบ พระเจ้ารื้อฟื้นคืนให้กับโยบเป็นสองเท่าของทุกสิ่งที่เขาสูญเสีย และฉันจินตนาการถึงความรู้สึกของเขาวouldจะดีเยี่ยมขนาดไหน ฉันเชื่ออย่างมั่นคงว่าพระเจ้าทรงประทานรางวัลให้กับคนเหล่านั้นที่ยังคงวางใจในพระองค์

มีน้อยคนนักในท่ามกลางพวกเราที่จะก้าวผ่านความเลวร้ายได้โดยไม่บ่นแม้แต่น้อย และเราไม่คิดว่าเราสมควรที่จะเจอกับปัญหามากกว่าที่โยบเจอ แต่ในท่ามกลางปัญหาเหล่านั้น เราสามารถเลือกวางใจพระเจ้าไปที่ละวัน และถ้าเราจะทำอย่างนั้น เราจะสามารถผ่านพ้นสิ่งใด ๆ ก็ได้ทั้งนั้น

อนาคตของฉันทจะเป็นอย่างไร?

เราทุกคนคิดว่าเราอยากรู้อนาคตของเรา ผู้คนใช้เงินนับล้านเหรียญจ่ายให้กับพวกหมอดูและหมอทำนายทั้งหลายเพราะหวังว่าจะได้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับอนาคต พระวณะของพระเจ้าตำหนิการกระทำเช่นนั้น และมันก็น่าสนใจมากที่ผู้คนก็ใช้เงินจำนวนมากหมดไปกับสิ่งเหล่านี้ เมื่อเราวางใจพระเจ้า เราไม่จำเป็นต้องทำสิ่งนั้น เพราะเรารู้ว่าพระองค์จะทรงสำแดงอนาคตของเราในเวลาของพระองค์ และจนกว่าพระองค์จะทำแบบนั้น เราวางใจในพระองค์ได้

อับราฮัม ลินคอน กล่าวว่า “สิ่งที่ดีที่สุดเกี่ยวกับอนาคตคือการที่มันมาถึงทีละวัน”⁹ เราอยากรู้อนาคตของเราจริง ๆ หรือ? ฉันคิดว่าเมื่อเรารู้ เราอาจจะคิดว่าไม่น่าถ้ามเลยก็ได้ ทุกชีวิตเต็มไปด้วยสิ่งดีต่าง ๆ และเช่นกันสิ่งที่ไม่ดีด้วย ถ้าหากเรามองเห็นอนาคต เราอาจตื่นตันเกี่ยวกับบางเรื่อง แต่ความอยากรู้นั้นจะลดลงเมื่อเรามองเห็นทุกสิ่งที่เป็นความยากลำบาก เจ็บปวด ผิดหวัง หรือท้าทาย

ความจริงคือการที่เราเผชิญกับความทุกข์ลำบากไปที่ละวันจะทำให้เราเหนื่อยหัดได้โดยไม่ยอมแพ้ เราสามารถทำสิ่งใด ๆ ไปที่ละวันได้ตราบใดที่เรายังวางใจในพระเจ้า เร็ยรับรู้และพึ่งพาพระองค์ การคิดมากเกินไปเกี่ยวกับปัญหาของเราทำให้จิตใจเราอ่อนกำลังและไม่อยากมีชีวิตอยู่ต่อไป ถ้าหากเราຮູ້อนาคต เราอาจถูกทดลองให้คิดและกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่ยากลำบากทุกสิ่งที่เราเห็นในนั้น และเราอาจจะหนักหน่วงท่วมท้นยิ่งกว่าเดิมอีก ฉันรู้สึกแน่ใจว่าถ้าพระเจ้าต้องการให้เรຮູ້อนาคต พระองค์จะจัดการเพื่อให้เรຮູ້แน่นอน สิ่งใดที่พระองค์ปิดซ่อนเอาไว้จากเราก็เพื่อเหตุผลที่ดี และเราสามารถพักสงบในการຮູ້ว่าพระองค์จะเปิดเผยให้กับเราในสิ่งที่เราจำเป็นต้องຮູ້ในเวลาที่เหมาะสม

ในเวลาที่เราตกต่ำหรืออุดมสมบูรณ์ เปาโลหนุนใจเราให้พอใจกับทั้งสองเวลานั้น (ดูใน โฟลิปี 4:11-12) พระเจ้าใช้ทั้งสองอย่างในชีวิตของเรา ไม่ใช่ทุกฤดูกาลจะเหมือนกัน แต่เมื่อมันทำงานร่วมกัน พวกมันจะทำให้ชีวิตสวยงาม เมื่อเราอดทนในช่วงฤดูหนาวอันยาวนาน มันก็จะมีทางนำไปสู่ฤดูใบไม้ผลิ และดอกไม้ก็จะผลิบานอีกครั้งในชีวิตของเรา

ฉันไม่ຮູ້ทุกสิ่งเกี่ยวกับอนาคตของฉัน แต่ฉันวางใจว่ามันจะยิ่งใหญ่ และฉันเชื่อว่าอนาคตของคุณก็จะยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ขอให้เราใช้ชีวิตแบบวันต่อวันและชื่นชมกับชัยชนะที่พระเจ้าประทานให้ผ่านการวางใจในพระองค์ด้วยสุดใจและสุดจิต ขออย่าได้ทำผิดพลาดด้วยการทำให้วันนี้สูญเปล่าไปกับการวิตกกังวลถึงวันพรຸ່งนี้ พระเจ้าทรงอຸ້มคุณไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ คุณอยู่ในใจของพระองค์ และคุณสามารถทำสิ่งที่คุณจำเป็นต้องทำผ่านทางพระองค์ผู้ทรงเป็นกำลังของคุณ (ดูใน โฟลิปี 4:13)

บทที่ 14

สิ่งที่ไม่รู้

ใครบ้างในพวกท่านที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อฟัง
ถ้อยคำผู้รับใช้ของพระองค์? ผู้ที่ดำเนินในความมืด ผู้ที่ไม่มี
แสงสว่าง จงวางใจในพระนามของพระยาห์เวห์ และฟังฟัง
พระเจ้าของตน

อิสยาห์ 50:10 (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

การวางใจพระเจ้าเมื่อเวลาที่เราคิดว่าเรามีความคิดที่ดีที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิต
หรือเมื่อเราคิดว่าเรามีสิ่งต่าง ๆ ที่มันลงตัวและเป็นไปตามแผนที่เราวางไว้ที่เปิดประตู
ให้เราได้ในสิ่งที่เราต้องการนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง แต่มันเป็นอีกเรื่องหนึ่งกับการที่เมื่อเรา
มองไม่เห็นแสงสว่างใด ๆ ในสถานการณ์หรือเกี่ยวกับอนาคตของเราเลย

ชาร์ล สเปอร์เจียน กล่าวว่า “การวางใจพระเจ้าในความสว่างนั้นไม่ได้สิ่งใด
เลย แต่การวางใจพระเจ้าในความมืดต่างหากก็คือความเชื่อ”¹⁰ มนุษย์มีความปรารถนา
ที่ไม่อาจดับได้เกี่ยวกับการรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ เขาต้องการได้รับข้อมูลทั้งหมดเพราะเขาเชื่อ
ว่ามันจะทำให้เขาควบคุมชีวิตของเขาได้ แต่เมื่อเราเข้าสู่การมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า
เราลดการควบคุมและวางใจพระองค์ในการนำทางชีวิตของเรา พวกเราส่วนใหญ่ไม่
ทำสิ่งนั้นโดยไม่มี的帮助เหลือจากพระเจ้า ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงช่วยเรา พระองค์
อนุญาตให้เราเข้าสู่สถานการณ์ที่เราเองแก้ไขไม่ได้ และพระองค์ทรงเลือกที่จะไม่ให้
คำตอบแก่เราเมื่อเราอยากได้คำตอบ ชีวิตเต็มไปด้วยความลึกลับมากมาย และทางเลือก
ของเราเพื่อจะจับมือกับสิ่งเหล่านั้นก็มีอย่างจำกัด เราอาจผิดหวังหรือสับสนกับตัวเอง
และพยายามที่จะได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ในความรู้ของพระเจ้า

วิถีแห่งสันติที่รวดเร็วที่สุด
คือการเรียนรู้ที่จะวางใจ
พระเจ้า

หรือเราสามารถค้นหาความคิดของคนอื่น โดยการถามถึงความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของเรา สิ่งนั้นอาจช่วยได้บางครั้ง แต่มันก็เพิ่มความสับสนให้กับเราด้วย วิถีแห่งสันติ

ที่รวดเร็วที่สุดคือการเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้า ฉันเชื่อว่าการวางใจพระเจ้าคือหนึ่งในวิธีการต่าง ๆ ที่เราแสดงออกถึงการถวายเกียรติแด่พระองค์ เป็นการแสดงความเคารพและประกาศว่าเราเชื่อพระวาระของพระองค์และวางใจในพระลักษณะของพระองค์

วิญญาณแห่งความกลัวเป็นรากของความปรารถนาที่ไม่รู้จักพอเพื่อจะได้รับคำตอบทั้งหมดในชีวิต เราต้องการรู้ถึงสิ่งที่จะมาถึงและสิ่งต่าง ๆ มันจะเป็นอย่างไรในอนาคต เราไม่ต้องการประหลาดใจในเรื่องใด ๆ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เรามีความชื่นบานใดๆ อยู่แล้ว

ถึงแม้ว่าจะมีหลายสิ่งหลายอย่างที่พระเจ้าไม่ได้ประทานความเข้าใจให้แก่เรา พระองค์ก็ไม่ได้ทำอย่างนั้นทุกครั้ง และเมื่อพระองค์ไม่ทำอย่างนั้น เราก็วางใจในตัวเราเองและผิดหวังกับตัวเอง เมื่อเราวางใจพระเจ้าและเราเต็มใจจดทน เราจะมองเห็นว่าพระองค์ไม่เคยทำให้เราผิดหวัง

ฉันตระหนักว่าการไม่รู้นั้นทำให้อึดอัดและเครียด ความคิดของเราโผจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งหนึ่ง พยายามที่จะค้นหาสิ่งใด ๆ ที่เข้าใจได้ แต่แปลกประหลาดมากที่แม้เมื่อเราคิดว่าเรามีสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นเป็นรูปเป็นร่างแล้ว เราก็ยังคงทำผิดได้ เราชอบให้ทุกสิ่งทุกอย่างถูกซ่อนเอาไว้ในพื้นที่เล็ก ๆ ของชีวิตของเรา แต่เมื่อถึงเวลาที่ชีวิตของเรามันยุ่งเหยิงแทนที่จะเรียบร้อยดี ก็ไม่มีใครแม้แต่พระเจ้าที่กำลังทำในสิ่งที่เราต้องการได้ เราจึงรู้สึกผิดหวังเท่านั้น ตลอดเวลามากมายในชีวิตของฉัน ฉันพึ่งประสบการณ์ของฉันในสิ่งที่ฉันคิดว่ามันกำลังจะเกิดขึ้น และจากนั้นก็แทบคุ้มคั่งเมื่อมันไม่เป็นไปตามนั้น

สถานการณ์เหล่านี้สามารถถูกใช้เป็นหนทางให้เราเรียนรู้ได้ แต่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราต้องสงบนิ่งและทูลขอพระเจ้าเปิดเผยว่าความคิดของเราผิดตรงไหนสำหรับฉันแล้ว ฉันมักจะพบว่าฉันได้วางแผนตามสิ่งที่ฉันต้องการเห็นมันเกิดขึ้น แทนที่จะคิดถึงสิ่งที่พระเจ้าต้องการ

ขั้นตอนพื้นฐานที่สุดของความเชื่อที่เราสามารถดำเนินได้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆในชีวิตคือการกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า นี่คือนี่ที่ข้าพระองค์อยากที่จะเห็นเกิดขึ้น แต่ขอให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จไม่ใช่ความประสงค์ของข้าพระองค์!”

ในตอนต้นๆแห่งพันธกิจของฉัน ฉันได้เลือกกลุ่มของเพื่อนๆผู้ซึ่งฉันคิดว่า จะทำงานกับฉันและช่วยในการก่อให้เกิดสิ่งต่างๆที่พระเจ้าได้เปิดเผยแก่ฉันที่ฉันจะ ทำในฐานะอาจารย์แห่งพระวจนะของพระองค์ โปรดสังเกตว่าฉันได้กล่าวว่ามีได้ เลือกพวกเขา ฉันได้ทำอย่างนั้นโดยปราศจากการอธิษฐานหรือแม้กระทั่งการยอมรับ พระเจ้าในแนวทางต่างๆของฉัน เมื่อพระเยซูได้เลือกพวกสาวกของพระองค์ (พวกผู้ชายที่จะต้องทำงานกับพระองค์) พระองค์ก็ได้อธิษฐานตลอดทั้งคืนก่อนการ ทำการเลือกเหล่านั้น (ดู ลูกา 6:12-13)

ผู้คนที่ฉันได้เลือกไม่ใช่การเลือกของพระเจ้า และมันได้กลายเป็นความหายนะ ที่ได้ก่อให้เกิดความเจ็บปวดทรมานส่วนตัวต่อฉันอย่างมาก พวกเขาได้นินทาฉัน โทกหาเรื่องฉัน ใส่ร้าย และเกือบทำลายฉัน ไปก่อนที่ฉันจะรู้อะไรๆ มากมายในการ ดำเนินไปตามเป้าหมายชีวิต

การที่เราเลือกกว่าเราจะเกี่ยวข้องกับใครก็สำคัญด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราจะเทียมแอกกับพวกเขาในแนวทางที่ใกล้ชิดและเป็นส่วนตัว บ่อยครั้งชาตาน ก็ใช้ผู้คนแม้กระทั่งคริสเตียนที่จะทำให้เราบาดเจ็บและอ่อนแอ ผู้คนอาจจริงใจแต่ กระนั้นก็มีผิดอย่างจริงใจ คนกลุ่มนี้ได้คิดว่าพวกเขาได้ยื่นสิ่งต่างๆจากพระเจ้าเกี่ยวกับ ฉันที่ไม่เป็นจริงอย่างสิ้นเชิง และสุดท้ายแล้วความหยิ่งของพวกเขาก็ได้กลายมาเป็น ความหายนะของพวกเขา

พึงพอใจที่จะไม่รู้

อัครทูตเปาโลเป็นคนที่ได้รับการศึกษาอย่างสูงกระนั้นท่านก็ได้มาสู่จุดในชีวิต ของท่านที่ท่านได้กล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้เรื่องใดๆ ในหมู่ พวกท่านเลย เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน”

(1 โครินธ์ 2:2) ในการนำเสนอข่าวประเสริฐแก่ผู้คน ท่านได้บอกพวกเขาว่าความรอดทางพระคริสต์เป็นความกล้าและความลับของพระเจ้า แต่ที่ท่านได้เลือกที่จะเชื่อแทนที่จะพยายามเข้าใจ มีผู้คนนับไม่ถ้วนผู้ปฏิเสธที่จะชื่นชมผลประโยชน์ต่างๆของความเชื่อที่เรียบง่าย ที่เหมือนเด็ก พวกเขาต้องการที่จะเข้าใจความซับซ้อนต่างๆแห่งกางเขนของพระคริสต์และความรอดทางพระองค์ทางความคิด แต่สิ่งนั้นสามารถเป็นที่เข้าใจได้ด้วยจิตใจเท่านั้นไม่ใช่ความคิด

ถ้าเราไม่มีคำถามที่ไม่ได้รับคำตอบในชีวิตของเรา จากนั้นก็ไม่มีคำถามจำเป็นสำหรับความเชื่อ เราอาจกล่าวว่าย่อยครั้งแล้วความเชื่อแทนที่คำตอบ! เราควรแสวงหาที่จะรู้จักพระวจนะ ที่จะรู้จักพระเจ้าและที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระองค์ แทนที่การแสวงหาที่จะรู้คำตอบทั้งหมดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆของเรา เมื่อผู้คนถามเราถึงสิ่งที่เราจะทำเมื่อเราเผชิญกับปัญหา เราสามารถกล่าวได้อย่างเรียบง่ายว่า “ข้าพเจ้าไม่รู้” จงบอกผู้คนที่กำลังอธิษฐานเกี่ยวกับทุกสิ่งและที่ว่าคุณแน่ใจในใจของคุณว่าพระเจ้าจะให้การชี้แนะแก่คุณ ณ เวลาที่เหมาะสม แม้ว่าคุณฟังดูเหมือนมั่นใจกว่าที่คุณมั่นใจอย่างแท้จริง มันยังคงดีที่จะเปล่งเสียงความเชื่อของคุณ ถ้าเราเลือกที่จะวางใจพระเจ้า ในที่สุดความรู้สึกของเราจะตามทันด้วยการตัดสินใจของเรา

ตลอดสถานการณ์มากมายในชีวิต ฉันได้เรียนรู้ในแนวทางยากลำบากที่ว่า การอธิษฐานควรนำหน้าการตัดสินใจอันสำคัญทุกอย่างที่เราทำการตัดสินใจ การสันนิษฐานและการทักท้วงของเราจะไม่เป็นที่พอพระทัยแด่พระเจ้า! อย่าทำความผิดพลาดแห่งการวางแผนการและจากนั้นก็อธิษฐานว่าพระเจ้าจะทำให้แผนการของคุณใช้งานได้ จงอธิษฐานก่อนและยอมให้พระวิญญูณบริสุทธ์นั้นนำพาคุณไปสู่ น้ำพระทัยที่ดีทั้งหมดของพระเจ้าที่มีสำหรับชีวิตของคุณ

แน่นอนว่าไม่มีอะไรผิดเกี่ยวกับการแสวงหาคำตอบต่อความลึกลับต่างๆในชีวิตของเรา แต่เมื่อเราสับสนหรือผิดพลาด นั่นเป็นเครื่องหมายที่ว่าเราได้ไปไกลเกินไปในการค้นหาของเรา ผู้คนประสบกับความสับสนอย่างมากในชีวิต และฉันเชื่อว่าส่วนใหญ่มันมาจากความจำเป็นที่ไม่สมดุลที่จะรู้ทุกสิ่ง คุณสามารถมีความเชื่อในพระเจ้าในขณะที่คุณอยู่ในความมืดและไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ในปัจจุบันของ

คุณได้ไหม? นั่นคือประเภทของความเชื่อที่พระเจ้ากำลังมองหา พระองค์ต้องการให้เราที่จะวางใจพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราอยู่ในความมืดหรือเมื่อชีวิตเป็นความลึกลับและเราไม่เห็นพระองค์ทำการหรือรู้สึกถึงการทรงสถิตของพระองค์ แท้จริงแล้วเวลาเหล่านี้ดีสำหรับเราเพราะว่าช่วยให้เราเติบโตในความเชื่อ พระคัมภีร์กล่าวถึงความเชื่อเล็กน้อยและความเชื่อมาก แล้วทำไมเราควรพึงพอใจกับความเชื่อเล็กน้อยในเมื่อเราสามารถพัฒนาความเชื่อมากได้ผ่านทางการวางใจพระเจ้าในช่วงเวลาที่ลำบาก?

“จำเป็นต้องรู้”

เมื่อไม่นานมานี้ฉันได้ดูหนังที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนสองคนของสำนักงานสืบสวนของสหรัฐอเมริกาด้วยระดับที่แตกต่างของการตรวจผ่าน คนหนึ่งดูเหมือนจะซ่อนเร้นต่อข้อมูลเกี่ยวกับคดีที่อีกคนหนึ่งไม่ได้ตระหนักถึง และเมื่อเขาถามหาข้อมูล เขาได้รับการบอกกล่าวว่ามีมันได้ให้มาบนพื้นฐาน “จำเป็นต้องรู้” ในอีกนัยหนึ่ง ผู้คนที่ได้รับการบอกกล่าวถึงรายละเอียดในคดีนั้นคือบรรดาผู้ที่จำเป็นต้องรู้เท่านั้นอย่างแท้จริง

ฉันคิดว่าพระเจ้าปฏิบัติกรกับเราบนพื้นฐานนั้นเช่นกัน เราถ้าจำเป็นต้องรู้บางสิ่ง เราสามารถแน่ใจอยู่เสมอว่าพระองค์จะบอกเรา แต่ถ้าเราไม่จำเป็นต้องรู้หรือมันดีกว่าสำหรับเราที่จะไม่รู้ จากนั้น พระองค์จะไม่บอกเรา และเราสามารถและควรเรียนรู้ที่จะพึงพอใจกับสิ่งนั้น

ความรู้เกี่ยวกับบางสิ่งสามารถเป็นภาระต่อจิตใจของเราได้และเป็นเหตุให้เราที่จะกระวนกระวายและกังวล และเราทั้งหมดก็ไม่ต้องการอย่างนั้น ในเวลาเหล่านั้น การไม่รู้สามารถเป็นสันติสุขอย่างมากได้! สัปดาห์ก่อนข้าพเจ้าได้คุยทางโทรศัพท์กับใครคนหนึ่งและหัวข้อที่น่ารังเกียจบางอย่างได้เกิดขึ้นเกี่ยวกับการผิดศีลธรรมในชีวิตของคุณคนที่เราทั้งสองรู้ เราได้พูดคุยแต่ก็ระมัดระวังที่จะไม่นินทาหรือกล่าวสิ่งต่างๆที่ไม่จำเป็น เพื่อนของฉันได้ถามฉันเกี่ยวกับสถานการณ์นั้น และก่อนที่ฉันสามารถแม้กระทั่งพิจารณาไม่ว่าจะตอบหรือไม่ เธอก็พูดว่า “ไม่เป็นไร ฉันไม่จำเป็นต้องรู้สิ่งนั้น”

ฉันคิดว่านั่นแสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ และมันสามารถเป็นแบบอย่างแก่เราทุกคนได้ มีความแตกต่างระหว่างการต้องการที่จะรู้บางสิ่งเนื่องด้วยความอยากรู้ หรือความต้องการที่จะควบคุมสถานการณ์ และความต้องการที่จะรู้เพราะว่าเราจำเป็นต้องรู้อย่างแท้จริง แทนที่จะสับสนและผิดหวังในขณะที่พยายามที่จะหาเหตุผลและถามสิ่งต่างๆในชีวิต ทำไมไม่แค่วางใจพระเจ้าที่จะทำการกับเราบนพื้นฐาน “จำเป็นต้องรู้?”

มีสถานการณ์ต่างๆในพระคัมภีร์ที่ซึ่งมนุษย์ได้รับการบอกกล่าวที่จะอ้างเหตุผลกับพระเจ้า แต่สถานการณ์เหล่านั้นไม่ได้อ้างอิงถึงการพยายามที่จะค้นพบสิ่งต่างๆที่พระเจ้ายังไม่พร้อมที่จะเปิดเผย นี่คือตัวอย่างตามพระคัมภีร์สองตัวอย่างที่แสดงถึงความแตกต่างระหว่างการอ้างเหตุผลในน้ำพระทัยของพระเจ้าและนอกเหนือน้ำพระทัยของพระเจ้า

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “มาเถิด ให้พวกเราสู้ความกัน ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะเป็นอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงเหมือนผ้าแดง ก็จะเป็นอย่างขนแกะ”

อิสยาห์ 1:18

จงฟังพาท จงวางใจใน และมันใจในพระยาเวห์ด้วยสุดใจและความคิดของเจ้า และอย่าฟังพาทความเข้าใจต้องแท้หรือความเข้าใจของเจ้าเอง

สุภาษิต 3:5

อีกครั้งหนึ่ง ฉันต้องการที่จะชัดเจนว่ามันไม่ผิดที่จะถามพระเจ้าด้วยคำถามต่างๆ ป่อยครั้งพระองค์ชอบที่จะอ้างเหตุผลกับเรา แต่อย่ายอมให้การอ้างเหตุผลที่ดีกลายมาเป็นไม่ดีหรือไม่อยู่ในทางพระเจ้า จงยอมให้สันติสุขเป็นผู้ตัดสินในชีวิตของคุณ (ดู โคโลสี 3:15)

ในอีกนัยหนึ่ง จงยอมให้สันติสุขเป็นองค์ประกอบที่ตัดสินเกี่ยวกับไม่ว่าพระเจ้าพอพระทัยเกี่ยวกับคำถามต่างๆของคุณหรือไม่

เมื่อดูเหมือนว่าไม่มีหนทาง

ความกลัวจะเข้าควบคุมถ้าเราปล่อยให้ตนเองที่จะถูกโน้มน้าวว่าไม่มีการแก้ไขต่อปัญหาของเรา บ่อยครั้งแค่ไหนที่เรากล่าวหรือได้ยินคนอื่นๆ พูดว่า “ไม่มีหนทางเลยที่สิ่งนี้จะทำการได้”? แค่เราไม่รู้หนทางก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มีหนทาง พระเยซูได้กล่าวถึงพระองค์เองว่า “เราเป็นทางนั้น” (ยอห์น 14:6) อิสยาห์ได้กล่าวว่าพระเจ้า “จะนำคนตาบอดทั้งหลายไปในทางที่เขาทั้งหลายไม่รู้จัก” (อิสยาห์ 42:16) พระเจ้ามีความสามารถแห่งการนำเราในความมืด เพราะว่าความมืดก็เป็นอย่างเดียวกันกับความสว่างต่อพระองค์ เราอาจอยู่ในความมืดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น แต่พระเจ้าเป็นความสว่างดังนั้นพระองค์ไม่เคยอยู่ในความมืดเลย ในการเขียนหนึ่งในบทที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการวางใจพระเจ้าอย่างเต็มที่ ดาวิดผู้เขียนสดุดีได้กล่าวว่า

วิถีแห่งสันติที่รวดเร็วที่สุดคือการเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้า

ถ้าข้าพระองค์จะบินไปไกลถึงที่ตะวันออก หรือถ้าข้าพระองค์อาศัยอยู่สุดขอบทะเลตะวันตก แม้ที่นั่น พระหัตถ์ของพระองค์จะจุ่งข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวาของพระองค์จะฉวยข้าพระองค์ไว้ ถ้าข้าพระองค์จะว่า “ความมืดจะบังข้าไว้แน่ทีเดียว และความสว่างรอบข้าจะเป็นกลางคืน” สำหรับพระองค์ แม้ความมืดก็ไม่มีด กลางคืนก็สว่างอย่างกลางวัน ความมืดเป็นอย่างความสว่าง

เมื่อเรามีฤดูกาลที่ยาวนานแห่งความยากลำบาก หรือกำลังเผชิญกับบางสิ่งที่ยุ่งยาก อย่างยิ่ง มันก็ไม่ใช่ไม่ธรรมดาที่จะท้อใจและเริ่มคิดว่าสิ่งนี้จะ เป็นสภาพที่ถาวรในชีวิต เราคิดสิ่งต่างๆเช่นนี้: สิ่งนี้จะไม่หยุดเลย ข้าพเจ้าได้ทำทุกสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้ที่จะทำและ ไม่มีสิ่งใดที่ใช้การได้ นั่นดูเหมือนว่าไม่มีหนทาง! แต่พระเจ้ามีเรื่องราวที่แตกต่างที่จะเล่า พระองค์ตรัสว่า:

อย่างจดจำสิ่งที่ล่วงเลยมาแล้วนั้น อย่าพิเคราะห์เรื่องในอดีต
นี่แน่ เรากำลังทำสิ่งใหม่ๆ บัดนี้ มันงอกขึ้นมา เจ้าไม่เห็น
หรือ? และเราจะทำทางในถิ่นทุรกันดาร และแม่น้ำใน
ที่แห้งแล้ง

อิสยาห์ 43:18-19

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้หนุนใจฉันหลายครั้งที่แตกต่างกันในชีวิตของฉัน และฉันอธิษฐานว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านี้จะทำอย่างเดียวกันสำหรับคุณ เมื่อคุณเจ็บปวด จงจำไว้ว่าพระเจ้าจะทำทาง!

จงคิดถึงเวลาในชีวิตของคุณที่พระเจ้าได้ทำทางสำหรับคุณเมื่อดูเหมือนว่าไม่มีหนทาง และจงจำไว้ว่าพระองค์จะทำอีก! ทางของพระองค์ไม่ใช่ทางของเรา แต่อย่างที่อิสยาห์ได้กล่าวไป พระองค์สามารถทำทางแม้กระทั่งในถิ่นทุรกันดารได้ และพระองค์สามารถนำแม่น้ำมาในเวลาที่ย่ำแย่แห่งชีวิตของเราได้

แม้ว่าเมื่อเราตัดสินใจที่จะเชื่อว่าพระองค์จะทำทาง มันอาจนำเราไปยังอีกคำถามหนึ่ง พระองค์จะทำทางเมื่อไหร่? แน่แน่นอนว่าพระองค์เท่านั้นที่รู้ และโดยมากเมื่อเราถามพระองค์ พระองค์ก็ดูเหมือนไม่สนใจในการให้คำตอบแก่เรา นั่นต้องเป็นเพราะว่าพระองค์ต้องการให้เราวางใจพระองค์

บทที่ 15

ในห้องรอคอยของพระเจ้า (ตอนที่ 1)

นักรบที่มีพลังมากที่สุดสองคนคือความอดทนและเวลา

ลีโอ ตอลสตอย

ถ้าคุณเป็นเหมือนฉันในอะไรรก็ตาม การเรียนรู้ที่จะอดทนเป็นหนึ่งในการทำนายที่ใหญ่กว่าในชีวิต

คุณเคยอยู่ในห้องรอคอยของโรงพยาบาลที่ที่ครอบครัวและเพื่อนๆ กำลังรอคอยแพทย์ที่จะนำถ้อยคำเกี่ยวกับใครคนหนึ่งที่พวกเขารักผู้เพิ่งได้รับการผ่าตัดไปมายังพวกเขาไหม? คนส่วนใหญ่ที่รอคอยดูเหมือนกังวลเล็กน้อยและลักษณะบนใบหน้าของพวกเขามีแนวโน้มที่จะตึงเครียดและแสดงถึงเครื่องหมายของความเป็นห่วง พวกเขา กำลังรอคอยที่จะได้รับการบอกกล่าวถึงผลลัพธ์ แต่ในเวลานี้พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขา กำลังรอคอย กำลังรอคอยและกำลังรอคอย ชั่ววินั้นจะดีหรือมันจะแย่? ถ้าการรอคอยนั้นยาวนานกว่าที่คาดหวังไว้หลายชั่วโมง บรรดาผู้ที่รอคอยอาจกังวลมากขึ้น ความคิดของพวกเขามักจะมีดมมมากขึ้นและเป็นทางลบมากขึ้น และในโลกธรรมชาติ นั่นก็เป็นที่น่าใจได้

คำถามใหญ่คือ เราเป็นอย่างไรเมื่อเราอยู่ในห้องรอคอยของ พระเจ้า? เรากำลังตึงเครียดและกระวนกระวาย หรือ เรากำลังรอคอยอย่างอดทนและกำลังคาดหวังข่าวดี? ถ้าการรอคอยของเรานั้นยาวนานกว่าที่เราคิดว่ามันจะยาวนานอย่างมาก เรายังคงมีแง่บวกและมีความหวังไหม? บ่อยครั้งเรากล่าวว่าเราวางใจพระเจ้า แต่เรากำลังแสดงถึงผลแห่งการวางใจพระองค์ไหม?

พระเจ้าจำต้องแก้ไขสิ่งต่างๆตลอดไป

ดูเหมือนว่าพระเจ้าแทบจะไม่เร่งรีบเกี่ยวกับสิ่งใดๆ และตามปกติเราก็เร่งรีบเกี่ยวกับทุกๆสิ่ง! เราไม่พึงพอใจที่จะรู้ว่าพระเจ้าจะทำทาง เราต้องการที่จะรู้ว่าเมื่อไหร่ที่พระองค์จะทำทาง พระคัมภีร์สัญญาแก่เราว่า ณ เวลาที่กำหนดไว้ พระเจ้าจะทำการที่จำเป็นจะต้องทำให้สำเร็จ แต่เวลาที่กำหนดไว้คือเมื่อไหร่? มันคือเวลาที่พระเจ้ากำหนดว่าเป็นเวลาที่เหมาะสม และพระองค์แทบจะไม่ยอมให้เราทราบว่ามันจะยาวนานแค่ไหน อย่างไรก็ตาม เราสามารถแน่ใจได้ว่ามันจะไม่ยาวนานเกินไป องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทราบถึงสิ่งที่เรามีความสามารถถึง และพระองค์จะไม่ผลักดันเราผ่านจุดนั้นเลย!

สิ่งที่เราคิดว่าเป็นเวลาช้านานก็เป็นแค่เวลาอันสั้นในแนวทางแห่งการมองดูสิ่งต่างๆของพระเจ้า

แต่ท่านที่รักทั้งหลาย อย่ามองข้ามความจริงข้อนี้เสีย
คือวันเดียวของพระเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็น
เหมือนกับวันเดียว

2 เปโตร 3:8

พระเจ้ามองดูสิ่งต่างๆ ในแง่ของนิรันดกาล ดังนั้น พระองค์ไม่เร่งรีบ พระองค์เห็นการจบตั้งแต่การเริ่มต้น พระองค์ได้ไปที่ที่เรา กำลังจะไปแล้ว และพระองค์รู้สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแท้จริง! พระองค์มีเหตุผลที่ดีสำหรับสิ่งที่พระองค์กระทำเสมอ และการเรียนรู้ที่จะเชื่ออย่างนั้นก็ช่วยให้เราวางใจพระองค์ไม่ว่าการรอคอยของเราจะสั้นหรือยาว บ่อยครั้งเราต้องการสิ่งต่างๆก่อนที่เราเป็นผู้ใหญ่พอที่จะรับมือกับสิ่งเหล่านั้นอย่างเหมาะสม แต่พระเจ้ารู้เวลาที่ดีที่สุด และฉันสามารถทำให้คุณแน่ใจว่าพระองค์จะไม่ให้สิ่งใดก็ตามแก่เราจนกว่าเวลานั้นเหมาะสม พระเจ้าอาจตรัสว่า “รอ” หรือพระองค์อาจแม้กระทั่งตรัสว่า “ไม่” แต่สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ตัดสินใจจะเป็นสิ่งที่

สมบูรณ์แบบที่ได้ทำสำเร็จ ณ เวลาที่สมบูรณ์แบบ ทุกสิ่งที่พระเจ้าทำเกี่ยวกับชีวิตของเราและความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ก็เพื่อผลประโยชน์ของเรา!

ตามกาลาเทีย 5:22 ในฐานะบุตรของพระเจ้า เรามีผลของความอดทนในเรา แต่ตามปกติแล้วนั้นใช้เวลาหลายปีแห่งการดำเนินกับพระเจ้าก่อนที่เราเห็นผลอย่างมากของมันที่สำแดงออกมา มันถูกฝากไว้ในเราในฐานะเมล็ด แต่มันใช้เวลาและประสบการณ์ในการที่จะเติบโตและแข็งแรง

รากศัพท์ของคำกรีกที่แปลว่า “อดทน” หมายถึงที่จะ “อยู่ภายใต้” ในอีกนัยหนึ่ง ที่จะติดอยู่กับบางสิ่งแม้ว่ามันอาจไม่เป็นที่พอใจหรือกระทั่งเจ็บปวด มันหมายถึงที่จะดูสิ่งต่างๆตลอดเส้นทางจนถึงการจบ เราส่วนใหญ่ต้องการที่จะหนีจากสิ่งต่างๆที่ก่อให้เกิดการทนทุกข์ประเภทใดๆแก่เรา ความคิดของการอดทนต่อความลำบากโดยอย่างน้อยแล้วปราศจากการรู้วุ่นวายแค้นที่เราคาดหวังว่าจะอดทนนั้นก็ไม่ใช่เป็นที่พอใจอย่างมาก พระเจ้าไม่ได้ให้คำตอบต่างๆที่เราปรารถนาว่าเมื่อไหร่เราต้องการสิ่งเหล่านั้นเสมอไป เพราะว่าพระองค์อุทิศตนต่อการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเรา และพระองค์ถือว่าสิ่งนั้นสำคัญกว่าการที่เราได้รับการบรรเทาพ้นที่จากบางสิ่งที่เรากำลังเผชิญอยู่

ก่อนที่ฉันได้รู้อย่างมากเกี่ยวกับการวางใจพระเจ้า มันทำให้ฉันผิดหวังอย่างแท้จริง เมื่อฉันต้องการให้พระเจ้าทำบางสิ่งที่ฉันรู้ว่าจะง่ายสำหรับพระองค์อย่างมากมาย กระนั้นดูเหมือนว่าพระองค์ไม่ทำอะไรเลย ตอนนั้นฉันตระหนักว่าแม้ว่าไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่างๆ ของฉัน พระเจ้าก็กำลังทำการในฉัน พระองค์กำลังขยายความเชื่อของฉัน และโดยการทำอย่างนั้น พระองค์ได้ขยายมันและทำให้มันเข้มแข็งมากขึ้น เพราะว่าฉันไม่รู้วิธีที่จะวางใจพระเจ้า ฉันก็เป็นทุกข์ในเวลาทั้งสิ้นที่ฉันจำเป็นต้องรอคอย และฉันแน่ใจว่าการรอคอยของฉันก็ยาวนานกว่ามันคงได้เป็นถ้าฉันไม่รู้วิธีที่จะวางใจพระองค์

ชีวิตก็ง่ายขึ้นขณะที่เราได้รับประสบการณ์กับพระเจ้ามากขึ้น เราเรียนรู้ว่าแม้ว่าตามปกติแล้วพระองค์ไม่มาแต่เนิ่นๆ พระองค์ไม่เคยสายอย่างแท้จริง อย่างน้อยแล้วไม่ใช่ตามตารางเวลาของพระองค์ ความอดทนไม่ใช่แค่ความสามารถที่จะรอคอย

มันแสดงถึงว่าเราประพฤติอย่างไรในขณะที่เรารอคอยอีกด้วย เราทุกคนจะรอคอยหลายสิ่งในชีวิต แต่ที่จะ “รอคอยอย่างอดทน” ก็เป็นเป้าหมายที่พระเจ้าได้มีในความคิดสำหรับเรา การรอคอยอย่างอดทนนั้นเป็นไปไม่ได้นอกจากเราวางใจว่าคุณลักษณะของพระเจ้านั้นปราศจากข้อบกพร่อง และที่ว่าพระองค์ทรงดีและแสดงความดีของพระองค์แก่เราตราบเท่าที่เรามีชีวิตอยู่ เพียงเพราะว่าสิ่งหนึ่งไม่ได้ “รู้สึก” ต่อดันก็ไม่ได้หมายถึงว่ามันไม่ดี ในที่สุดฉันอาจเห็นว่าสิ่งที่ฉันคิดว่าแ่่นั้น ในระยะยาวก็ดีสำหรับฉันอย่างมาก

ไม่เคยสายเกินไป

มารธาและมารีย์ได้ส่งข่าวไปยังพระเยซูทำให้พระองค์รู้ว่าลาซารัสน้องชายของพวกเขาป่วย พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเยซูทรงรักมารธา มารีย์และลาซารัสและที่ว่าพวกเขาเป็นเพื่อนรักของพระองค์ นั้นได้ถูกกล่าวไป แม้กระทั่งพระองค์ได้ยืนยันว่าลาซารัสป่วย พระองค์ก็พักอยู่ต่ออีกสองวันในที่ที่พระองค์ประทับอยู่นั้นก่อนที่พระองค์ได้ไปหาเขา (ดู ยอห์น 11:3-6) เมื่อพระเยซูมาถึง ลาซารัสก็ได้ตายไปแล้วและอยู่ในอุโมงค์ฝังศพสี่วันแล้ว คำถามตามปกติจะเป็น “ถ้าพระเยซูรักพวกเขาอย่างมาก ทำไมพระองค์ได้รอก่อนที่จะไปช่วยพวกเขา?”

พระองค์ได้รอเพราะว่าพระองค์ต้องการให้สถานการณ์ที่จะดูเหมือนสถานการณ์ที่เป็นไปไม่ได้ที่จะแก้ได้เมื่อพระองค์มาถึง เมื่อพระองค์ได้ไปถึงที่นั่น มารธาได้กล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าพระองค์อยู่ที่นี่ น้องชายของข้าพระองค์ก็คงไม่ตาย” (ยอห์น 11:21) บ่อยครั้งเราคิดหรือกล่าวอย่างเดียวกันเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆของเราเองว่า “พระเยซูเจ้า ถ้าพระองค์ต้องการ พระองค์คงได้ป้องกันสิ่งนี้ไว้จากการเกิดขึ้น” แน่แน่นอนว่าเราผิดหวังและขาดความเข้าใจในเรื่องที่ว่าทำไมพระเจ้าจะอนุญาตบางสิ่งที่เจ็บปวดซึ่งพระองค์สามารถป้องกันได้อย่างที่มารธาได้ผิดหวังและขาดความเข้าใจ

ถ้าคุณคุ้นเคยกับเรื่องราวของลาซาร์ส คุณก็รู้ว่าพระเยซูไม่ได้เห็นข้อเท็จจริงที่ว่าลาซาร์สได้ตายไปเป็นเวลาหลายวันนั้นเป็นอุปสรรคที่เอาชนะไม่ได้ ที่จริง พระองค์ต้องการให้สถานการณ์นั้นที่จะดูเหมือนเป็นไปได้ เพื่อว่าญาติและเพื่อนๆ ของลาซาร์สเช่นเดียวกับเราน่าจะเรียนรู้ว่าโดยพระเจ้านั้น ทุกสิ่งก็เป็นไปได้และมันไม่เคยสายเกินไปสำหรับพระองค์ที่จะทำสิ่งที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จ พระเยซูได้ทำให้ลาซาร์สเป็นขึ้นจากตาย และฉันแน่ใจว่าหลังจากการเป็นพยานถึงการอัศจรรย์นั้น ทุกคนก็ดีใจที่มันได้เกิดขึ้นอย่างที่มีมันได้เกิดขึ้น แม้ว่าโดยส่วนตัวแล้วฉันไม่เคยเห็นใครก็ตามถูกทำให้เป็นขึ้นจากตาย ฉันก็ได้เห็นพระเจ้าให้ชีวิตแก่สถานการณ์และเหตุการณ์ที่ตายแล้วมากมาย ฉันคิดว่าเรื่องนี้ควรถูกมองว่าเป็นตัวอย่างของความจริงที่ว่ามันไม่เคยสายเกินไปสำหรับพระเจ้าที่จะทำการอัศจรรย์ในชีวิตของเรา

แทนที่จะต้องการให้พระเจ้าทำสิ่งต่างๆ ในทางของเรา เราสามารถจดจำได้ว่าทางของพระองค์นั้นดีกว่าทางของเราเสมอในระยะยาว มีความลึกซึ้งมากมายที่ถูกซ่อนไว้ในปัญญาของพระเจ้า เราไม่เข้าใจว่าทำไมสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นอย่างที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ แต่เรามีสิทธิพิเศษของการวางใจพระเจ้า และนั่นทำให้ความเจ็บปวดของเราเป็นที่ทนได้

ความอดทนเป็นพลัง

ความอดทนให้พลังแก่เราที่จะชื่นชมชีวิตในขณะที่เรารอคอยสิ่งต่างๆ ที่เราปรารถนา ชีวิตส่วนใหญ่สูญสิ้นไปในการเป็นทุกข์เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เราไม่สามารถเปลี่ยนได้ ถ้าเราสามารถเปลี่ยนบางสิ่งอันไม่เป็นที่พอใจได้ จากนั้นเราควรทำมัน แต่ถ้าเราไม่สามารถทำได้ จากนั้นเราควรวางใจพระเจ้าและตัดสินใจที่จะไม่เป็นทุกข์ในขณะที่เรารอคอยที่จะเห็นสิ่งที่พระองค์จะทำ แต่ละวันที่เราสูญเสียไปก็เป็นวันที่เราจะไม่ได้กลับมาเลย และบุคคลที่ฉลาดและสุขุมก็ไม่สูญเสียเวลาไหน

ชีวิตส่วนใหญ่สูญสิ้นไปในการเป็นทุกข์เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เราไม่สามารถเปลี่ยนได้

ก็ตามที่พระเจ้าได้มอบแก่เขาที่จะอยู่ในโลกนี้

ความผิดหวัง ความท้อใจและความทุกข์ยากไม่เคยทำให้สถานการณ์ที่เย็นนั้น ดีเลย แต่สิ่งเหล่านั้นได้ก่อให้เกิดความเจ็บป่วย ทำให้ชีวิตสั้นลงและทำลายความสัมพันธ์ต่างๆ อัครทูตยากอบกล่าวว่าคุณที่อดทนนั้น “ได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ และดีพร้อม...ไม่ขาดสิ่งใดเลย” (ยากอบ 1:4) โอ้โฮ! แน่หนอนว่านั่นฟังดูดีต่อฉัน และฉันแน่ใจว่าฉันก็ฟังดูดีต่อคุณด้วย เมื่อฉันอ่านพระคัมภีร์ข้อนั้น บ่อยครั้งฉันถูกทดลองให้คิดว่า *ฉันปรารถนาว่าฉันนั้นอดทน แต่ฉันยังไม่ไปถึงจุดนั้น* แต่เราสามารถเป็นอิสระจากความไม่อดทนได้ มีหนทางและหนทางนั้นก็ผ่านทางความคิดที่ถูกต้อง

ถ้าฉันคิดว่าฉันต้องมีสิ่งที่ฉันต้องการก่อนที่ฉันสามารถเป็นสุขได้ จากนั้นความคิดของฉันเองก็กำลังจัดตั้งฉันไว้สำหรับความทุกข์ยาก แต่ถ้าฉันเปลี่ยนการคิดของฉันสู่ *ฉันวางใจพระเจ้าและฉันรู้ว่าเวลาของพระองค์นั้นสมบูรณ์แบบ ดั่งนั้น ฉันจะเข้าไปในการพักของพระองค์และชื่นชมชีวิตของฉันในขณะที่ฉันกำลังรอคอย* จากนั้นฉันก็ไม่ขาดสิ่งใดที่ช่วยขณะที่ฉันอยู่นั้นเกี่ยวข้อง สิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าจะทำเกี่ยวกับปัญหาต่างๆของเราก็จะไม่ถูกเร่งด้วยความไม่อดทนของเรา สิ่งหนึ่งนั้นแน่อนไม่ว่าเรารอคอยพระเจ้านานแค่ไหนที่จะกระทำเพื่อเห็นแก่เรา ความอดทนนั้นมีพลังที่จะรักษาเราไว้ให้ยินดีในขณะที่เรารอคอย!

บางสิ่งกำลังเกิดขึ้นเสมอแม้ว่าเมื่อเราคิดว่าไม่มีสิ่งใดที่กำลังเกิดขึ้น จงพิจารณาถึงการที่ต้นไม้เติบโต เราไม่สามารถเห็นมันเติบโตได้ แต่มันกำลังเติบโต มันสูงขึ้น และกิ่งก้านทั้งหลายก็กว้างออก พวกเขาบอกว่าต้นไม้ที่เติบโตช้าๆ ก็ให้ผลดีที่สุด และฉันคิดว่าหลักการอย่างเดียวกันก็ประยุกต์ใช้กับคน เราอาจไม่เห็นกิ่งก้านของเรากว้างออก แต่รากของเรากำลังหยั่งลึกลงไป วันหนึ่งเราจะเกิดผลดีและตระหนักว่าเราเติบโตขึ้นเสมอในขณะที่เรารอคอย

ลืมน้ำมันเสีย

ถ้าเราเฝ้าดูสิ่งใดๆอย่างใกล้ชิดเกินไป เราไม่สามารถเห็นการเติบโตของมันได้ แต่ถ้าอยู่ห่างจากมันสักระยะหนึ่งและจากนั้นก็กลับมา เราก็ประหลาดใจโดยมันครอบครองของฉันมีที่ดินที่เราจำเป็นที่จะขาย และแม้ว่ามันได้อยู่ในตลาดมากกว่าสามปี ก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นอย่างสิ้นเชิง ไม่เพียงแต่เราไม่ได้ขายมัน แต่ไม่มีใครได้มองดูมัน เราไม่ได้มีข้อเสนอสักครั้งในเวลามากกว่าสามปี ไม่มีแม้กระทั่งข้อเสนอที่แย่! ฉันผิดหวังเพราะว่าฉันต้องการที่จะขายมันอย่างแท้จริง ฉันได้อธิษฐานเกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างมาก และกล่าวยอมรับโดยความเชื่อว่ามันได้ถูกขายไป และแต่ละวันที่มันไม่ได้ขายไป ฉันก็ผิดหวังเมื่อฉันคิดเกี่ยวกับมัน เข้าวันหนึ่ง ขณะที่ฉันเริ่มต้นที่จะอธิษฐานเกี่ยวกับมันอีก องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับใจของฉันและกล่าวว่า *จงลืมน้ำมันเกี่ยวกับที่ดินเสียและปล่อยให้เรารู้จักดูแลมัน* ฉันตระหนักทันทีว่าฉันได้ใช้เวลาเกินไปในการจดจ่อที่สิ่งหนึ่งนั้น และพระเจ้าต้องการให้ฉันที่จะให้มันออกจากความคิดของฉันและแคว้งใจว่าพระองค์กำลังทำการอยู่

แต่ละครั้งที่การขายที่ดินนั้นมาสู่ความคิดของฉัน ฉันก็คิดว่าพระเจ้ากำลังดูแลมันอยู่! สุดท้ายแล้วฉันได้เข้าไปในการพักของพระเจ้าเกี่ยวกับมันและภายในสองสัปดาห์ที่ดินนั้นได้ถูกขายไป! ฉันอยากที่จะกล่าวว่าฉันได้ออดทนในขณะที่ฉันได้รอคอยสามปีเหล่านั้น แต่ข้อเท็จจริงก็คือว่าฉันไม่ได้อดทน และความไม่อดทนของฉันอาจได้เป็นเหตุผลว่าทำไมมันได้ใช้เวลานานอย่างมาก บ่อยครั้งเราคิดว่าเรากำลังรอคอยพระเจ้า แต่ในความเป็นจริง พระองค์อาจกำลังรอคอยเราอยู่!

บ่อยครั้งเราคิดว่าเรากำลังรอคอยพระเจ้า แต่ในความเป็นจริง พระองค์อาจกำลังรอคอยเราอยู่!

ความกลัวแห่งการไม่ได้รับสิ่งที่เราต้องการเป็นหนึ่งในเหตุผลหลักสำหรับความไม่อดทนของเรา แต่อีกครั้งหนึ่งขอให้ฉันกล่าวว่า เราสามารถเปลี่ยนการคิดของเราได้และมันจะช่วยเราอย่างมากมาย แทนที่จะคิดว่า *ไม่มีสิ่งใดที่กำลังเกิดขึ้น* เราสามารถคิดว่า *ข้าพเจ้าไม่เห็นสิ่งใดก็ตามกำลังเกิดขึ้น แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเจ้ากำลังทำการอยู่!*

พระเจ้ารู้ทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีต กำลังเกิดขึ้นในตอนนี และจะเกิดขึ้นในอนาคต และพระองค์ทรงควบคุมมันอยู่ พระองค์ไม่กังวลหรือไม่ได้ไม่อดทน ความไม่อดทนของเรามาจากข้อเท็จจริงที่ว่าเราไม่รู้ว่าคุณค่าตอบของเราจะมาอย่างไร และเมื่อไหร่

ข้อมูลที่เรามีอยู่น้อย มันก็ง่ายขึ้นที่จะไม่อดทนในห้องรอคอยของพระเจ้า แต่พระวาทะของพระเจ้าและประสบการณ์บอกเราว่าเวลาของพระองค์นั้นสมบูรณ์แบบและการรอคอยที่เราไม่ชอบอย่างมากก็กำลังทำการดีต่างๆในเราอย่างแท้จริง

เราอ่านเรื่องต่างๆในพระคัมภีร์เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่เราอ้างอิงว่าเป็นชายและหญิงที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และเราส่วนใหญ่ได้ปรารถนาอย่างลับๆว่าพยานของพวกเขาเป็นพยานของเราอย่างน้อยแล้วเราอยากที่จะได้รับการยกย่องอย่างที่พวกเขาได้รับ แม้ว่าบางทีเราไม่ปรารถนาว่าเราได้มีประสบการณ์ของพวกเขา พวกเขายิ่งใหญ่จริงๆ แต่ขอให้ฉันย้ำเตือนคุณว่าพวกเขาทั้งหมดได้รอคอยในห้องรอคอยของพระเจ้า โมเสสได้รอคอยเป็นเวลาสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร ดาวิดได้รอคอยยี่สิบปีที่จะกลายมาเป็นกษัตริย์ และเป็นเวลาสิบห้าปีจากปีเหล่านั้นที่เขาได้ซ่อนในถ้ำต่างๆเพื่อจะป้องกันซาอูลไว้จากการฆ่าเขา โยเซฟได้รอคอยสิบสามปีเพื่อการช่วยกู้ของเขา และสิบปีจากปีเหล่านั้นเขาได้ใช้ในคุก อับราฮัมได้รอคอยยี่สิบปีก่อนที่ได้รับบุตรที่พระเจ้าได้สัญญาแก่เขา ถ้าคุณและฉันอยู่ในห้องรอคอยของพระเจ้า วันหนึ่งเราอาจมีพยานที่ยิ่งใหญ่ที่บางคนจะอ่านและยกย่อง!

บทที่ 16

ในห้องรอคอยของพระเจ้า (ตอนที่ 2)

จงรอคอยพระยาห์เวห์ จงเข้มแข็ง และให้จิตใจของท่านกล้า
หาญเถิด เออ จงรอคอยพระยาห์เวห์

สดุดี 27:14

เป็นเรื่องปกติอย่างมากสำหรับผู้ที่เข้าใจผิดถึงสิ่งที่มีหมายถึงที่จะรอคอยพระเจ้าอย่างแท้จริง เราอาจเห็นว่าการรอคอยเป็นเวลาเชิงรับ ไม่มีการกระทำเมื่อชีวิตของเราถูกระงับไว้ เราส่วนใหญ่มีความยุ่งยากในการที่จะไม่ทำอะไรเลย และถ้าเรามองดูการรอคอย พระเจ้าในทางที่ผิด เราอาจพบว่าการเข้าใจผิดของเราละเราไว้ให้ไร้ความสามารถเมื่อมันมาสู่การทำมันอย่างแท้จริง

การศึกษาที่ลึกกว่าเกี่ยวกับภาษาดั้งเดิมที่เราได้รับคำว่า “รอคอย” นั้นก็เปิดเผยว่าแท้จริงแล้วการรอคอยพระเจ้าถูกตั้งใจให้เป็นการกระฉับกระเฉงในฝ่ายวิญญาณอย่างมาก แม้ว่าพระเจ้าอาจขอให้เราที่จะนั่งตราบเท่าที่การพยายามที่จะเปลี่ยนสถานการณ์ต่างๆของเรานั้นเกี่ยวข้อง พระองค์ก็ไม่ได้ขอให้เราที่จะไม่ทำอะไร พระองค์ต้องการให้เราทำที่แห่งความคาดหวังเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์กำลังทำอยู่ และพระองค์ต้องการที่จะมีหวังและคาดหวังให้พระองค์ที่จะทำงานที่อัศจรรย์ในชีวิตของเรา พระองค์ต้องการให้เราที่จะขอบพระคุณพระองค์สำหรับสิ่งที่พระองค์กำลังทำแม้กระทั่งก่อนเราเห็นมันด้วยตาตามธรรมชาติของเรา

ความคิดและท่าทีของเราสามารถรักษาให้เราที่จะยินดีอย่างมากได้ในขณะที่เรายู่ห้องรอคอยของพระเจ้า ถ้าเราจัดการสิ่งเหล่านั้นอย่างเหมาะสม จงพิจารณาการคิดสองแบบนี้และดูว่าการคิดแบบไหนที่ท่านเชื่อว่าจะก่อให้เกิดความยินดี มีการคิดแบบนี้:

- ข้าพเจ้าได้รอคอยมานานจนข้าพเจ้าไม่คิดว่าข้าพเจ้าสามารถรอคอยต่อไปอีกได้
- ไม่มีสิ่งใดกำลังเกิดขึ้น!
- ข้าพเจ้ารู้สึกที่พระเจ้าได้สัมผัสทุกสิ่งเกี่ยวกับข้าพเจ้า
- ข้าพเจ้ากลัวว่าไม่มีคำตอบสำหรับปัญหาของข้าพเจ้า
- ข้าพเจ้าอาจจะเลิกล้ม

และมีการคิดแบบนี้:

- ข้าพเจ้าตื่นเต้นอย่างมากที่จะเห็นสิ่งที่พระเจ้ากำลังจะทำ
- ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเจ้ากำลังทำการแม้ว่าข้าพเจ้ายังไม่เห็นการเปลี่ยนแปลง
- พระเจ้าทรงรักข้าพเจ้าและข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์จะดูแลปัญหาของข้าพเจ้า
- สดุดี 139 กล่าวว่าพระเจ้ากำลังคิดเกี่ยวกับข้าพเจ้าตลอดเวลา ดังนั้นข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ไม่ได้ลืมข้าพเจ้า
- ข้าพเจ้าจะไม่ดำเนินชีวิตในความกลัวและข้าพเจ้าจะไม่เลิกล้ม!

เป็นสิ่งชัดเจนว่าการคิดแบบไหนที่จะก่อให้เกิดความยินดีมากที่สุด ถ้านั้นเป็นกรณี ทำไมเรามีแนวโน้มต่อความคิดและท่าทีในด้านลบ? ความคิดของเนื้อหนังซึ่งถูกกล่าวถึงโดยอัครทูตเปาโลในโรม 8:6 “เป็นความมั่งคั่งและเหตุผลที่ปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” และขึ้นอยู่กับการอ้างเหตุผลและตรรกะที่นำไปสู่บาป ดังนั้น

ถ้าเราทำตามมัน เราก็ไม่มีทางเลือกแต่ที่จะทำการตัดสินใจต่างๆที่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่
ต่างๆในสถานการณ์ต่างๆของเราดูเป็นอย่างไร แต่ถ้าเราคิดด้วยความคิดของ
พระวิญญาน ซึ่งได้ถูกกล่าวถึงในข้อเดียวกัน เราก็ได้รับการสัญญาถึงชีวิตและสันติสุข
ในจิตใจของเรา ด้วยความคิดของพระวิญญาน เราสามารถคิดอย่างพระเจ้าคิดได้
และความคิดของเราจะเต็มไปด้วยความหวังไม่ว่าสิ่งต่างๆจะดูเป็นอย่างไรก็ตาม

คุณกำลังมองดูที่สิ่งใด?

เราสามารถคิดด้วยความคิดของเนื้อหนังหรือความคิดของ พระวิญญาน
และการเลือกเป็นของเรา นำเศร้าใจแล้ว หลายคนดำเนินชีวิตทั้งสิ้นของพวกเขาเพียง
แคคิดสิ่งใดก็ตามที่เข้ามาในความคิดของพวกเขา ไม่เคยตระหนักว่าศัตรูคือซาตาน
เป็นแหล่งแห่งการคิดในแง่ลบ ไร้ความหวัง มีความกลัวและเต็มไปด้วยความสงสัย
ทั้งหมดของพวกเขา พวกเขาไม่เคยตระหนักว่าพวกเขาสามารถทำการคิดของพวกเขา
เองได้ถ้าพวกเขาเลือกที่จะทำโดยการทำลายความคิดผิดๆ ที่ไม่เห็นด้วยกับ
พระวจนะของพระเจ้าและแทนที่ความคิดเหล่านั้นด้วยความคิดที่เห็นด้วยกับ
พระวจนะของพระเจ้า

ใน 2 โครินธ์ 4 เปาโลอธิบายถึงเวลาที่เขาและผู้เชื่อคนอื่นๆ ในพระคริสต์ได้
ประสบกับสถานการณ์ที่ยากลำบากอย่างมาก เขาได้กล่าวว่าพวกเขา “เผชิญความ
ยากลำบากรอบด้าน [เป็นทุกข์และถูกกดขี่ในทุกๆทาง] แต่ก็ไม่ถูกบดขยี้ สับสนแต่ก็
ไม่หมดหวัง ถูกข่มเหงแต่ก็ไม่ถูกทอดทิ้ง ถูกตีให้ล้มลง แต่ก็ไม่ถูกทำลาย” (4:8-9) เขา
บอกเราว่าทำไมอีกด้วย:

เราไม่ได้เอาใจใส่ในสิ่งที่มองเห็น แต่เอาใจใส่ในสิ่งที่มอง
ไม่เห็น เพราะว่าสิ่งที่มองเห็นนั้นไม่ยั่งยืน (สั้นและชั่วคราว)
แต่สิ่งที่มองไม่เห็นนั้นถาวรนิรันดร์

เปาโลและผู้คนที่เขารับใช้ต่อนั้นรู้ว่าพวกเขามีสถานการณ์ที่แย่งต่าง ๆ และฉันแน่ใจว่าพวกเขาได้เห็นสิ่งเหล่านั้น แต่พวกเขาได้มองดูที่สิ่งอื่นอีกด้วย พวกเขาได้เห็นพระเยซูและพระสัญญาแห่งการช่วยกู้และชัยชนะของพระองค์ พวกเขาเฝ้าดูไม่ใช่ด้วยตาตามธรรมชาติเท่านั้นแต่ด้วยตาฝ่ายวิญญาณอีกด้วย พวกเขาเฝ้าดูที่สิ่งต่างๆ ด้วยใจของพวกเขาที่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาตามธรรมชาติของพวกเขา กระนั้นพวกเขาได้เชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นจริงอย่างมาก

เราเชื่อในพระเจ้าแม้ว่าเราไม่สามารถมองเห็นพระองค์ด้วยตาตามธรรมชาติของเราได้ เราเชื่อในเหล่าทูตสวรรค์ เราเชื่อในแรงโน้มถ่วง และในวันที่มีเมฆเมื่อเราไม่สามารถมองเห็นมันได้ เราก็เชื่อว่าดวงอาทิตย์อยู่ที่นั่น แท้จริงแล้วมีหลายสิ่งที่เราเชื่อแม้ว่าเรามองไม่เห็น แล้วทำไมเราไม่สามารถเชื่อว่าพระเจ้ากำลังทำการอยู่ในขณะที่เรากำลังรอคอยแม้ว่าเรายังไม่เห็นหลักฐานใดๆ? เราเพียงแค่มิได้ฝึกฝนตัวเราเองที่จะทำอย่างนั้น แต่นั่นสามารถเปลี่ยนได้

ชีวิตแท้ๆ อยู่ในเรา สิ่งที่ดีดำเนินไปภายในเรา (ความคิดและท่าทีของเรา) ก็สำคัญกว่าสถานการณ์ต่างๆ ของเรา ไม่ว่าจะสถานการณ์ต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรานั้นลำบากแค่ไหน ถ้าเรารักษาไว้ซึ่งท่าทีที่ดีและอยู่ในความคิดในทางบวกที่ขึ้นอยู่กับพระวจนะของพระเจ้า เราก็สามารถประสบกับสันติสุขและความยินดีได้ ฉันเชื่อว่าบุคคลที่ถูกคุมขังไว้ในคุกผู้ซึ่งได้เรียนรู้ที่จะคิดในทางบวกและมีท่าทีที่ดีสามารถเป็นอิสระกว่าบุคคลที่กำลังดำเนินชีวิตในสังคมแต่ก็เต็มไปด้วยความเกลียดชัง ความขมขื่น และท่าทีในทางลบ ใครก็ตามสามารถปรับปรุงคุณภาพของชีวิตของเขาได้อย่างทันทีโดยการแค่อคิดในสิ่งต่างๆ ที่ดีและรักษาไว้ซึ่งท่าทีแห่งความหวัง

เราสามารถมีสถานการณ์ที่ดีต่างๆ เงินมากมาย งานที่ดีและครอบครัวที่ดีได้ กระนั้นก็ยังคงมีชีวิตที่เป็นทุกข์ถ้าเราไม่สำนึกคุณ เห็นแก่ตัว และบางทีก็โกรธต่อบางคนที่ได้ทำผิดต่อเรา แต่เราสามารถมีสถานการณ์ที่ลำบากต่างๆ ดำเนินชีวิตตามลำพัง และแทบไม่มีเงินที่จะอยู่รอด กระนั้นก็ยังคงมีสันติสุขและความยินดีได้อีกด้วย ถ้าเรารู้สึกขอบคุณและใช้เวลาของเราในการพยายามที่จะเป็นพรแก่คนอื่น ๆ

ท่าทีและความคิดเป็นของคุณ และไม่มีใครสามารถทำให้คุณมีท่าทีและความคิดที่แย่ได้ถ้าคุณไม่ต้องการ!

ไม่มีหลักฐานในพระคัมภีร์เลยว่า โยเซฟมีอะไรอื่นนอกจากความหวัง และท่าทีที่ดีระหว่างสิบสามปีของเขา แห่งการรอคอยพระเจ้าที่จะนำการช่วย กู้มายังเขา เขาได้มีความฝันสำหรับชีวิต

ท่าทีและความคิดเป็นของคุณ และ ไม่มีใครสามารถทำให้คุณมีท่าทีและ ความคิดที่แย่ได้ถ้าคุณไม่ต้องการ!

ของเขาและเขาไม่ได้เลิกถ่มต่อมันแม้ว่าไม่มีสิ่งใดในสถานการณ์ต่างๆของเขาที่บ่งชี้ว่า มันจะเกิดขึ้นเป็นจริง (คุณสามารถอ่านเรื่องราวของโยเซฟใน ปฐมกาล 37-50)

อับราฮัมได้รอคอยยี่สิบปีที่จะเห็นความสำเร็จแห่งพระสัญญาที่พระเจ้าได้ให้ แก่เขาว่าเขาจะมีบุตร ยี่สิบปีเป็นเวลายาวนานที่จะอยู่ในห้องรอคอยของพระเจ้า

ฉันแน่ใจว่าเขาได้มีโอกาสมากมายที่จะเลิกถ่ม แต่เราพบในพระคัมภีร์ว่าแม้ว่า เขาไม่มีเหตุผลที่จะหวัง เขาก็ได้หวังด้วยความเชื่อว่าความฝันต่างๆของเขาจะกลายเป็นจริงและที่ว่าเขาจะเห็นความสำเร็จแห่งพระสัญญาต่างๆของพระเจ้า แม้ว่าเมื่อ เขาได้พิจารณา (ได้มองดูและได้คิดเกี่ยวกับ) ถึงความไร้สมรรถภาพแห่งร่างกายของเขาเองและความเป็นหมันของครรรค์ของซาร่าห์ ก็ไม่มีความไม่เชื่อหรือความไม่วางใจ ใดได้ทำให้เขาหวั่นไหวเกี่ยวกับพระสัญญาของพระเจ้า เขาได้เข้มแข็งขึ้นเมื่อเขาได้ ให้การสรรเสริญและพระสิริแด่พระเจ้า การสรรเสริญเป็นเรื่องเล่าหรือเรื่องราวเกี่ยวกับความดีของพระเจ้า ดังนั้นอับราฮัมต้องได้คิดถึงสิ่งต่างๆที่พระเจ้าได้ทำเพื่อเขา ตลอดชีวิตของเขาตลอด พระสิริเป็นการสำแดงออกถึงความยอดเยี่ยมทั้งสิ้นของ พระเจ้า ดังนั้นอีกครั้งหนึ่ง อับราฮัมต้องได้พิจารณาและไตร่ตรองถึงสิ่งใหญ่ทั้งหมด ที่พระเจ้าได้ทำในอดีตมาตลอด การเลือกของเขาคือที่จะจดจำและคิดถึงสิ่งดีต่างๆที่ ได้ทำให้เขาเข้มแข็งในขณะที่เขาอยู่ในห้องรอคอยของพระเจ้า (ดู โรม 4:18-21)

รอคอยด้วยความหวัง

คุณอยู่ในห้องรอคอยของพระเจ้าในตอนนี้เป็นชีวิตของคุณใช่ไหม? บางทีคุณได้ อยู่ที่นั่นเป็นเวลายาวนานมาตลอดใช่ไหม? มันได้ยาวนานกว่าที่คุณคิดว่ามันจะ

ยาวนานใช่ไหม? คุณกำลังรอคอยอย่างไร? ความคิดของคุณคืออะไร และทำที่ของคุณคืออะไร? ฉันทกระตุ้นให้คุณที่จะเลือกความคิดและทำที่ที่จะทำให้คุณสามารถที่จะรอคอยพระเจ้าผู้ทำทุกสิ่งอย่างได้อย่างอดทนได้

อย่างขอบคุณแล้ว ความหวังไม่ใช่บางสิ่งที่เราต้องรอที่จะรู้สึกในการที่จะมีมัน เป็นบางสิ่งที่เราสามารถตัดสินใจที่จะมีได้ไม่ว่าสถานการณ์ต่างๆ ของเราอาจดูยุ่งยากแค่ไหนก็ตาม พระเจ้าสัญญาว่าถ้าเราจะกลายมาเป็นเชลยแห่งความหวัง พระองค์จะรื้อฟื้นพระพรแต่ก่อนของเราเป็นสองเท่าให้กับเรา (ดู เศคาริยาห์ 9:12)

ในอีกนัยหนึ่ง ถ้าคุณเต็มใจที่จะถูกขังไว้ด้วยความหวังจนถึงจุดที่คุณมีความหวังอย่างมากไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น คุณก็ไม่สามารถหยุดหวังได้ จากนั้นพระเจ้าจะรื้อฟื้นสิ่งใดก็ตามที่คุณได้สูญเสียไปในชีวิตของคุณและให้พระพรสองเท่าแก่คุณ

ความหวังไม่ใช่แค่การปรารถนาให้สิ่งต่างๆ ที่จะกลับกลายเป็นดี มันเป็นพลังแห่งอำนาจที่ก่อให้เกิดการทะลุทะลวงเมื่อเรายึดมันมั่นไว้อย่างเข้มแข็ง ในขณะที่เรากำลังรอคอย หนึ่งในสิ่งที่มีหวังมากที่สุดที่เราสามารถทำได้เพื่อจะทำให้เราเข้มแข็งในความเชื่อและเต็มไปด้วยความหวังคือการศึกษาและภาวนาพระวจนะของพระเจ้า (พระสัญญาต่างๆ ของพระองค์) อย่างขยัน พระวจนะของพระเจ้ามีอำนาจในตัวที่จะหนุนใจและให้อำนาจแก่บรรดาผู้ที่ตั้งความหวังของพวกเขาไว้ในพระองค์

ดาวิดผู้เขียนสดุดี คนหนุ่มผู้ซึ่งได้รอคอยยี่สิบปีที่จะเห็นพระสัญญาที่พระเจ้าได้ให้แก่เขาที่จะเกิดขึ้นก็ได้กล่าวสิ่งนี้ว่า:

ข้าพเจ้าคอยพระยาห์เวห์ จิตใจของข้าพเจ้าคอยอยู่ และ
ข้าพเจ้าหวังในพระวจนะของพระองค์

สดุดี 130:5

ความหวังจำเป็นต้องมีพื้นฐาน จำเป็นต้องมีเหตุผลที่จะหวัง และดาวิดได้กล่าวหาเหตุผลของเขาคือพระวจนะของพระเจ้า ดาวิดแค่ตั้งการวางใจของเขาในความสัตย์ซื่อของพระเจ้าที่จะบรรลुพระวจนะของพระองค์

ทำไมการศึกษาและการภาวนาพระวณะของพระเจ้านี้มีประโยชน์อย่างมาก? มันเป็นเมล็ด และเมล็ดก็ก่อให้เกิดผลตามชนิดของมัน เมื่อพระวณะถูกหว่านในใจที่เป็นดินอุดมสมบูรณ์ (สุขภาพและอ่อนโยน) มันไม่สามารถทำอะไรได้ได้นอกจากก่อให้เกิดผลผลิต เราเห็นหลักการนี้ตลอดพระวณะของพระเจ้า แต่มาระโกบทที่ 4 ให้ความเข้าใจอย่างแท้แก่เราสู่ความจริงนี้ เมื่อกล่าวถึงเมล็ด พระคัมภีร์ก็กล่าวดังต่อไปนี้:

ส่วนพืชที่หว่านตกในดินดี [ที่ได้ปรับเปลี่ยนอย่างดี] นั้น
ได้แก่บุคคลที่ได้ยิน พระวณะนั้น และรับไว้ จึงเกิดผลสามสิบ
เท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง [แม้กระทั่ง] ร้อยเท่าบ้าง

มาระโก 4:20

ฉันขอกระตุ้นคุณอย่างหนักแน่นที่จะอ่าน ศึกษา ฟังและภาวนาพระวณะของพระเจ้าบ่อยครั้งเท่าที่จะเป็นไปได้ และทำอย่างนั้นด้วยใจที่เชื่อคือใจที่สุขภาพ (อ่อนโยนและกรุณา) ยากอบบอกเราว่าเมื่อ พระวณะถูก “ปลูกลงและหยั่งราก” ในใจของเรา พระวณะนั้นมีอำนาจที่จะช่วยจิตวิญญาณของเราให้รอดได้ (ดู ยากอบ 1:21)

พระวณะของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงเราและทำให้เราสามารถที่จะเป็นสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราเป็นและทำสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราทำ เมื่อเราอยู่ในห้องรอคอยของพระเจ้า พระองค์ไม่ต้องการให้เราที่จะเลิกล้ม และพระวณะของพระองค์จะให้อำนาจแก่เราที่จะยืนหยัดอย่างเข้มแข็งจนกว่าเวลาที่กำหนดไว้ของพระองค์มาเพื่อการทะลุทะลวงของเรา

จงตั้งความหวังไว้ในพระเจ้าและในพระวณะของพระองค์! จงคาดหวังที่จะได้ยินข่าวดี ณ เวลาใดก็ตาม! เมื่อเราดำเนินชีวิตด้วยความหวัง เราสามารถเห็นการช่วยกู้จากปัญหาต่างๆของเราได้ และเราสามารถชื่นชมการเดินทางได้

จงเชื่อฟังในขณะที่คุณรอคอย

จงรอคอยพระยาห์เวห์ และรักษาพระมรรคาของพระองค์ไว้ แล้วพระองค์จะทรงยกย่องท่านให้ได้แผ่นดินเป็นมรดก. . .

สดุดี 37:34

การรอคอยด้วยความหวัง เป็นลักษณะหนึ่งของการเห็นชัยชนะในชีวิตของเราแบบประสบความสำเร็จ แต่การรอคอยและการรักษาพระมรรคาของพระองค์เป็นอีกลักษณะหนึ่งที่ต้องได้รับการพิจารณาอย่างหวังแล้ว เราทุกคนรู้ความสำคัญของการเชื่อฟัง แต่เราควรตระหนักอีกว่าไม่ว่ามันจะยุ่งยากเพียงไรในเวลาที่ดี มันก็ยุ่งยากมากขึ้นเมื่อเราพบว่าตัวเราเองอยู่ในห้องรอคอยของพระเจ้า ทนต่อสถานการณ์ที่ลำบากต่างๆ และเราไม่ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงใดๆ เป็นเวลายาวนาน ระหว่างเวลาเหล่านั้น เราไม่รู้สึกละเหมือนว่าทำสิ่งที่ถูกต้องต่างๆ อยู่เสมอเช่น การแสดงใจกรุณาและมีความรักต่อคนอื่นๆ หรือการรับใช้และการให้

การสำแดงผลของพระวิญญาณ จะยุ่งยากมากกว่าในเวลาที่เรามีความตึงเครียดและความกดดันในชีวิต มันสามารถแม้กระทั่งยุ่งยากที่จะต้องการอธิษฐานหรือศึกษา

การทำสิ่งที่ถูกต้องในขณะที่สิ่งที่ถูกต้องไม่เกิดขึ้นกับเราบางทีก็เป็นหนึ่งในสิ่งที่มีพลังมากที่สุดที่เราสามารถทำได้

พระวจนะของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เวลาเหล่านี้เป็นเวลาเมื่อมันสำคัญที่สุด การทำสิ่งที่ถูกต้องในขณะที่สิ่งที่ถูกต้องไม่เกิดขึ้นกับเราบางทีก็เป็นหนึ่งในสิ่งที่มีพลังมากที่สุดที่เราสามารถทำได้ เปาโล

บอกเราว่าอย่าเมื่อยล้าในการทำสิ่งที่ถูกต้อง เพราะว่าเราจะได้เก็บเกี่ยวในเวลาอันสมควร หากเราไม่อ่อนกำลัง (ดู กาลาเทีย 6:9) ฉะนั้นการใช้เวลาที่จะหนุนใจคุณที่จะทำสิ่งที่ถูกต้องเรื่อยไปในขณะที่คุณอยู่ในห้องรอคอยของพระเจ้า! จงทำอย่างนั้น เพราะว่าคุณรักพระองค์และเพราะว่าคุณเห็นคุณค่าทุกสิ่งที่คุณได้ทำและกำลังทำสำหรับคุณแม้กระทั่งในตอนนี้

พระเจ้าต้องการให้เราดำเนินโดยความเชื่อ และการดำเนินโดยความเชื่อหมายถึงว่าเราไม่ได้ดำเนินโดยสายตาหรือการที่เรารู้สึกอย่างไร แต่โดยสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้อง และการทำสิ่งที่ถูกต้องเพราะว่ามันถูกต้องก็เป็นสิ่งที่มีพลังอย่างมาก นั่นป่าวประกาศว่าเราวางใจพระเจ้าและอุทิศตนต่อการให้เกียรติแด่พระองค์ด้วยการกระทำของเรา ไม่ว่าสถานการณ์ของเราอาจเป็นอย่างไรก็ตาม เมื่อเรามั่นคงและไม่หวั่นไหว ทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา เราก็ได้รับการสัญญาว่างานของเราจะไม่ไร้ประโยชน์ (ดู 1 โครินธ์ 15:58)

พระเจ้าเห็นความสัตย์ซื่อตลอดเวลา แม้ว่าคนอื่นไม่เห็น และบรรดาผู้ที่ยังคงมั่นคงระหว่างความยากลำบากจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตของผู้ชนะ (ดู ยากอบ 1:12)

ขอให้เราวางใจพระเจ้าและตั้งตาคอยรางวัลของเรา แม้กระทั่งในขณะที่เราอยู่ในห้องรอคอยของพระเจ้า ขอให้เราคาดหวังสิ่งที่ดีต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับเรา และขอให้เรายินดีในความหวังของเราที่ว่าทุกสิ่งเป็นไปได้โดยพระเจ้า!

เมื่อพระเจ้าทรงเจียบ

ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงนิ่งอยู่ ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรง
เจียบและขออย่าทรงเฉยอยู่

สดุดี 83:1

ฉันได้คิดหลายครั้ง ฉันปรารถนาว่าพระเจ้าจะมาและนั่งกับฉันที่นี่และเพียงแค่ว่าบอกสิ่งที่พระองค์ต้องการให้ฉันทำ! ฉันแน่ใจว่าคุณได้คิดบางสิ่งที่คล้ายกันบางครั้งในชีวิตของคุณ สำหรับฉันแล้วมันดูเหมือนว่ามันจะทำให้สิ่งต่างๆง่ายขึ้น แต่มันดูเหมือนว่าพระเจ้ามีแนวคิดที่แตกต่าง เพราะว่ามันไม่ใช่สิ่งที่พระองค์เลือกที่จะทำ ถ้าพระองค์ไม่ต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆในทางของเรา จากนั้นเราจะต้องเรียนรู้วิธีที่จะทำสิ่งเหล่านั้นในทางของพระองค์ พระองค์ต้องการให้เราวางใจพระองค์แม้กระทั่งว่าเมื่อพระองค์ทรงเจียบ!

ท่านเคยรู้สึกว่พระเจ้าได้เก็บของ ได้ย้ายไปไกลและไม่ละที่อยู่ใหม่ให้ไหม? เมื่อเราไม่เห็นพระเจ้าทำสิ่งใดๆในชีวิตของเรา และเราไม่เห็นพระองค์ตรัสสิ่งใดๆ

ท่านเคยรู้สึกว่พระเจ้าได้
เก็บของ ได้ย้ายไปไกลและ
ไม่ละที่อยู่ใหม่ให้ไหม?

เราอาจรู้สึกราวกับว่าเรากำลังคล้ำหาวอยู่รอบๆในความมืด พยายามที่จะค้นพบทางของเราผ่านทางวาทกรรม แม้ว่าเวลาเหล่านี้ท้าทายความเชื่อของเรา เวลาเหล่านั้นสามารถสอนเราถึงบทเรียนที่สำคัญคือ ที่จะวางใจพระเจ้าแม้กระทั่งเมื่อพระองค์ทรงเจียบ เพียงเพราะว่า

พระองค์ทรงเจียบก็ไม่ได้หมายถึงว่าพระองค์ไม่ได้ทำสิ่งใดเลย

พระเจ้าได้เจียบเป็นเวลาสี่ร้อยปีระหว่างช่วงสิ้นสุดภาคพันธสัญญาเดิมและการเริ่มต้นของภาคพันธสัญญาใหม่ แต่ก็มีสิ่งต่างๆ ที่ดำเนินไประหว่างเวลานั้นที่ได้ตระ

เตรียมผู้คนอย่างแท้จริงเพื่อการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ พระคัมภีร์กล่าวว่าเมื่อเวลาครบกำหนด พระเยซูก็เสด็จมาบังเกิด! (ดูกาลาเทีย 4:4) พระเจ้ามีเวลาที่เหมาะสมสำหรับสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ เมื่อพระองค์พร้อม พระองค์จะตรัส และจนกว่าพระองค์ตรัส ก็เป็นงานของเราที่จะฟังและรอคอยด้วยการคาดหวังเรื่อยไป

ขอให้เราพิจารณาสิ่งที่พระวณะของพระเจ้าบอกเราเกี่ยวกับเอลียาห์ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 17:1 เอลียาห์ได้พยากรณ์แก่ผู้คนว่าจะไม่มีฝนเป็นเวลาหลายปี และแน่นอนว่าฝนไม่ได้ตกเป็นเวลาสามปีกับหกเดือน ผู้คนได้ทนทุกข์จากความแห้งแล้งที่รุนแรง และค่อนข้างเป็นไปได้ว่าเอลียาห์ไม่ได้เป็นที่นิยมอย่างมากระหว่างเวลานั้น ฉะนั้นจินตนาการว่าเขาต้องการที่จะได้ยินบางสิ่งใหม่จากพระเจ้าเกี่ยวกับความแห้งแล้ง แต่ตาม 1 พงศ์กษัตริย์ 18:1 “หลังจากเวลาที่ยาวนาน พระวณะของพระยาห์เวห์มาถึงเอลียาห์ในปีที่สาม” ซึ่งให้อีกคำสั่งแก่เขา คราวนี้เขาจะต้องป่าวประกาศว่าฝนกำลังมาและมันได้มา

มีตัวอย่างอื่นๆ เกี่ยวกับพระเจ้าที่เจียบต่อบรรดาผู้ที่วางใจพระองค์ พระองค์ได้เจียบต่อโยบและกับอับราฮัม การอ่านโยบบทที่ 23 ก็ให้ความเข้าใจถ่องแท้ที่ชัดเจนสู่ความสิ้นหวังที่โยบได้รู้สึก ณ การที่ไม่สามารถพบพระเจ้าหรือได้ยินจากพระองค์ได้ ขอให้เราพิจารณาบางข้อ

โอ ข้าอยากทราบว่าจะพบพระองค์ได้ที่ไหน เพื่อข้าจะมาถึงที่
ประทับของพระองค์

โยบ 23:3

ดูเถิด ข้าเดินไปข้างหน้า แต่พระองค์มิได้สถิตที่นั่น และไป
ข้างหลัง แต่ก็ไม่สังเกตเห็นพระองค์ข้างซ้าย [และถึงทิศ
เหนือ] ที่พระองค์ทรงทำกิจ [ข้าแสวงหาพระองค์] ข้าก็ไม่
เห็นพระองค์ ข้างขวา [และถึงทิศใต้] ที่พระองค์ทรงซ่อนอยู่
ข้าก็ไม่พบพระองค์

โยบ 23:8-9

ตอนนี้จึงฟังความเชื่อของโยบกล่าวในท่ามกลางของความเจ็บที่มากล้นนี้จากพระเจ้า

แต่พระองค์ทรงทราบทางที่ข้าไป [พระองค์มีความหวัง
ชื่นชมและใส่ใจต่อมัน] เมื่อทรงทดสอบข้าแล้ว ข้าก็จะเป็น
อย่างทองคำ [บริสุทธิ์และเปล่งแสง]

โยบ 23:10

แม้ว่าโยบไม่สามารถเห็นพระเจ้าหรือได้ยินพระองค์ได้ เขาได้กล่าวว่าเขาเชื่อว่าพระเจ้าเฝ้าดูเขาและห่วงใยเขา เขาได้กล่าวถึง “เมื่อ” พระเจ้าจะช่วยกู้เขา ไม่ใช่ “ถ้า” พระเจ้าจะช่วยกู้เขา!

อับราฮัมได้รับมือกับความเจ็บของพระเจ้าเกี่ยวกับการจําานบุตรชายคนเดียวของเขาคืออิสอัค พระเจ้าได้บัญชาให้อับราฮัมที่จะถวายบุตรชายของเขาเป็นเครื่องบูชาในฐานะเป็นแนวทางแห่งการทดสอบความศรัทธาและการเชื่อฟังของเขา และพระองค์ได้รอนกระทั่งวินาทีสุดท้ายที่จะตรัสกับอับราฮัม บอกให้เขาที่จะไม่ทำร้ายอิสอัค แต่จนกระทั่งชั่วขณะนั้น อับราฮัมมีแค่ความเชื่อดิบที่จะใช้ เขาเชื่อมั่นอย่างมากถึงความศรัทธาของพระเจ้า เขาารู้สึกว่าแม้ว่าเขาได้ฆ่าอิสอัค พระเจ้าจะทำให้เขาเป็นขึ้นจากตาย (ดู ปฐมกาล 22:1-12)

ฉันไม่ได้ประสบกับสิ่งใดๆที่ลึกลับเหมือนสิ่งที่โยบหรืออับราฮัมบรรยาย แต่ฉันได้มีระยะที่ยาวนานของความเจ็บระหว่างเวลาแห่งการได้ยินจากพระเจ้า สิ่งเหล่านี้เป็นเวลาที่น่าลำบากเมื่อเราถูกทดลองให้คิดว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่กับเราหรือที่ว่าพระองค์ไม่ใส่ใจเรา เราอาจคิดว่าเราได้สูญเสียความสามารถของเราที่จะได้ยินจากพระเจ้า

ฉันได้กดดันตนเองเป็นเวลาหลายปี รับผิดชอบต่อความรับผิดชอบของ “การพยายาม” ที่จะได้ยินจากพระเจ้า แต่สุดท้ายแล้วฉันได้ตระหนักว่าถ้าพระเจ้าต้องการที่จะกล่าวบางสิ่งต่อฉัน พระองค์ก็มีหลายวิธีของการทำให้แน่ใจว่าฉันรู้สิ่งที่มันเป็น แทนที่จะพยายามที่จะได้ยินจากพระเจ้าและรู้สึกผิดหวังเมื่อคุณไม่ได้ยิน จงวางใจว่าเมื่อพระเจ้าต้องการที่จะกล่าวบางสิ่งต่อคุณ พระองค์จะทำให้พระองค์เองเป็นที่รู้จักอย่างชัดเจน

แทนที่จะกลัวว่าคุณจะไม่ได้ยินจากพระเจ้า จงเชื่อว่า คุณจะได้ยินจากพระองค์ ถ้าพระเจ้ารู้ว่า คุณต้องการที่จะได้ยินเสียงของพระองค์อย่างแท้จริง และที่ว่า คุณได้เตรียมตัวที่จะทำตาม พระองค์จะไม่ล้มเหลวที่จะตรัสเมื่อเวลานั้นเหมาะสม ในความสมบูรณ์ของเวลา หรือ ณ เวลาที่ได้กำหนดไว้ พระเจ้าได้ตรัสกับเอลียาห์อีก และพระองค์จะตรัสกับคุณอีก

หกสิ่งที่จะทำเมื่อพระเจ้าทรงเจียบ

1. เมื่อพระเจ้าทรงเจียบ จงทำสิ่งที่พระองค์ได้บอกให้คุณทำครั้งล่าสุด ที่คุณเชื่อว่า คุณได้ยินจากพระองค์

เปาโลสอนให้ผู้เชื่อที่จะยืนหยัดในเสรีภาพที่พวกเขาได้รับ และที่จะไม่ถูกหลอกลวง ในการเข้าเทียมแอกของการเป็นทาสอีก (ดู กาลาเทีย 5:1) จงยึดมั่นในสิ่งที่คุณมีและอย่ายอมให้เวลาแห่งความเจียบจากพระเจ้าที่จะทำให้ท้อใจและทำให้ความเชื่อของคุณอ่อนแอ

มีเรื่องใหญ่ที่ฉันไม่รู้ แต่ก็มีเรื่องใหญ่ที่ฉันรู้ และฉันกำลังทำทุกสิ่งที่ฉันรู้ว่า จะทำอย่างกระฉับกระเฉง ณ เวลาปัจจุบันในชีวิตของฉัน ฉันถูกถามอยู่บ่อยๆ ว่า “สิ่งถัดไปสำหรับพันธกิจของคุณคืออะไร?” เนื่องจากว่าฉันไม่สามารถทำนายอนาคตได้ ฉันไม่รู้คำตอบต่อสิ่งนั้นอย่างแท้จริง ถ้าเรามีบางสิ่งที่ได้วางแผนไว้ ฉันสามารถรายงานสิ่งนั้นได้แต่บ่อยครั้งก็ไม่สามารถทำได้ ฉันกำลังทำสิ่งที่เราส่วนใหญ่ทำ และนั่นคือการดำเนินชีวิตแต่ละวันอย่างที่มีมันมาและการวางใจพระเจ้า สิ่งถัดไปจะเป็นความประหลาดใจต่อฉันเช่นเดียวกับคนอื่นๆ

อีกคำถามหนึ่งที่ฉันถูกถามโดยหลายคนคือ “พระเจ้ากำลังตรัสอะไรกับคุณ?” โดยเฉพาะอย่างยิ่งฉันถูกถามด้วยคำถามนั้น ณ วันแรกของแต่ละปีราวกับว่าเพราะว่ามีการเปลี่ยนแปลงปฏิทิน ตอนนี้ฉันควรมีการเปิดเผยใหม่จากพระเจ้า แม้ว่าวันที่ 1 เดือนมกราคมอาจถูกถือว่เป็นโอกาสที่จะกล่าวถึงการทำอะไรใหม่ๆ พระเจ้าก็ไม่มี

ถ้อยคำใหม่ที่พิเศษเสมอไปเพียงเพราะว่ามันเป็นวันแรกของปี พระเจ้าไม่ใช่ผู้เพลงที่เต็มไปด้วยข้อเลือกที่เราสามารถเรียกร้องจากพระองค์ในเวลาที่เราจะจงได้ พระองค์ตรัสเมื่อพระองค์เลือกและอย่างที่เราเลือก และเมื่อพระองค์ทรงเจียบ เราก็อำนาจสิ่งที่เรารู้ว่าจะทำต่อไป

เดฟและฉันได้หัวเราะกับเพื่อนบางคนเมื่อไม่นานนี้เพราะว่าผู้หญิงคนนั้นได้กล่าวว่าเมื่อเธอและสามีของเธอได้แต่งงานครั้งแรก เขาก็อยู่ในฝ่ายวิญญาณเกินไปและเขาได้กำหนดการอ่านพระคัมภีร์จำนวนที่เจาะจงในแต่ละวันสำหรับเธอ เมื่อเขากลับจากงานของเขาในฐานะผู้ช่วยศิษยาภิบาล ณ คริสตจักรท้องถิ่นไปถึงบ้านหนึ่งที่สิ่งแรกที่เขาจะพูดกับเธอก็คือ “พระเจ้าได้สำแดงอะไรกับคุณในวันนี้?” ฉันสามารถจินตนาการถึงรูปแบบของความกดดันที่อยู่บนเธอและการที่เธอต้องได้รู้สึกดังเช่นคนล้มเหลวถ้าเธอจะต้องกล่าวว่า “ไม่มี” มันตลกในตอนนั้น แต่ฉันสงสัยว่ามันได้ตลกอย่างมาก ณ เวลานั้น อย่างกดดันตนเองหรือคนอื่นที่จะมาพร้อมกับ “ถ้อยคำจากพระเจ้า” นอกจากว่าคุณต้องการที่จะเปิดประตูสำหรับมารเพื่อจะหลอกลวงคุณ

2. ความเจียบของพระเจ้าสามารถเป็นคำอวยพรแก่คุณได้

บางทีพระองค์ไม่ได้ให้คำแนะนำที่เจาะจงใดๆแก่คุณเพราะว่าพระองค์วางใจให้คุณที่จะทำการตัดสินใจที่ถูกต้อง มันเป็นความผิดพลาดที่จะเชื่อว่าพระเจ้าจะบอกเราถึงแต่ละการเคลื่อนไหวที่เราจะต้องทำ ความสัมพันธ์ประเภทนั้นมีไว้สำหรับพ่อแม่และเด็กเล็กๆ ไม่ใช่มีไว้สำหรับลูกชายและลูกสาวที่เป็นผู้ใหญ่ ลูกชายคนหนึ่งของฉันได้พูดสิ่งนี้ในตอนเช้า “แม่ครับ ลูกจะกลับมาในตอนบ่ายนี้” ฉันไม่ได้ส่งรายการของคำแนะนำแก่เขาในเรื่องที่ฉันคาดหวังให้เขาปฏิบัติตัวอย่างไรเมื่อเขาเข้ามาในบ้าน ฉันวางใจเขาและฉันวางใจว่าเขาจะรักใจของฉันและจะกระทำอย่างสอดคล้อง ยกตัวอย่างเช่น เขาจะไม่เข้ามาและก็เปิดประตูทิ้งไว้ข้างหลังเขา เขาจะไม่จอดรถของเขาในที่ที่จะกันคนอื่นไว้จากการเอารถของพวกเขาออกมาจากโรงรถ เขาจะไม่นำบางคนเข้ามาในบ้านพร้อมกับเขาซึ่งฉันไม่รู้จัก ฉันไม่จำเป็นต้องบอกเขาถึงสิ่งเหล่านั้น เพราะว่าเขาารู้ใจของฉันแล้ว

พระเจ้าให้เสรีภาพแก่เราที่จะทำการตัดสินใจตามพระวจนะของพระองค์และสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับน้ำพระทัยและคุณลักษณะของพระองค์ เมื่อไม่นานมานี้ ฉันได้ยืมคนของพระเจ้าซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีกล่าวว่า พระเจ้าไม่เคยให้คำแนะนำที่เจาะจงใดๆ แก่เขา ณ ทางแยกที่สำคัญใดๆ ในชีวิตของเขา เขาได้พบว่าบางครั้งเมื่อเขามีการตัดสินใจที่สำคัญต่างๆ ที่จะตัดสินใจอย่างแท้จริง เมื่อเขาได้อธิษฐานขอคำแนะนำจากพระเจ้า เขาได้ถูกนำที่จะก้าวออกไปและลองหลายสิ่งจนกว่าเขาได้มีสันติสุขเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกต้อง เราต้องจดจำไว้ว่าพระเจ้าอาจดูเจียบสำหรับเรา พระองค์กำลังสื่อสารกับเราเสมอในแนวทางที่หลากหลายผ่านทางพระวจนะของพระองค์ สันติสุข ปัญญา ประสบการณ์จากอดีตของเราและสิ่งอื่นๆ

ถ้าพระเจ้าไม่ได้บอกคุณถึงสิ่งที่คุณควรทำ จากนั้นจงมั่นใจว่าพระองค์วางใจคุณที่จะทำการตัดสินใจที่ถูกต้อง! มันเป็นไปได้ที่จะขับที่จอดอยู่ ดังนั้นมีบางเวลาที่เราต้องวางชีวิตของเราไว้ในการขับเคลื่อนและเริ่มต้นเคลื่อนไปข้างหน้าเล็กน้อย ก่อนที่เราจะค้นพบไม่ว่าเราจะไปในทิศทางที่ถูกต้องหรือไม่

ถ้าพระเจ้าไม่ได้บอกคุณถึงสิ่งที่ควรทำ จากนั้นจงมั่นใจว่าพระองค์วางใจคุณที่จะทำการตัดสินใจที่ถูกต้อง!

3. อย่าเปรียบเทียบตัวคุณเองกับคนอื่น!

บ่อยครั้งเราได้ยินผู้คนพูดเกี่ยวกับการที่พระเจ้าได้ปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไรและทักท้วงเอาว่าพระเจ้าควรปฏิบัติต่อเราอย่างเดียวกัน แต่พระองค์ไม่ทำอย่างนั้น ฉันได้อ่านหนังสือต่างๆ โดยผู้คนที่ทำให้ฉันฟังดูราวกับว่าพระเจ้าประทับที่ขอบเตียงของพวกเขา ให้คำแนะนำประจำวันแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาจะต้องทำ “พระเจ้าได้ตรัส” และ “พระเจ้าได้บอกข้าพเจ้า” เป็นคำศัพท์อันโปรดของพวกเขา ฉันใช้คำศัพท์เหล่านั้นเช่นกัน และบางทีมากกว่าที่ฉันควรใช้ เพราะว่ามีบางเวลาที่ผู้คนเข้าใจสิ่งที่เราหมายถึงผิดไป เราสามารถได้รับการนำและนำพาโดยพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง แต่นั่นไม่ได้หมายถึงว่าเรากำลังได้รับการนำเสนอสื่อจากต่อฉากเกี่ยวกับสิ่งที่เราจะทำตลอดทั้งวันในแต่ละวัน

ฉันรู้จักผู้คนที่ดูเหมือนจะได้ยินสิ่งเจازงจากพระเจ้าบ่อยครั้งมากกว่าฉัน แต่ฉันได้เรียนรู้ที่จะไม่เปรียบเทียบตนเองกับใครก็ตาม ถ้าเราเปรียบเทียบ จากนั้นเราก็ไม่สามารถพึงพอใจในความสัมพันธ์ของเราเองกับพระเจ้าเลย เราเป็นแต่ละบุคคล และพระเจ้าปฏิบัติต่อเราในแนวทางที่แตกต่างเพื่อเหตุผลที่แตกต่าง และเราควรวางใจอย่างนั้น เมื่อคุณสะดวกลบสบายกับบุคคลหนึ่ง มันก็เป็นไปได้ที่จะนั่งในห้องและไม่กล่าวถ้อยคำ วัณใดวันหนึ่งมันต้องเพียงพอสำหรับเราที่จะเชื่อว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา!

4. พุดกับพระเจ้าต่อไปแม้ว่าคุณไม่คิดว่าพระองค์กำลังตอบ

เราต้องแสดงออกตัวเราเองและพระเจ้าต้องการทำให้เราแน่ใจว่าเราสามารถพุดกับพระองค์เกี่ยวกับอะไก็ได้บ่อยครั้งเท่าที่เราต้องการหรือจำเป็น แนนอนว่าดาวิดผู้เขียนสดุดีได้หัวใจของเขาออกต่อพระเจ้าและเขาได้ทำอย่างนั้นด้วยความจริงใจที่ยิ่งใหญ่ เราส่วนใหญ่มีบางเวลาที่เราต้องการใครคนหนึ่งที่จะพุดด้วย คุณอาจไม่ใส่ใจอย่างมากกับสิ่งที่พวกเขาจะพุด คุณแค่ต้องการใครคนหนึ่งที่จะฟังและรักษาความลับของคุณไว้ และพระเจ้ายก้เก่งในสิ่งนั้นเสมอ

5. จงฟังต่อไปแม้ว่าคุณมีช่วงเวลาที่แห้งแล้งอันยาวนานแห่งการไม่ได้ยินสิ่งใดๆ

จงฟังต่อไป จงให้พระเจ้ารู้ว่าใจของคุณนั้นเปิดต่อพระองค์และที่ว่าคุณกำลังรอคอยพระองค์ ฉันถามพระเจ้าอยู่บ่อยๆว่าพระองค์มีสิ่งใดๆที่พระองค์ต้องการจะตรัสกับฉันหรือไม่ และฉันใช้เวลาสักครู่ที่จะเงียบ มันเป็นวิธีของฉันแห่งการเชื่อฟังสิ่งที่พระองค์ตรัสกับเราใน พระธรรมสุภาษิต:

จงรู้จัก ตระหนักและยอมรับพระองค์ในทุกทางของเจ้า

แล้วพระองค์เองจะทรงทำให้วิถีของเจ้าราบรื่นและตรงไป

สุภาษิต 3:6

แม้ว่าฉันไม่ได้ยินสิ่งใดเมื่อฉันถามคำถามนั้น ฉันยังคงเชื่อว่าการฟังของฉันนั้นมีคุณค่า ฉันได้พบว่าพระเจ้าอาจเจียบเมื่อฉันถามคำถามนั้น แต่จากนั้นพระองค์จะนำพาสถานการณ์ต่างๆ ของฉันในแนวทางที่มันชัดเจนต่อฉันอย่างมากจนพระองค์นั้นเกี่ยวข้องกับในการนำพาสผลลัพธ์ของสถานการณ์ของฉัน

6. จงขอให้พระเจ้าตรวจสอบคุณ

บางครั้งดาวิดได้ขอให้พระเจ้าตรวจสอบเขาเพื่อจะดูว่ามีสิ่งใดในใจของเขาที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ (ดู สดุดี 26:2; 139:23-24) นี่เป็นอย่างก้าวที่กล้าหาญ แต่เป็นอย่างก้าวที่พิสุจน์อย่างชัดเจนว่าคุณคนหนึ่งต้องการน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่ไม่ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม

มันเป็นไปได้ว่ามีบางสิ่งที่คุณซัดขวางเราจากการได้ยินพระเจ้าอย่างชัดเจนใช่ไหม? บาบ ท่าที่ที่ผิด หรือความเข้าใจผิดในเรื่องวิธีที่จะได้ยินจากพระเจ้าสามารถซัดขวางเราได้ เราไม่ต้องกลัวที่จะรู้ความจริง เพราะว่าความจริงจะทำให้เราเป็นไท เมื่อพระเจ้าทรงเจียบ เราอาจไม่ได้ทำสิ่งใดที่ผิด แต่ก็ไม่มีอันตรายในการค้นหา

แม้ว่าพระเจ้าทรงเจียบกับโยบเป็นเวลานาน ในที่สุดพระองค์ก็ได้ตอบเขา แต่เมื่อพระองค์ได้ตอบ พระองค์ก็มีบางสิ่งที่จะตรัสที่บางทีไม่ได้คาดหวังไว้ จากความผิดหวังนั้น ในที่สุดโยบได้บอกพระเจ้าว่าเขาไม่คู่ควรต่อการปฏิบัติต่อที่เขาได้รับ และได้เรียกร้องคำตอบบางอย่างมากหรือน้อย โยบได้บ่งชี้ว่าเขาคิดว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมในการปฏิบัติของพระองค์ที่มีต่อเขา เขาไม่ได้ตระหนักถึงสงครามฝ่ายวิญญาณที่กำลังเกิดขึ้นเบื้องหลังฉากต่างๆ อย่างที่บ่อยครั้งแล้วเราไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นเบื้องหลังฉากต่างๆ พระคัมภีร์กล่าวว่าโยบได้กลับใจ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าเขาได้ทำบาป

แม้ว่าเขาเป็นคนชอบธรรมในทุกๆทางเมื่อความลำบากของเขาได้เริ่มขึ้น ในที่สุดโยบได้ทักท้วงเขาว่าพระเจ้าไม่ได้ปฏิบัติต่อเขาอย่างเหมาะสม (ดู โยบ 42:3-6) ความชอบธรรมของเขาได้เปลี่ยนเป็นประเภทของความชอบธรรมด้วยตนเองที่อันตรายสำหรับเราทุกคนที่จะมี อย่างชัดเจนแล้ว โยบได้ประสบกับเวลาที่ลำบากอย่างมาก (แน่นอนว่ามากกว่าที่ใครก็ตามที่เรารู้จัก) แต่ในบั้นปลายเขาได้กล่าวว่าตอนนี้เขารู้จัก

พระเจ้าดีกว่าที่เราได้รู้จักมาก่อนอย่างมาก (ดู โยบ 42:5) ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งที่เราได้สูญเสียไปนั้นกลับคืนมาเป็นสองเท่าและได้อวยพรเราอย่างมากมาย (ดู โยบ 42:10-17)

การเดินทางนั้นลำบาก แต่มันได้กลับกลายเป็นสิ่งดีในบั้นปลาย! นี่เป็นตัวอย่างเดียวกันที่เราสามารถคาดหวังได้ จงจำไว้ว่า: สิ่งที่เราติดตามตั้งใจสำหรับอันตราย พระเจ้าก็ตั้งใจให้เป็นผลดี (ดู ปฐมกาล 50:20)

การวางใจพระเจ้า ในระหว่างเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง

บรรดาผู้ที่ไม่สามารถเปลี่ยนความคิดของพวกเขาได้ก็ไม่สามารถเปลี่ยนสิ่งใดได้

จอร์จ เบอร์นาร์ด ชอว์

หลายคนไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงและต่อต้านมันอย่างก้าวร้าว แต่สิ่งต่างๆในโลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าเราต้องการให้สิ่งเหล่านั้นเปลี่ยนหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นการปฏิเสธที่จะยอมรับมันก็ไร้ประโยชน์ สิ่งที่เราจำเป็นต้องทำคือเปลี่ยนความคิดของเราเกี่ยวกับการที่เราคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพราะว่าเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น ชีวิตก็ง่ายขึ้นที่จะรับมือ ขอให้เราตรวจสอบสิ่งที่บางคนคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและทำไม:

บางคนกล่าวอย่างเน้นๆว่า “ข้าพเจ้าเกลียดการเปลี่ยนแปลง!” พวกเขาอาจรู้สึกอย่างนั้นเพราะว่าพวกเขาไม่ชอบการปราศจากการควบคุมหรือเพราะว่าพวกเขาไม่มั่นคงหรือกลัวสิ่งใหม่ๆ หรือแม้กระทั่งพวกเขามีนิสัยแห่งการคิดว่าพวกเขาไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง รูปแบบที่เจาะจงของการคิดสามารถเป็นนิสัยต่างๆที่เราเก็บมาจากผู้คนที่ได้มีอิทธิพลต่อเราในวัยเด็กของเรา หรือสิ่งเหล่านั้นสามารถเป็นป้อมที่ขาดานได้สร้างขึ้นในความคิดของเราเพื่อกันเราไว้จากการมีชีวิตที่ดีที่สุดซึ่งพระเยซูต้องการให้เรา

การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งต่อเนื่องในชีวิตของเราทั้งหมด และที่จะต่อต้านนั้นก็เหมือนกับการต่อต้านลมเมื่อมันตัดสติใจที่จะพัด ฉันมีหลานสาวที่เป็นนักวางแผน

การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งต่อเนือง
ในชีวิตของเราทั้งหมด และที่
จะต่อต้านนั้นก็เหมือนกับ การ
ต่อต้านลมเมื่อมันตัดสินใจที่จะพัด

และครั้งใดก็ตามที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่
เธอได้วางแผนไว้ มันก็ยากสำหรับเธอที่จะปรับ
เปลี่ยน มันสามารถแม้กระทั่งทำให้เธอกังวล
ได้ แต่ไม่มีสิ่งใดที่เราทำจะกั้นการเปลี่ยนแปลง
ไว้จากการเกิดขึ้นได้ อย่างน้อยก็ในบาง
เหตุการณ์ อาจมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่
เราสามารถกันไว้ได้ แต่เราอาจกันบางสิ่งที่ดีที่พระเจ้าได้วางแผนไว้! เราไม่สามารถไป
จากที่ที่เราอยู่ไปที่ที่เราต้องการจะอยู่โดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงบางอย่างได้ มัน
เป็นไปไม่ได้ที่จะทำสิ่งที่คุณได้ทำและได้รับผลลัพธ์ที่แตกต่างอยู่เสมอต่อไปได้ บาง
คนต้องการผลลัพธ์ที่แตกต่างมากกว่าสิ่งที่พวกเขา กำลังคาดหวัง กระนั้นพวกเขา ก็ต่อ
ต้านการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวร้าว

เปลี่ยนความคิดของคุณเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง

ถ้าคุณไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง จงถามตัวคุณเองว่าทำไม คุณอาจพบว่าแม้
กระทั่งคุณไม่เข้าใจการอ้างเหตุผลเบื้องหลังท่าทีของคุณ และการเปลี่ยนแปลงการคิด
ของคุณจะให้มุมมองใหม่ทั้งสิ้นแก่คุณในเรื่องการเปลี่ยนแปลง

นี่คือแนวทางที่หลายบางอย่างที่เราสามารถคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่ไม่
ได้ทำสิ่งใดนอกจากทำให้เราเป็นทุกข์:

- ข้าพเจ้าเกลียดการเปลี่ยนแปลง
- ข้าพเจ้ากลัวการเปลี่ยนแปลง
- ข้าพเจ้าไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง
- ข้าพเจ้าชอบที่จะควบคุมสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของข้าพเจ้า
- ข้าพเจ้าชอบแนวทางที่สิ่งต่างๆเป็นในตอนนี้ และข้าพเจ้าไม่ต้องการให้
สิ่งเหล่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลง

นี่คือแนวทางที่สร้างสรรค์บางอย่างที่เราสามารถคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะช่วยเรานำทางมันด้วยความยินดี:

- ข้าพเจ้าชอบการเปลี่ยนแปลง
- ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงต่างๆในชีวิตของข้าพเจ้าจะทำให้สิ่งต่างๆดีขึ้น
- ข้าพเจ้าตื่นเต้นเกี่ยวกับการเห็นผลลัพธ์ต่างๆของการเปลี่ยนแปลงนี้
- ข้าพเจ้าต้องการจะเป็นทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าสามารถเป็นได้และข้าพเจ้ารู้ว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการนั้น
- ข้าพเจ้าต้องการที่จะอยู่ที่ที่พระเจ้าต้องการให้ข้าพเจ้าอยู่และนั่นอาจเรียกรื่องการเปลี่ยนแปลง

เราทุกคนสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดของเราได้โดยการเลือกที่จะคิดความคิดที่สอดคล้องกับพระวจนะและน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ทำให้มันชัดเจนในพระคัมภีร์ว่าพระองค์เท่านั้นไม่เปลี่ยนแปลงและสิ่งอื่นทั้งหมดก็อยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลง (ดู มาลาคีย์ 3:6; ฮีบรู 12:27)

เมื่อบางสิ่งเปลี่ยนแปลง ก็ไม่จำเป็นที่จะหมายถึงว่าสิ่งที่ได้ทำไปก่อนนั้นผิด มันสามารถหมายถึงว่าบางสิ่งที่ดีกว่ากำลังมาอีกด้วย! เมื่อไม่นานมานี้เรามีพนักงานคนหนึ่งที่ได้ลาออกจากตำแหน่งของเขา ซึ่งให้การแจ้งแก่เราแค่สองสัปดาห์เท่านั้น และเราก็ไม่มีใครที่จะแทนที่เขา งานของเขาก็สำคัญและเป็นงานที่ไม่ง่ายที่จะหาคนมาแทนที่ ฉันสามารถรู้สึกดีถึงคริสตได้ แต่ฉันได้วางใจพระเจ้าที่จะจัดเตรียมและเป็นเหตุให้เราที่จะสูงขึ้นผ่านทาง การเปลี่ยนแปลงนี้ ที่จะทำให้สถานการณ์ใหม่นั้นดีกว่าสถานการณ์เก่า

อย่างที่มีมันได้กลายเป็น เราจบลงด้วยการที่ไม่จำเป็นที่จะแทนที่พนักงานคนนั้นเลย เพราะว่าผู้ชายอีกสองคนในทีมของเขาได้ยื่นขึ้นและกล่าวว่า “เราเชื่อว่าเราสามารถรับเอาความรับผิดชอบที่มากขึ้นได้และทำงานด้วยคนที้น้อยกว่าก่อนได้”

มันใช้การได้อย่างอัศจรรย์ใจ และเราไม่สามารถเป็นสุขกว่าใดๆกับการเปลี่ยนแปลงนั้นอีกแล้ว! ดังนั้นบางสิ่งที่เราได้ต่อต้านและไม่ชอบอย่างเริ่มแรกก็จะจบลงด้วยการเป็นพรในแนวทางที่ใหญ่กว่าที่เราได้คาดหวังไว้

มีเวลา ฤดูกาลสำหรับทุกสิ่ง และทุกสิ่งก็สวยงามในเวลาของมัน (ดู ดาเนียล 2:21; ปัญญาจารย์ 3:1, 11) ในพระคัมภีร์ เราเห็นสิ่งว่าตราบเท่าที่โลกยังคงอยู่ ก็จะมีฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลงต่างๆ (ดู ปฐมกาล 8:22) ฤดูหนาวหลีกเลี่ยงให้ฤดูใบไม้ผลิ และฤดูใบไม้ผลิหลีกเลี่ยงให้ฤดูร้อนและฤดูร้อนหลีกเลี่ยงให้ฤดูใบไม้ร่วงและฤดูใบไม้ร่วงหลีกเลี่ยงให้ฤดูหนาว อุดมสมบูรณ์ ความเร็วลม และความชื้นเปลี่ยนแปลงทุกวัน เราคาดหวังการเปลี่ยนแปลงเมื่อมันมาสู่สภาพอากาศ แต่เราต้องคาดหวังการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่นๆแห่งชีวิตของเราเช่นกัน เพราะว่ามันเกิดขึ้นตลอดเวลา เราเปลี่ยนแปลงในหลายแนวทางเมื่อเราแก่ตัว ผู้คนที่อยู่รอบข้างเราก็เปลี่ยนแปลง การอุทิศตนของพวกเขาอาจเปลี่ยนแปลง และสถานที่สิ่งต่างๆเปลี่ยนแปลงในชีวิตของพวกเขา มันอาจทำให้การเปลี่ยนแปลงต่างๆในความสัมพันธ์ของเรากับพวกเขาเหล่านั้นจำเป็น

เมื่อลูกๆของเราเติบโตขึ้นและจากบ้านไป ความสัมพันธ์ของเรากับพวกเขาจะเปลี่ยนแปลง แต่พวกเขาไม่จำเป็นจะต้องเป็นน้อยกว่าสิ่งที่เราต้องการให้พวกเขาเป็น พวกเขาจำเป็นต้องแตกต่าง และพวกเขาสามารถดีกว่าเดิมได้

ลูกสาวของฉันได้ทิ้งบางสิ่งไว้ที่บ้านในวันหนึ่ง และฉันได้อยู่ในอารมณ์ของการต้องการเพื่อนและการพูดคุยของผู้หญิง ดังนั้นเมื่อเธอเริ่มต้นที่จะจากไปไม่กี่นาทีหลังจากที่เธอได้มาถึง ฉันได้พูดว่า “ทำไมลูกอยู่ในความเร่งรีบเหลือเกิน? มาซิและนั่งสักครู่” เธอได้ตอบว่า “แม่คะ ลูกมีครอบครัวที่บ้านซึ่งลูกต้องการที่จะกลับไปหา” ฉันได้เริ่มต้นที่จะล่องลอยไปในเส้นทางของการทำให้ความรู้สึกของฉันเจ็บปวด แต่เมื่อฉันได้ขอให้พระเจ้าช่วยฉัน ฉันก็ตระหนักว่าเธอมีความรับผิดชอบอื่นๆมากมายในชีวิตของเธอ นอกเหนือจากการเยี่ยมเยียนฉัน และฉันไม่ควรทำให้มันยุ่งยากสำหรับเธอโดยการขุ่นเคือง ฉันต้องการให้เธอที่จะเป็นอิสระที่จะดำเนินชีวิตของเธอในแนวทางที่เธอจำเป็นอย่างแท้จริงโดยปราศจากความกดดันใดๆ จากฉัน เธอใช้เวลา

อย่างมากกับฉันและทำหลายอย่างเพื่อฉัน ดังนั้นสำหรับฉันแล้วที่จะวางความกตัญญูของเธอในบางโอกาสเมื่อเธอยุ่งกับครอบครัวของเธอก็จะเป็นการเห็นแก่ตัว และสามารถมีแนวโน้มที่จะทำอันตรายต่อความสัมพันธ์ที่ดีของเราได้ เราจะต้องยอมให้ลูกๆของเราเติบโตขึ้นและทำการตัดสินใจต่างๆของพวกเขาเอง และแม้ว่าเราอาจไม่ชอบการเลือกทั้งหมดของพวกเขา พวกเขาก็มีสิทธิ์ที่จะทำการเลือกเหล่านั้นและเราควรเคารพสิ่งนั้น

บ่อยครั้งแล้วผู้คนเป็นทุกข้ออย่างยิ่งหลังจากลูกๆของพวกเขาจากบ้านไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันดูเหมือนยากสำหรับแม่ เธอได้ใช้ชีวิตของเธอที่จะให้ความรักและการเอาใจใส่ของเธอไปยังลูกๆของเธอ บางทีแม้กระทั่งมากเกินไปจากชีวิตของเธอ และตอนนี้เด็กนั้นออกไปทำสิ่งใหม่ๆ และแม่ก็อยู่ตามลำพังพยายามที่จะค้นหาทิศทางใหม่ การตอบสนองหนึ่งที่เราสามารถมีได้คือที่จะกตัญญูของลูกๆของเธอที่จะใช้เวลาอยู่กับเธอต่อไปและทำลายความสัมพันธ์ของเธอกับเขา หรือทำให้เขาอยู่ในจุดที่พวกเขาไม่รู้สึกลูกบงการ ดังนั้นสิ่งใดก็ตามที่เขาทำเพื่อเธอก็ถูกทำให้ไปไม่ใช้เนื่องจากความปรารถนาที่จะทำแต่ในฐานะหน้าที่โดยไม่มีความยินดีในมัน การตอบสนองที่ดีกว่ามากคือที่จะยอมให้ลูกๆของเธอไป พัฒนาความสัมพันธ์ใหม่กับเขาที่ขึ้นอยู่กับมิตรภาพเป็นส่วนใหญ่ แทนที่จะเป็นแบบแม่และลูก หลังจากการยอมรับว่าสิ่งต่างๆกำลังเปลี่ยนแปลงและการเริ่มต้นที่จะคิดในแนวทางใหม่ เธอจะพบว่าพระเจ้าไม่เคยปิดประตูหนึ่งโดยปราศจากการเปิดอีกประตูหนึ่ง นั่นก็สวยงามในเวลาของมันดังเช่นสิ่งล่าสุด

ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งฉันรู้จักได้พูดเมื่อไม่นานนี้ว่า “ลูกที่ฉันไม่คิดว่าจะทำลายใจของฉันก็ได้ทำ แต่ลูกที่ฉันคิดว่าจะทำก็ได้ไม่ได้ทำ!” ผู้คนไม่ได้ทำสิ่งที่เราคิดว่าพวกเขาจะทำเสมอไป และเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น นั่นก็เป็นหนึ่งในเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตที่จะวางใจพระเจ้า ผู้คนอาจเปลี่ยนแปลงในแนวทางต่างๆที่ยุ่งยากสำหรับเรา แต่แม้กระทั่งเวลาเหล่านั้นก็สามารถก่อให้เกิดผลดีได้ถ้าเรารักษาหน้าที่ในทางบวกและวางใจพระเจ้าต่อไป จริงๆแล้วการวางใจพระเจ้าเป็นกุญแจสู่ทุกสิ่ง มันยอมให้เราเข้าไปในการพักของพระเจ้าและมีสันติสุขในระหว่างเวลาที่เปลี่ยนแปลงต่างๆในชีวิตของเรา

พระเจ้ารู้ทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีต กำลังเกิดขึ้นในตอนนี และจะเกิดขึ้นในอนาคต และพระองค์มีการควบคุมเหนือทุกสิ่ง ดังนั้นพระองค์ไม่ได้กังวลหรือไม่ได้ไม่อดทน ความไม่อดทนและความกระวนกระวายของเรามาจากข้อเท็จจริงที่ว่าเราไม่รู้หลายสิ่งที่เราอยากจะรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง และมันทำให้เรารู้สึกเป็นกังวล แน่แน่นอนว่าพระเจ้าสามารถเปิดเผยทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและให้เรารู้การที่การเปลี่ยนแปลงต่างๆในชีวิตของเราจะเป็นไปอย่างไร แต่พระองค์ไม่ทำ นั่นเป็นเพราะว่าพระองค์คาดหวังให้เราที่จะวางใจพระองค์ เป็นสิทธิพิเศษของเราที่จะวางใจพระองค์!

เมื่อเรามีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้คาดหวังไว้ในชีวิตของเรา หรือแม้กระทั่งการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้ บ่อยครั้งแล้วมันก็จะเราไว้กับคำถามมากมายที่พระเจ้าเท่านั้นที่มีคำตอบ แน่แน่นอนว่าเราต้องการที่จะรู้พิมพ์เขียวทั้งหมดสำหรับชีวิตของเราในตอนนี แต่ฉันได้มาสู่การเชื่อว่าการที่เราจะรู้ทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะชีวิตจะเปื้อนหนายเมื่อเราดำเนินที่ละวันหรือน่ากลัวมากกว่าการไม่รู้

พระเจ้าทรงแสนดี และมีเหตุผลที่ชัดเจนว่าการรู้สิ่งที่จะเกิดขึ้นก่อนที่มันเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา จากนั้นพระเจ้าจะจัดการให้สิ่งต่างๆที่จะทำการในแนวทางนั้น ถ้าพระองค์ไม่ทำเช่นนั้น เราสามารถที่กักเอาอย่างปลอดภัยว่าการรอคอยและการที่จะประหลาดใจเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา การวางใจพระเจ้าหมายถึงว่าเราวางใจทางต่างๆของพระองค์ เราไม่ควรแค่วางใจพระองค์ที่จะให้สิ่งที่เราต้องการเท่านั้น เราต้องวางใจพระองค์สำหรับสิ่งที่ดีที่สุดของพระองค์ในชีวิตของเราอีกด้วย และนั่นรวมถึงเวลาของพระองค์และวิธีแห่งการปฏิบัติต่อเราของพระองค์

ถ้าคุณเป็นบุคคลที่ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ฉันขอแนะนำให้คุณเปลี่ยนความคิดของคุณเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง เพราะว่าบ่อยครั้งแล้วมันก่อให้เกิดสิ่งในทางบวกมากที่สุดบางอย่างในชีวิตของเรา

ลำธารก็แห้ง

เราอาจชอบชีวิตของเราอย่างที่มีมันเป็น แต่ถ้าพระเจ้าตัดสินใจว่ามันเป็นเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงล่ะ? และถ้าสิ่งที่พระองค์นำเราไปสู่ไม่ดูเหมือนที่จะดีเท่ากับสิ่งที่เราได้ละมาล่ะ? นั่นดูเหมือนได้เกิดขึ้นกับเอลิยาห์ แต่ไม่มีการอ้างอิงถึงว่าเขาไม่ชอบมันหรือบ่นเกี่ยวกับมัน

เอลิยาห์ได้มีชีวิตอยู่ในเวลาแห่งความแห้งแล้งที่รุนแรง แต่พระเจ้าได้ดูแลเขาอย่างอัศจรรย์ เขาได้อาศัยอยู่ข้างลำธารที่มีน้ำไหลและฝูงกาได้นำอาหารมาให้เขาในแต่ละวัน แต่ในที่สุดลำธารนั้นได้แห้งไป (ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 17:7) จากนั้นพระเจ้าได้บอกให้เอลิยาห์ที่จะไปยังอีกเมืองหนึ่งที่ที่หญิงม่ายจะดูแลเขา เมื่อเขาได้มาถึง เขาก็พบว่าหญิงนั้นมีแค่อาหารมื้อสุดท้ายและได้วางแผนไว้สำหรับเธอและลูกชายของเธอที่จะกินและตายไป ถ้าคุณถามฉัน มันก็เป็นสถานการณ์ที่หดหู่ และแน่นอนว่าไม่ใช่สถานการณ์ที่จะตื่นเต้นด้วย แต่อย่างที่คุณได้กล่าวไป ไม่มีการอ้างอิงถึงการบ่นใดๆ จากเอลิยาห์ เขาได้บอกหญิงม่ายว่าถ้าเธอจะเลี้ยงเขาก่อน แหล่งอาหารของเธอจะไม่หมดไปตลอดความแห้งแล้ง เธอได้ทำอย่างที่เขาได้กล่าวไป และแน่นอนว่า พวกเขาได้มีมากมาย (ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 17:8-16)

การเปลี่ยนแปลงนี้ในชีวิตของเอลิยาห์ไม่จำเป็นจะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีผลประโยชน์ต่อเขา แต่มันได้มีผลประโยชน์ต่อหญิงม่ายนั้น จะมีบางเวลาในชีวิตของฉันและจะมีบางเวลาในชีวิตของคุณที่พระเจ้าเปลี่ยนแปลงบางสิ่งในชีวิตของเราเพื่อจะช่วยเหลือคนอื่น มันอาจไม่ดูเหมือนที่จะช่วยเหลือเรา หรือเราอาจดูเหมือนได้ก้าวย้อนหลังไปหนึ่งหรือสองก้าวเป็นเวลาหนึ่ง แต่พระองค์กำลังใช้เราเป็นตัวแทนแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระองค์ในชีวิตของอีกบุคคลหนึ่ง เมื่อเราได้บรรลุลงานที่ได้รับมอบหมายของเรา เราสามารถวางใจว่าพระเจ้าจะเลื่อนขั้นเราไปสู่จุดที่ดีกว่าแม้กระทั่งจุดที่เราได้ละไว้ข้างหลัง

ฉันค่อนข้างมั่นใจว่าพระเยซูได้ชอบมันเมื่อพระองค์ได้อยู่ในสวรรค์กับพระบิดาของพระองค์ก่อนที่จะเสด็จมายังโลกเพื่อจะชำระบาปของเรามากกว่าเมื่อพระองค์ได้ถูกตรึงที่กางเขน ทนทุกข์และตายเพื่อเรา อย่างไรก็ตาม พระองค์ได้ยอมรับ

งานมอบหมายอย่างยินดีเนื่องจากสิ่งดีที่จะถูกกระทำเพื่อคนอื่น ๆ ถ้าเราต้องการที่จะถูกใช้โดยพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่เราไม่เอาใจใส่อาจจำเป็นเป็นครั้งคราว

ถ้าลัทธิของคุณแห้งไป อย่าเป็นกังวลเกินไป ฉันสามารถทำให้คุณแน่ใจได้ว่า พระเจ้ามีแผนการใหม่สำหรับคุณ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าบุคคลหนึ่งตงงานเนื่องจากว่า บริษัทลดจำนวนพนักงานลงซึ่งเขาไม่ได้คาดหวังไว้ เขาอาจรู้สึกตกใจกลัวโดยการเปลี่ยนแปลงที่ได้เกิดขึ้นกับเขา นี่ก็เป็นที่เขาใจได้ แต่การวางใจพระเจ้าต่อไปในระหว่างเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงเป็นหนึ่งในกุญแจสู่การยอมให้การเปลี่ยนแปลงผลักดันเขาไปข้างหน้า

การวางใจพระเจ้าในสถานการณ์ใดๆหรือทุกสถานการณ์เป็นองค์ประกอบหลักต่อการเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตแห่งสันติสุข ความยินดีและชัยชนะ

คอยจนพายุผ่านพ้น

มากกว่าสามสิบปีที่แล้ว ฉันได้ละตำแหน่งทางพันธกิจที่คริสตจักรท้องถิ่นเพื่อจะทำตามสิ่งที่ฉันเชื่อว่าจะเป็น การนำของพระเจ้า ฉันได้มีโอกาสทางพันธกิจที่ดีที่คริสตจักรนั้น แต่ฉันได้รู้สึกว่ามีแม้กระทั่งโอกาสต่างๆ มากขึ้นในสถานการณ์ที่แตกต่างไป เป็นเวลาสี่กระยะหนึ่ง มันดูเหมือนว่าการเปลี่ยนแปลงที่ฉันได้ทำไปก็ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีเท่ากับสิ่งที่ฉันได้ละไว้ข้างหลัง แท้จริงแล้วมันดูเหมือนราวกับว่าฉันได้ถอยหลังแทนที่จะได้ก้าวหน้าไป

ในที่สุดสิ่งต่างๆได้เปลี่ยนไป ซึ่งพิสูจน์ว่าจริงๆแล้วฉันได้ทำการตัดสินใจที่ถูกต้อง แต่มันได้ใช้เวลามากกว่าที่ฉันได้คิดว่ามันจะใช้ ถ้าคุณอยู่ในฤดูกาลแห่งการเปลี่ยนแปลงและมันดูเหมือนว่าสิ่งต่างๆใช้การไม่ได้ จงอดทนและสัตย์ซื่อที่จะทำสิ่งที่คุณรู้สึกว่าพระเจ้ากำลังนำคุณให้ทำต่อไป มันจะเป็นความอับอายถ้าคุณได้เลิกล้มก่อนการทะลุทะลวงของคุณ จงคิดถึงมันในแนวทางนี้ เมื่อมันมีพายุข้างนอก บ่อยครั้งเราจะต้องคงอยู่ภายในและรอคอยก่อนที่จะดำเนินแผนการของเราต่อไป

การเปลี่ยนแปลงบางอย่างในชีวิตของเราอาจดูเหมือนดังเช่นพายุ สิ่งเหล่านั้นก็ทันทีและไม่ได้คาดหวังไว้และอาจขัดขวางเราไว้จากการทำสิ่งที่เราได้วางแผนไว้ที่จะทำ ไม่ใช่พายุทุกุกที่อยู่ในการพยากรณ์อากาศ! อารมณ์ต่างๆก็เดือดดาลในระหว่างเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง และเราจำเป็นต้องรอคอยให้อารมณ์เหล่านั้นสงบลงก่อนทำการตัดสินใจใดๆ ฉันไม่คิดว่าเป็นการฉลาดที่จะทำการตัดสินใจในระหว่างการขึ้นหรือลงทางอารมณ์ เราต้องการเวลาที่จะปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลง เวลาที่จะคิด และเวลาที่จะได้ยินจากพระเจ้า ก่อนที่คุณทำการตัดสินใจหลักใดๆ ในระหว่างเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง ฉันขอ

ก่อนที่คุณทำการตัดสินใจหลักใดๆ ในระหว่างเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง ฉันขอแนะนำคุณอย่างหนักแน่นว่าคุณต้องรอคอย

แนะนำคุณอย่างหนักแน่นว่าคุณต้องรอคอย จงใช้เวลาแก่ตนเองที่จะค้นเคยกับวิธีใหม่ของการทำสิ่งต่างๆ หรือความรับผิดชอบใหม่ หรือผู้คนใหม่ในชีวิตของคุณ ในขณะที่คุณกำลังรอคอย จงตั้งความคิดของคุณไว้ในทิศทางบวก จงเชื่อว่าสิ่งที่ดีต่างๆ กำลังจะเกิดขึ้น และจงรักษาทำที่ที่ดีไว้!

สิ่งต่างๆ ดูเหมือนจะพบที่ที่จะปักหลักในชีวิตของเราถ้าเราใช้เวลาแก่สิ่งเหล่านั้น ฉันจำได้ถึงเวลาที่ผู้นำหลักบางคนที่พันธกิจของเราต้องการที่จะทำการเปลี่ยนแปลงซึ่งฉันไม่ได้ตื่นเต้นด้วยอย่างเจาะจง แต่ฉันได้ตัดสินใจที่จะเห็นด้วยเนื่องจากการนับถือที่มีต่อพวกเขา ฉันไม่ได้ชอบมันเป็นเวลาสักกระยะหนึ่งอย่างแท้จริง และบางครั้งจำต้องต่อต้านความรู้สึกในทางลบและการวิจารณ์ที่ฉันรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้รับรอง มันได้ใช้เวลาหลายเดือน แต่สุดท้ายแล้วฉันได้ค้นเคยกับการเปลี่ยนแปลงนั้น ฉันอาจได้ทำตามความรู้สึกของฉันและเป็นกรานว่าเราละทิ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นเพราะว่าฉันไม่ชอบมัน และฉันมีสิทธิอำนาจที่จะทำอย่างนั้น แต่ลึกๆภายใน ฉันรู้ว่ามันไม่ใช่ทางที่จะไป ดังนั้นฉันได้รอคอย! พายุภายในฉันได้สิ้นสุดลง และสิ่งต่างๆก็มีสันติสุขอีกครั้ง มันกลับกลายเป็นว่าการเปลี่ยนแปลงต่างๆ นั้นคืออย่างมา และในปัจจุบันปลายฉันก็จิตใจที่ฉันได้ทำตามคำแนะนำของเพื่อนร่วมงานของฉัน

บางทีคุณไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ณ ที่ทำงานซึ่งคุณไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับได้หรือการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์อื่นๆบางอย่างหรือบุคคลในชีวิตของคุณ .แต่ถ้าคุณตัดสินใจที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดจากมัน สุดท้ายแล้วคุณเองอาจพบว่าสถานการณ์ใหม่นั้นดีกว่าอย่างแท้จริง

เมื่อไม่นานมานี้ฉันได้ตัดผมสั้นกว่าที่มันเคยเป็น และครั้งแรกฉันก็ไม่ชอบมัน แต่ตอนนี้ฉันรักมัน ฉันคิดว่ามันทำให้ฉันดูอายุน้อยกว่า และมันง่ายกว่าอย่างมากที่จะดูแล! เดฟไว้หนวดเป็นเวลาสี่สิบปีและวันหนึ่งเขาได้ออกมาจากห้องน้ำพร้อมกับการได้โกนหนวดแล้ว สำหรับฉันแล้วดูเหมือนว่าริมฝีปากของเขาได้หายไป และเป็นเวลานานที่ฉันไม่ชอบมัน แต่ตอนนี้ฉันชอบมันและคิดว่าเขาดูอายุน้อยกว่าในแบบนั้น และฉันไม่ต้องการให้เขาไว้หนวดอีก ประเด็นที่ฉันกำลังพยายามที่จะตั้งก็คือว่าเราต้องให้เวลากับสิ่งต่างๆ และเมื่อเราทำ บ่อยครั้งแล้วเราจะปรับตัวและชอบการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของชีวิตอย่างแท้จริง

ฉันต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง

ทุกคนคิดถึงการเปลี่ยนแปลงโลก แต่ไม่มีใครคิดถึงการ
เปลี่ยนแปลงตัวเอง

ลีโอ โทลสตอย

มีบางสิ่งในชีวิตที่เราต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง และเราจะเป็นสุขอย่างมากถ้าพระเจ้าจะตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านั้น แต่ถ้าเราเป็นผู้ที่จะต้องเปลี่ยนแปลงล่ะ?

ฉันได้สูญเสียเวลาหลายปีในการคิดว่าถ้าสถานการณ์ต่างๆ ของฉันหรือผู้คนที่อยู่รอบๆฉันจะเปลี่ยนแปลง จากนั้นฉันสามารถเป็นสุขมากขึ้นได้ ฉันได้พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพวกเขา ฉันได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าที่จะเปลี่ยนแปลงพวกเขา แต่จากนั้นฉันได้ค้นพบว่า พระเจ้าต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงฉัน จนถึงจุดนั้น ฉันไม่ได้ถือว่าฉันจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง และที่ว่านี้เป็นการแก้ไขต่อความไม่มีความสุขและความไม่พึงพอใจบางอย่างในชีวิตของฉัน ในที่สุดเมื่อฉันได้ทำการพิจารณาอันจริงจังที่ตนเองฉันก็ได้ตระหนักว่าไม่มีสิ่งใดและไม่มีใครสามารถทำให้ฉันเป็นสุขได้จนกว่าฉันเป็นสุขกับตนเอง ฉันไม่ชอบใครที่ฉันเป็นอย่างแท้จริง แต่ฉันได้ใช้เวลาอย่างมากในการพยายามที่จะตั้งการตำหนิสำหรับความไม่มีความสุขของฉันบนคนอื่นและสิ่งต่างๆจนฉันได้พลาดความจริงไปอย่างสิ้นเชิง

ซาตานขอให้เราที่จะจดจ่อที่สิ่งๆที่ผิดเกี่ยวกับคนอื่น ๆ เพราะว่าในแนวทางนั้นเราก็จะไม่เห็นสิ่งๆที่ผิดเกี่ยวกับเรา การพิพากษาพวกเขาของเราทำให้เรามีขอบต่อความผิดต่างๆของเรา มันเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับฉันที่จะตระหนักว่าเมื่อเวลา

บนโลกนี้ของฉันทันจบลง ฉันทะยีนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าและจะถูกเรียกร้องให้การรายงานเกี่ยวกับตัวฉันทันเองเท่านั้น (ดู โรม 14:12)

พระองค์จะไม่ถามฉันทันเกี่ยวกับคนอื่น แต่ฉันทันเท่านั้น ดังนั้นฉันทันควรจดจ่อที่การยอมให้พระเจ้าทำสิ่งที่พระองค์ต้องการจะทำในฉันทัน แทนที่การพยายามที่จะให้พระองค์เปลี่ยนแปลงบางคนหรือสิ่งอื่น

เมื่อพระเจ้ากำลังจัดการกับเราเกี่ยวกับอุปนิสัยหรือทำที่ที่พระองค์ไม่เห็นด้วย มันสามารถสับสนอย่างมากได้ พระวณะของพระเจ้าอ้างอิงถึงขบวนการนี้ว่า “การทำให้สำนึก” และมันเป็นงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราอาจรู้สึกว่ “บางสิ่งนั้นผิด” แต่เราไม่รู้ว่มันเป็นคืออะไร แทนที่พยายามที่จะค้นหาว่มันเป็นคืออะไร ฉันทันแนะนำการวางใจพระเจ้าอย่างยิ่ง! ยิ่งเราดำเนินชีวิตในมิติของความคิด เราก็สามารถที่จะหยั่งรู้และเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าต้องการจะสำแดงแก่เราน้อยลง

ขอให้เรากล่าวว่ฉันทันกำลังโต้เถียงกับเทพเกี่ยวกับบางสิ่งและแม้ว่ฉันทันรู้สึกไม่สะดวกสบายในวิญญาณของฉันทัน มันก็ไม่ได้ปรากฏแก่ฉันทันว่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังพยายามที่จะทำให้ฉันทันสำนึกถึงอุปนิสัยที่ผิดเพียงเพราะว่ฉันทันเชื่อมั่นอย่างสิ้นเชิงว่ฉันทันถูกต้องเกี่ยวกับความคิดเห็นของฉันทันและที่ว่เทพนั้นผิด

จนกว่าเราเรียนรู้ที่จะตระหนักทันที่ถึงความรู้สึกเหล่านั้นสำหรับสิ่งที่พวกมันเป็น เราอาจต่อต้านงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ แต่เมื่อเราวางใจพระเจ้าที่จะสำแดงความจริงแก่เรา เราจะเรียนรู้และความจริงจะทำให้เราเป็นไท ฉันทันเชื่อว่เป็นการฉลาดที่จะอธิษฐานตามปกติว่เราจะไม่ถูกหลอกลวงในด้านใดๆแห่งชีวิตของเรา และที่ว่พระเจ้าจะปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงเราไปสู่ฉายาของพระเยซูคริสต์ (ดู โรม 8:29-30)

คุณเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลงไหม?

ฉันทันเชื่อในจุดหมาย แต่ฉันทันไม่เชื่อว่มันเป็นผลลัพธ์โดยอัตโนมัติซึ่งถูกควบคุมโดยพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง จนเราไม่มีอะไรที่จะเกี่ยวข้องด้วย พระเจ้ามีงานมอบหมาย

สำหรับเราแต่ละคน แต่เป็นไปได้อย่างมากที่ว่าเราจำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ก่อนที่พระองค์สามารถใส่เราในแนวทางที่พระองค์ต้องการได้ ฉันทื่นเดินอย่างมาก เกี่ยวกับการทรงเรียกของพระเจ้าต่อชีวิตของฉันทที่จะสอนพระวาทะของพระองค์ แต่เริ่มแรกแล้วฉันทไม่มีความคิดว่าพระองค์จะต้องทำในฉันทมากแค่ไหนก่อนที่พระองค์สามารถทำการผ่านฉันทได้

พระเจ้ามีแผนการที่ดีสำหรับเราแต่ละคน แต่มีบางเวลาที่เราก่อนออกนอกเส้นทางและไปในทิศทางที่ผิด อย่างขอบคุณแล้ว ด้วยการช่วยเหลือของพระเจ้า เราสามารถทำการแก้ไขเส้นทางได้เสมอ เราสามารถแม้กระทั่งเห็นความผิดพลาดต่างๆ ของเราเปลี่ยนเป็นพระพรโดยการติดตามการนำพาของพระเจ้า ชายสองคนในพระคัมภีร์ที่ได้มุ่งไปในทิศทางที่ผิดคือยาโคบและเปาโล แต่เมื่อพระเจ้าได้ทำการในชีวิตของพวกเขา เขาทิ้งสองก็เปลี่ยนแปลง และแม้ว่าพวกเขาได้ทำความผิดพลาดที่รุนแรงมากมาย พวกเขาก็จบลงด้วยชีวิตที่อัศจรรย์

ยาโคบเป็นคนโกง คนหลอกลวง และผู้วางแผนการที่ได้กลายมาเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า (ดูปฐมกาล 32:22-28) และเปาโลเป็นผู้ข่มเหงคริสเตียนที่ได้กลายมาเป็นอัครทูตที่ยิ่งใหญ่ (ดู กิจการ 7:58; 8:1-3; 9:1, 4, 17, 22) ไม่มีคำว่าสายเกินไปที่คุณจะเปลี่ยนแปลงและเห็นจุดหมายของคุณสำเร็จ

ไม่มีคำว่าสายเกินไปที่คุณจะเปลี่ยนแปลงและเห็นจุดหมายของคุณสำเร็จ

หลายครั้งด้วยกันในการที่จะประสบกับการเปลี่ยนแปลงที่เราอยากจะมีในสถานการณ์ของเรา เราต้องเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลงก่อน ทั้งยาโคบและเปาโลไม่เพียงแต่ประสบกับการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ของพวกเขาเท่านั้น แต่พวกเขาได้รับเอาการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นจะต้องถูกทำในพวกเขาเอง ฉันทองการที่จะแนะนำว่า ถ้าคุณไม่เป็นสุขกับแนวทางที่ชีวิตของคุณกำลังไป ก่อนที่คุณขอให้พระเจ้าที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณ จงขอให้พระองค์ที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งใดก็ตามในคุณที่จำเป็นที่จะเปลี่ยนแปลง ขอให้เรากลายมาเป็นผู้ที่พระเจ้าต้องการให้เราเป็นและอีกไม่นานเราจะทำสิ่งที่พระองค์ต้องการให้เราทำ และเราจะมีสิ่งที่พระองค์ต้องการให้เรา

การถูกเปลี่ยนแปลงไปสู่ฉายาของพระคริสต์สามารถเป็นการเดินทางที่ยาวนานและเจ็บปวดได้ แต่แน่นอนว่าฉันสามารถไปอย่างรวดเร็วและรวดเร็วมากขึ้นถ้าเราร่วมมือกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อพระองค์ทำการในเรา

บางครั้งในการเดินทางของคุณ มันอาจรู้สึกราวกับว่าคุณเป็นคนเดียวที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันยากสำหรับฉันเมื่อฉันรู้ดีกว่าฉันเป็นผู้เดียวที่พระเจ้าได้จัดการ ครั้งหนึ่งเมื่อฉันได้บ่นต่อพระองค์เกี่ยวกับมัน พระองค์ได้กระซิบในใจของฉันว่า ‘จอยซ์ เจ้าได้ขอจากเราอย่างมาก เจ้าต้องการมันหรือไม่? แน่แน่นอนว่าพระเจ้าจัดการกับเราทุกคน หรืออย่างน้อยพระองค์พยายามที่จะจัดการ แต่ไม่ใช่เราทุกคนที่ฟังและรับเอาการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่พระองค์ต้องการทำในเรา ฉันต้องการที่จะสนใจใจคุณอย่างแท้จริงที่จะไม่เป็นห่วงเกินไปเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำหรือไม่ทำในชีวิตของคนอื่น แต่จงยอมรับสิ่งที่พระองค์กำลังทำในชีวิตของคุณ

ถ้าพระเจ้ากำลังทำงานในคุณ ณ เวลานี้ในชีวิตของคุณ มันอาจดูเหมือนราวกับว่าคุณไม่ใช่บุคคลที่คุณเคยเป็น แต่คุณยังไม่ใช่ผู้ที่คุณจะเป็น และคุณรู้สึกราวกับว่าคุณจมปลัก! คุณไม่สามารถกลับไปได้และคุณก็ไม่สามารถไปข้างหน้าได้โดยปราศจากพระเจ้าที่ช่วยเหลือคุณ และพระองค์ดูเหมือนจะนอนหลับ ตอนนี้อยู่ในเวลาที่จะเลิกล้ม จงวางใจพระเจ้าต่อไป! การวางใจพระเจ้าไม่ใช่เวลาครั้งเดียว สิ่งที่เป็นห่าวินาที แต่เป็นการเดินทางทุกวัน พระเจ้าเปลี่ยนแปลงเราทีละเล็กทีละน้อย และบ่อยครั้งแล้ว เราไม่สามารถแม้กระทั่งหยั่งรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงกำลังเกิดขึ้นจนกว่าเรามองกลับไปเหนือระยะเวลาที่ยาวนานและสังเกตว่าเราแตกต่างกว่าที่เราเคยเป็นอย่างแท้จริง ฉันพูดอยู่บ่อยๆว่า ‘ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ในที่ที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องอยู่ แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ที่ที่ข้าพเจ้าเคยอยู่!’

ฉันได้มีความผิดปกติทางบุคลิกภาพที่รุนแรงอย่างมากหลังจากการถูกล่วงละเมิดโดยพ่อของฉัน และแม้กระทั่งหลังจากที่ฉันได้ยอมรับมันและต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง มันยังคงใช้เวลายาวนาน อย่าท้อใจถ้าขบวนการของคุณนั้นดูเหมือนช้า จงแค่เชื่อว่าพระเจ้ารู้สิ่งที่พระองค์กำลังทำอยู่และจงสนุกด้วยตัวคุณเองในขณะที่คุณกำลังเปลี่ยนแปลง จงจำไว้ว่า การเป็นทุกข์ไม่ได้ทำให้การเปลี่ยนแปลงไปเร็วขึ้น

ในระหว่างการเดินทางแห่งการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเรา เราต้องวางใจเวลาของพระเจ้าและวิธีของพระองค์ แม้ว่าบางทีสิ่งเหล่านั้นจะไม่ใช่สิ่งที่เราได้เลือก อย่างไรก็ตาม หลายปีตั้งแต่เวลานี้ไป เมื่อคุณมองย้อนกลับไปในชีวิตของคุณ คุณจะตระหนักว่าสิ่งเหล่านั้นก็สมบูรณ์แบบ!

การถูกเปลี่ยนแปลงไปสู่ฉายาของพระคริสต์เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่ที่สุดของทั้งหมด และมันตัดผ่านหลายฤดูกาลในชีวิตของเรา แต่แต่ละฤดูกาลก็สวยงามอย่างแท้จริงในเวลาของมัน พระเจ้ามีแผนการที่ถูกออกแบบมาเพื่อเราแต่ละคนโดยเฉพาะ ดังนั้นจงเพลิดเพลินในแต่ละฤดูกาลเพลิดเพลินกับพระเจ้าและจงเพลิดเพลินกับคุณเองขณะที่คุณทำการเดินทาง!

การถูกเปลี่ยนแปลงไปสู่ฉายาของพระคริสต์เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่ที่สุด

การเรียนรู้ที่จะทำสิ่งที่แตกต่าง

เมื่อฉันไตร่ตรองถึงการเปลี่ยนแปลงที่อัศจรรย์ต่างๆ ที่พระเจ้าได้ทำในฉันมาหลายปี ฉันก็ตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงแต่ละอย่างก็เรียกร้องให้ฉันเรียนรู้วิธีที่จะทำสิ่งต่างๆ อย่างแตกต่างออกไป หรือวิธีที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ อย่างแตกต่างจากการตอบสนองที่ฉันได้ทำไป

ยกตัวอย่างเช่น ฉันเคยเห็นแก่ตัวอย่างมาก แต่เมื่อพระเจ้าได้เปิดเผยแก่ฉันถึงความลึกแห่งความเห็นแก่ตัวของฉันและปัญหามากแค่ไหนที่มันก่อให้เกิดในชีวิตของฉัน ฉันก็ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง แต่ “ความเอาแต่ใจ” ตายอย่างช้าๆ และบ่อยครั้งมันก็ค่อนข้างเจ็บปวด มันใช้เวลานานสำหรับฉันที่จะเห็นความลึกแห่งความเห็นแก่ตัวของฉัน และแม้กระทั่งยาวนานกว่าที่จะเรียนรู้ที่จะเป็นสุขและรักษาทำที่ที่ดีไว้เมื่อสิ่งต่างๆ ไม่ได้ไปในทางของฉัน ยิ่งฉันเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้า มันก็ยิ่งง่ายกว่า แต่แน่นอนว่ามันไม่ได้เกิดขึ้นชั่วข้ามคืน!

ฉันเรียนรู้ว่าในการที่จะเพลิดเพลินกับสันติสุข ฉันจำเป็นต้องปรับตนเองเข้ากับผู้คนและสิ่งต่างๆ แทนที่จะคาดหวังให้พวกเขาปรับเข้ากับฉัน (ดู โรม 12:16) มันใช้

เวลาสองสามปีสำหรับฉันที่จะตระหนักอย่างเต็มที่ว่าการมีสันติสุขแท้จริงแล้วก็คือว่าการได้รับตามแนวทางของฉันอยู่เสมอ สันติสุขเป็นหนึ่งในสิ่งที่มีค่ามากที่สุดที่เราสามารถมีได้ และเราจะฉลาดที่จะให้ค่าแก่นั้นอย่างสูง คุณต้องการสันติสุขพอที่จะทำการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่คุณต้องการที่จะทำเพื่อจะมีมันไหม?

ฉันได้เรียนรู้อีกว่าการที่จะถูกต้องก็ถูกประเมินค่าสูงเกินไปอย่างมาก และถ้าฉันจะต้องสูญเสียสันติสุขเพื่อพยายามและพิสูจน์ว่าฉันถูกต้องเมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับบางคน มันก็ไม่คุ้มค่า เราสามารถวางใจพระเจ้าที่จะพิสูจน์ว่าเราถูกต้องถ้านั่นคือสิ่งที่จำเป็น และถ้าไม่แล้ว จากนั้นเราก็คงสามารถเลือกที่จะพึงพอใจไม่ว่าทางใดก็ตาม

ขบวนการการเรียนรู้ไม่เคยจบลง เราเรียนรู้ทุกสิ่งตลอดชีวิตในหลายด้าน และการเรียนรู้ที่จะทำตามทางของพระเจ้าก็ไม่แตกต่างกัน ฉันยังคงเรียนรู้ทุกวันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของฉันกับพระองค์ และฉันแน่ใจว่าคุณก็เช่นกัน

กระบวนการแห่งการเปลี่ยนแปลง

เมื่อเราตัดสินใจว่าเราต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงและเราเต็มใจที่จะยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำงานในชีวิตของเรา ก็มีบทเรียนที่สำคัญที่เราทุกคนต้องเรียนรู้: เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตัวเราเองได้โดยตัวเราเอง และการเปลี่ยนแปลงแท้ก็เรียกร้องการวางใจให้พระเจ้าทำงานในเราที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จ เราส่วนใหญ่ดีนรนและจบลงอย่างสับสนและผิดหวังเพราะว่าเราพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงและล้มเหลว เราทำความคับหน้าเล็กน้อยและจากนั้นมันดูเหมือนว่าเราตกไปสู่นิสัยเก่าๆ ดังนั้นเราตัดสินใจที่จะพยายามหนักขึ้น หรือเราพัฒนาแผนการและสูตรใหม่ในเรื่องวิธีที่เราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่เรายังคงไม่สำเร็จ

ถ้าเราต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงและเราพยายามที่จะเปลี่ยนแปลง จากนั้นทำไมเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้? ทำไมเราไม่สามารถหยุดการทำบางสิ่งที่เราไม่ต้องการที่จะทำได้? ยกตัวอย่างเช่น ถ้าฉันเชื่อมั่นว่าฉันหลุดโดยการปราศจากคิดและมันกำลังก่อให้เกิดปัญหาในความสัมพันธ์ของฉัน ดังนั้นฉันต้องการที่จะเปลี่ยนอุปนิสัย

นั่นในฉันท ไม่สามารถทำได้? คำตอบก็เรียบง่ายคือ เราไม่สามารถประสบความสำเร็จได้โดยปราศจากพระเจ้า พระองค์ต้องการให้เราที่จะขอและรับการช่วยเหลือของพระองค์ในทุกสิ่งที่เราทำ พระเจ้าเท่านั้นสามารถเปลี่ยนแปลงเราได้อย่างแท้จริง เพราะว่ามันเป็นงานภายใน

ถ้าเราพยายามอย่างหนักอย่างแท้จริงที่จะเจ็บบัวและไม่ก่อให้เกิดข้อโต้เถียง โดยการกล่าวสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ เราอาจประสบความสำเร็จชั่วขณะ แต่ในช่วงเวลาที่ไม่ได้ปกป้องนั้น ปัญหาจะเกิดขึ้นอีก แต่ถ้าเราเรียนรู้ที่จะวางใจให้พระเจ้าช่วยเราในการสื่อสารทั้งหมดของเรา เราจะพบว่าพระองค์เปลี่ยนแปลงเราทีละเล็กทีละน้อย วันหนึ่งเราก็คะหนักกว่าปัญหาเก่าก็ไม่ใช่ปัญหาอีกต่อไป และเราไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากขอบคุณพระเจ้าเพราะว่าเรารู้ว่าพระองค์ได้ทำ บรรดาผู้ที่ติดสนิทกับพระคริสต์เท่านั้นจะประสบกับการเปลี่ยนแปลงแท้! แผนการของพระเจ้าคือสิ่งนี้ “ถ้าท่านติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับท่าน ท่านจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำอะไรไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5)

เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการทำอะไรต่างๆด้วยตัวของเราเองเพื่อว่าเราสามารถภูมิใจเกี่ยวกับตัวของเราเองได้ แต่พระเจ้าต้องการให้เราที่จะวางใจพระองค์ในทุกสิ่งและจากนั้นก็ให้การขอบพระคุณแด่พระองค์สำหรับทุกสิ่งที่จะพระองค์ได้ทำไป

คุณกำลังดิ้นรนกับตนเองอยู่ไหม? คุณกำลังพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆเกี่ยวกับตนเองที่คุณไม่ชอบหรือสิ่งต่างๆที่คุณรู้ว่าไม่สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าอยู่ไหม? บางทีคุณกระวนกระวายและคุณพยายามที่จะไม่กระวนกระวาย หรือบางทีคุณโกรธต่อบางคนและคุณพยายามที่จะยกโทษแก่พวกเขา มันสามารถเป็นสิ่งที่แตกต่างเป็นพันๆ ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เราต้องเรียนรู้ก็คือว่า เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการแค่พยายาม เราต้องมีการช่วยเหลือของพระเจ้า

อย่างขอบพระคุณแล้ว เราสามารถอธิษฐานและวางความวางใจและความมั่นใจของเราในพระองค์ที่จะทำสิ่งที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จในเราได้ ความพยายามใดๆ ที่เราทำต้อง

เราต้องแลกเปลี่ยนความเป็นอิสระของเรากับการพึ่งพาที่พระเยซูถ้าเราต้องการที่จะมีความสำเร็จแท้

ถูกทำในขณะที่ฟังปาที่พระเจ้า ไม่ใช่ปราศจากพระองค์ นี่ฟังดูเรียบง่าย แต่มันเป็นหนึ่งในสิ่งที่ยุ่ยากที่สุดสำหรับเราที่จะเรียนรู้ เพราะว่าเนื้อหาของมนุษย์นั้นเป็นอิสระอย่างมาก เราต้องแลกเปลี่ยนความเป็นอิสระของเรากับการฟังปาที่ พระเยซูถ้าเราต้องการที่จะมีความสำเร็จแท้ จงเรียนรู้ที่จะฟังปา! จงเรียนรู้ที่จะวางใจ!

อัครทูตเปาโลแบ่งปันกับเราในโรม 7:15-25 ว่าเขาได้พยายามและได้ล้มเหลว จนกระทั่งเขาได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าเท่านั้นสามารถช่วยกู้เขาได้และที่ว่าเขาจะทำผ่านทางพระคริสต์ หลังจากสิ่งที่คุณเหมือนค่อนข้างเป็นการตื่นรนที่เปาโลได้มีกับตัวเอง ขณะที่เขาได้พยายามทำสิ่งที่ถูกต้องและได้ล้มเหลวเรื่อยไป เขาก็ได้พูดว่า

โอย ข้าพเจ้าเป็นคนไม่เป็นสุข น่าสมเพช น่าเวทนาอะไรเช่นนี้? ใครจะช่วยให้พ้นจาก [โซ่ตรวน] ร่างกายแห่งความตายนี้ ขอบพระคุณพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์ (ผู้รับการเจิม) องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

โรม 7:24-25

จากภาษาและการเน้นที่เราพบในข้อเหล่านี้ ดูเหมือนชัดเจนต่อฉันว่าเปาโลค่อนข้างเน้นและแน่ใจว่าสุดท้ายแล้วเขาได้พบคำตอบที่ถูกต้อง พระเจ้าเท่านั้นสามารถทำสิ่งที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จในเขา และพระเจ้าเท่านั้นสามารถทำสิ่งที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จในเรา!

ขอและรับ

ถ้าคุณต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง จากนั้นพระเจาก็เห็นสิ่งนั้นพระองค์ก็พอพระทัย! ตอนนี้นั้นถัดไปคือการวางใจพระองค์ที่จะทำสิ่งที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จและที่จะให้กำลังแก่คุณที่คุณจำเป็นเพื่อจะเปลี่ยนแปลง บ่อยครั้งแล้ว เมื่อเราต้องการที่

จะเปลี่ยนแปลง เราพยายามที่จะทำในขณะที่ที่เอาพระเจ้าออกไปจากขบวนการนั้น ทั้งสิ้น มันจะใช้การไม่ได้! มันใช้การไม่ได้สำหรับอัครทูตเปาโลและมันจะใช้การไม่ได้สำหรับเรา บทสรุปก็คือเราต้องวางใจพระเจ้าที่จะทำการน้ำพระทัยของพระองค์ในเราแทนที่จะพยายามทำมันด้วยตัวของเราเอง

ยากอบ 4:6 กล่าวว่าพระเจ้า “ให้พระคุณแก่เรามากขึ้นและมากขึ้น [ทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะต่อต้านบาปและดำเนินชีวิตอันเชื่อฟังที่สะท้อนถึงทั้งความเชื่อและการสำนึกคุณของเราสำหรับความรอดของเรา] พระคุณคือความโปรดปรานและฤทธิ์เดชที่ให้อำนาจ และปราศจากการไหลที่ต่อเนื่องของพระคุณในชีวิตของเรา เราก็จบลงแบบผิดหวังและเหนื่อยล้า

ฉันจำได้ถึงวันที่ฉันมีความสุขมากแค่ไหนเมื่อฉันได้ค้นพบความจริงนี้ ฉันได้พยายามอย่างหนักที่จะเป็นสิ่งที่ฉันได้คิดว่าพระเจ้าต้องการให้ฉันเป็น แต่ฉันได้ล้มเหลวอย่างต่อเนื่อง และสับสนและผิดหวัง ฉันได้พยายามและได้ล้มเหลวหลายๆครั้ง ฉันได้พูดว่าฉันกำลังเลิกแล้ว แต่จากนั้นฉันได้รับความตั้งใจของฉันกลับมาอีกและได้พยายามและล้มเหลวมากขึ้น แต่สุดท้ายแล้วเมื่อฉันได้เรียนรู้ว่าพระคุณของ พระเจ้าเป็นองค์ประกอบที่ขาดหายไปในการแผนการของฉันและฉันได้เริ่มต้นที่จะวางใจให้พระองค์เปลี่ยนแปลงฉัน ฉันเริ่มต้นที่จะมีชัยชนะ

เหมือนกับเพลงชีวิตคริสเตียนที่กล่าวว่า “พระคุณพระเจ้านั้นแสนชื่นใจ!” แต่เราต้องขอพระคุณจากพระเจ้าในชีวิตของเรา ยากอบ 4:2 กล่าวว่า “. . . ท่านไม่มีเพราะไม่ได้ขอ [จากพระเจ้า]” นั่นก็เรียบง่ายมาก! จงขอ! จงขอและรับ “เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” (ยอห์น 16:24)

เมื่อฉันได้ตื่นนอนที่จะเปลี่ยนแปลง ฉันได้พยายาม แต่ฉันไม่ได้ขอ. . . ฉันไม่ได้วางใจ ตามปกติแล้วการวางใจพระเจ้าเป็นองค์ประกอบที่ขาดหายไปในความล้มเหลวทั้งหมดของเรา ถ้าเราจะแลกเปลี่ยนการพยายามแบบเนื้อหนังทั้งสิ้นของเรากับการวางใจในพระเจ้ามากขึ้น เราจะประหลาดใจต่อผลลัพธ์ต่างๆ!

ส่วนของเราคืออะไร?

เราถูกสอนในพระวจนะของพระเจ้าว่าเมื่อเรามองดูพระวจนะของพระเจ้าอย่างแน่วแน่ เราก็ถูกเปลี่ยนแปลงไปสู่ฉายาของพระคริสต์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป (2 โครินธ์ 3:18) ส่วนของเราคือที่จะศึกษาพระวจนะของพระเจ้าและวางใจว่าพระวจนะของเจ้ามีฤทธิ์เดชที่จะเปลี่ยนแปลงเรา จงรับเอา พระวจนะเข้าไปในใจของคุณเหมือนยาและวางใจว่าพระวจนะจะทำการเอง ยากอบกล่าวว่าพระวจนะของเจ้ามีฤทธิ์เดชที่จะช่วยจิตวิญญาณของเราให้รอดได้ (ดู ยากอบ 1:21)

การวางใจพระวจนะของเจ้าก็เทียบเท่ากับการวางใจพระองค์! อย่าแค่อ่านพระวจนะเพื่อจะบรรลुข้อผูกมัดทางศาสนาประจำวัน แต่ที่จะเข้าหาพระวจนะอย่างนับถือ และเข้าใจว่าพระวจนะนั้นเต็มไปด้วยฤทธิ์เดช จงรับเอาพระวจนะราวกับว่าพระวจนะเป็นอาหารประจำวันของคุณ เพราะว่าพระวจนะเป็นอาหารที่เราจำเป็นสำหรับกำลังฝ่ายวิญญาณของเรา จงวางใจให้พระวจนะที่จะทำการในคุณที่จำเป็น ต้องทำให้สำเร็จ อย่างที่เราวางใจยาที่จัดไว้เพื่อจะทำการรักษาในร่างกายของเรา เราสามารถวางใจยา (ฤทธิ์เดชแห่งการรักษา) ในพระวจนะของพระเจ้าเพื่อจะรักษาจิตวิญญาณของเราได้

ฉันต้องการที่จะแนะนำให้คุณพิจารณาที่จะเปลี่ยนสิ่งที่คุณกำลังอ่านไปสู่การอธิษฐาน ยกตัวอย่างเช่น เมื่อคุณอ่านคำแนะนำเกี่ยวกับความสำคัญของการรักคนอื่น อย่าแค่อ่าน จงขอให้พระเจ้าที่จะช่วยให้คุณรักคนอื่นอีกด้วย เมื่อคุณอ่านเกี่ยวกับความสำคัญของการยกโทษแก่ศัตรูของคุณ จงเปลี่ยนมันไปสู่การอธิษฐาน จงขอให้พระเจ้าช่วยให้คุณที่จะไวในการยกโทษอยู่เสมอและใจกว้างในความเมตตา โดยการทำให้สิ่งนี้ เราไม่เพียงแต่อ่านพระวจนะ แต่เรากำลังขอให้พระเจ้าที่จะทำให้มันเป็นเรื่องในชีวิตของเราอีกด้วย

จงจำไว้อยู่เสมอว่าสิ่งที่มีพลังมากที่สุดที่เราสามารถทำได้คือฟัง ฟังพา อาศัย และวางความวางใจของเราในพระเจ้า!

บทที่ 20

การวางใจให้พระเจ้า ที่จะเปลี่ยนแปลงผู้คน

จงเรียนรู้ที่จะเห็นคุณค่าผู้คนที่พวกเขาอยู่ ไม่ใช่ที่ที่คุณ
อยากให้พวกเขาอยู่

จอห์น แมกซ์เวลล์

ฉันคิดว่าหนึ่งในสิ่งที่ยากที่สุดในโลกสำหรับมนุษย์ที่จะทำคือค้นพบความผิด
กับซึ่งกันและกัน แต่มันก็เป็นหนึ่งในสิ่งที่น่าเศร้าที่สุดอีกด้วย! เราทุกคนมีข้อบกพร่อง
กระนั้นดูเหมือนว่าในการเสาะหาของเราที่จะเปลี่ยนแปลงคนอื่นนั้น เราก็มีติดต่อกับ
สิ่งต่างๆในตัวเราเองที่จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลง

พระเจ้าเท่านั้นสามารถเปลี่ยนแปลงผู้คนได้อย่างแท้จริงและมีประสิทธิภาพ
เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นบางสิ่งที่จะต้องถูกทำจากภายในสู่ภายนอก ใจต้อง
เปลี่ยนเพื่ออุปนิสัยของบุคคลหนึ่งจะเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงได้ และพระเจ้าเท่านั้น
สามารถให้ใจใหม่แก่เราได้ ในเอเสเคียล 36:26 พระองค์ตรัสว่า “เราจะให้ใจใหม่แก่
พวกเขา และเราจะบรรจุวิญญาณใหม่ไว้ภายในของเจ้าทั้งหลาย เราจะนำใจหินออก
จากเนื้อของเจ้า และให้ใจเนื้อแก่เจ้า” โดยพื้นฐานแล้ว นั่นหมายถึงว่าพระเจ้าจะให้
ใจและวิญญาณของพระองค์แก่เรา และนำใจแข็ง ใจหินออกจากเราและแทนที่มัน
ด้วยใจที่ไวต่อน้ำพระทัยและการสัมผัสของพระองค์ ปราศจากการเปลี่ยนแปลงนี้ ก็
ไม่มีความหวังมากเกี่ยวกับผู้คนที่รักกันและกันอย่างแท้จริงและเข้ากันอย่างมีสันติได้
อาจมีบางคนในชีวิตของคุณที่คุณอยากจะเห็นการเปลี่ยนแปลง นั่นสามารถเป็นคู่
สมรส ลูก พ่อแม่ ญาติ เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ผู้คนจะไม่เปลี่ยนแปลงนอกจากว่า

พวกเขาต้องการ ดั่งนั้นขั้นแรกคือที่จะอธิษฐานเพื่อพวกเขา ขอให้พระเจ้าที่จะให้ความเต็มใจแก่พวกเขาที่จะเผชิญกับความจริงเกี่ยวกับอุปนิสัยของพวกเขาและความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลง

สิ่งเดียวที่คุณสามารถทำได้หลังจากสิ่งนั้นก็คือที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อพวกเขาและจดจ่อที่อุปนิสัยที่ดีของพวกเขาแทนที่อุปนิสัยที่คุณไม่ชอบ

อธิษฐานด้วยความถ่อมใจ

การอธิษฐานเพื่อคนอื่นจะเปลี่ยนแปลงต้องถูกทำด้วยความถ่อมใจทั้งสิ้น หากไม่แล้วเราอาจตกไปสู่กับดักอย่างเดียวกันที่เราคิดว่าคนอื่น ๆ อยู่ 1 โครินธ์ 10:12 กล่าวว่า “เพราะเหตุนี้คนที่คิดว่าตัวเองมันคงดีแล้ว [มีภูมิต้านทานต่อการทดลอง มันใจเกินไปและชอบธรรมด้วยตนเอง] ก็จงระวังไม่ให้ล้มลง [ไปสู่บาปและการกล่าวโทษ]” ตามปกติแล้วฉันอธิษฐานอย่างนี้:

“พระบิดาเจ้า ข้าพระองค์กำลังขอให้พระองค์เปลี่ยนแปลง ... ถ้าพวกเขาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง ถ้าพวกเขาไม่เปลี่ยนแปลง จากนั้นโปรดเปลี่ยนแปลงใจของข้าพระองค์และขอให้ข้าพระองค์เห็นความผิดของข้าพระองค์เองในการคิดว่าพวกเขาต้องเปลี่ยนแปลง ข้าพระองค์อธิษฐานอีกว่าขอให้พระองค์เปลี่ยนแปลงข้าพระองค์ในทางใดก็ตามที่ข้าพระองค์จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง อาเมน!”

มีหลายสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นบาปเพราะว่ามี การทำให้ชัดเจนในพระวจนะของพระเจ้า แต่มีสิ่งอื่นๆ อีกมากมายที่เราไม่ชอบเกี่ยวกับผู้คนโดยไม่มีเหตุผลนอกจากว่าเราแค่ไม่ชอบพวกเขา เมื่อผู้คนไม่เหมือนเรา หรือมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากเรา มัน

กึ่งายที่จะพบความผิดกับพวกเขา แต่มันเป็นการฉลาดกว่าที่จะทำให้แวดวงแห่งการรวมอยู่ด้วยของเรานั้นกว้างขึ้นและเรียนรู้ว่าทุกคนมีคุณค่าถ้าเราจะมองหา

ตามปกติแล้วหนึ่งในการตัดสินใจที่ใหญ่ที่สุดในชีวิตของเราก็อยู่กับผู้คนและสิ่งต่างๆ ที่เราไม่ชอบเกี่ยวกับพวกเขา! เราต้องการให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงเพื่อผลประโยชน์ของเรา แต่เราแทบจะไม่พิจารณาว่าท่าทีประเภทนั้นเห็นแก่ตัวแค่ไหน อย่างน้อยแล้วนั่นคือแนวทางที่ฉันเคยเป็น ในความหยิ่งของเรา เราทักท้วงเอาว่าวิธีของเราแห่งการเป็นและการทำนั้นถูกต้อง และที่ว่าคนอื่นทั้งหมดในจักรวาลควรทำสิ่งต่างๆ ตามวิธีของเรา ทำที่นี้เองที่ก่อให้เกิดการหย่าร้างส่วนใหญ่และความล้มเหลวมากมายเกี่ยวกับความสัมพันธ์อื่นๆ ในครอบครัวและชีวิตโดยทั่วไป ชั้นแรกของเราสู่ความถ่อมใจควรจะเป็นการตระหนักว่าบางทีมีความผิดกับเรามากกว่าผู้คนที่เรากำลังตัดสิน อย่างไรก็ตาม เราไม่เห็นความผิดของเรา ส่วนหนึ่งเพราะว่าเราถูกครอบงำอย่างมากด้วยความผิดที่เราคิดว่าเราได้ชี้ชัดในคนอื่น ๆ ยิ่งกว่านั้น เรามีแนวโน้มที่จะสร้างข้อแก้ตัวสำหรับตัวเราเองเมื่ออุปนิสัยของเรานั้นเล็กกว่าดวงดาว แต่เราไม่หยิบบี่ยนระดับความเมตตาอย่างเดียวกันนั้นแก่คนอื่น ๆ

หนึ่งในเรื่องที่น่าตกใจที่สุดในชีวิตของฉันเกิดขึ้นเมื่อ พระเจ้าแนะนำฉันต่อฉัน! วันหนึ่งข้าพเจ้าได้อยู่ในขบวนการของการอธิษฐานเพื่อเดฟจะเปลี่ยนแปลงเมื่อพระเจ้าได้ขัดจังหวะการอธิษฐานของฉัน คุณสามารถจินตนาการได้ไหมว่าฉันกำลังอธิษฐาน

หนึ่งในเรื่องที่น่าตกใจที่สุดในชีวิตของฉันเกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าแนะนำฉันต่อฉัน!

และพระเจ้าได้ขัดจังหวะฉัน! เมื่อฉันคิดย้อนกลับไปในตอนนั้น ฉันก็อับอายโดยการที่ฉันได้โง่เขลาแค่ไหน แต่ ณ เวลานั้น ฉันไร้ร่องรอยอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าได้ขัดจังหวะฉันในขณะที่ฉันกำลังอธิษฐานเพื่อเดฟและได้บอกฉันว่าเดฟไม่ใช่ปัญหาในความสัมพันธ์ของเรา ฉันเป็นปัญหา ฉันได้ตกใจ! ตลอดสามวันถัดไป พระเจ้าได้เผชิญหน้าฉันด้วยความเป็นจริงเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันเป็นเหมือนอะไรที่จะดำเนินชีวิตกับฉัน พระองค์ได้เปิดเผยว่าฉันเห็นแก่ตัวและชอบควบคุมแค่ไหน ฉันยุ่งยากแค่ไหนที่จะเข้ากันได้ ฉันเป็นสุขแค่ไหนเมื่อฉันได้ทำตามทางของฉัน ฉันได้ร้องไห้เป็นส่วนใหญ่ในสามวันเหล่านั้น แต่มันเป็นการเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงที่ดีบางอย่างในชีวิตของฉัน

พลังของความเมตตา

ความเมตตา มีชัยเหนือการพิพากษาอยู่เสมอ (ดู ยากอบ 2:13) ในอีกนัยหนึ่ง ความเมตตานั้นใหญ่กว่าการพิพากษา ฉันสงสัยว่าใครก็ตามในท่ามกลางเราสามารถแสดงความเมตตาอย่างมากต่อคนอื่นๆ ได้นอกจากว่าเราได้ตระหนกอย่างแท้จริงถึงความลึกแห่งความเปราะบาง ความอ่อนแอและความผิดพลาดของเราเอง เมื่อเราตระหนักว่าพระเจ้าให้ความเมตตาแก่เรามากแค่ไหนในแต่ละวัน นั่นทำให้เราใจกว้างในการให้ความเมตตาแก่คนอื่นๆ นี่คือนิทานที่น่ารักเกี่ยวกับกษัตริย์ที่ไม่เข้าใจความเมตตาและชาวสวนที่เข้าใจ

กษัตริย์มีสวนผลไม้ขนาดใหญ่ เขามีไม้ผลที่หลากหลายที่ได้ปลูกไว้ที่นั่น เขาได้จ้างชาวสวนที่มีทักษะที่จะดูแลไม้ผลนั้น แต่ละวัน ชาวสวนจะเด็ดผลไม้ที่สุกและฉ่ำจากต้นไม้ที่หลากหลายและรวมไว้ในตะกร้า ทุกเช้าเมื่อราชสำนักกำลังประชุมกัน ชาวสวนนั้นจะให้ผลไม้แก่กษัตริย์

วันหนึ่ง ชาวสวนรวบรวมผลเชอร์รี่และนำไปยังกษัตริย์ กษัตริย์ได้อยู่ในอารมณ์ที่ไม่ดี เมื่อเขาเลือกผลเชอร์รี่ที่จะชิม มันก็เปรี้ยว ดังนั้นเขาก็โกรธต่อชาวสวนนั้น ในความโกรธ เขาได้โยนผลเชอร์รี่ใส่ชาวสวน มันโดนที่หน้าผากของเขา แต่ชาวสวนได้กล่าว “พระเจ้าทรงเมตตา!”

กษัตริย์ได้ไต่ถามว่า “เจ้าต้องบาดเจ็บและโกรธ แต่เจ้ากล่าวว่า ‘พระเจ้าทรงเมตตา’ ทำไมหรือ?”

ชาวสวนได้กล่าวว่า “ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์จะนำสัปประตมาให้พระองค์ในวันนี้ แต่ข้าพระองค์ได้เปลี่ยนใจ ถ้าพระองค์ได้โยนสัปประตใส่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์คงได้บาดเจ็บอย่างรุนแรง พระเจ้าทรงเมตตาสำหรับการเปลี่ยนใจของข้าพระองค์”

เป็นที่ชัดเจนว่าชาวสวนนั้นได้เรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าแม้กระทั่งเมื่อสิ่งต่างๆ ดูเหมือนไม่ยุติธรรม สิ่งต่างๆ สามารถเลวร้ายกว่าที่เป็นได้ และถ้าไม่ใช่เนื่องจากความเมตตาของพระเจ้า มันจะเลวร้าย!

เราไม่ต้องการเหตุผลอื่นใดที่จะสำแดงความเมตตาแก่คนอื่นๆ นอกจากข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้ามีความเมตตาและสำแดงความเมตตาแก่เรา และพระองค์คาดหวังเราที่จะให้สิ่งที่พระองค์ให้แก่เราอย่างใจกว้างขวางแก่คนอื่นๆ พระองค์ยกโทษเราและคาดหวังให้เราที่จะยกโทษ พระองค์รักเราอย่างไม่มีเงื่อนไขและคาดหวังให้เราที่จะรักคนอื่นๆ ในแนวทางอย่างเดียวกัน และพระองค์ให้ความเมตตาแก่เราสำหรับสำหรับความล้มเหลวของเราและคาดหวังให้เราที่จะให้ความเมตตาแก่คนอื่นๆ พระเจ้าไม่ได้คาดหวังให้เราที่จะให้สิ่งที่เราไม่มี ดังนั้นพระองค์ก็เตรียมเราด้วยสิ่งดีทุกอย่างที่เราจำเป็นเพื่อว่าเราจะสามารถชื่นชมชีวิตของเราและเป็นตัวแทนของพระองค์อีกด้วย

ฉันจะจินตนาการว่ากษัตริย์ที่ไร้เมตตานั้นได้คิดอย่างยาวนานเกี่ยวกับท่าทีที่เมตตาของชาวสวนนั้น! เมื่อเราสำแดงความเมตตาแก่ผู้คน มันทำให้พวกเขาประหลาดใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าพวกเขาตระหนักอย่างเต็มที่ว่าพวกเขาสมควรต่อการลงโทษ

ฉันอยากจะแนะนำให้คุณใช้เวลาสักครู่และใคร่ครวญว่ามีใครในชีวิตของคุณใหม่ที่จำเป็นต้องหยิบยื่นความเมตตาให้ ความเมตตาเป็นของขวัญ มันไม่สามารถทำเพื่อได้รับมาหรือสมควรได้รับ แต่เมื่อมันถูกให้ไปอย่างไม่คิดมูลค่า ผู้คนก็ประสบบกกับฤทธิ์เดชแห่งความรักของพระเจ้าในแนวทางปฏิบัติที่บ่อยครั้งแล้วเปลี่ยนแปลงพวกเขา

พระเจ้าได้ให้พระคุณแก่เดฟและฉันเพื่อจะยกโทษแก่พ่อของฉันสำหรับการละเมิดทางเพศต่อฉันตอนเป็นเด็ก และเราได้เข้าหาท่านด้วยความเมตตาในวัยชราของท่านและเอาใจใส่ท่านจนกระทั่งท่านได้ตายไป ฉันจำได้เมื่อท่านได้พูดกับเราว่า “คนส่วนใหญ่คงได้ต้องการที่จะฆ่าพ่อสำหรับสิ่งที่พ่อได้ทำไป แต่พวกเจ้าได้กรุณาต่อพ่อมามาก!” ท่านได้ต้อนรับพระเยซูสามปีก่อนที่ท่านได้ตายไป และฉันรู้สึกขอบคุณสำหรับสิ่งนั้น พระเจ้าได้สำแดงความเมตตาแก่ท่านผ่านทางเรา พระเจ้าทำการผ่านและในความร่วมมือกับผู้คน และพระองค์ต้องการที่จะใช้เราทุกคนบนพื้นฐานตามปกติ มีคนมากมายในโลกที่หลงหายและเจ็บปวด พวกเขาอาจได้ลองบางศาสนาและได้ผิดหวัง แต่ถ้าพวกเขาเผชิญหน้ากับพระเยซู พวกเขาจะไม่เป็นเหมือนเดิม บางทีพระองค์สามารถเข้าถึงบางคนในชีวิตของคุณได้ผ่านทางแบบอย่างของคุณเท่านั้น

ขอให้เราอุทิศตนต่อการสำแดงแก่ผู้คนถึงสิ่งที่พระเยซูเป็นเหมือนอย่างแท้จริงแทนที่พยายามจะบอกพวกเขาเท่านั้น ถ้อยคำก็ราคาถูกลงและไร้อำนาจได้ถ้าไม่มีการกระทำที่จะสนับสนุนถ้อยคำเหล่านั้น

ฉันได้เห็นคนมากมายเมื่อหลายปีที่ผ่านมาพยายามที่จะพูดกับพ่อของฉันให้เปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของท่านเพราะว่าท่านโหดร้ายและทารุณเป็นส่วนใหญ่ในชีวิตของท่าน แต่ไม่ว่าใครก็ตามพูดกับท่านมากแค่ไหน มันก็ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีใดๆ อยากรู้ก็ตาม เมื่อท่านได้ประสบกับความเมตตาของพระเจ้า มันเริ่มต้นที่จะหลอมละลายใจที่แข็งของท่านและพระเจ้าก็สามารถเปลี่ยนแปลงท่านได้ หลังจากที่ท่านได้ต้อนรับพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของท่านและได้รับบัพติศมา ท่านได้เปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง ท่านได้มีชีวิตอยู่อีกสามปีเท่านั้น แต่อย่างขอบคุณแล้ว ท่านอยู่ในสวรรค์ในตอนนี้

การเลือกที่อิสระ

พระเจ้าไม่ได้บังคับให้ผู้คนที่จะทำสิ่งต่างๆ ที่ต่อต้านความตั้งใจของพวกเขา และเราไม่ควรพยายามเช่นกัน มันไม่ผิดที่จะพยายามพูดกับบางคนเกี่ยวกับอุปนิสัยในชีวิตของพวกเขาที่กำลังทำร้ายพวกเขา ตัวคุณเองหรือคนอื่นๆ แต่ถ้าพวกเขาปฏิเสธถ้อยคำของเรา เรากำลังเสียเวลาของเราถ้าเราพยายามที่จะโน้มน้าวให้พวกเขาที่จะเปลี่ยนแปลงต่อไป ฉันได้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าอัศจรรย์ในผู้คนตลอดหลายปีที่ผ่านมา แต่มันไม่ใช่เป็นเพราะว่าฉันสามารถพูดให้พวกเขาไปสู่การเปลี่ยนแปลง พระเจ้าได้ทำการเปลี่ยนแปลงเมื่อเราอธิษฐาน!

พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่าถ้าภรรยาสามีที่ยังไม่ได้รับความรอด เธออาจนำเขามาเชื่อด้วยอุปนิสัยในทางพระเจ้า แต่ไม่ใช่ด้วยการพูดคุยของเธอ (ดู 1 เปโตร 3:1) ฉันแน่ใจว่าเมื่อภรรยาพยายามที่จะโน้มน้าวสามีของเธอให้เปลี่ยนแปลง เขาก็ซุกดึกลงไปเท่านั้นและตั้งใจมากขึ้นที่จะไม่เปลี่ยนแปลง! พระเจ้านั้นดีกว่าอย่างมากในการโน้มน้าวให้ผู้คนที่จะทำบางสิ่ง หรือที่จะไม่ทำบางสิ่งมากกว่าใครก็ตามในท่ามกลางเรา

จงทำการอุทิศตนที่จะอธิษฐานแทนที่จะพยายามเปลี่ยนแปลงผู้คนและคุณจะเห็นผลลัพธ์ที่ดีกว่ามาก

การทักทัก

บาปของการทักทักคือบาปที่เราแทบจะไม่ได้ยิน แต่เราจำเป็นต้องได้ยินเกี่ยวกับมันมากขึ้น การทักทักออกมาจากใจแห่งความหึง และใครคนหนึ่งทักทักสิ่งต่างๆ ก็ทำการตัดสินใจที่เขาไม่มีสิทธิอำนาจที่จะทำการและทำสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตที่จะทำ

ลูกจ้างที่ทักทักแทบจะไม่ได้รับการเลื่อนขั้น เด็กที่ทักทักก็จบลงด้วยการสูญเสียสิทธิพิเศษต่างๆ และบุตรที่ทักทักของพระเจ้าจะต้องถูกจัดการก่อนที่พวกเขาสามารถถูกใช้ในางานของพระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพได้ การทำการเลือกต่างๆ ของเราเองโดยปราศจากการยอมรับพระเจ้าเป็นการทักทัก

ฟังให้ดีนะ ท่านทั้งหลายที่พูดว่า “วันนี้หรือพรุ่งนี้เราจะเข้าไปในเมืองนี้เมืองนั้น จะอยู่ที่นั่นสักปีหนึ่ง และจะค้าขายแล้วได้กำไร แต่ท่านไม่รู้ [สิ่งที่เล็กน้อยที่สุด] เรื่องของวันพรุ่งนี้ ชีวิตของพวกท่านเป็นเหมือนอะไร? ก็เป็น [อย่างแท้จริง] เหมือนหมอก [ควัน หมอกน้ำค้าง] ที่ปรากฏอยู่เพียงชั่วครู่แล้วก็จางหายไป [ไปยังอากาศที่เบาบาง] แต่พวกท่านควรจะพูดว่า “ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด เราจะยังมีชีวิตอยู่และจะทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น” แต่เวลานี้ท่านกลัวอดอ้าง [อย่างผิดๆ] ด้วยความทะนงของตนเอง การอดอ้างทุกอย่างนั้นล้วนเป็นความชั่ว [ผิด]

การดำเนินการกระทำโดยปราศจากการยอมรับพระเจ้า การอธิษฐานและการวางใจพระองค์สำหรับคำแนะนำ ก็ไม่ใช่บางสิ่งที่ถูกยกย่องในสวรรค์! มันแสดงถึงท่าทีแห่งความหยิ่งที่จำเป็นจะต้องถูกจัดการในชีวิตของเรา

การตัดสินใจว่าบุคคลหนึ่งจำเป็นที่จะเปลี่ยนแปลงและการรับเอางานของการพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพวกเขาเป็นการที่กตัญญู นั่นคือเหตุที่ฉันแนะนำอย่างยิ่งว่าแม้ว่าเราอธิษฐานขอให้พระเจ้าที่จะเปลี่ยนแปลงบางคน เราก็ทำด้วยท่าทีแห่งความถ่อมใจ ตระหนักว่าเราก็มีหลายสิ่งในชีวิตของเราที่จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงอีกด้วย

ฉันดีใจเมื่อพระเจ้าทรงอดทนต่อฉัน แต่มีหลายครั้งด้วยกันที่ฉันสงสัยความอดทนของพระองค์ที่มีต่อคนอื่นๆ เราไม่เข้าใจอยู่เสมอไปว่าทำไมพระเจ้าไม่ทำให้บุคคลหนึ่งเปลี่ยนแปลงผู้ซึ่งกำลังปฏิบัติต่อเราอย่างไม่เหมาะสม ตามคำกล่าวของเปาโล พระเจ้าสำแดงความกรุณาต่อผู้คนและทำให้การพิพากษาล่าช้าเพื่อจะนำพวกเขาไปสู่การกลับใจใหม่ (ดู โรม 2:4)

ถ้าพระเจ้าสามารถสำแดงความเมตตาและยอมทนต่ออุปนิสัยที่แย่ในความพยายามที่จะนำบุคคลหนึ่งไปสู่การกลับใจใหม่ บางทีเราควรพิจารณาที่จะทำอย่างเดียวกัน

ครั้งหนึ่งฉันได้ยินนายจ้างคนหนึ่งผู้ไม่ได้ปฏิบัติต่อลูกจ้างของเขาอย่างเหมาะสม เขาไม่ได้ชื่นชมงานหนักของพวกเขา ไม่ได้จ่ายค่าจ้างแก่พวกเขาอย่างเหมาะสม ไรที่จะแก้ไขความผิดพลาดเล็กน้อยใดๆ และไม่รำนับถืออย่างมาก เขาเป็นคริสเตียนและควรได้รู้ดีกว่า และฉันต้องยอมรับว่าบ่อยครั้งแล้วฉันได้สงสัยพระเจ้าเกี่ยวกับว่าทำไมพระองค์ปล่อยให้ชายคนนั้นที่จะอยู่ต่อไปพร้อมกับอุปนิสัยที่แย่ของเขาแทนที่จะทำบางสิ่งที่จะหยุดยั้งเขา คนที่ทีกหักเท่านั้นสงสัยพระเจ้า! คำอธิษฐานที่ดีกว่าจากฉันคงได้เป็น “พระเจ้าข้า ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์กำลังจัดการกับ. และข้าพระองค์อธิษฐานว่าเราจะฟังพระองค์และทำสิ่งที่ถูกต้อง เขากำลังทำร้ายข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์รู้ว่าอุปนิสัยของเขา กำลังทำร้ายพระองค์มากกว่า ขอคุณพระเจ้าสำหรับความอดทนอย่างมากของพระองค์ที่มีต่อเราทุกคน”

อย่างน่าเศร้าใจแล้ว ชายคนนั้นไม่เปลี่ยนแปลงจนกระทั่ง พระเจ้าได้จัดการกับเขาอย่างรุนแรง ในฐานะผลลัพธ์ ชีวิตของเขาไม่ได้เป็นไปในแนวทางที่มันอาจได้ เป็นถ้าเขาได้ฟังและจำนนต่อพระเจ้า มันทำให้ฉันเศร้าใจเมื่อคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น และฉันปรารถนาอย่างแท้จริงในตอนนี้น้ำฉันจะใช้เวลามากขึ้นในการอธิษฐานเพื่อชายคนนั้นแทนที่จะผิดหวังกับเขาและเป็นห่วงเกี่ยวกับการที่เขาปฏิบัติต่อฉันอย่างไร

เมื่อผู้คนในชีวิตของคุณไม่ได้ดำเนินชีวิตในแนวทางที่พวกเขาควรดำเนินและอุปนิสัยของพวกเขา กำลังทำร้ายคุณหรือคนอื่น ๆ จงแน่ใจว่าจะอธิษฐานเพื่อพวกเขาอย่างซื่อสัตย์ จงอธิษฐานว่าพวกเขาจะฟังพระเจ้าก่อนที่มันจะสายเกินไป ท่าทีที่เมตตาแบบนั้นก็ดีกว่าท่าทีที่ตัดสินอย่างมาก! ดิทริช บอนฮอฟเฟอร์ ได้กล่าวว่า “โดยการตัดสินคนอื่น ๆ เราก็ทำให้ตัวเราเองมีติดขัดต่อความชั่วร้ายของเราเอง และต่อพระคุณที่คนอื่น ๆ มีสิทธิ์ได้รับอย่างที่เรา มีสิทธิ์”¹¹

เราจะชื่นชมสันติสุขในชีวิตของเรามากขึ้นถ้าเราอธิษฐานเพื่อคนอื่น ๆ แทนที่จะพยายามเปลี่ยนแปลงพวกเขา และพระเจ้าจะทำการสิ่งที่พระองค์เท่านั้นสามารถทำได้ ในขณะที่เรากำลังรอคอยการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่เราปรารถนาในชีวิต ขอให้เราแน่ใจว่าเรายังคงสัตย์ซื่อต่อทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ขอจากเรา ขอให้เราย่างง่ายและก่อเป็นรูปเป็นร่างในพระหัตถ์ของพระองค์และเชื่อเชิญให้พระองค์ที่จะทำให้เราเป็นภาชนะที่เหมาะสมสำหรับการใช้ของพระองค์!

การจัดการกับความสงสัย

สิ่งที่คุณได้หว่านไปด้วยความเชื่อ อย่าขุดขึ้นมาด้วยความสงสัย

เอลีซาเบธ เอลเลียต

มันจะง่ายที่จะวางใจพระเจ้าถ้าความสงสัยไม่เคยมาเยี่ยมเยียนเรา แต่มันมาตั้งนั้นเราต้องเรียนรู้ที่จะจัดการกับมัน มันง่ายที่จะปรารถนาการไม่มีการต่อต้านในสิ่งใดๆ แต่มันไม่ใช่เป็นจริง ถ้าไม่มีการทดลอง ถ้าไม่มีความกลัว ถ้าความสงสัยไม่มีอยู่! แต่สิ่งเหล่านั้นมี กระนั้นสิ่งเหล่านั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นปัญหาที่บ่อยครั้งเรายอมให้พวกมันเป็น พระเจ้าบอกให้เราที่จะมีความเชื่อและไม่สงสัย กระนั้นพระองค์ไม่เคยบอกเราว่าความสงสัยจะไม่มาเพื่อการเยี่ยมเยียนบางโอกาส เหตุผลทั้งสิ้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าบอกให้เราที่จะไม่สงสัยก็เป็นเพราะว่าพระองค์รู้ว่ามันจะมาและพระองค์ต้องการให้เราพร้อมที่จะรับมือกับมันอย่างรวดเร็วและอย่างแม่นยำเมื่อมันมา

เมื่อไม่นานมานี้ฉันได้ทำรายการโทรทัศน์ที่ซึ่งฉันได้ตอบคำถามของผู้ชมเกี่ยวกับความวางใจ ผู้หญิงคนหนึ่งได้ส่งคำถามเข้ามาผ่านทางเว็บไซต์ของเราเกี่ยวกับความสงสัย เธอได้กล่าวว่าเธอพยายามที่จะวางใจพระเจ้า เธอต้องการที่จะวางใจพระเจ้า แต่ดูเหมือนเธอไม่สามารถจัดการความสงสัยที่รบกวนเธอได้ และเธอได้ถามฉันว่าเธอสามารถทำอะไรได้

เราสามารถเรียนรู้ที่จะสงสัยความสงสัยของเราได้!

บางทีคุณมีคำถามอย่างเดียวกัน ฉันรู้ว่าฉันได้มีครั้งหนึ่ง ความจริงก็คือว่าเราไม่สามารถถักความสงสัยไว้จากการมาและการพยายามที่จะขโมยความ

เชื่อและการวางใจของเราในพระเจ้าไป แต่เมื่อความสงสัยมา เราสามารถเลือกที่จะไม่ปล่อยใจให้มันกระทบเรา เราสามารถเรียนรู้ที่จะสงสัยความสงสัยของเราได้!

เมื่อ พระเจ้าบอกให้เราที่จะไม่ทำบางสิ่ง พระองค์ก็ไม่ได้บอกเราว่าเราจะไม่ถูกทดลองให้ทำมัน หรือไม่รู้สึกละที่จะทำมันหรือจำเป็นที่ต่อต้านการทำมัน แท้จริงแล้ว พระองค์กำลังบอกเราถึงสิ่งที่ตรงกันข้าม ทำไมบอกเราที่จะ “ไม่กลัว” นอกจากว่าเรากำลังจะมีโอกาสที่จะกลัว? ทำไมบอกเราที่จะไม่เข้าไปในการทดลองนอกจากว่าเรากำลังจะถูกทดลอง? ทำไมบอกเราที่จะไม่สงสัยนอกจากเราจะมีโอกาสที่จะสงสัย?

ความสงสัยจะมา แต่เราไม่จำเป็นที่จะปล่อยใจให้มันทำให้เราหวั่นไหวเกี่ยวกับพระสัญญาต่างๆ ของพระเจ้า

ตัวอย่างในพระคัมภีร์

อับราฮัมเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดที่ฉันรู้เกี่ยวกับเวลาที่เราต้องการที่จะศึกษาการที่บุคคลที่อยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้ารับมือกับความสงสัยอย่างไร อับราฮัมได้รับพระสัญญาจากพระเจ้าว่าเขาและซาราห์จะมีบุตร สถานการณ์ของเขาในโลกตามธรรมชาติก็เป็นไปไม่ได้เพราะว่าพวกเขาทั้งสองผ่านปีแห่งการที่จะสามารถมีบุตรได้ตามพระคัมภีร์นั้น อับราฮัมไม่มีเหตุผลใดที่จะหวังเลย แต่เขาได้หวังในความเชื่อ (ดู โรม 4:18)

เมื่อเขาได้พิจารณาถึงการหย่อนสมรรถภาพของร่างกายของเขาเองและความเป็นหมันของครรภ์ที่ตายของซาราห์ อับราฮัมก็ยังคงไม่ได้อ่อนแอในความเชื่อ (ดู โรม 4:19)

ความไม่เชื่อและความไม่วางใจไม่ได้ทำให้เขาหวั่นไหว (สงสัยอย่างสงสัย) เกี่ยวกับพระสัญญาของพระเจ้า เพราะว่าเขาได้รับกำลังใจโดยการสรรเสริญพระเจ้า (โรม 4:20) พระสัญญาของพระเจ้าต่ออับราฮัมและซาราห์ได้เกิดขึ้น แม้ว่ามันได้ใช้เวลาค่อนข้างนานกว่าที่พวกเขาได้คิดว่ามันจะใช้ในเริ่มแรก

ฉันสามารถจินตนาการได้ถึงการศึกษาที่ความสงสัยได้พยายามที่จะกันผู้คนที่เราอ่านพบในพระคัมภีร์ไว้จากการเคลื่อนที่ไปทางหน้ากับพระเจ้าอย่างไร พระคัมภีร์เต็มไปด้วยตัวอย่างของบรรดาผู้ชายและผู้หญิงที่ได้วางใจพระเจ้าแม้ว่าพวกเขาได้ประสบกับการต่อต้านที่ยิ่งใหญ่ ความลำบาก และการปฏิบัติที่ไม่ยุติธรรมเป็นบางครั้ง แน่ใจว่าความสงสัยได้เยี่ยมเยียนโยเซฟในขณะที่เขาได้ถูกจำคุกเนื่องจากอาชญากรรมที่เขาไม่ได้ก่อ..... และเอสเธอร์ขณะที่เธอได้เตรียมตัวที่จะไปต่อหน้ากษัตริย์โดยปราศจากการถูกเชิญแม้ว่ามันเป็นอาชญากรรมที่สามารถถูกลงโทษโดยความตาย... และเปาโลขณะที่เขาได้เดินทางนำข่าวประเสริฐของพระคริสต์ไปเพื่อจะถูกเผชิญหน้าด้วยการข่มเหงที่น่ากลัว คุณ การเขี้ยยนตี ความหิวและความลำบากอื่นๆ กระนั้นแต่ละคนของผู้คนเหล่านี้ได้เห็นความสัตย์ซื่อของพระเจ้าและพวกเขาได้ต่อสู้การต่อสู้ที่ดีแห่งความเชื่อ

เข้าใจการต่อต้าน

เมื่อไม่นานมานี้ฉันได้ตระหนักว่าการเป็นไทจากบางสิ่งผ่านทางความเมตตาของพระเจ้ายกไม่ได้หมายถึงการหายไปของสิ่งนั้นเสมอไป เราเป็นไทจากอดีตที่เจ็บปวดแต่มันยังอาจพยายามที่จะเยี่ยมเยียนเราในบางโอกาส เราเป็นไทจากความกลัวแต่มันก็ปรากฏตัว ณ เวลาที่ไม่เหมาะสมเพื่อจะดูว่าฉันสามารถได้รับทางเข้าไปสู่ชีวิตของเราอีกหรือไม่

ในลูกาบทที่ 4 เราเห็นเรื่องราวของพระเยซูที่ถูกนำโดย พระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อจะถูกทดลองโดยมาร พระองค์ได้อยู่ที่นั่นในระหว่างสี่สิบวัน พระองค์ได้ทนต่อการทดลองที่หลากหลาย ต่อต้านการทดลองแต่ละอย่างอย่างประสบความสำเร็จ กระนั้นพระคัมภีร์กล่าวว่าเมื่อวงโคจรที่สมบูรณ์แห่งการทดลองได้เสร็จสิ้น มารได้จากไปเพื่อจะรอคอยเวลาที่เหมาะสมมากขึ้น (ดู ลูกา 4:13) ในอีกนัยหนึ่งพระเยซูได้มีชัยเหนือการต่อสู้ แต่การต่อสู้อื่นๆ จะมา การต่อต้านจะมา!

การทำท่ายต่างๆ ที่เราประสบก็ทดสอบความเชื่อของเราในพระเจ้า มันถูกทดสอบในเตาไฟแห่งความลำบาก และอย่างหวังแล้วก็ออกมาอย่างเข้มแข็งและไม่พินาศ ความสงสัย ความกลัวและความกระวนกระวายเป็นส่วนหนึ่งของการต่อต้าน การต่อต้านมาพร้อมกับโอกาส (ดู 1 โครินธ์ 16:9) เปาโลกล่าวว่าเมื่อเขาต้องการที่จะทำดี ความชั่วก็มาอยู่เสมอ (ดู โรม 7:21) เราไม่จำเป็นที่จะยอมให้มันพิชิตความเชื่อของเรา แต่มันจะมา!

การต่อต้านมาในหลายรูปแบบ แต่โดยไม่คำนึงถึงการที่มันมาอย่างไร ความตั้งใจของมันคือที่จะทำให้เราเลิกล้มต่อความหวังแห่งการได้รับสิ่งที่พระเจ้าได้สัญญาแก่เรา

ผู้คนที่ต่อต้านเรา:

ในขณะที่เรากำลังแสวงหาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เราอาจพบผู้คนที่ต่อต้านเรา พวกเขาครุฑจุ่มต้องรับมือกับการต่อต้านจากพวกผู้นำทางศาสนาและคนโรมันบนพื้นฐานตามปกติ เป็นที่แน่นอนว่า พระเยซูจำเป็นต้องรับมือกับการต่อต้านจากผู้คนที่ได้ปฏิเสธและดูถูกพระองค์ พวกเขาได้กล่าวหาพระองค์อย่างผิดๆ วิจารณ์และดูถูกพระองค์ แต่พระองค์จะจ่อที่การทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา บางครั้งผู้คนที่ต่อต้านเราก็คือผู้คนที่เราพึ่งพาเพื่อจะหนุนใจเรา และถ้าสิ่งนั้นเกิดขึ้นมันสามารถเป็นความเจ็บปวดอย่างยิ่งได้ พวกน้องๆของพระเยซูเองได้คิดว่าพระองค์เป็นบ้าและอับอายที่จะอยู่กับพระองค์

สถานการณ์ที่ต่อต้านเรา:

เราทุกคนคุ้นเคยกับสถานการณ์ต่างๆที่ขัดขวางเราทำให้มันยากสำหรับเราที่จะทำใหเป้าหมายต่างๆของเราสำเร็จ เป็นเวลาหนึ่งเดือนที่ฉันได้เก็บรายชื่อของสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในเส้นทางแห่งชีวิตประจำวันที่ไม่ได้คาดหวังไว้ ผิดหวัง และใช้เวลาและพลังงาน

อารมณ์และความคิดที่ต่อต้านเรา:

เช่นเดียวกับสิ่งที่มองเห็นได้ที่ฉันได้อ้างอิงไป เราก็กฎต่อต้านอยู่บ่อยๆ โดยความคิดและอารมณ์ที่ถูกตั้งใจที่จะทำให้การวางใจในพระเจ้าของเราอ่อนแอ ความสงสัยเป็นแค่หนึ่งในสิ่งเหล่านั้น มีความกลัว ความกังวล ความหมัดหวัง ความกระวนกระวาย และสิ่งอื่นๆ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม เราสามารถได้รับการหนุนใจที่จะรู้ว่าหลายคนจากบรรดาผู้ชายและผู้หญิงของพระเจ้าที่ได้ไปก่อนเราก็ได้ฟันฝ่าและบรรลุน้ำพระทัยของพระเจ้า และด้วยพระคุณขององค์พระเยซูคริสต์ เราสามารถและจะทำอย่างเดียวกันได้

เราควร “เฝ้าระวังและอธิษฐาน” อย่างที่เราได้รับการแนะนำในพระวจนะของพระเจ้าที่จะทำ (ดูมัทธิว 26:40-41; 1 เปโตร 4:7) จงใส่ใจต่อสิ่งต่างๆ ที่ต่อต้านความเชื่อของคุณและพยายามที่จะป้องกันคุณไว้จากการเชื่อฟังพระเจ้า จงรับรู้ว่าคุณเหล่านั้นเป็นอะไรและพยายามให้สิ่งเหล่านั้นขโมยมรดกจากพระเจ้าของคุณไปได้

เกี่ยวกับความสงสัย จงจำไว้ว่าการรู้สึกสงสัยก็ไม่ได้หมายถึงว่าคุณไม่มีความเชื่อและไม่ได้วางใจพระเจ้า มันหมายถึงว่าซาตานกำลังนำการทดลองมาเพื่อจะหยุดยั้งเราไว้จากการวางใจพระองค์ แต่เราสามารถพิจารณาถึงแหล่งของความสงสัยและตระหนักว่าเราไม่ควรเชื่อมัน

ในระหว่างเวลานั้นฉันได้พยายามที่จะจับต้นฉับหน้หนังสือ เตรียมสำหรับงานประชุมที่จะมาถึง ถ่ายทำเพื่อโทรทัศน์และเดินทางที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ณ ตอนปลายของสามสิบวัน ฉันได้มีรายชื่อที่ยาวอย่างมาของสถานการณ์ที่ต่อต้านต่างๆ ตั้งแต่การทำให้เครื่องตีมิวิตามินสีแดงหกบนที่นอนสีขาว ไปจนถึงการตกบนบันได

รูปแบบเหล่านี้ของสิ่งต่างๆก็รบกวนอย่างยิ่ง แต่สถานการณ์บางอย่างก็รุนแรงมากกว่าและเรียกร้องความสนใจของเรามากขึ้น

เมื่อบางสิ่งต่อต้านเรา มันก็ขวางทางเราที่จะทำสิ่งที่เราตั้งใจที่จะทำ เราทุกคนสามารถแน่ใจว่าเมื่อเราพยายามที่จะติดตามพระเจ้าด้วยสุดใจ ซาตานจะหาทางที่จะต่อต้านเรา

ยกตัวอย่างเช่น ขอให้เรากล่าวว่าฉันได้ยินว่าบางคนกล่าวบางสิ่งทีที่วิจารณ์เกี่ยวกับฉัน แต่มันเป็นบางคนที่ได้วิจารณ์หลายคนและพวกเขาไม่รู้สิ่งใดก็ตามเกี่ยวกับฉันฉันจะไม่อารมณ์เสียเกี่ยวกับการวิจารณ์ของพวกเขาเพราะว่าฉันจะพิจารณาถึงที่มาเราควรทำสิ่งเดียวกันเมื่อความรู้สึกและความคิดที่อธรรมมาและทดลองให้เราที่จะหยุดวางใจ พระเจ้า พระเยซูได้บอกให้พวกเขาสาวกของพระองค์คืออัครทูตว่าพวกเขาจะไม่เข้าไปในการทดลอง (ดู ลูกา 22:40) การทดลองจะมา แต่พวกเขาไม่เลือกเกี่ยวกับไม่ว่าจะรับมันหรือไม่

สำหรับฉันโดยส่วนตัว มันเป็นเรื่องอย่างมากที่จะเข้าใจว่าเพียงเพราะว่าฉันรู้สึกกลัว มันก็ไม่ได้หมายถึงว่าฉันขี้ขลาดและเพียงเพราะว่าฉันรู้สึกสงสัย มันก็ไม่ได้หมายถึงว่าฉันไม่วางใจพระเจ้าอีกต่อไป เราไม่สามารถพิชิตศัตรูของเราได้ถ้าเราไม่ได้ตระหนักถึงมัน! ความสงสัยเป็นเพื่อนของความกลัว และทั้งสองก็เป็นศัตรูของเรา!

การละเลยเสียงรบกวน

คุณได้อยู่ต่อหน้าเสียงรบกวนและก็ได้เปิดวิทยุหรือโทรทัศน์เพื่อจะกันจากการได้ยินมันไหม? ฉันพักที่คอนโดแห่งหนึ่งซึ่งบางครั้งตามปกติก็เงียบอย่างมาก แต่สัปดาห์ละครั้งในตอนเย็น ร้านอาหารหรือบาร์ตามถนนก็มีวงดนตรีที่เล่นดนตรีดังอย่างมากจนฉันไม่ชอบและมันทำให้ฉันไขว้เขว พวกเขามีผนังประเภทที่เคลื่อนที่ได้ซึ่งเลื่อนเปิดดังนั้นดนตรีก็กระจายข้างนอกเช่นเดียวกับข้างใน ฉันได้เรียนรู้ว่าถ้าฉันเพิ่มความดังของโทรทัศน์เล็กน้อย มันก็กลบเสียงดนตรี

ฉันคิดว่าสิ่งที่อับราฮัมได้ทำเมื่อเขาได้พิชิตความสงสัยและความไม่เชื่อผ่านทางการสรรเสริญพระเจ้าก็เป็นตัวอย่างที่แตกต่างของสิ่งเดียวกัน เขาได้ยินและรู้สึกถึงความสงสัย แต่ได้ละเลยเสียงรบกวนจากซาตานโดยการถวายการสรรเสริญ

ฉันได้ยินว่าส่วนหนึ่งของการสรรเสริญคือการเล่าเรื่องหรือเรื่องราวเกี่ยวกับบางสิ่งที่ดีที่พระเจ้าได้ทำ บางทีเมื่ออับราฮัมได้รู้สึกถึงความสงสัย เขาก็เริ่มถามซาราห์ว่าเธอได้จดจำถึงเวลาที่พวกเขาได้ละบ้านของพวกเขาในฮารานและที่จะติดตาม

พระเจ้าและไม่รู้ว่พระองค์ต้องการให้พวกเขาไปที่ไหนหรือไม่ พระเจ้าได้นำพวกเขาที่ละชั้น และฉันแน่ใจว่ามีเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับความดีของพระเจ้าที่พวกเขาสามารถเล่าและพูดถึงได้

เดฟและฉันก็ทำสิ่งเดียวกันอยู่บ่อยๆ เราชอบพูดเกี่ยวกับวันเริ่มต้นแรกๆ แห่งพันธกิจของเราและการท้าทายทั้งหมดที่เราได้เผชิญและการที่พระเจ้าได้สัตย์ซื่อเพียงไร เมื่อฉันระลึกถึงเวลาเหล่านั้น ฉันพบว่ามันยากที่จะสงสัยพระเจ้า นั่นไม่ได้หมายถึงว่าฉันไม่ได้รู้สึกสงสัย แต่ฉันได้ละเลยและฉันพิจารณาถึงที่มา!

พระเจ้าคงไม่ได้ให้คำแนะนำใดๆ แก่เราในพระวาระของพระองค์ที่จะไม่สงสัย นอกจากว่าพระองค์รู้ว่ามันจะมาโจมตีความเชื่อของเรา ความสงสัยเป็นเครื่องมือของมารเพื่อจะกั้นเราไว้จากการทำสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าต้องการให้เราทำและการมีสิ่งทีพระองค์ต้องการให้เรามี

เมื่อพระเยซูได้อยู่บนเส้นทางของพระองค์ที่จะรักษาลูกสาวที่ป่วยอย่างมากของชายคนหนึ่ง คนอื่นๆ ได้หยุดยั้งพระองค์ต่อไปและขอการรักษานี้ด้วย พระองค์ได้หยุดเพื่อจะช่วยเหลือพวกเขาและในโอกาสหนึ่ง ในขณะที่พระองค์ได้รับใช้ต่อบุคคลที่เจ็บป่วย พวกเขาคนใช้ของชายคนนั้นได้มาบอกพวกเขาที่จะไม่ดำเนินการเดินทางของพวกเขาอีกต่อไปเพราะว่าเด็กหญิงนั้นได้ตายไปแล้ว พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเยซูได้ยืนพวกเขา แต่ละเลยพวกเขาและบอกให้ชายคนนั้นที่จะเชื่อต่อไป (ดู มาระโก 5:22-43)

เห็นไหมว่าแม้กระทั่งพระเยซูจำต้องละเลยการรายงานต่างๆ ที่ได้ถูกตั้งใจที่จะนำความสงสัยมา พระองค์ได้ถูกทดลองแนวทางเดียวกันที่เราถูกทดลองกระนั้น พระองค์ไม่เคยทำบาป (ดู ฮีบรู 4:15)

ไม่เคยปราศจากหนทาง

ใน *ศัพทานุกรมอธิบายเกี่ยวกับถ้อยคำในภาคพันธสัญญาใหม่* ของไวน์ “ความสงสัย” ถูกนิยามโดยบางส่วนว่า “ปราศจากหนทาง” หรือ “ปราศจากแหล่ง” เราไม่เคยปราศจากหนทางเพราะว่าพระเยซูทรงเป็นทางนั้น (ดู ยอห์น 14:6)

เราอาจไม่เห็นหนทาง แต่นั่นคือเวลาที่เรากำลังจำเป็นต้องวางใจ พระเจ้า ความเชื่อและการวางใจก็มีเพื่อเวลาในชีวิตเมื่อเราไม่รู้สิ่งที่จะทำหรือไม่มีแหล่งของเราเอง พระเยซูไม่เพียงแต่เป็นทาง พระองค์ทรงเป็นแหล่งของเราอีกด้วย! ไม่มีสิ่งใดที่ใครก็ตามในท่ามกลางเราจะจำเป็นที่พระองค์ไม่สามารถจัดเตรียมให้ได้

ผู้คนอาจจะบอกคุณว่า “ไม่มีหนทาง” และมารอาจกระซิบว่า “ไม่มีหนทาง” แต่คุณสามารถจดจำไว้ว่า “ทางนั้น” กำลังดำเนินชีวิตในคุณและพระองค์ทรงอยู่กับคุณ! คุณจะวางใจพระองค์ตลอดทางไปสู่ชัยชนะไหม?

สี่สิบปีที่แล้ว เมื่อพระเจ้าได้เรียกให้ฉันที่จะสอนพระวาระของพระองค์ ฉันได้ทำงานสี่สิบชั่วโมงต่อสัปดาห์นอกเหนือไปจากการเป็นภรรยาและมารดา ตารางเวลาที่ยุ่งของฉันได้ละฉันไว้กับเวลาที่ไม่เพียงพอที่จะศึกษาพระคัมภีร์อย่างเหมาะสมเพื่อจะเตรียมคำสอนที่ฉันได้ถูกนำที่จะทำ ณ การศึกษาพระคัมภีร์ประจำสัปดาห์ของเรา

ฉันได้รู้สึกอย่างหนักแน่นในใจของฉันว่าฉันควรดำเนินก้าวใหญ่แห่งความเชื่อและลาออกจากงานของฉันเพื่อที่จะใช้เวลามากขึ้นในการศึกษาพระวาระของพระเจ้า เดฟได้เห็นด้วย และฉันได้ละภาระงานและรายได้ของฉัน ใบแจ้งค่าบริการต่างๆของเราที่มากกว่าค่าจ้างของเดฟเล็กน้อยในแต่ละเดือน และฉันจำได้ถึงวันที่ความสงสัยและความกลัวจะโจมตีฉัน บอกฉันว่าพระเจ้าจะไม่จัดเตรียมและที่ว่าฉันได้ทำการตัดสินใจที่แย่ที่จะลาออกจากงานของฉัน

ในใจของฉันฉันได้รู้สึกว่าการทำสิ่งที่ถูกต้อง แต่ความคิดของของฉันได้โต้เถียงกับฉัน ฉันทรมาณจนถึงจุดของการค่อนข้างแย่ จากนั้นเช้าวันหนึ่ง ขณะที่ฉันได้เดินผ่านบ้าน พระเจ้าได้ตรัสแก่ใจของฉันและกล่าวว่า “ไม่ว่าเจ้าสามารถพยายามที่จะดูแลตัวเองและดำเนินชีวิตด้วยความกลัวและความสงสัย หรือเจ้าสามารถวางใจเราที่จะจัดเตรียมเพื่อเจ้าในทางที่อัศจรรย์ต่างๆ” ฉันได้อยู่ที่ทางแยกในความเชื่อของฉัน ฉันจำเป็นต้องหยุดที่จะสงสัยและตัดสินใจว่าฉันจะวางใจพระเจ้าหรือไม่

พระเจ้าได้ให้พระคุณแก่ฉันที่จะวางใจ และเป็นเวลาหกปีที่เราได้เฝ้าดูพระเจ้าจัดเตรียมเดือนแล้วเดือนเล่าในทางที่อัศจรรย์ต่างๆ ในระหว่างปีเหล่านั้น ความเชื่อของฉันได้เติบโตและฉันได้เรียนรู้โดยประสบการณ์ว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ ฉันยังคงมอง

กลับไปและระลึกถึงปีเหล่านั้น และฉันยินดีที่ฉันได้มีปีเหล่านั้นเพราะว่าพวกมันได้ถูกใช้เพื่อจะนำฉันให้เข้าใกล้พระเจ้ามากกว่าก่อน

ถ้าคุณรู้สึกว่พระเจ้ากำลังนำคุณที่จะทำบางสิ่ง แต่ทันทีที่คุณอย่างก้าวออกไปด้วยความเชื่อ คุณก็ถูกโจมตีโดยความสงสัย ก็อย่าประหลาดใจ ความเชื่อของคุณกำลังถูกทดสอบ และแม้ว่ามันอาจจะทำทลาย มันก็เป็นสิ่งดี ยิ่งคุณเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าผ่านทางประสบการณ์ มันก็ยิ่งง่ายขึ้นที่จะทำอย่างนั้น คุณจะประสบกับความสัจย์ชื่อของพระองค์ในทางใหม่ๆ และแต่ละครั้งที่คุณประสบ มันจะทำให้คุณเข้มแข็งขึ้น

ครั้งหนึ่งฉันได้ยินว่าความสงสัยฆ่าความฝันมากกว่าความล้มเหลวจะฆ่า อวยายอมให้ความสงสัยของคุณทำให้ความเชื่อของคุณหยุดชะงัก จงตระหนักถึงมันสำหรับสิ่งที่มีมันเป็นและเคลื่อนผ่านมันไปด้วยความเชื่อ!

คุณมีประสบการณ์มากแค่ไหน?

มนุษย์ผู้พบปัญญา และมนุษย์ผู้ได้รับความเข้าใจ [ดึงมันจาก
พระวจนะของพระเจ้าและประสบการณ์ต่างๆของชีวิต]
ก็เป็นสุข [ได้รับพร โอกาสดี เป็นที่ต้องการ] จริงหนอ

สุภาสิต 3:13

ถ้าคุณได้เคยสมัครงาน คำถามหนึ่งที่บางทีคุณได้ถูกถามโดยผู้สัมภาษณ์คือ “คุณมีประสบการณ์ใดๆไหม?” ถ้าคำตอบของคุณคือมี คำถามถัดไปอาจเป็น “คุณมีประสบการณ์มากแค่ไหน?” แม้ว่าคุณมีปริญญาจากวิทยาลัยในสาขาที่เจาะจงซึ่งคุณปรารถนาที่จะทำงาน การศึกษาตามลำพังก็ไม่ทำให้เรามีคุณสมบัติสำหรับตำแหน่งเสมอไป ไม่ว่าเราคิดว่าเรารู้มากแค่ไหน นอกจากความรู้ของเราถูกทดสอบ ก็ไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการที่เราจะปฏิบัติที่งานอย่างไร

พระเจ้ามองหาสิ่งเดียวกันเมื่อพระองค์ปรารถนาที่จะใช้เราเพื่อพระสิริและพระประสงค์ต่างๆ ของพระองค์ในโลก เมื่อโมเสสจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือในการนำคนอิสราเอล ด้วยคำแนะนำของ พระเจ้า เขาได้ให้คำแนะนำเหล่านี้แก่ผู้คน:

จงเลือกคนที่มีปัญญา มีความรู้ มีประสบการณ์และมีชื่อเสียง
ในเผ่าของพวกท่าน และข้าพเจ้าจะตั้งเขาให้เป็นหัวหน้าของ
ท่าน

เฉลยธรรมบัญญัติ 1:13

คุณอาจสงสัยว่ารายชื่อของข้อเรียกร้องไม่ได้อ้างอิงถึงความสามารถ! บุคคลหนึ่งอาจมีความสามารถตามธรรมชาติในด้านหนึ่ง แต่ที่จะเป็นบุคคลที่มีคุณค่า พวกเขาต้องมีปัญญา ความเข้าใจและประสบการณ์อีกด้วย โมเสสได้มองหาผู้คนที่มีความประสพการณ์ก่อนการตั้งพวกเขาไว้ในตำแหน่งผู้นำ

เมื่อเราได้เริ่มต้นสร้างพันธกิจที่พระเจ้าได้เรียกให้เราสร้าง เราก็ต้องการผู้คนที่จะช่วยเราเช่นกัน เมื่อข้าพเจ้าได้พูดคุยกับศิษยาภิบาลของข้าพเจ้าเกี่ยวกับความจำเป็นบางอย่าง เขาได้กล่าวว่า “คุณจอยซ์ จงจำไว้อยู่เสมอว่า คุณจะไม่มีใครที่ตามจนกว่าคุณเห็นพวกเขาในสถานการณ์ทุกรูปแบบ” ทำไมหรือ? เพราะว่าไม่มีใครรู้ว่าบุคคลหนึ่งจะปฏิบัติกรอย่างไรจนกว่าคุณลักษณะและความรู้ถูกทดสอบ แม้กระทั่งตัวเราเองไม่รู้สิ่งที่เราจะทำได้จนกว่าเรามีประสบการณ์ของการผ่านพ้นการทำหายที่แตกต่างในชีวิต

มันง่ายที่จะคิดหรือแม้กระทั่งกล่าวว่าเราวางใจพระเจ้า แต่เราทำเมื่อเราจำเป็นต้องทำอย่างแท้จริงไหม? เมื่อเขียนหนังสือเล่มนี้ในเรื่องการวางใจพระเจ้า ฉันได้ทันต่อการทำหายบางอย่างที่เจ็บปวดและคงอยู่ยาวนาน ในระหว่างเวลานั้น ฉันก็สามารถที่จะวางใจพระเจ้าที่จะดูแลฉันเพราะว่าฉันได้มีประสบการณ์หลายปีกับพระองค์ และฉันได้เห็นความสัตย์ซื่อของพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า

เราสามารถอ่านหนังสือเกี่ยวกับการวางใจพระเจ้า แต่เราจะต้องมีประสบการณ์เพื่อที่จะทำดีในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง ในฐานะอาจารย์แห่งพระวามะของพระเจ้า ฉันก็พยายามที่จะแบ่งปันกับผู้คนที่การแค้ได้ยืนหรืออ่านบางสิ่งเป็นแค่ส่วนหนึ่งของสิ่งที่จำเป็น เราจำเป็นต้อง “ทำ” สิ่งที่เรากำลังเรียนรู้อีกด้วย และในการทำมันนั้น เราก็เรียนรู้มากถ้าไม่ใช่มากขึ้นกว่าที่เราเรียนรู้จากความรู้ที่เราได้รับผ่านการศึกษา

พระเยซูมีประสบการณ์

ฮีบรู 5:8-9 กล่าวว่าแม้ว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า

พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟัง [ที่ระดับกระเจง พิเศษ] โดยการทนทุกข์ต่างๆ เมื่อพระเจ้า [ประสบการณ์ที่สมบูรณ์แบบของพระองค์] ทรงทำให้พระเยซูเพียบพร้อมแล้ว พระเยซูจึงทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรอดนิรันดรสำหรับทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์

แม้กระทั่งพระเยซูได้เพียบพร้อมที่จะทำงานที่พระเจ้าได้ต้องการให้พระองค์ทำโดยผ่านพันธกิจต่างๆ และการได้รับประสบการณ์ ฉันไม่รู้เกี่ยวกับคุณ แต่นั่นกำลังหนุนใจฉัน! จะว่าไปแล้วมันช่วยให้ฉันเข้าใจว่าเราเรียนรู้ขณะที่เราไป เราอาจพบว่ามันยากอย่างมาก ในฐานะ คริสเตียนใหม่ๆ ที่จะวางใจพระเจ้า แต่เมื่อหลายปีผ่านไปและความเชื่อของเราถูกทดสอบ เราจะรู้ว่าพระเจ้าสามารถเป็นที่วางใจได้ ความรู้ที่ขึ้นอยู่กับความรู้ที่สมองเป็นระดับหนึ่งของการเรียนรู้ แต่ความรู้โดยประสบการณ์นั้นลึกกว่า

ความรู้ที่ขึ้นอยู่กับความรู้ที่สมองเป็นระดับหนึ่งของการเรียนรู้ แต่ความรู้โดยประสบการณ์นั้นลึกกว่า

เราจำเป็นต้องมีการศึกษา (พระวาทะของพระเจ้า) แต่เราก็จำเป็นต้องมีการเปิดเผยเช่นกัน และฉันเชื่อว่านั่นมาจากเวลาเมื่อความรู้ของเราถูกทดสอบและเรามีประสบการณ์แห่งการเห็นความดีและความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในสถานการณ์ส่วนตัวของเราเอง

ในขณะที่อัครทูตเปาโลได้แนะนำและหนุนใจชาวโครินธ์ เขาได้บอกพวกเขาว่าไม่มีสิ่งใดที่จะมาต่อต้านพวกเขาที่มากกว่าที่พวกเขาจะทนได้พระเจ้าจะจัดเตรียมทางออกให้ เพราะว่าพระองค์ทรงสัตย์ซื่อต่อพระวาทะของพระองค์ (ดู 1 โครินธ์ 10:13) ฉันเชื่อว่าเปาโลได้กล่าวจากประสบการณ์ เขาได้เผชิญกับสิ่งที่ลำบากมากมายในขณะที่วางใจพระเจ้า และครั้งแล้วครั้งเล่าที่เขาได้เห็นพระเจ้าช่วยกู้เขาหรือให้กำลังแก่เขาที่จะเผชิญสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดด้วยท่าทีที่มีชัยชนะ

เมื่อไม่นานมานี้ ระหว่างคาบของคำถามและคำตอบที่ฉันได้ทำเกี่ยวกับการวางใจพระเจ้า ผู้หญิงคนหนึ่งได้ถามว่า “ข้าพเจ้าสามารถวางใจพระเจ้าได้อย่างไรเมื่อข้าพเจ้าได้วางใจพระองค์ในอดีตและพระองค์ก็ไม่ได้ช่วยเหลือข้าพเจ้า?” ยี่สิบปีมาแล้ว ฉันอาจได้มีความยุ่งยากในการตอบเธอ แต่หลังจากสี่สิบปีแห่งประสบการณ์กับพระเจ้า ฉันก็รู้คำตอบ ฉันได้กล่าวว่า “ถ้าคุณได้วางใจพระเจ้าสำหรับบางสิ่งและไม่ได้รับมัน จากนั้นคุณได้วางใจพระองค์สำหรับบางสิ่งที่คุณต้องการซึ่งไม่อยู่ในแผนการของพระองค์ที่มีสำหรับคุณ” บุคคลแห่งความเชื่อที่เติบโตสามารถวางใจพระเจ้าสำหรับบางสิ่งได้ แต่ถ้าพวกเขาไม่ได้รับมัน พวกเขาจะวางใจพระเจ้าต่อไป พวกเขาหวังว่าถ้าสิ่งที่พวกเขาได้ขอเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์คงได้ให้มันแก่พวกเขา และพวกเขาเข้าใจว่าถ้าสิ่งที่พวกเขาต้องการไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้า พวกเขาก็อยู่ในสภาพที่ตึกว่ามากถ้าปราศจากมัน พวกเขาสามารถเรียนรู้ที่จะขอบพระคุณพระเจ้าที่ว่าพวกเขาไม่ได้รับสิ่งที่พวกเขาต้องการ! พวกเขาไม่เพียงแค่วางใจพระเจ้าสำหรับสิ่งต่างๆ แต่ตลอดสิ่งต่างๆทั้งหมดอีกด้วย

เปาโลได้กล่าวไว้ดังนี้:

และเราปรารถนา [อย่างหนักแน่นและกระตือรือร้น] ให้ท่านแต่ละคนแสดงความกระตือรือร้นอย่างเดียวกันจนถึงที่สุด [ตลอดทาง] เพื่อจะพบความสำเร็จตามที่หวังไว้ [ของท่าน]

ฮีบรู ๑:11

แต่แต่ละครั้งที่เราวางการวางใจของเราในพระเจ้าในขณะที่เผชิญความลำบากหรือเมื่อเรามีความจำเป็น มันก็ง่ายขึ้นที่จะทำในครั้งถัดไป เราเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าที่ละเอียดที่ละน้อย (บางครั้งก็ละเอียดที่ละน้อยอย่างมาก) ดังนั้นอย่าท้อใจถ้าคุณไม่รู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในมันในตอนนี้อย่างที่คุณรู้ว่าคุณจำเป็นต้องประสบความสำเร็จ

โรงเรียนแห่งชีวิต

เราทุกคนอยู่ในโรงเรียนแห่งชีวิต และเราเรียนรู้มากขึ้นและมากขึ้นขณะที่เราทำการเดินทางของเรา ดาวิดผู้เขียนสดุดีบ่อยครั้งได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่มีประสบการณ์กับองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาได้กล่าวว่าบรรดาผู้ที่มีประสบการณ์กับความเมตตาของพระเจ้าจะพึงพาและวางการวางใจของพวกเขาในพระองค์อย่างมั่นใจ (ดู สดุดี 9:10) เมื่อเราประสบกับความดี ความกรุณา ความเมตตา ความรักที่ไม่มีเงื่อนไขและความใจกว้างของพระเจ้า มันก็ให้ความมั่นใจแก่เราว่าเราสามารถวางใจพระองค์ในสถานการณ์ประเภทใดก็ได้ แม้ว่าพระองค์ไม่ได้ให้สิ่งที่เราได้คาดหวังไว้ ในที่สุดเราจะเห็นว่าพระองค์ให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเราเสมอ เพียงเพราะว่าเราไม่เข้าใจเหตุผลของสำหรับสาเหตุที่พระองค์ทำสิ่งต่างๆ ในแนวทางที่พระองค์ทำ นั่นก็ไม่ได้หมายถึงว่าทางของพระองค์นั้นไม่ถูกต้อง ในที่สุดเราก็เข้าใจ แม้ว่าบางครั้งมันใช้ตลอดชีวิตที่จะเข้าใจ

บ่อยครั้งผู้คนกล่าวว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาว่าข้าพเจ้าสามารถหนุ่มอีกครั้งหนึ่ง และรู้สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้ในตอนนี้” แต่นั่นเป็นไปได้ เราไม่รู้สิ่งที่เรารู้ในตอนนี้นั้นเพราะว่าเราได้ผ่านพ้นโรงเรียนแห่งชีวิต

ฉันไม่สามารถที่จะระงับชีวิตไว้และออกจากโรงเรียนพระคัมภีร์เมื่อพระเจ้าได้เรียกให้ฉันที่จะสอนพระวจนะของพระเจ้า แต่ฉันได้และยังคงอยู่ในโรงเรียนแห่งชีวิต และฉันได้เรียนรู้หลายสิ่งที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้โดยการแค่ไปโรงเรียนเท่านั้น

ดาวิดได้กล่าวถึงสิ่งที่เขาได้เรียกว่า “ประสบการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์” (ดู สดุดี 119:7) ฉันรักความคิดนั้น บางสิ่งที่เราได้ประสบบางทีคงไม่ได้เป็นการเลือกของเรา กระนั้น ในปัญญาที่ไม่จำกัดของพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นก็ “ศักดิ์สิทธิ์” ในอีกนัยหนึ่ง สิ่งเหล่านั้นเป็นประสบการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกใช้เพื่อจะช่วยให้เรารู้จักพระเจ้าและฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์อย่างแท้จริง

ในระหว่างหกปีที่พระเจ้าได้ทดสอบความเชื่อของเราหลังจากที่ฉันได้ลาออกจากงานของฉันและเราจำต้องพึงพาพระองค์อย่างสิ้นเชิง ฉันก็ได้เติบโตทางฝ่ายวิญญาณในแนวทางที่อัศจรรย์ต่างๆ มันไม่ใช่ทางที่ฉันคงได้เลือก แต่แน่นอนว่ามันเป็นทางที่ถูกต้อง!

ฉันชื่นชอบการไตร่ตรองที่การที่พระเจ้าดูแลคนอิสราเอลอย่างไรในขณะที่พวกเขาได้ทำการเดินทางของพวกเขาตลอดถิ่นทุรกันดารและการเข้าเรียนโรงเรียนแห่งชีวิต พระองค์ได้เลี้ยงพวกเขาด้วยมานา (อาหารที่เหนือธรรมชาติ) และพวกเขาก็ไม่มีแนวคิดว่ามีนมาจากไหน หรือไม่มีหลักฐานยกเว้นพระสัญญาของพระเจ้าว่ามีจะมาในวันถัดไปและถัดไป พวกเขาจำต้องวางใจพระเจ้าที่ละวันอย่างแท้จริง บางครั้งทางเดียวที่เราจะเรียนรู้ที่จะทำบางสิ่งคือเมื่อเราไม่มีทางเลือกอื่น

บางครั้งทางเดียวที่เราจะเรียนรู้ที่จะทำบางสิ่งคือเมื่อเราไม่มีทางเลือกอื่น

ในระหว่างสี่สิบปี พวกเขาได้เดินทางตลอดถิ่นทุรกันดาร เสื้อผ้าของคนอิสราเอลก็ไม่เก่า (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 8:4) พวกเขาไม่ได้รับเสื้อผ้าใหม่ใดๆ แต่สิ่งที่พวกเขามีก็อยู่ยาวนานอย่างอัศจรรย์ พระเจ้าได้ตรัสว่าพระองค์ได้ทดสอบพวกเขาเพื่อจะรู้ว่าพวกเขาจะรักษาพระบัญชาของพระองค์หรือไม่ ดูซิ ไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการวางใจโดยปราศจากการทดสอบ! จุดประสงค์ของพระองค์คือที่จะเลื่อนชั้นพวกเขาไปสู่สถานการณ์ที่ดีกว่ามาก แต่ก่อนอื่นพระองค์จำเป็นต้องสอนพวกเขาที่จะพึ่งพาพระองค์จนพวกเขาจะไม่ลืมพระองค์หลังจากการผ่านพ้นสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาได้ประสบกับพระองค์ (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 8:2, 7, 11)

ในโรงเรียนแห่งชีวิต ฉันได้ประสบการณ์กับการทรยศของบรรดาผู้ที่ฉันคิดว่าเป็นเพื่อนที่ดี การปฏิเสธของสมาชิกครอบครัวและเพื่อนๆ เมื่อพวกเขาไม่เห็นด้วยกับการเลือกของฉันสำหรับชีวิตของฉัน การเข้าใจผิด การกล่าวหาผิดๆ การข่มเหง และเหตุการณ์ที่เจ็บปวดอื่นๆ แต่ฉันได้เรียนรู้ความสำคัญของการยกโทษแก่บรรดาผู้ที่ได้ทำร้ายฉันและของการปฏิเสธที่จะขมขื่นและโกรธอีกด้วย ฉันได้เรียนรู้ความสัตย์สุจริต ความยอดเยี่ยม สันติสุข ความอดทน การควบคุมตนเอง วิธีที่จะเลือกเพื่อนที่ถูกต้องที่จะเอาพระเจ้ามาก่อนในชีวิตของฉัน ที่จะเห็นคุณค่าของผู้คน และบทเรียนชีวิตอื่นๆ อีกมากมาย บทเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่ง่ายที่จะเรียนรู้เพราะว่าบทเรียนเหล่านั้นเรียกร่องการทดสอบที่ในที่สุดแล้วได้เปลี่ยนเป็นประสบการณ์ที่ต่อนี้อนุญาตให้ฉันที่จะวางใจพระเจ้าด้วยความง่ายที่มากขึ้นและมากขึ้นขณะที่หลายปีดำเนินไป

มันง่ายขึ้น

ฉันเชื่อว่าฉันสามารถกล่าวด้วยความแน่นอนว่าการวางใจพระเจ้าก็ง่ายขึ้นอย่างเช่นชีวิตกับพระองค์ เมื่อเราเลือกที่จะ “วาง” การวางใจของเราในพระองค์แทนที่ในสิ่งอื่นๆ เราก็เรียนรู้และเติบโตในความสามารถของเราที่จะทำอย่างนั้น ฉันได้เฝ้าดูเทพดาเนินชีวิตกับสิ่งที่ฉันเรียกว่า “ความง่ายที่บริสุทธิ์” ในระหว่างห้าสิบกว่าปีที่เราได้แต่งงานมา ณ ครั้งหนึ่งมันได้รับกวนฉันที่ว่าชีวิตดูเหมือนง่ายอย่างมากสำหรับเขาและยากอย่างมากสำหรับฉัน แต่จากนั้นฉันได้เรียนรู้ว่าชีวิตไม่ได้ง่ายสำหรับพวกเราเลย แต่เราสามารถดำเนินชีวิตด้วยความง่ายที่บริสุทธิ์ได้โดยการวางใจพระเจ้าตลอดเวลาในทุกสิ่ง

เทพดูเหมือนจะเรียนรู้ไวกว่าฉันค่อนข้างหัวแข็งและตามปกติแล้วจะต้องมี “ประสบการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์” มากขึ้นกว่าเขาเล็กน้อยก่อนที่ฉันเรียนรู้ในที่สุด เขาได้เรียนรู้แต่แรกในชีวิตที่จะมอบภาระของเขาไว้กับพระเจ้าและยอมให้พระเจ้าที่จะดูแลเขา ฉันจำได้ถึงปีแรกๆแห่งชีวิตสมรสของเราเมื่อเราได้ประสบกับความลำบากต่างๆที่เขาพยายามที่จะบอกฉันว่าการกระวนกระวายและการผิตห้วงของฉันจะไม่เปลี่ยนแปลงสิ่งใดเลย และที่ว่าฉันควรวางใจพระเจ้า ฉันต้องการที่จะทำอย่างนั้น แต่ฉันไม่รู้วิธีที่จะทำ ถ้าคุณมีเวลาที่ยุ่งยากในการวางใจพระเจ้า ฉันต้องการที่จะทำให้คุณแน่ใจว่าฉันรู้ว่าฉันรู้สึกอย่างไร แต่ฉันก็รู้จากประสบการณ์ว่าเมื่อคุณดำเนินการเดินทางของคุณต่อไป คุณก็จะเรียนรู้ อย่าท้อใจกับตัวคุณเองถ้าบางครั้งคุณดูเหมือนมีความเชื่อน้อยอย่างมาก จงจำไว้ว่าเมื่อเราใช้ความเชื่อน้อยของเรา มันสามารถกลายมาเป็นความเชื่อมากตามกาลเวลา

พระเยซูได้บอกให้พวกสาวกที่ได้ตกใจกลัวในพายุกล่าวว่าพวกเขามีความเชื่อน้อย (ดู มาระโก 4:40) กระนั้นสองสามปีต่อมา เราเห็นว่าบุคคลเดียวกันเหล่านี้ใช้ความเชื่อมากเมื่อพวกเขากระจายข่าวประเสริฐของพระคริสต์ในเวลาแห่งการชมเชงที่รุนแรงอย่างกระฉับกระเฉง ความเชื่อน้อยของพวกเขาได้เติบโตไปสู่ความเชื่อมากและความเชื่อของเราก็สามารถเป็นอย่างนั้นได้ พวกเขาไม่ได้เรียนรู้ที่จะมีความเชื่อมากโดยการนอนบนชายหาดในวันที่มีแสงแดด พวกเขาได้เรียนรู้มันในพายุแบบ

เฮอริเคน! พวกเขาได้ล้มเหลวที่จะวางใจพระเจ้าในพายุ แต่ในที่สุดพวกเขาได้เรียนรู้ที่จะวางใจพระองค์ตลอดเวลาในทุกสิ่ง ชายเหล่านี้ได้เผชิญความตายทุกวัน กระนั้นพวกเขาก็บากบั่นต่อไป เพราะไม่ว่าในชีวิตหรือความตาย พวกเขารู้ว่าพวกเขาสามารถวางใจพระเจ้าได้!

เมื่อพระเยซูได้ทนทุกข์บนกางเขนและกำลังจะหายใจล้มหายใจสุดท้ายของพระองค์ บรรดาถ้อยคำสุดท้ายของพระองค์เป็นถ้อยคำแห่งการวางใจ พระองค์ได้ตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์!” (ลูกา 23:46)

ฉันอธิษฐานว่าเราทุกคนจะเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าจนถึงลมหายใจเฮือกสุดท้ายของเรา! การดำเนินชีวิตแห่งการวางใจพระเจ้าทำให้ชีวิตที่อาจแย่มากนั้นน่ายินดีได้ การวางใจเป็นของขวัญอันมีพลังที่พระเจ้าได้มอบแก่เรา ดังนั้นขอให้เราแกะออกและใช้มันตลอดเวลาในทางทั้งหมดของเรา

บทที่ 23

การมอบทุกสิ่งแต่พระเจ้า

โลกยังไม่ได้เห็นสิ่งที่พระเจ้าสามารถทำได้ผ่านทางบุคคลที่
อุทิศตนแต่พระองค์อย่างเต็มที่

ดี.แอล. มูดี

ผู้คนดูเหมือนจะมีสิ่งต่างๆ ที่จะกระวนกระวายอยู่เสมอ แต่มีสามสิ่งที่เราได้รับคำอธิษฐานร้องขอมากกว่าสิ่งอื่นใด ณ พันธกิจของเราคือ คำอธิษฐานสำหรับลูกๆ ของผู้คนและบุคคลอันเป็นที่รัก คำอธิษฐานเพื่อการเงิน และคำอธิษฐานเพื่อสุขภาพและการรักษา

ความกระวนกระวายเป็นศัตรูแห่งการวางใจพระเจ้า และมันพยายามที่จะขโมยความเชื่อของเราและกักเราไว้ในย่านของความกลัวต่อไป ไม่มีบุคคลใดได้รับสิ่งที่พวกเขาต้องการจากพระเจ้าผ่านทางความกลัว โดยทางความเชื่อที่มั่นคงและการวางใจในพระเจ้านั่นเองที่เราจะดำเนินชีวิตที่เราต้องการจะดำเนินอย่างแท้จริงและมีสันติสุขและความยินดีที่เราปรารถนา ขอให้เราพิจารณาสามด้านเหล่านี้แห่งความกระวนกระวายซึ่งตระหนักว่าเราอาจประยุกต์ใช้หลักการต่างๆที่เราเห็นที่นี้กับด้านใดๆในชีวิตของเราได้

1. การกระวนกระวายเกี่ยวกับลูกๆของเรา

พวกเขาจะเป็นอย่างไร? เราเป็นพ่อแม่ที่ดีไหม? เราจะติสอนพวกเขาอย่างไรเมื่อพวกเขาต้องการมัน? เราเคร่งครัดเกินไปหรือบางทีก็เคร่งครัดไม่พอ? ถ้าเราเห็น

ลูกๆ ของเราดิ้นรนในด้านต่างๆแห่งชีวิตของพวกเขาขณะที่พวกเขาเติบโตไปสู่วัยรุ่นและผู้ใหญ่ตอนต้น บ่อยครั้งเราก็สงสัยว่าความผิดพลาดต่างๆ ที่เราทำเป็นรากแห่งปัญหาต่างๆของพวกเขาหรือไม่ มารชอบที่จะบรรจุพ่อแม่ด้วยความรู้สึกผิดที่ไร้ประโยชน์และสิ้นเปลืองพลังงาน

เดฟและฉันมีลูกที่โตแล้วสี่คนและหลานสิบเอ็ดคนและเราได้เฝ้าดูพวกเขาดิ้นรนกับความหลากหลายที่แตกต่างมากมายของปัญหาส่วนตัว พระเจ้าได้สอนฉันว่าการอธิษฐานเป็นเพื่อนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและผู้ช่วยเหลือที่มีอำนาจมากที่สุดของฉันที่ฉันมีเมื่อมันมาสู่การช่วยเหลือพวกเขาเกี่ยวกับการดิ้นรนต่างๆของพวกเขา การกระวนกระวายของฉันเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากระวนกระวายจะไม่ช่วยพวกเขาหรือฉัน

เราอาจเห็นลูกๆของเราหรือคนอื่นๆ ที่เรารักทำการตัดสินใจที่แย่งๆและเราต้องการอย่างยิ่งที่จะโน้มน้าวพวกเขาให้เปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่แล้วแม้ว่าเรารู้คำตอบต่อปัญหาของคนอื่น พวกเขาก็ไม่จะฟังเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นและผู้ใหญ่ตอนต้นดูเหมือนต้องการที่จะทำความผิดพลาดของพวกเขาเองและค้นหาสิ่งที่ใช้การได้ในชีวิตและสิ่งที่ใช้การไม่ได้เพื่อพวกเขาเอง

เพราะว่าเดฟและฉันมีหลานมากมาย ตอนนี้เราก็มีบางคนในอายุทุกรุ่นและปัจจุบันนี้เรามีวัยรุ่นสองคนที่ดิ้นรนในทางที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง หนึ่งในพวกเขาดิ้นรนกับความไม่มั่นคงที่แสดงออกมาในทางที่แตกต่างกันหลายทางในขณะที่อีกคนหนึ่งหล่อเลี้ยงความกังวลในชีวิตของเธอผ่านทางทำให้เหตุผลที่ต่อเนื่องและมากเกินไปและความรู้สึกแห่งความรับผิดชอบเท็จ

มันง่ายสำหรับฉัน ณ อายุของฉันและด้วยระดับแห่งประสบการณ์ของฉันที่จะมองดูพวกเขาและระบุถึงรากของปัญหาต่างๆของพวกเขาอย่างรวดเร็ว แต่มันไม่ง่ายสำหรับพวกเขา เพราะว่าพวกเขาทั้งสองยังคงค้นพบชีวิตอยู่ พวกเขา กำลังพยายามที่จะเข้าใจพวกเขาเองและต่อสู้เพื่อความเป็นอิสระของพวกเขาในเวลาเดียวกันก็ยึดติดกับแนวทางแบบเด็กและวัยรุ่นของพวกเขาเป็นบางครั้ง

เรามีหลายที่โตคนอื่น ๆ ผู้ที่เราได้เฝ้าดูดิ้นรนกับปัญหาอื่น ๆ และได้ผ่านพ้นมาสู่ที่ปลอดภัย ตอนนี้พวกเขากำลังดำเนินชีวิตในทาง พระเจ้าและเกิดผล หนึ่งในพวก

เขาได้ดิ้นรนกับความโกรธ อีกคนหนึ่งได้ดิ้นรนกับยาเสพติด อีกคนหนึ่งได้ดิ้นรนกับการกบฏที่ดุเดือด และฉันสามารถมองกลับไปและเห็นว่าการอธิษฐานที่ร้อนรนเพื่อพวกเขาทำให้เกิดผลลัพธ์ที่อัศจรรย์ตามกาลเวลา

การอธิษฐานไม่ควรถูกถือว่าเป็นแหล่งพึ่งพิงสุดท้าย แต่มันควรเป็นสิ่งที่เราทำในความยุ่งยากทุกอย่าง

การอธิษฐานเปิดประตูสำหรับพระเจ้าที่จะทำการและประตูนั้นก็เปิดต่อไปเมื่อเราอธิษฐานและขอบพระคุณพระเจ้าต่อไปว่าพระองค์กำลังดูแลสิ่งต่างๆ และผู้คนที่เราได้มอบแด่พระองค์

การอธิษฐานเปิดประตูสำหรับพระเจ้าที่จะทำการ

ลูกสี่คนของเราแต่ละคนก็มีปัญหา อย่างที่เด็กส่วนใหญ่มี แต่ตอนนี้พวกเขาเป็นผู้ชายและผู้หญิงที่โตแล้ว ทุกคนรับใช้พระเจ้าและเราชื่นชมมิตรภาพอันอัศจรรย์กับพวกเขาทั้งหมดและไม่สามารถภูมิใจในพวกเขาได้มากกว่าอีกแล้ว ท่านอาจเผชิญบางสิ่งพร้อมกับหนึ่งในลูกของคุณหรือลูกทั้งหมดของคุณ และความเป็นห่วงของคุณอาจขึ้นอยู่กับปัญหาที่รุนแรงบางอย่างที่ต้องการความสนใจของพระเจ้าอย่างแน่นอ การทดลองสำหรับพ่อแม่คือที่จะกระวนกระวาย เราต้องการที่จะช่วยลูกๆของเรา! เราต้องการที่จะช่วยกู้พวกเขา! เราชอบที่จะรับเอาความเจ็บปวดของพวกเขามาไว้ที่เรามากกว่าที่จะเฝ้าดูพวกเขาประสบกับสิ่งต่างๆ นั่นคือวิธีที่ความรักของพระเจ้าตอบสนองต่อสภาพที่เป็นบาปของเราและความทุกข์ที่มันได้ก่อให้เกิดขึ้น และนั่นค่อนข้างปกติสำหรับเราในฐานะพ่อแม่ที่จะรู้สึกอย่างเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถช่วยกู้ลูกๆของเราจากความไม่สะดวกทั้งหมดในชีวิตได้ และบางครั้งเนื่องด้วยความรักแท้ที่มีต่อพวกเขา นั้น เราต้องยอมให้พวกเขาที่จะประสบกับผลลัพธ์ต่างๆของเมล็ดที่พวกเขาได้หว่านไป เราสามารถตั้งความมั่นใจในพระคำภีร์ในพระธรรมสุภาพิตที่สอนเราให้ฝึกฝนลูกๆ ของเราในทางที่พวกเขาควรจะไป และเมื่อพวกเขาเติบโตใหญ่พวกเขาจะไม่พราวจากทางนั้น (ดู สุภาพิต 22:6)

แม้ว่าลูกๆ ของเราอาจจะหลงทางไปเป็นระยะเวลาหนึ่ง พวกเขาจะถูกดึงกลับมาสู่การทำสิ่งที่ถูกต้องถ้าเราอธิษฐานและตั้งแบบอย่างที่ดีสำหรับพวกเขาต่อไป

ความผิดของใคร?

ถ้าคุณมีลูกที่มีปัญหาหรือการแตกหักบางอย่างในชีวิตของพวกเขา มันเป็นเรื่องของความผิดของใคร? คุณได้ทำความผิดพลาดในฐานะพ่อแม่ที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆของพวกเขาหรือมันเป็นการเลือกที่แย่งในส่วนของพวกเขา? มันเป็นผู้คนที่พวกเขาได้เลือกสำหรับเพื่อนหรือแค่สังคมที่พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งในทุกวันนี้?

ฉันคิดว่าเราใช้เวลามากเกินไปในการพยายามที่จะตั้งการตำหนิและเวลาเกือบไม่พอที่จะตระหนักว่าไม่ว่าความผิดนั้นเป็นของใคร พระเจ้าทรงเป็นคำตอบ! แน่แน่นอนว่าฉันได้ทำความผิดพลาดกับลูกๆของฉัน กระนั้น ฉันประหลาดใจอย่างแท้จริงว่าฉันได้เป็นแม่ที่ดีอย่างที่ฉันได้เป็น ฉันได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์อย่างยิ่งซึ่งเต็มไปด้วยแบบอย่างที่แตกต่างกัน กระนั้นพระเจ้าได้ให้พระคุณแก่ฉันที่จะเลี้ยงดูลูกๆของฉันดีกว่าที่ฉันสามารถจินตนาการได้อย่างมาก ลูกสาวสองคนของฉันต่างพูดว่า “แม่คะ เมื่อพิจารณาถึงแนวทางที่แม่ได้ถูกเลี้ยงดูและการละเมิดที่แม่ได้ทน แม่ได้ทำงานที่ยอดเยี่ยมแห่งการเลี้ยงดูเรา!” เราต้องจำไว้ว่าแม้ว่าเราไม่ใช่พ่อแม่ที่เพียบพร้อม พระเจ้าสามารถพิชิตและแก้ไขผลลัพธ์ของความผิดพลาดที่เราได้ทำไปได้ สิ่งทั้งหมดที่พระองค์ต้องการจากเราคือใจที่กลับใจใหม่และการอธิษฐานที่จริงใจที่ปลดปล่อยปัญหาต่างๆของเราไปที่พระองค์เพื่อว่าพระองค์สามารถทำการกับปัญหาเหล่านั้นได้

ฉันขอกระตุ้นให้คุณที่จะต่อต้านการทดลองที่จะกระวนกระวายเกี่ยวกับลูกๆของคุณ และที่จะวางใจพระเจ้าที่จะทำสิ่งที่你不能ทำได้ในพวกเขา พระเจ้าเท่านั้นสามารถเปลี่ยนแปลงผู้คนได้! ฉันรู้ว่าเมื่อฉันกล่าวว่า “อย่ากระวนกระวายเกี่ยวกับลูกๆของคุณ” มันก็ง่ายกว่าที่จะพูดมากกว่าทำ แต่ฉันสามารถสัญญาแก่คุณได้ว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและแม้ว่าเราสามารถควบคุมการเลือกต่างๆ ที่คนอื่นทำการอธิษฐานของเราสามารถเปิดประตูสำหรับพระเจ้าที่จะทำการในชีวิตของพวกเขา ไม่มีปัญหาที่ใหญ่เกินไปสำหรับพระองค์ เราสามารถมอบลูกๆของเราแต่พระเจ้าได้ และพระองค์จะนำพาเราในการเป็นพ่อแม่ของเราและทำการกับพวกเขาตลอดชีวิตของพวกเขาเพื่อจะรักษาพวกเขาให้อยู่ในทางแคบที่นำไปสู่ชีวิต หรือเราสามารถ

กระวนกระวายเกี่ยวกับพวกเขาและกลัวว่าพวกเขาจะเจ็บปวดและทำการเลือกผิดต่าง ๆ

ฉันได้สองทั้งสองอย่างและฉันสามารถทำให้คุณแน่ใจว่าการมอบพวกเขาแด่พระเจ้าเป็นการเลือกที่ดีที่สุดอย่างมาก ความเชื่อและการวางใจของเราก็ถูกปลดปล่อยผ่านทาง การอธิษฐานและการกล่าววยอมรับ

จงอธิษฐานเพื่อลูกๆของคุณและกล่าวสิ่งที่คุณอธิษฐานเมื่อพวกเขาทำการเลือกต่างๆที่ดูเหมือนจะตรงกันข้ามกับน้ำพระทัยของพระเจ้า จงวางใจในพระองค์ต่อไป
อย่าวางความจำกัดด้านเวลาในเรื่องการวางใจ!

อย่าวางความจำกัดด้านเวลาในเรื่องการวางใจ!

เราสามารถอธิษฐานเพื่อลูกๆของเราและคนอื่นๆ ที่เรารักและเอาใจใส่ในแนวทางอย่างเดียวกันที่อัครทูตเปาโลได้อธิษฐานเพื่อบรรดาผู้ที่เขารักและปรนนิบัติต่อ จงใช้พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นแบบอย่างเกี่ยวกับการที่จะมอบผู้คนแด่พระเจ้า:

บัดนี้ข้าพเจ้าฝากท่าน [พี่น้อง] ไว้กับพระเจ้า [ข้าพเจ้าฝากท่านไว้ในความดูแลของพระองค์ มอบท่านไว้กับการปกป้องและการเอาใจใส่ของพระองค์] และกับคำแห่งพระคุณ [กับคำสั่งและคำปรึกษาและพระสัญญาแห่งความโปรดปรานที่ไม่จำกัดของพระองค์] ของพระองค์ซึ่งสามารถก่อสร้างท่านขึ้นได้และให้ท่านมีมรดก [ที่ถูกต้องของท่าน] ด้วยกันกับบรรดาธรรมิกชน [บรรดาผู้ที่ได้ชำระให้บริสุทธิ์ และได้รับการเปลี่ยนแปลงความคิด]

กิจการ 20:32

นี่คือตัวอย่างของวิธีที่จะอธิษฐานพระคัมภีร์ข้อนี้และทำให้มันเป็นส่วนตัวมากขึ้น ขอให้เรากล่าวว่าบุคคลที่คุณต้องการที่จะอธิษฐานเผื่อนั้นมีชื่อว่าแซม และแทนที่จะกระวนกระวายเกี่ยวกับแซมและบางทีพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงเขา คุณก็มาสู่จุด

ที่คุณเต็มใจที่จะมอบเขาแต่พระองค์ คุณก็ทำอย่างนั้นด้วยถ้อยคำเหล่านี้:

“พระบิดาเจ้า ข้าพระองค์ขอมอบแซมแต่พระองค์ ข้าพระองค์ขอฝากเขาไว้ในการดูแลของพระองค์และข้าพระองค์ขอมอบเขาไว้กับพระวามะแห่งพระคุณของพระองค์ ข้าพระองค์วางใจว่าพระองค์จะรักษาแซมไว้อย่างปลอดภัยและนำเขาไปสู่ความสัมพันธ์ส่วนตัวที่สนิทกับพระองค์”

ครั้งใดก็ตามที่คุณถูกทดลองที่จะกระวนกระวายเกี่ยวกับแซม จงเปลี่ยนการกระวนกระวายเป็นการอธิษฐานแห่งการขอบพระคุณที่ว่าพระเจ้ากำลังทำงานในชีวิตของแซม

ฉันได้เห็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมต่างๆ เกิดขึ้นในชีวิตของลูกๆ ของฉันโดยการทำตามวิธีนี้ด้วยตนเอง บางครั้งฉันได้อธิษฐานขอพระคัมภีร์ที่เจาะจงเหนือลูกคนใดคนหนึ่งของฉันเป็นเวลาหลายเดือนและได้ประหลาดใจต่อที่จะเฝ้าดูพระเจ้าทำการ การกระวนกระวายและความกลัวไม่ได้เคลื่อนพระหัตถ์ของพระเจ้าแต่ความเชื่อ การวางใจ และการอุทิศตนเคลื่อนไหว

2. การกระวนกระวายเกี่ยวกับการเงิน

เราต้องการเงินที่จะดำเนินชีวิตไป และดูเหมือนว่ามันไม่เคยพอเลย! อีกครั้งหนึ่ง การกระวนกระวายเกี่ยวกับปัญหาไม่ใช่คำตอบ พระเจ้าแนะนำให้เรานำสิบลดและของถวายไปยังคลัง (งานเกี่ยวกับอาณาจักรของพระองค์) และพระองค์จะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้และเทพรอย่างล้นไหลมาให้ พระองค์จะจัดผู้กักกินเพื่อเห็นแก่คุณ (ดู มาลาคีย์ 3:10-11) เราไม่สามารถคาดหวังที่จะเก็บเกี่ยวได้ถ้าเราไม่ได้หว่าน ดังนั้นลำดับแรกของภารกิจคือที่จะทำให้แน่ใจว่าคุณสัตย์ซื่อในการถวายของคุณและถ้าคุณสัตย์ซื่อ จากนั้นคุณก็สามารถมีความมั่นใจที่หนักแน่นที่จะไปต่อพระพักตร์

พระเจ้าและอธิษฐานด้วยความกล้าหาญ คาดหวังให้ความจำเป็นทุกอย่างของคุณได้รับการตอบสนองได้ตามทรัพย์สินรุ่งโรจน์ของพระองค์ (ดู พิลิปปี 4:19) เราจำเป็นต้องใช้ปัญญากับการเงินที่เรามีอีกด้วย

พระเจ้าไม่ได้สัญญาที่จะให้ทุกสิ่งที่เราต้องการ แต่พระองค์ได้สัญญาที่จะตอบสนองต่อความจำเป็นต่างๆของเรา คุณมีอิสระที่จะขอสิ่งใดก็ตามที่คุณต้องการ และพระองค์ได้สัญญาที่จะให้ตามใจปรารถนาของเรา (ดู สดุดี 37:4) แต่ความปรารถนาและความต้องการเหล่านั้นต้องไม่เป็นความต้องการทางเนื้อหนังที่จะไม่เป็นผลประโยชน์ต่อเราในฝ่ายวิญญาณ

ฉันได้เฝ้าดูพระเจ้าจัดเตรียมเพื่อเราเป็นเวลาหลายปี และระดับแห่งการจัดเตรียมของพระองค์ได้เพิ่มขึ้นหลายปีที่ผ่านมา แต่ฉันสามารถกล่าวอย่างแน่นอนว่าเรามีหลายปีที่เป็นปีที่ฟุ้งเฟ้อ พระเจ้าไม่ต้องการให้เราที่จะจดจ่อที่สิ่งทางวัตถุมากเกินไป และในปัญญาของพระองค์ บ่อยครั้งพระองค์ก็ยับยั้งสิ่งที่เราต้องการในเวลาเดียวกันนี้ไว้ เพราะว่าพระองค์มีบางสิ่งที่ดีกว่าในความคิดมากกว่าการให้แค่สิ่งที่เราต้องการจนจำไว้เสมอว่าการล่าช้าไม่ใช่การปฏิเสธ และเราควรวางใจเวลาของพระองค์ พระเจ้าอาจยับยั้งสิ่งที่คุณคิดว่าคุณต้องการไว้ เพราะว่าพระองค์มีบางสิ่งที่ดีกว่าในความคิดเพื่อคุณที่คุณไม่ฉลาดพอที่จะขอ ณ เวลาปัจจุบัน

ความกระวนกระวายเล็กน้อยเกี่ยวกับการเงินของเราและปัญญามากขึ้นที่ถูกประยุกต์ใช้ต่อการใช้ที่เหมาะสมของสิ่งเหล่านั้นก็เป็นความจำเป็นที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของเรา ปัญญาทำสิ่งที่มันจะเป็นที่พึงพอใจในภายหลังในชีวิต ณ ตอนนี้อย่างไรก็ตามของเราผลักดันเราไปสู่หนี่ที่เพิ่มขึ้นมากผ่านทางการนำเสนอแก่เราถึงทางมากมายที่เราจะทำการซื้อและเลื่อนการจ่ายเงินสำหรับสิ่งเหล่านั้นออกไปจนกระทั่งในภายหลังมันเรียกว่าเครดิต และยิ่งเรามีมันมากขึ้น ปัญหาทางการเงินที่เรากำลังมากก็ยังมีมากขึ้น เมื่อเราใส่สิ่งต่างๆไว้ในบัตรเครดิตที่เราไม่สามารถจ่ายได้อย่างแท้จริง เรากำลังใช้ความมั่งคั่งของวันพรุ่งนี้ในวันนี้ และเมื่อวันพรุ่งนี้มาถึงเราจะไม่เหลือเงินโดยวันความโศกเศร้า

ฉันต้องการที่จะกระตุ้นคุณอย่างมีความรักที่จะอดทนมากขึ้นในการรอคอย บางสิ่งแทนที่การมองหาทางต่างๆเพื่อจะได้รับสิ่งที่คุณต้องการในตอนนั้นไม่ว่าสิ่งนั้นมีความหมายสำหรับอนาคตของคุณหรือไม่ การเก็บเงินเพื่อจะจ่ายเงินสดสำหรับสิ่งของต่างๆที่เราต้องการยังคงเป็นทางเลือกที่ผู้คนควรพิจารณา กระนั้นคนจำนวนน้อยที่พิจารณา

สันติสุขก็มีคุณค่ามากกว่าสมบัติอย่างมาก! และเมื่อเรามีหนี้ที่กดขี่ มันก็ขโมย

สันติสุขก็มีคุณค่ามากกว่าสมบัติอย่างมาก!

สันติสุขของเราไปและสามารถก่อให้เกิดปัญหาทางความสัมพันธ์ได้ เมื่อมีการขาดเงิน ก็มีความตึงเครียดและความกดดันเสมอ และบ่อยครั้งแล้วมันเปลี่ยนเป็นอุปนิสัยที่ต่อให้เกิดปัญหาต่างๆในความสัมพันธ์ของเรา ถ้าคุณเป็นหนี้อย่างมาก

ข้าพเจ้าก็ไม่มีคำตอบที่แก้ไขรวดเร็วจึงให้คุณ แต่ฉันสามารถสัญญาแก่คุณว่าถ้าคุณมอบแต่ พระเจ้าก่อนอย่างขยันและเริ่มต้นจ่ายหนี้ของคุณอย่างเป็นระบบในขณะที่ก็มีวินัยให้ตนเอง และที่จะไม่ทำการซื้อสิ่งที่คุณไม่จำเป็นอย่างแท้จริง ในที่สุดคุณจะไม่เป็นหนี้และมีความยินดีแห่งเสรีภาพทางการเงิน

มีข้อยกเว้นอยู่เสมอ แต่ในกรณีส่วนใหญ่ ปัญหาของเราไม่ใช่ที่ว่าเรามีเงิน

ปัญหาของเราไม่ใช่ที่ว่าเรามีเงินไม่พอ แต่ที่ว่าเราใช้เงินมากกว่าที่เรามี!

ไม่พอ แต่ที่ว่าเราใช้เงินมากกว่าที่เรามี! อย่าเป็นบุคคลที่รู้สึกมีสิทธิ์ต่อสิ่งต่างๆที่คุณไม่ได้ทำเพื่อจะได้มา แต่จงอดทนและวางใจ พระเจ้าที่จะจัดเตรียมสิ่งต่างๆที่คุณต้องการ ณ เวลาที่เหมาะสม!

3. การกระวนกระวายเกี่ยวกับตัวเราเอง และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรา

บางทีนี่เป็นปัญหาการกระวนกระวายอันดับหนึ่งในโลก เรามีแนวโน้มที่จะกระวนกระวายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เป็นร้อยละ ที่เกี่ยวข้องกับเราอย่างแท้จริง เรากะวนกระวายเกี่ยวกับสุขภาพของเรา ถ้าเราได้รับการรายงานที่แย่มากจากแพทย์

ความคิดของเราสามารถถูกซึมซับด้วยความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับเราอย่างรวดเร็ว เราจะทนทุกข์ไหม? เราจะตายไหม? แม้ว่าพระเจ้าได้จัดเตรียมสิ่งที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่มีגעง เราจำเป็นต้องจดจำไว้ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้รักษาของเรา! พระองค์ต้องการให้เราวางใจพระองค์และทำตามคำแนะนำของพระองค์ในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของเรา

ยิ่งฉันแก่ ฉันยิ่งสุขภาพดี เพราะว่าฉันเรียนรู้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีที่จะให้เกียรติร่างกายที่พระเจ้าได้ให้แก่ฉันอย่างมีพระคุณเรื่อยไป ตัวอย่างเช่น เราไม่สามารถดำเนินชีวิตภายใต้ความตึงเครียดที่ต่อเนื่องและคาดหวังที่จะมีสุขภาพที่ดีได้ เมื่อฉันได้อยู่ในช่วงอายุสามสิบปี ฉันได้รู้สึกแย่มาก แต่ตอนนี้ฉันอยู่ในช่วงอายุเจ็ดสิบปี ฉันรู้สึกดีเป็นส่วนใหญ่! ฉันถือว่าการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่เป็นของนิสัยการกินที่เหมาะสม การออกกำลังกาย และการเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตด้วยความตึงเครียดที่เล็กน้อยเช่นเดียวกับการวางใจพระเยซูที่จะทำการฤทธิ์เดชแห่งการรักษาของพระองค์ในฉันอยู่เสมอ เราไม่จำเป็นต้องรองจนกว่าเราเจ็บป่วยและก็ขอรักษา! เรามีสิทธิพิเศษของการวางใจพระเจ้าที่จะทำให้เราสุขภาพดีแทนที่จะรักษาเราเมื่อเราเจ็บป่วยเท่านั้น

เรามีสิทธิพิเศษของการวางใจพระเจ้า ที่จะทำให้เราสุขภาพดีแทนที่จะรักษาเราเมื่อเราเจ็บป่วยเท่านั้น

พระเจ้าทรงยินดีในการดูแลเรา พระวามะของพระองค์กล่าวว่าพระองค์ทรงเป็นห่วงทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรา:

พระยาห์เวห์จะทรงให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จเพื่อข้าพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ ขออย่าทรงละทิ้งผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์

เราเป็นสิ่งทรงสร้างของพระองค์ บุตรของพระองค์ และพระองค์อุทิศตนต่อการดูแล เราถ้าเราจะอนุญาตให้พระองค์ที่จะทำอย่างนั้น หนึ่งในข้อพระคัมภีร์โปรดของฉันทเกี่ยวกับเรื่องราวของการวางใจพระเจ้าก็พบได้ใน 1 เปโตร โปรดอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ อย่างพิเนิจพิจารณา

เมื่อเขากล่าวคำหยาบคายต่อพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงกล่าวตอบเขาด้วยคำหยาบคายเลย เมื่อพระองค์ทรงทนทุกข์ และถูกละเมิด พระองค์ไม่ได้ทรงชู้หาชาติ [แห่งการแก้แค้น] แต่ทรงมอบพระองค์เองไว้แก่พระเจ้าผู้ทรงพิพากษาอย่าง ยุติธรรม

1 เปโตร 2:23

พระคัมภีร์ข้อนี้สรุปทุกสิ่งที่คุณต้องการที่จะกล่าวในหนังสือเล่มนี้ เราสามารถวางใจพระเจ้าตลอดเวลาได้ในทุกทาง ด้วยตัวเราเองและกับทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่เรามอบ แต่พระองค์นั้นอยู่นอกเหนือการควบคุมของพระองค์ ไม่ว่าผู้คนได้ปฏิบัติต่อพระเยซูอย่างไร พระองค์ไม่ได้พยายามที่จะดูแลพระองค์เอง แต่ตรงกันข้ามพระองค์ได้วางใจพระบิดาของพระองค์ที่จะทำอย่างนั้นเรื่อยไป

ความตึงเครียดและความไม่สุขุมมากแค่ไหนที่เราสร้างในชีวิตของเราซึ่งพยายามที่จะทำให้แน่ใจว่าเราถูกปฏิบัติต่ออย่างเหมาะสม และไม่มีใครเอาเปรียบเรา? ฉันเชื่อว่ามันมากกว่าที่เราสามารถจินตนาการได้ เมื่อเรามาสู่ตอนจบของหนังสือเล่มนี้ ฉันต้องการที่จะถามคุณไม่ว่าคุณอยู่ ณ จุดหนึ่งในชีวิตของคุณที่ที่คุณเต็มใจที่จะอุทิศตนเองและทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณแต่พระเยซูหรือไม่ คุณจะปลดปล่อยตัวคุณเองต่อพระองค์และที่จะอุทิศตนต่อการเชื่อฟังพระองค์อย่างเต็มที่ในทุกสิ่งที่คุณขอให้พระองค์ให้คุณทำเมื่อคุณวางใจพระองค์ที่จะดูแลคุณไหม?

คุณมี “คุณ”

ในความคิดของคุณมากแค่ไหน?

เรากระวนกระวายเกี่ยวกับใครจะดูแลเราและไม่ว่าพวกเขาจะทำงานดีหรือไม่ ถ้าเราต้องพึ่งพาคนอื่น ๆ พวกเขาจะปฏิบัติต่อเราอย่างไรดี? เรากระวนกระวายเกี่ยวกับสิ่งที่คนอื่น ๆ คิดเกี่ยวกับเราและไม่ว่าพวกเขาชอบเราหรือไม่ เรากำลังทำให้พวกเขาโปรดปรานไหม? อะไรจะเกิดขึ้นในโลกและมันจะกระทบเราอย่างไร? เราจะตกงานไหมถ้าเศรษฐกิจล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง?

“อะไรจะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า?” แน่ใจว่าเป็นความกลัวที่ยิ่งใหญ่ที่เราส่วนใหญ่มีแต่ข้อดีก็คือว่าเราสามารถปลดปล่อยความเป็นห่วงนั้นในวันนี้ได้และรู้ว่าพระเจ้าจะดูแลเรา

จงขอองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะช่วยให้คุณทำให้ตัวคุณเองอยู่ห่างจากความคิดของคุณ เพราะว่ายิ่งคุณคิดถึงเกี่ยวกับตัวคุณเองน้อย คุณก็จะยิ่งเป็นสุข ในขณะที่คุณกำลังวางใจพระเจ้าที่จะดูแลคุณ จงแน่ใจว่าจะหวานเมล็ดที่ดีโดยการช่วยเหลือคนอื่น ๆ แต่ละครั้งที่คุณช่วยเหลือบางคนที่มีความจำเป็น คุณกำลังหวานเมล็ดสำหรับการเก็บเกี่ยวเกี่ยวกับการช่วยเหลือของพระเจ้าในชีวิตของคุณเอง

ฉันได้มาถึงจุดในชีวิตของฉันเองหลายปีมาแล้วที่ที่ความไม่เป็นสุขนั้นกดขี่ฉันเต็มใจที่จะเห็นสิ่งใดที่พระเจ้าต้องการที่จะสำแดงแก่ฉันเพื่อที่จะเป็นสุข มันเป็นเรื่องราวที่ยาว แต่ฉบับที่สั้นก็คือว่าพระองค์ได้สำแดงแก่ฉันว่าฉันไม่เป็นสุขเพราะว่าฉันเห็นแก่ตัว ฉันมีความคิดเกี่ยวกับตนเองเป็นส่วนใหญ่ และผ่านทางความพยายามเกินไปของฉันที่จะพยายามและทำให้แน่ใจว่าฉันได้รับการดูแล ฉันได้ขัดขวางพระองค์จากการสามารถที่จะทำอย่างนั้น พระเจ้าต้องการที่จะดูแลเรา แต่เราจะต้องมอบตัวเราเองแด่พระองค์

จงมอบทุกสิ่งแต่พระเจ้า

เมื่อเรามอบตัวเราเองแก่บุคคลหรือสิ่งของ มันหมายถึงว่าเราให้ตัวเราเองอย่างเต็มที่ เราอาจอุทิศต่อบุคคลหรืองาน เราอุทิศต่อครอบครัวและเพื่อนๆ ฉันทูทิศตนต่อการทรงเรียกในชีวิตของฉันทึ่จะสอนพระวาทะของพระเจ้า แต่เหนือการอุทิศตนอื่นๆทั้งหมด เราควรอุทิศตัวเราเองแต่พระเจ้าอย่างทั้งหมดและอย่างเต็มที่ ขอให้ผู้นำพระทัยของพระองค์ที่จะสำเร็จในชีวิตของเรา การอุทิศตนเต็มที่ไม่มีวันหมดอายุ ขอให้ฉันทึ่แนะนำว่าคุณควรอธิษฐานคำอธิษฐานประจำวันที่เป็นไปเช่นนี้:

“พระบิดาเจ้า ข้าพระองค์ขอมอบตนเองสู่พระหัตถ์ของพระองค์ใหม่ ข้าพระองค์วางใจพระองค์ที่จะดูแลข้าพระองค์ในทุกสิ่งและในทุกทาง โปรดนำพาและให้พระคุณแก่ข้าพระองค์ที่จะติดตามพระองค์อยู่เสมอ ถ้าข้าพระองค์บาดเจ็บ ข้าพระองค์ขอวางใจพระองค์ที่จะปลอบโยนข้าพระองค์ ถ้าข้าพระองค์เจ็บป่วย ข้าพระองค์วางใจพระองค์ที่จะรักษาข้าพระองค์ ถ้าข้าพระองค์มีความจำเป็น ข้าพระองค์วางใจพระองค์ที่จะตอบสนอง ถ้าพระองค์ไม่รู้สิ่งที่จะต้องทำ ข้าพระองค์วางใจพระองค์ที่จะสำแดงแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์เป็นของพระองค์และพระองค์เป็นของข้าพระองค์ และข้าพระองค์วางใจพระองค์! ในพระนามของพระเยซู อาเมน!”

เราสามารถให้สิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องเราแต่พระเจ้าได้อย่างไรจนกว่าเราให้ตัวเราเองแก่พระองค์? บางทีคุณได้มาเป็นคริสเตียนโดยการต้อนรับพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ แต่คุณได้อุทิศตัวคุณเองต่อการดูแลและการรักษาของพระองค์อย่างเต็มที่ไหม? ฉันทึ่เชื่อว่านี่เป็นความจำเป็นที่เร่งด่วนที่สุดของเรา!

ชีวิตที่ดีที่สุดของคุณสามารถเริ่มต้นได้ในตอนนี้ถ้าคุณเต็มใจที่จะมอบภาระทั้งสิ้นของคุณแด่พระเยซูและยอมให้พระองค์ที่จะดูแลคุณ!

จงละความกังวลทุกอย่าง [ความกระวนกระวายทุกอย่าง
ความเป็นห่วงทุกอย่าง ครึ่งเดียวและตลอดไป] ของพวกท่าน
ไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย
อย่างรักใคร่และอย่างเฝ้าระวัง

1 เปโตร 5:7

ฉันได้ชื่นชอบการเขียนหนังสือนี้และฉันอธิษฐานไม่เพียงแต่ว่าคุณชื่นชอบการอ่านมัน แต่มันจะเป็นหนังสือที่คุณกลับไปหาบ่อยๆอีกด้วยขณะที่คุณรื้อฟื้นการอุทิศตนของคุณต่อการวางใจพระเจ้าในทุกสิ่งตลอดเวลาขึ้นมาใหม่!

บันทึกท้ายเล่ม

1. “ความวางใจ,” Webster’s Dictionary 1828-Online Edition, <http://websters-dictionary 1828.com/Dictionary/trust>.
2. “ความวางใจ,” Merriam-Webster.com, www.merriam-webster.com/dictionary/trust.
3. ดร. เออร์วิน ดับบลิว ลูทเชอร์, “ใครที่คุณสามารถวางใจได้?”, Moody Church Media, 2002, www.moodymedia.org/articles/who-can-you-trust/.
4. “การอ้างอิงของ ชาร์ลส์ ดิกเกนส์,” Goodreads, www.goodreads.com/quotes/1887b-no-one-is-useless-in-this-world-who-lightens-the.
5. “การอ้างอิงของ จอห์น บันยัน,” Goodreads, www.goodreads.com/quotes/41980-you-have-not-lived-today-until-you-have-done-something.
6. “การอ้างอิงของ เซนต์ ออกัสติน,” BrainyQuote, www.brainyquote.com/quotes/quotes/s/saintaugust08487.html.
7. ลี สโรวเบล, “ทำไมพระเจ้าอนุญาตให้เกิดความหายนะและการทรมานทุกข์?”, CT Pastors, <http://www.christianitytoday.com/pastors/2012/july-online-only/does-godallowtragedy.html>.
8. “การอ้างอิงของ ซี. เอส. ลูอิส เกี่ยวกับจิตสำนึก,” AZ Quotes, www.azquotes.com/author/8805-C_S_Lewis/tag/conscience.
9. “การอ้างอิงของ อับราฮัม ลินคอล์น,” Goodreads, www.goodreads.com/quotes/24046-the-best-thing-about-the-future-is-that-it-comes.
10. “การอ้างอิงของ “ชาร์ลส์ สเปนเซอร์เจียน,” AZ Quotes, www.azquotes.com/quote/1411293.
11. “การอ้างอิงของ ดีทริช บอนฮอฟเฟอร์,” Goodreads, www.goodreads.com/quotes/328947-judging-others-makes-us-blind-whereas-love-is-illuminating-by.

คุณมีความสัมพันธ์แท้กับพระเยซูไหม?

พระเจ้าทรงรักคุณ! พระองค์ได้สร้างคุณที่จะเป็นบุคคลที่พิเศษเฉพาะไม่เหมือนใคร และพระองค์มีจุดประสงค์และแผนการที่เจาะจงสำหรับชีวิตของคุณ โดยทางความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าพระผู้สร้างของคุณ คุณก็สามารถค้นพบทางแห่งชีวิตที่จะทำให้วิญญาณของคุณอิมเมมได้

ไม่ว่าคุณเป็นใคร สิ่งที่คุณได้ทำไป หรือที่ไหนที่คุณอยู่ในชีวิตของคุณในตอนี้ ความรักและพระคุณของพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าบาปและความผิดพลาดของคุณ พระเยซูได้ประทานชีวิตของพระองค์อย่างเต็มใจเพื่อให้คุณสามารถรับเอาการยกโทษจากพระเจ้าและมีชีวิตใหม่ในพระองค์ได้ พระองค์กำลังรอคอยให้คุณเชื่อเชิญพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าของคุณ

ถ้าคุณพร้อมที่จะมอบชีวิตของคุณแต่พระเยซูและติดตามพระองค์ ที่คุณต้องทำก็เพียงแค่การทูลขอพระองค์ยกโทษบาปของคุณและประทานการเริ่มต้นใหม่ในชีวิตตามที่กำหนดไว้แก่คุณ จงเริ่มต้นโดยการอธิษฐานคำอธิษฐานนี้

*พระเยซูเจ้า ขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงประทานชีวิต
แก่ข้าพระองค์และสำหรับการยกโทษบาปของข้าพระองค์
เพื่อว่าข้าพระองค์สามารถมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์
ได้ ข้าพระองค์เสียใจอย่างจริงใจสำหรับความผิดพลาดต่างๆ
ที่เคยกระทำลงไป และข้าพระองค์รู้ [ต้องการพระองค์ที่จะ
ช่วยข้าพระองค์ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง]*

ว่าพระวจนะของพระองค์กล่าวในโรม 10:9 ว่า “คือว่าถ้าท่านจะยอมรับด้วยปากของท่านว่า ‘พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า’ และเชื่อในใจว่า พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด” ข้าพระองค์ เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและกล่าวยอมรับพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดรับข้าพระองค์อย่างที่ยอมรับและเป็น และทำการในใจของข้าพระองค์ ทำให้ข้าพระองค์เป็นบุคคลที่พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์เป็น ข้าพระองค์ต้องการที่จะดำเนินชีวิตเพื่อองค์พระเยซู และข้าพระองค์รู้สึกสำนึกพระคุณอย่างมากที่พระองค์กำลังประทานการเริ่มต้นใหม่แก่ข้าพระองค์ ในชีวิตใหม่ของข้าพระองค์กับพระองค์ในวันนี้

ข้าพระองค์รักพระองค์ พระเยซู!

เป็นสิ่งยอดเยี่ยมอย่างมากที่จะรู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรามาก! พระองค์ทรงประสงค์ที่จะมีความสัมพันธ์อันลึกและสนิทกับเราที่เติบโตทุกๆวันเมื่อเราใช้เวลากับพระองค์ในการอธิษฐานและการศึกษาพระคัมภีร์ และเราต้องการที่จะหนุนใจคุณในชีวิตใหม่ของคุณในพระคริสต์

โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ joycemeyer.org/salvation เพื่อขอรับหนังสือจากจอยซ์เรื่อง ชีวิตเปี่ยมสุข ซึ่งเป็นของขวัญของเราแก่คุณ เรามีแหล่งข้อมูลที่ไม่คิดมูลค่าอื่นๆ อีกบนเว็บไซต์เพื่อจะช่วยให้คุณก้าวหน้าไปสู่ทุกสิ่งๆที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคุณ ขอแสดงความยินดีกับการเริ่มต้นใหม่ในชีวิตของคุณในพระคริสต์! เราหวังว่าจะได้รับการติดต่อจากคุณในเร็วๆ นี้

เกี่ยวกับผู้เขียน

จอยซ์ ไมเออร์ เป็นหนึ่งในอาจารย์สอนพระคัมภีร์ชั้นนำของโลก ซึ่งมีคำสอนที่นำไปปฏิบัติตามได้ รายการ “ชีวิตเปี่ยมสุข” ของท่านออกอากาศเป็นประจำทุกวันทางโทรทัศน์และวิทยุณบร้อยสถานีทั่วโลก นอกจากนี้ จอยซ์ยังเขียนหนังสือสร้างแรงบันดาลใจมากกว่าร้อยเล่ม หนังสือที่ติดอันดับขายดี ได้แก่ ความคิดที่ทรงพลัง, วิธีฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า, มาลัยแทนซีเถ่า, สนามรบในความคิด, The Confident Women, Look Great Feel Great, Starting Your Day Right, Ending Your Day Right, The Everyday Life Bible, และ Approval Addiction

จอยซ์ เดินทางไปจัดประชุมตามที่ต่างๆ หลายแห่งตลอดปี ทั้งในอเมริกาและทั่วโลก

หนังสือเขียนโดย จอยซ์ ไมเออร์
ที่พิมพ์เป็นภาษาไทยแล้ว

สนามรบในความคิด
กระบวนการสร้างผู้นำ
พระวณะ พระนาม พระโลหิต
บอกเขาว่าเรารักเขา
การตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุด
ชีวิตเปี่ยมสุข
ถ้าไม่ใช่เพราะพระคุณ
รากแห่งความขมขื่น
ทำไมพระเจ้าทำไม
สันติสุข
ความรักยิ่งใหญ่ที่สุด
มาลัยแทนซีเถ้า
การปฏิบัติด้วยความรัก
ให้รางวัลตัวเอง ด้วยการยกโทษ

OTHER BOOKS
BY JOYCE MEYER

21 Ways to Finding Peace and Happiness
100 Ways to Simplify Your Life
Any Minute
Approval Addiction
The Approval Fix*
Battlefield of the Mind* (over three million copies sold)
Beauty for Ashes
Change Your Words, Change Your Life*
The Confident Mom*
The Confident Woman
Do Yourself a Favor... Forgive*
Eat the Cookie... Buy the Shoes*
The Everyday Life Bible
Get Your Hopes Up!*
Good Health, Good Life*
I Dare You
Living Beyond Your Feelings*
Living Courageously*

Look Great, Feel Great

The Love Revolution*

Making Good Habits, Breaking Bad Habits*

Never Give Up!

The Penny

Perfect Love (Previously published as God Is Not Mad at You)*

Power Thoughts*

The Power of Simple Prayer

Start Your New Life Today

เมื่อเราผสมความวางใจพระเจ้าอย่างถูกต้องเข้ากับสิ่งต่าง ๆ ที่เราทำ มันก็จะทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตได้โดยปราศจากความวิตก ความกังวล ความกลัว การใช้เหตุผลต่าง ๆ หรือ ความตึงเครียด ...

นับจากความเป็นส่วนบุคคลได้โน้มเอียงไปสู่การเชื่อถือตัวเองและการแยกตัวเองเป็นอิสระ มันจึงทำให้เราต้องใช้เวลาในการเรียนรู้วิธีที่จะวางใจพระเจ้า ส่วนหนึ่งของความยากที่เกิดจากประสบการณ์อันไม่น่าพึงใจของเราคือการที่ประสบการณ์เหล่านั้นสอนเราว่าเราไม่สามารถไวใจคนได้ แต่วิถีของพระเจ้านั้นอยู่เหนือกว่าผู้คนเหล่านั้น และพระวาทะของพระองค์สอนเราว่าพระลักษณะของพระองค์คือการที่พระองค์ไม่ทรงสามารถโกหกหรือหลอกลวงได้

ฉันหวังว่าหนังสือนี้จะทำให้คุณสามารถเรียนรู้ที่จะวางใจอย่างไม่สิ้นสุดและมีความเชื่อที่อยู่เหนือเหตุผล การวางใจพระเจ้าอย่างสมบรูณ์สมควรเป็นเป้าหมายของเรา ไม่ใช่เพราะนั่นเป็นการให้เกียรติพระเจ้า แต่เพราะผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้นมีมากจนน่าประหลาดใจ

-จอยซ์ ไมเออร์

ISBN 978-1-4555-6006-6

EAN

9 781455 560066